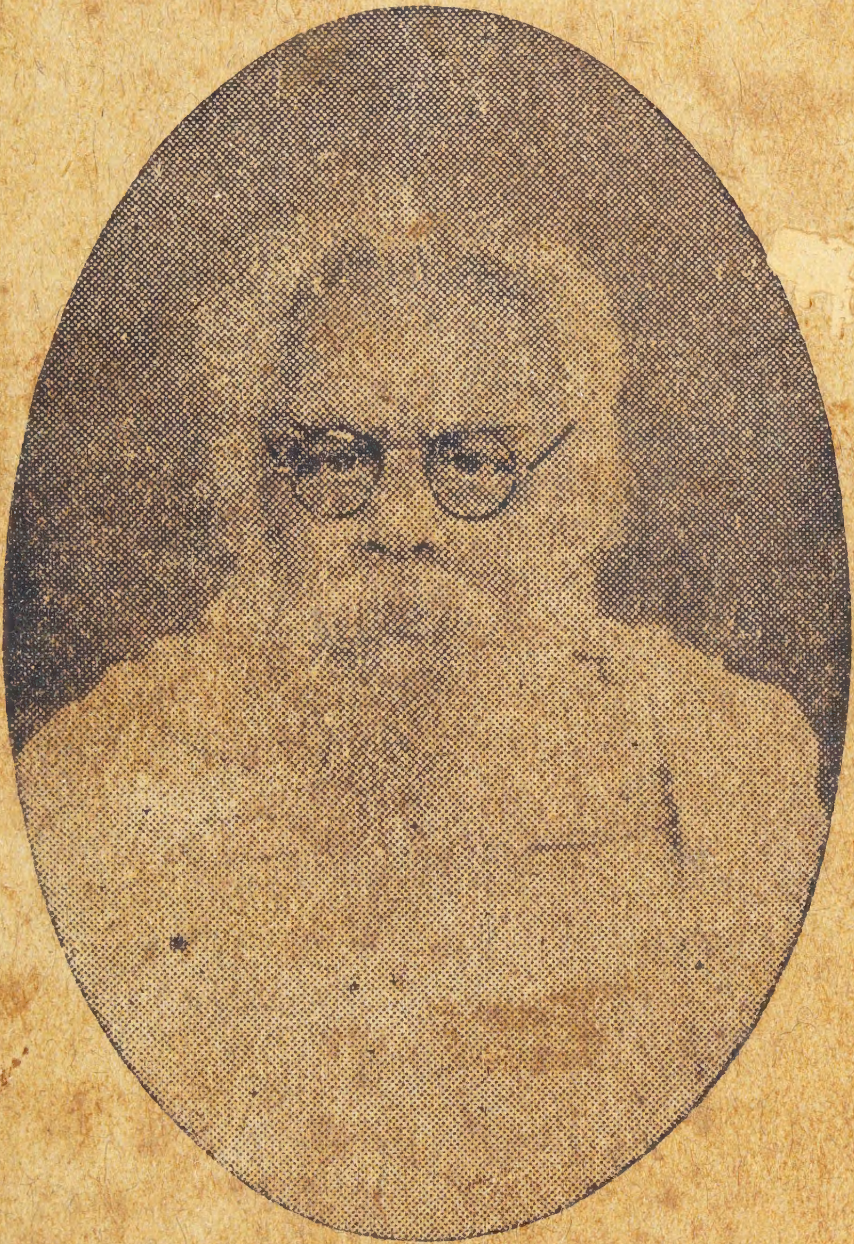
தமிழர் தலைவர்

பெரியார் ஈ. வெ. ரா.

வரலாறு

●

விலை ரூ. 1.

இதை பதிப்பு பெரியார் வரலாற்றில் இருக்கிறது
இது ஏ. வை. ராவுக்கு

தமிழர் தலைவர்

பெரியார் ஈ. வெ. ரா. வரலாறு

[அதிகாரம் பெற்ற வரலாறு]

இரண்டாம் பதிப்பு

ஆக்கியோன்:
சிதம்பரனார்

குடி அரசு பதிப்பகம், இரோடு.
1941

ஆசிரியர் முன்னுரை

பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்களைப்பற்றி அறியாதவர்கள் எவரும் இலர். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர் மிக முற்போக்கான கருத்துடையவர். மதத் துறையில் அவர் கருத்து மிக முற்போக்குடையது. "எல்லா மதங்களும் ஒழிந்து தீரவேண்டும்; மதம் மக்களுடைய அறிவைத் தடைப்படுத்தக் கூடாது; உரிமையைப் பறிமுதல் செய்யக்கூடாது. மதத்தின் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றுவதற்கு இடமிருக்கக் கூடாது. மக்களனைவரும் ஒன்றென்னும் உண்மை நிலவவேண்டும். இவை வாயளவில் அல்லது நூலளவில் இருத்தல் போதாது. நடைமுறையில் இருக்கவேண்டும். இக்கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தருவது மதமாயினும் சரி; அல்லது அரசியலாயினும் சரி; அல்லது வேறு எதுவாயினும் சரி; அவைகளை வரவேற்கவேண்டும்." இக்கருத்துப் பெரியாருக்கு உண்டு. தன்மதத்தில் வெறியும், பிறமதத்தில் வெறுப்பும் உடையவர்க்கு இக்கொள்கை நஞ்சாக இருக்கும். ஆதலால் பெரியாரை மதத்துரோகியென்றும், நாத்திகர் என்றும், தூற்றுவோர் சிலர்.

சமூகத் துறையிலும் பெரியார் கருத்து மிக முற்போக்கானது. "இப்பொழுதுள்ள சமூக அமைப்பு, பல பிரிவினைகளுக்கு இடமானது; உயர்வு தாழ்வுகளுக்கு அடிப்படையானது; சண்டை சச்சரவுகளுக்குக் காரணமானது; மக்களுக்குள் ஒற்றுமை தோன்றுவதற்கு இடமளிக்காதது; பிற நாட்டினர் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு வழி கோலியது; ஆதலால் இப்பொழுதுள்ள சமூக அமைப்பு அடியோடு மாறவேண்டும். மக்களெல்லாம் ஒரு

குலம் ஆகும்படியான புதிய சமூகமாக மாறவேண்டும்," என்னும் கருத்துடையவர் பெரியார். ஆதலால் இவரை வகுப்புவாதியெனத் தூற்றுகின்றனர் ஒரு சாரார். "வகுப்புப்பிரிவினைகள் நிலைத்திருக்கவேண்டும்; நாம் அவ் வகுப்புக்களின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டும்" என்னும் கருத்துடைய உண்மை வகுப்புவாதிகளே பெரியாரை வகுப்பு வாதி எனக் கூறுகின்றனர்.

அரசியல் துறையிலும் இவருடைய போக்கு மிக முற்போககானது; சமதர்மமே எனது அரசியல் நோக்கம் என்று கூறிவருகின்றனர். இக்காரணத்தால் பணக்காரர்கள் இவரை வெறுக்கின்றனர். முதலாளித்துவத்தை நிலைக்க வைக்க விரும்பும் தேசீயவாதிகள் இவரை வெறுக்கின்றனர்.

இவ்வாறு, மதம், சமூகம், அரசியல் ஆகிய மூன்றிலும் பெரியார் ஒரு புரட்சிக்காரராக விளங்குகிறார். பெரியார் ஒரு மதவாதியாக இருந்து பின்னர் மதப்புரட்சிக்காரராக மாறவில்லை. ஒரு சமூக வாதியாக இருந்து பின்னர்ச் சமூகப் புரட்சிக்காரராக மாறவில்லை. ஒரு முதலாளித்துவ வாதியாக இருந்து பின்னர்ச் சமதர்ம வாதியாக மாறவில்லை. பிறப்பிலேயே மதப் புரட்சிக்காரராகப் பிறந்தார்; சமூகப் புரட்சிக்காரராகம் பிறந்தார்; சமதர்ம வாதியாகப் பிறந்தார்.

இளமை முதல் இன்றுவரை இவர் கொள்கையில் மாறுதல் இல்லை. விளையாட்டுப் பருவத்தில் இவரிடம் இயற்கையில் அமைந்திருந்த குணங்களே பிற்காலத்தில் இவருடைய கொள்கையாக மாறின; சொற்பெருக்குகளாக வழிந்தன; ஒரு இயக்கமாக உருப்பட்டன. தன் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை இவரி

டம் எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை. தன் கொள்கைக்குப் பிறர் இணங்கி வரவேண்டும்; பிறர் கொள்கைக்கு இவர் இணங்கவே மாட்டார். ஒரு சீர்திருத்த வாதிக்கு இருக்க வேண்டிய குணம் இதுவே. புத்தர், சாக்கரீட்டீஸ், கன்பூஷியஸ், ஏசுகிறிஸ்து, முகம்மது நபி போன்ற பெரியார்கள் தங்கள் கொள்கைகளில் வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணம் இதுவே. அவர்கள் பகைவர்களால் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகியும் தங்கள் கொள்கைகளில் எள்ளளவும் விட்டுக் கொடுக்காத உறுதியுடையவர்களாயிருந்தனர். இன்றைய சீர்திருத்த வாதிகளில் இத்தகைய உறுதியுடையவர் பெரியார் ஒருவரே. ஆதலால் இவர் உலகப் பெரியாராவர்.

இவரைப்பற்றிப் பகைவர்கள் "கொள்கையில்லாதவர்; கொள்கையை விட்டுக்கொடுப்பவர்; கட்சி மாறுகிறவர்; கட்சியைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்", என்றெல்லாம் பழி கூறுவர். இப்பழி ஆதாரமற்ற பொறாமைப் பேச்சு; இவருடைய பொதுஜன செல்வாக்கைக் குறைக்கும் கெடு நினைப்புடன் கூறும் கூற்று. இவர் கட்சி மாறியிருப்பதும் உண்மை. காங்கிரசிலிருந்து மாறினார். ஏன்? அதன் போக்குத் தன்கொள்கைக்கு மாறாகயிருந்தது. தன் கொள்கைக்குக் காங்கிரசைத் திருப்ப முயன்றார்; முடியவில்லை. அதனால் அதை விட்டு விலகினார். இதுவே இவருடைய கொள்கையில் இவருக்குள்ள உறுதியான பிடிப்பைக் காட்டுவதாகும்.

இன்று பெரியார் தமிழர் தலைவராக விளங்குகின்றார். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் இவரைத் தூற்றியவர்களும் இன்று போற்றுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் இவர் சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும், தங்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்தும் செல்வங்கள் என்று கருதுகின்றனர்.

இத்தகைய பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிய ஆவல் கொள்வது எவர்க்கும் இயல்பு. அறிய வேண்டுவதும் அவசியம். இவர் ஏன் ஒரு மதப் புரட்சிக்காரராக இருக்கவேண்டும்? சமூகப் புரட்சிக்காரராக வேண்டும்? அரசியல் புரட்சிக்காரராக இருக்க வேண்டும்? இப்புரட்சிகளை இவர் விரும்புவதற்குக் காரணம் என்ன? என்பனவகளை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பெரியார் எவ்வாறு தமிழர் தலைவரானார்? அவருடைய வாழ்க்கையில் இது வரையில் செய்துள்ள செயல்கள் யாவை? அச்செயல்களால் யாருக்கு நன்மை? அவருக்கா? பொது மக்களுக்கா? இவைகளையெல்லாம், அவருடைய வாழ்க்கைவரலாற்றை அறிந்தால், உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் நமக்குப் படிப்பினைகளை யூட்டும். பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் படிப்பவர்கள் பல உண்மைகளை அறிவர். தாங்களும் அப்பெரியார்களைப் போன்ற உறுதியுடையவர்களாக இருக்க விரும்புவர்; உண்மையுடையவர்களாக ஆசை கொள்வர்; உழைப்பு உடையவர்களாக நடக்க முயற்சி செய்வர். இக்கருத்துடனேயே பல பெரியார்கள் வரலாறுகளும் எழுதப்படுகின்றன.

தமிழ்மக்கள் அனைவரும்,நமது பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறியவேண்டும்; அவரைப் போன்ற சீர்திருத்தவாதிகளாக வேண்டும். தமிழ் மக்கள் உலகத்திற்கு வழி காட்டிகளாக நிற்கக் கூடிய சிறந்த ஒரே சமூகமாக வேண்டும்; என்னும் கருத்தே என்னை இதை எழுதத் தூண்டியது.

இதில், பெரியாரது பிறப்பு முதல் இன்று வரையி லும் உள்ள வரலாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரியாரின் பெற்றோர் வரலாறு; அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்ற விதம்; இவருடைய இளமைப் பருவக்குறும்புகள்; வாலிப விளையாட்டு; குடும்ப வாழ்வு; பெரியாரின் வாழ்க்கை துணைவியார் வரலாறு; பெரியாரின் துறவு கோலம்; பொது வாழ்வு; பொது வாழ்வில் வெற்றிபெற்ற தற்கான காரணங்கள்; அரசியல் வாழ்வு; பிறநாட்டுச் சுற்றுப்பிரயாணங்கள்; கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் இவருக்குள்ள உறுதி; அஞ்சாத தன்மை, இடைவிடாத உழைப்பு; பகைவர்களால் இவருக்கு நேருந் துன்பங்கள்; இவர் சிறைப்பட்ட காரணங்கள்; ஆகிய எல்லாச் செய்தி களும் இவ்வரலாற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவர் வரலாறு படிக்கப் படிக்கச் சுவை பயக்கக் கூடியது. இதில் வியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பல; திடுக் கிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பல; துக்கிக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பல; நகைக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பல; பொதிந்துள்ளன. இதிற் குறிக்கப்பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகள் முற்றும் உண்மை யானவை.

பெரியார் வரலாற்றை விரிவாக எழுத வேண்டும் என்று தூண்டிய தோழர்கள் பலர். பெரியார் அவர்களே தமது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருப்பார்களாயின் அது மிக நன்றாகயிருக்கும்; பலவுண்மை நிகழ்ச்சிகளை யும் விடாமல் எடுத்துக் கூறுவதாக இருக்கும். பல ஆண்டுகளாகப் பல தோழர்கள் அவரை வேண்டிக் கொண்டதுண்டு, "உங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றை நீங்களே எழுதி முடிக்கவேண்டும்," என்று. இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டவர்களில் யானும் ஒருவன். ஆனால்

அவர் தன்னைப்பற்றி தானே எழுதிக் கொள்ள விரும்பாத காரணத்தாலோ, அல்லது ஓய்வில்லாத காரணத்தாலோ, அல்லது வேறு எக்காரணத்தாலோ எழுதவில்லை. அவர் இந்தி எதிர்ப்பின் பொருட்டுச் சிறைப்பட்டிருந்த காலத்திலாவது தமது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதுவாரென்று எதிர்பார்த்தனர் பலர். அப்பொழுதும் அவர் எழுதத் தொடங்கவில்லை யென்று தெரிந்தது. இதன் பிறகே தோழர்கள் தூண்டுதலின் மேல், யான் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டேன்.

இதை எழுதுவதற்கு உதவியாக இருந்தவைகளில் முதன்மையானது "குடி அரசு"ப் பத்திரிகையே. இன்னும், 'நவசக்தி'ப் பத்திரிகை; பெரியாருடைய சொற்பொழிவுகள்; சில சமயங்களில் பெரியார் தன்னைப்பற்றி எழுதிய குறிப்புகள்; பெரியாரைப்பற்றிப் பல தலைவர்களும் பத்திரிகைகளும் பல சமயங்களில் கூறியவைகள்; இதை எழுதுவதற்குத் துணை செய்தன.

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், கைவல்ய சுவாமியார், ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி நாயக்கர், எஸ். குருசாமி ஆகிய தோழர்கள் பெரியாரைப்பற்றிப் பல செய்திகள் தெரிவித்தனர்.

பெரியாரின் குடும்ப வாழ்க்கையைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் பெரும்பாலும், காலஞ்சென்ற நாகம்மையார் வாயிலாகவே அறியப்பட்டவை. இவைகளைத் திரு. S. C. சிவகாமு மூலம் கேட்டுணர்ந்தேன்.

இவ்வரலாறு பெரியார் சிறைக்குள்ளிருக்கும்போதே எழுதி முடிக்கப்பட்டது. ஆயினும் அப்பொழுது வெளியிட முடியவில்லை. இதைப் பெரியாரிடமே காட்டித் திருத்தப் பெறவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அச்சி

யற்றாமல் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. நல்ல வேளையாகப் பெரியாரும் சிறைவீடு பெற்றார். இதன் பின் 'தமிழ் நூல் நிலையத்தார், இதன் பல பகுதிகளைப்பெரியாரிடம் படித்துக்காட்டி பல திருத்தங்கள் பெற்றனர். நான் எழுதியதைக்காட்டிலும் புதிதாகப் பல செய்திகள் சேர்க் கப்பட்டன. தவறாக எழுதப்பட்ட சில செய்திகள் திருத்தப்பட்டன. இதனால் இது சிறிதும் தவறில்லாத தும், சுருக்கமாக எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் ஏறக்குறைய எடுத்துக்காட்டுவதுமாகிய ஒரு உண்மை வரலாறாயிற்று.

இவ்வரலாற்றை, அவசர அவசரமாகச் சில நாட் களில் இடைவிடாமல் உட்கார்ந்து எழுதி முடித்தது ஒன்றே நான் செய்த வேலை. எழுதியதைத் திருப்பிப் படித்துப் பார்ப்பதற்குக்கூட எனக்கு நேரங்கிடைக்க வில்லை. இதில் பல திருத்தங்கள் செய்தவர்களும், மேலே கூறிய தோழர்களிடம் படித்துக்காட்டி அவர்கள் மூலம் பல செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டவர்களும் "தமிழ் நூல் நிலைய"த்தார்களே. ஆகவே இப்புத்த கத்தைப்பற்றிக் கூறப்படும் புகழ்ச்சி அல்லது இகழ்ச்சி எல்லாவற்றுக்கும் நிலையத்தாரே பொறுப்பாளிகள்.

இவ்வளவு முயற்சியுடன் இப்புத்தகத்தை வெளியிட முன்வந்த நிலையத்தார்க்கு என் நன்றி உரியதாகுக. இதை எழுதுவதற்குத் தூண்டிய தோழர்களுக்கும் நன்றி செலுத்துகின்றேன். தமிழ் மக்கள் அனைவரும் இப்புத்த கத்தைப் படித்துப் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை உணர்ந்து, ஒவ்வொருவரும் அவரைப் போன்ற புரட்சி மனப்பான்மை படைத்தவராக வேண்டுமென்பதே எனது ஆவல். அதற்கு இவ்வரலாறு உதவி செய்யும் என்று நம்பு கின்றேன். எனது நம்பிக்கை வீணாகா தென்பது உறுதி.

சென்னை,
10-7-1939.

அன்பன்,
சிதம்பரம்.

சிறப்புரைகள்

சர். ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார், K. C. I. E. அவர்கள், கொச்சி திவான்—

ராமசாமிப் பெரியார் அவர்களது இந்த அருமையான வாழ்க்கை வரலாற்றிற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதுவதைக் கிடைத்தற்கரிய ஒரு பெருமையென்றே கருதுகிறேன். பெரியார் அவர்களுடைய பொதுநலத்தொண்டுகள் பலவற்றில் நான் நெருங்கிக்கலந்திருக்கிறேன் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களோடு கால் நூற்றாண்டுக்குமேல் அந்யோந்யமாகப் பழகக்கூடிய நல்ல அதிர்ஷ்டத்தையும் பெற்றிருக்கிறேன். இந்தியாவில் இன்று பொது வாழ்வில் உள்ள மிகமுக்கியமான பிரபலஸ்தர்களில் பெரியார் அவர்களும் ஒருவர் என்பதைத் தயங்காமற் கூறுவேன். சென்ற 25-ஆண்டுகளாக இந்நாட்டின் பொது வாழ்வில் முக்கியமான பங்கெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களில் மிகப் பேர் பெற்ற தலைவர்கள் அனேகருடன் நெருங்கிப் பழகியுள்ள காரணத்தைக் கொண்டே நான் மேற்கண்ட கருத்தை அழுத்தமாய்த் தெரிவிக்கிறேன்.

செய்கையில் உண்மை, நீதியை நிலைநாட்டுவதில் அடங்கா ஆர்வம், சிறிதும் தந்நலமென்பதே இல்லாத வாழ்க்கை—இவைகளே ஒரு மனிதனைச் சிறந்தவனாக ஆக்கக்கூடியனவென்றால், உண்மையிலேயே பெரியார் நம்முடைய மிகச்சிறந்த மனிதர்களில் ஒருவராவார். நாட்டிற்குத் தொண்டு புரிவதற்காகவே தம்முடை வாழ்க்கையைப் பயன் படுத்துவதிலுள்ள அவரது ஆர்வமும், இந்திய சமுதாயத்திலுள்ள கேடுகளை ஒழிப்பதற்காக அவைகளுக் கெதிராய்ச் செய்துவரும் பிரசார முறைகளும் அவைகள்மீது அவருக்குள்ள நியாயமான கோபாவேசமும், இக்காரணங்களுக்காக அவர் செய்துள்ள மகத்தான தியாகங்களும் தமிழ்நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் பெரி

யாருக்கு ஒரு நிரந்தரமான இடங்கிடைக்குமாறு செய்து விட்டன. நமது நாட்டைப்போன்ற பெரும் பரப்பான ஒரு நாட்டில், குறிப்பிட்ட அளவான துறைகளில் உண்மையான தேசத்தொண்டு செய்வதற்கு இடமிருக்கிறது. பெரியார் அவர்கள் சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டிற்குள் மட்டும் தமது வேலையைச் செய்வதென்று நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் இக்குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் அவர்கள் செய்யும் தொண்டானது, அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், மதம் ஆகிய பொது வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் மிகமிகத் தீவிரமான முறையென்றே சொல்லவேண்டும். தாம் மேற்போட்டுக் கொண்ட இவ்வேலையினின்றும், அகில இந்தியத் தலைமை யென்னும் பேராசைகளால் அவர் எக் காலத்திலும் இழுக்கப்பட்டதேயில்லை.

திருவாளர் சிதம்பரனார் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள இவ்வரலாற்றில் பெரியாரது வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. மிகமேன்மையாகவும்,படித்துணரத்தக்க முறையிலும் இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியரைப் பாராட்டுகிறேன். நல்ல சமயத்தில் இப்புத்தகம் வெளிவருகிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் இதை வரவேற்க வேண்டும். இம்மாபெருந் தலைவரின் தொண்டிலும்; கொள்கையிலும் உண்மையான பற்றுக்கொண்டுள்ள நூறாயிரக் கணக்கான தமிழ் நாட்டு மக்களனைவரும் இந்த விசேஷமான மனிதரின் வாழ்க்கை விவரங்களை அறிந்துகொள்ள ஆசைப்படுவதென்பது இயற்கையே. அத்தகையோரின் வெறும் ஆவலைமட்டும் இப்புத்தகம் நிறைவேற்றுமென்று நான் நம்பவில்லை; ஒவ்வொருவருக்கும் இந்நூல் உணர்ச்சியை ஊட்டும் ஊற்றாயிருக்குமென்றே நம்புகிறேன்.

"ஹவர்தன்"
கோயம்புத்தூர்,
7-9-1939.

ஆர். கே. ஷண்முகம்.

'நவசக்தி' ஆசிரியர், திரு. வி. கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்கள் :—

"தமிழர் தலைவர்" என்னும் இந்நாலை விரைந்து படித்துப் பார்த்தேன். இதன் உள்ளுறை, வாழ்வுக் கோர் இலக்கியமாக விளங்கும் ஒருவர் வரலாறென் றுணர்ந்து மகிழ்வெய்தினேன்.

'அகமே புறம்' என்பது சான்றோர் மொழி. புறப்படம் வரைதல் எளிது. அகப்படம் வரைதல் எளிதன்று. புறத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு அகப்படத்தை வரைதல் கூடும். இப்படத்தை வரையும் ஆற்றல் எழுத்தோவியப் புலவர்க்கு உண்டு.

இந்நூலாசிரியர் ஒரு தமிழ் புலவர். அவர் இந் நூற் றலைவரின் அகநிலை காண ஒல்லும் வகை முயன் றுள்ளனர்.

இந்நூற் றலைவர் இராமசாமிப் பெரியார். அவர் ஈரோட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர். அவர்தம் புகழோ தென்னாட்டிலும் வடநாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் மண் டிக்கிடக்கின்றது! காரணம் என்னை? தோழர் ஈ. வெ. ரா. வின் உண்மையும் வாய்மையும் மெய்ம்மையுஞ் செறிந்த அறத்தொண்டாகும்.

ஈ. வெ. ரா. வின் தொண்டு கல்விச் செல்வத்தினின் றும் அரும்பியதா? பொருட் செல்வத்தினின்றும் மலர்ந் ததா? இக்காலச் சூழ்ச்சியினின்றும் காய்த்ததா?

தோழர் இராமசாமியார் பல நூல் பயின்றவரல்லர்; அவர் செல்வராயினும் எளிமையில் நின்று பழகியவர்; இக்காலச் சூழ்ச்சியே அவருக்குத் தெரியாது. அவர்

உள்ளொன்று வைத்துப்புறமொன்று பேசாதவர். பின்னை எதினின்றும் ஈ. வெ. ரா. வின் தொண்டு கனிந்தது?

ஈ. வெ. ரா. விடம் ஒருவித இயற்கைக் கூறு அமைந்துள்ளது. அதனின்றும் அவரது தொண்டு கனிந்தது. அஃதென்னை? அஃது அகவுணர்வு வளர்ந்து செல்லும் பேறு. இப்பேறு பலர்க்கு வாய்ப்பதில்லை; மிகச் சிலர்க்கே வாய்க்கும்.

அகவுணர்வு வளர்ச்சிக்கு ஊற்று எது? அஞ்சாமை. அஞ்சாமைக்குத் தோற்றுவாய் எது? உரிமை வேட்கை.

உரிமை வேட்கை ஓங்க ஓங்க அஞ்சாமை எழுந்து பெருகும்; அஞ்சாமை பெருகப் பெருக அகவுணர்வு வளர்ந்து கொண்டே போகும்; அகவுணர்வு வளர்ச்சியினூடே பிறங்கி வருவது உண்மையும் வாய்மையும் மெய்ம்மையும் செறிந்த அறத்தொண்டு.

உரிமை வேட்கை, அஞ்சாமை முதலியன ஈ. வெ. ரா. வின் தோற்றத்திலேயே பொலிதல் வெள்ளிடைமலை.

அறத்தொண்டு தனிந்த வாழ்வினர் இன்னாரென்று எப்படி அறிதல் கூடும்? அதற்குச் சில அறிகுறிகளுண்டு. அவை நட்பிடைக்குய்யம் வையாமை, கருத்து வேற்றுமை காரணமாகக் காழ்ப்புக்கொண்டு பகைமை கொள்ளாமை, வருங்கால முணர்ந்து கடனாற்றல், காலத்துக்கேற்ற சீர்திருத்தஞ் செய்ய முனைதல் முதலியன.

யான் "தேசபக்தன்" ஆசிரியனாயிருந்த போது புதிய நண்பர் சிலரைப் பெற்றேன். அவருள் ஒருவர் தோழர் ஈ. வெ. ரா. அவரையும் என்னையும் நண்பராக்கியது அரசியல் உலகம். அவரும் யானும் ஒரு

போது ஒன்றிய கருத்துடன் அரசியற்றொண்டு செய்து வந்தோம்; மற்றொரு போது இருவரிடையும் அத் துறையிற் கருத்து வேற்றுமை மலையென எழுந்து நிற்கலாயிற்று. அந்நிலையில் இருவரும் சந்திக்க நேர்ந்த போதெல்லாம் "மலை" மறைந்து போகும். இதனால் ஈ. வெ. ரா. நட்புத் திறனுடையார் என்பதும் கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்பளிப்பார் என்பதும் விளங்குதல் காண்க.

"தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்றோரியக்கம் இப்பொழுது நாட்டிடைத் தோன்றியுள்ளது. அவ்வியக்கத்தை இராமசாமிப் பெரியார் நடாத்தி வருகிறார். இது வருங்கால நிலையுணர்ந்து கடனாற்றுவதாகும்.

சீர்திருத்தத்துறையில் ஈ. வெ. ரா. செய்துவரும் பணி நாடறிந்ததொன்று.

இன்னோரன்ன சிறப்புகள் பல மிடைந்துள்ள வாழ்வினராகிய பெரியாரின் வரலாற்றைக் கொண்ட இத் தமிழ் நூலை நாடு பொன்னேபோல் போற்றி ஏற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தலைவர் இயல்கள் நேரிய முறையில் விளங்க நூலைத் திறம்பட இயற்றிய சாமி சிதம்பரனார்க்கும், நூல் வெளிவர அன்புடன் உழைத்த தோழரனைவர்க்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக. தமிழ் வெல்க! பெரியார் வாழ்க!

சென்னை,
1-9-1939.

திரு. வி. க.

திருவாளர் எஸ். சோமசுந்தரபாரதியார் M. A., B. L., அவர்கள்:—

உயர் திருவாளர் சிதம்பரனாரால் எழுதப்பட்டு 'தமிழ் நூல் நிலைய'த்தாரால் வெளியிடப்பெறும் "தமிழர் தலைவர்" என்னும் புத்தகத்தைப் படித்தேன். பெருந்தகையார், ஈ. வெ. இராமசாமிப் பெரியாரின் வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் உரிய அரிய நிகழ்ச்சிகளுடன் வரலாற்று முறையில் விளக்கமாக வரையப்பட்டுள்ளன.

பெரியாரை அறியாதார் யாருமிலர். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராக, வாய்மை நெறி வழுவாமல், அறப்போரில் யாருக்குமஞ்சாமல், மக்களின் பொது நலம் பேணும் பெரியார் மிகச் சிலரேயாவர், அவருள் தற்காலத் தமிழகத்தில் தலைநின்று, ஒல்லும் வகையால், ஓயாது உழைத்து, தமிழர் வாழ்வுயர்வளம் சிறக்க உரிமைப் போர்த்தலையணியில் பொருதுவரும் ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், இராமசாமிப் பெரியார். காந்தியடிகளாலும் பாராட்டப்பெற்றுப் பொதுநலம் பேணும் அறம் திறம்பா அருண்மறவரிவர். கலாநிலையக் கல்விப் பட்டங்கள் பெறாமலும், மானமிழந்து, பிறர் பின்னின்று, பதவி முதலிய வீண் பெருமை தேட விரும்பாமலும், ஊக்கமும் வாய்மையும் ஆக்கமனைத்தும் தரும் என்பதை நாள்தோறும் தாம் வாழ்ந்து காட்டும் சால்புடையார். கல்வி வளம் செல்வம் போல மிகுந்து மலிந்த ஆங்கில நாட்டில் கல்லூரிப் பயிற்சி மிக இல்லாமல், தன்னலம் மறந்து, பிறர் உரிமை பேண முயன்று, பெருமையும் புகழும் பெற்றுயர்ந்த "பிராட்லா"வைப் போலவே, நமது பெரியாரும் தம் வாழ்வனைத்தும்

தமிழர் உரிமை பேணும் அறப்போருக்குதவி, நல்லோர் மதிப்பும், அல்லோர் அழுக்காறும், நாளும் பெருக்குமியல் புடையார். இவர் நோக்கமும் செயலும், ஊக்கமும் உரனும், ஆக்க வழிபடும் துறையும் தூய்மையும் யாவரும் எளிதிலுணர்ந்து தற்காலப் பொதுநலப் போரில் நம்மவர் கடனறிந்து அறனாற்ற இப்புத்தகம் தூண்டுமெனும் துணிவுடையேன்.

சிதம்பரனார் எழுதும் எதுவும் நடை நலமும் உணர்ச்சி வளமும் உடையதாகும். உண்மையில் உயர்ந்த சால்பு நிறைந்த பெருந்தகையார் வரலாறே பொருளாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய இப்புத்தகம் கற்பவருக்கு இனிமையும், உணர்வும், மடிமையில் வெறுப்பும், அறவலி மதிப்பும் ஊட்டி, நாட்டு நலம் பெருக்குமென நம்புகின்றேன்.

பசுமலை,
31-8-'39.

எஸ். எஸ். பாரதி.

பொருளடக்கம்

முதல் பதிப்பு 1939
இரண்டாம் பதிப்பு 1941
(சிறு திருத்தங்களுடன்)

தமிழன் பிரஸ், ஈரோடு.

பெரியார்
இ. வெ. ராமசாமி.

தமிழர் தலைவர்

"அனைத்துயிர் ஒன்றென் றெண்ணி
அரும்பசி யெவர்க்கு மாற்றி
மனத்துளே பேதா பேதம்
வஞ்சம் பொய் களவு சூது
சினத்தையும் தவிர்ப்பாயாகில்
செய்தவம் வேறொன் றுண்டோ?
உனக்கிது உறுதியான
உபதேசம் ஆகுந்தானே."

1. தமிழர் எழுச்சி

இன்று தமிழ் நாடெங்கும் தன்மானப் போர்—உரிமைப் போர் முழக்கம் வீறிட்டொலிக்கின்றது. பகுத்தறிவுச் சூரியன் சுடர் விட்டு விளங்குகின்றான். தமிழர்கள் நெடுங்கால உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்து விட்டனர். தங்கள் மொழியைக் காப்பாற்ற முனைந்து நிற்கின்றனர். தங்கள் நாட்டின் உரிமையிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கின்றனர். தங்கள் முன்னோர்களின் வீரச் செயல்களை அறிவுக்கண்ணால் பார்த்து அகமகிழ்கின்றனர். தங்களின் இன்றைய இழி நிலையை எண்ணி நாணமடைகின்றனர். இவ்விழி நிலையைத் தகர்த்தெறிந்து சுயமரியாதையைக் காப்பாற்ற ஒன்று கூடுகின்றனர். இதற்கான முயற்சியில் முன்னேறுகின்றனர்.

தமிழ் வாழ்க! தமிழர் வாழ்க! தமிழ் நாடு தமிழருக்கே! இவ்வோசை கோடையிடிபோல் குமுறுகின்

றது. ஓரிடத்தில் ஈரிடத்திலா இவ்வோசை? நாடுநகரங்களிலும் இவ்வோசை. பட்டி தொட்டிகளிலும் மூலை முடுக்குகளிலும் இவ்வொலி. வீடுகள் தோறும் இம் முழக்கம். இம்முழக்கத்தால் நடுநடுங்குகின்றனர் வஞ்சகர்கள். அவ்வஞ்சகர்களின் நெஞ்சத்திலும் இம்முழக்கத்தின் எதிரொலி இடைவிடாமல் இயங்குகின்றது. அவர்கள் காதுகளைச் செவிடுபடும்படி துளைக்கின்றது.

"இராமன் ஆண்டால் என்ன? இராவணன் ஆண்டால் என்ன? நமது வேலையுண்டு; நாம் உண்டு; பிறரைப்பற்றிய சிந்தனை நமக்கேன்?" என்று கருதியிருப்போர் தமிழகத்தில் சிலர் உளர். ஏன்? பலர் என்றே சொல்லிவிடலாம். இவர்கள் விளங்கு மனப்பான்மை படைத்தவர்கள். இவர்கள் நெஞ்சமும் தமிழர் முழக்கத்தால் திகைக்கின்றது; இளகுகின்றது. தமிழர் என்று தங்களைக் கருதிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் அனைவரும் இன்று வீர உணர்ச்சியுடன் விளங்குகின்றனர். "நம்நாடு தமிழ்; நம் மொழி தமிழ்; நம் நாகரிகம் தமிழ்" என்று சிந்திக்கின்றனர். "இவர்களே நம் உரிமை; நம் உயிர்; நம் உணர்ச்சி" என்று உறுதி கொள்ளுகின்றனர்.

தமிழர்கள் தம்மைச்சுற்றி மறைத்திருக்கும் அறியாமைத் திரையை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்துகின்றனர்; தங்கள் கை கால்களில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் மூடநம்பிக்கை விலங்குகளை முறித்தெறிகின்றனர்; நாம் வாழ்வது அடிமைக் கோட்டை என்பதை அறிந்து கொண்டனர்; அக்கோட்டையின் சாளரங்களில் கண் வைத்து வெளி நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு விட்டனர். தங்கள் வீர உணர்ச்சியால்—ஒற்றுமை ஆற்றலால்—அடிமைக் கோட்

டையைப் பொடி செய்துவிட்டு வெளியேற மடிகட்டி நிற்கின்றனர்.

தமிழர்கள் தங்களுடைய தற்போதைய அடிமை நிலையை நினைக்குந்தோறும் அவர்கள் மீசைகள் துடிக்கின்றன; தோள்கள் தினவெடுக்கின்றன; மார்பு நிமிர்ந்து நிற்கின்றது; கண்கள் நெருப்புப் பொறிகளைக் கக்குகின்றன; உள்ளத்தில் ஊக்கமும், ஆண்மையும், உறுதியும் உயர்ந்து நிற்கின்றன. தமிழர்களின் இத்தன்மையை நோக்கும் போது இனி அவர்கள் எண்ணியதை முடித்துத்தான் தீர்வார்கள் என்பது உறுதி! உறுதி! உறுதி!

ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் தமிழர்கள் அயர்ந்த உறக்கத்திலிருந்து விழித்தனர். விழித்தும் சில ஆண்டுகள் கனவு நிலையில் இருந்தனர். நீண்டகாலம் உறங்கிய களைப்பால் சிறிது காலம் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டே கிடந்தனர். பின்னர் தான் சிறிது சிறிதாகக் கண்ணைக் கசக்கி முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு முற்றிலும் விழிப்படைந்தனர். இன்று எட்டுத் திசைகளையும் ஏறிட்டுப் பார்க்கின்றனர். முன்னேற்றப்படிகளில் குதித்தேறுகின்றனர்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர்கள் இருந்த நிலை வேறு. அதை நினைத்தால் இன்றைய தமிழர்கள் நாணுவார்கள். சொல்லத் தொடங்கினால் காதுகளைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள். கேட்கப் பொறுக்கமாட்டார்கள். தலையைக் குனிந்துகொள்ளுவார்கள். அப்பொழுது தங்கள் மானத்தின் பெருமையை உணராதிருந்தனர்; தங்கள் உரிமைக்கு முட்டுக்கட்டைகளாக இருப்பவைகளை யெல்லாம் தங்களை நல்வழியில் சேர்க்கும் துணைகளென

நம்பிவந்தனர். தங்களை அடிமைப்படுத்திவைத்திருக்கும் கருவிகளையெல்லாம் தங்களை யீடேற்றக் கிடைத்த பெரும்பேறுகளென நம்பியிருந்தனர். அக்கருவிகளைக் கொண்டு தங்களை அடிமையாக்கிய மக்களையெல்லாம் தங்களுடைய வழிகாட்டிகளாகக் கருதியிருந்தனர்; தலைவர்களாக நம்பியிருந்தனர்; குருமார்களாகவும் போற்றிப் பணிந்தனர். இந்நிலை பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது. ஆனால் இந்நிலை மாறி இஃறைய நிலைக்குத் தமிழர்கள் திரும்பியதேன்? காரணம் என்ன? இதற்கு வழிகாட்டியவர் யார்? இக் கேள்விகள் நமது மனதில் எழுகின்றன அல்லவா?

தமிழர்களின் தன்மானக் கிளர்ச்சியையும் உரிமைக் கிளர்ச்சியையும் கண்டு ஒரு சாரார் வகுப்பு வாதம் என்று கூறுகின்றனர்; ஒரு சாரார் தேசீய வளர்ச்சிக்கு முட்டுக் கட்டையென்று கத்துகின்றனர். இவர்கள் தமிழர்கள் கிளர்ச்சியை அடக்கவே இவ்வார்ப்பாட்டம் பண்ணுகின்றனர். இக்கிளர்ச்சிக்கு விதைவிதைத்தவர், இதை நீரூற்றி வளர்ப்பவர் ஈரோட்டு இராமசாமியென்று இவ் வெதிரிகள் கூறுகின்றனர். தமிழர்களும் இன்று, "எங்கள் தலைவர் இராமசாமிப் பெரியாரே," என்று கூறுகின்றனர். தமிழர் கூட்டங்களில் எல்லாம் "ஈரோட்டு ராமன் வாழ்க! தோழர் ஈ. வெ. ரா. வாழ்க; ஈ. வெ. ரா. பெரியார் வாழ்க!" என்ற முழக்கம் வானத்தைப் பிளக்கின்றது. தமிழர் உரிமையைப் போற்றுவோரும் இன்று ஈ. வெ. ராவைப் போற்றுகின்றனர்; தமிழர் கிளர்ச்சி வகுப்புவாதம் என்றும் தூற்றுவோரும் இன்று ஈ. வெ. ரா. வின் மீது வசைபாடுகின்றனர்........

1928 நவம்பர் மாதம் சென்னையில் சீர்திருத்தக் காரர்கள் மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. அதுபோது (தற்போது பிரிட்டிஷ் யுத்த மந்திரி சபையில் இந்திய மெம்பராயிருக்கும்) சர். ஏ. இராமசாமி முதலியார் கூறிய தாவது:—

> "தமிழ் நாட்டில் திரு. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்களின் பெயர் எந்த வீட்டிலும் சொந்தப் பெயராகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றது. அஃதன்றி அவரது புகழ் ஆந்திர தேசம், பம்பாய், மத்திய மாகாணங்களுக்கும் பரவியிருக்கின்றது............ அவர் தன்னுடைய முழு சக்தியையும் படிப்பில்லாத பாமர மக்களிடம் செலுத்தியும், அவர்களுடைய மனோ உணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிட்டும் வேலை செய்து வருவதே அவரதுவெற்றிக்குக் காரணம்"

இது இன்றும் உண்மையாக இருப்பதைக்காணலாம்.

> "ஈ. வெ. ராவிடம் நமக்கு இன்னும் அடியோடு நம்பிக்கையற்றுப் போகவில்லை. அவருடைய அறிவும், ஆற்றலும், ஒழுக்கமும், உழைப்பும், சுயநலமற்றதன்மையும் விழலுக்குஇறைத்த நீராகவே போய்க்கொண்டிராமல் நல்ல வழியில் திரும்பக்கூடாதா என்ற ஆசை இன்னும் இருக்கிறது,"

என்று தமிழர்களைத் தாழ்த்தி பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை வளர்ப்பதற்கென்றே பாடுபடும் ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையே 4-6-39ல் தனது தலையங்கத்தில் குறித்திருக்கிறது. என்றால், தமிழர்கள் தங்கள் தலைவராகவும்

பெரியாராகவும் ஈ. வெ. ராவை ஏற்றுக்கொண்டதில் என்ன வியப்பிருக்கிறது?

தோழர் ஈ. வெ. ரா.வே தமிழர்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டவர். தமிழர்கள் வீர உணர்ச்சி பெறுவதற்குக் காரணராயிருந்தவர். இதில் எள்ளவும் தவறில்லை. உண்மையிது. வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. அவருடைய இடைவிடாத உழைப்பு; நெடுங்காலம் அவர் கொண்டிருந்த எண்ணங்கள்; உள்ளங் கவரும் அவர்தம் எழுத்துக்கள்; உறுதியான சொற்பொழிவுகள்; உள்ளத்தில் தோன்றுவதை ஒளிக்காமல் உரைக்கும் கள்ளமற்ற தன்மை; இவைகளால் இன்று தமிழ் மக்கள் உணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இது அவரது பகைவர்களாலும் மறுக்கமுடியாத உண்மை.

தோழர் ஈ. வெ. ரா. இன்று தமிழ் நாட்டில் இணையற்ற தலைவராக விளங்குகிறார்; வழிகாட்டியாகப் போற்றப்படுகிறார்; தளராத உழைப்புடைய தொண்டராகக் காணப்படுகிறார். இவருடைய பழம் பகைவர்களுங்கூட இவருக்குப் பொது மக்களிடம் இருக்கும் செல்வாக்கை மறுப்பதில்லை. பொது மக்களைத் தன் சார்பாக்கும் வல்லமை படைத்தவர் என்பதைத் தடுத்துச் சொல்வதில்லை. இவருக்கு இத்தகைய செல்வாக்கு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவருடைய உயர்ந்த பட்டப் படிப்பா? அல்லது அதிகாரப் பதவியா? அல்லது பெருநிதிக் குவியலா? அல்லது அரசியல் தந்திரமா? அல்லது ஆண்டவன் அருள் வலிமையா? என்றால் "இவையெல்லாம் அல்ல" என்று யாரும் சொல்லிவிடலாம்.

1928ம் ஆண்டு மே 19-ல் பூந்தமல்லியில் செங்கற்பட்டு ஜில்லாபோர்டு ஆரம்ப ஆசிரியர் மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. தலைமை வகித்தபோது,

> "நான் என்னுடைய ஒன்பதாவது பத்தாவது வயதிற்குமேல் எந்தப்பள்ளிக்கூடத்திலுமே வாசித்தவனுமல்ல; அந்த பத்து வயதிற்கு உட்பட்டகாலத்திலும் என் பெற்றோர்கள் என்னை பள்ளிக்கு அனுப்பிய காரணமெல்லாம் நான் வீட்டில் இருப்பவர்களுக்குத் தொல்லை விளைக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக் கொண்டு ஓர் இடத்தில் என்னை காவலில் வைப்பதற்காகவே,"

என்று கூறியுள்ளார். அவர் எந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலும் படித்துப்பட்டம் பெறவில்லை; நடுத்தரக் கல்வியையும் கற்கவில்லை. ஆரம்பக் கல்வியைத்தான் சரிவர கற்றாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆதலால் அவர் படிப்பின் பெருமையால் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறார் என்று கூற முடியாது.

அவர் இதுவரையிலும் எந்த உயர்ந்த அரசாங்க வேலையையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இனி ஏற்றுக் கொள்ளும் எண்ணமுடையவரும் அல்ல; அப்படி ஏற்றுக் கொள்ள எண்ணினாலும் அதற்குரிய கல்வித் தகுதி அவரிடமிருப்பதாக அவர் எண்ணுவதுமில்லை. ஆதலால் அவர் தமது அதிகாரத்தால் பொதுமக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றார் என்றும் கூற முடியாது.

அவர் ஒரு "அன்னக் காவடி" யல்ல; ஆனால் எதிரிகளை விலைக்கு வாங்கும் பெரும் பொருள் உடையோரும்

அல்ல; தம்மை ஆதரிப்போர்க்கெல்லாம் அளவின்றிக் கொடுத்துதவும் ஏராளமான செல்வமும் இல்லை; தாமும் தம்மைச் சார்ந்தோரும் சுகமாக உண்டு உடுத்து வாழ்வதற் குப் போதுமான செல்வம் அவரிடம் உண்டு. பொது ஊழியத்தின் பெயரால் கொள்ளை யடித்து வயிறுவளர்க்க வேண்டும் என்ற நிலை அவருக்கோ, அவர் குடும்பத்தா ருக்கோ இல்லை. சோம்பேறிகளுக்குச் சோறு போடுதல், உழைப்பற்றவனுக்கு உதவி செய்தல், இவை பெருங் குற்றம் என்னும் கொள்கையுடைய அவர் செல்வத்தால் பொது மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க முடியாது.

அவரிடம் அரசியல் தந்திரம் இருப்பதாக எவரும் கூறமாட்டார்கள்; கூறினாலும் ஒப்புக்கொள்ள முடி யாது; நினைப்பும், சொல்லும், செயலும், ஒரு தன்மை யாக உள்ளவரிடம் தந்திரம் ஏது? அவர் தந்திரசாலி யாக இருந்தால், ஒரு முறையல்ல; இரு முறையல்ல; எட்டு முறை ஏன் சிறையில் மாட்டிக் கொள்ளுகிறார்? ஆதலால் அவர், தனது அரசியல் தந்திரத்தின் வழியாகப் பொது மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறார் என்பது தவறு.

> "எனக்குச் சிறுவயது முதற்கொண்டு ஜாதியோ மதமோ கிடையாது; அதாவது நான் அனுஷ்டிப்பது கிடையாது. ஆனால் நிர்ப்பந்த முள்ள இடத்தில் போலியாகக்காட்டிக் கொண் டிருந்திருப்பேன். அது போலவே கடவுளைப் பற்றியும் மனதில் ஒரு நம்பிக்கையோ, பயமோ, கொண்டிருந்ததும் இல்லை. நான் செய்ய வேண்டுமென்று கருதிய காரியம் எதையும், கடவுள் கோபிப்பாரே என்றோ தண்டிப்பாரே என்றோ கருதி (எந்தக் காரியத்தையும்) செய்

யாமல் விட்டிருக்கமாட்டேன். கடவுள் மகிழ்ச்சி யடைவாரென்று கருதியோ, சன்மானம் அளிப் பார் என்று கருதியோ (எனக்கு அவசியம் என்று தோன்றாத) எந்தக்காரியத்தையும் செய் திருக்கவும் மாட்டேன்.

எனது வாழ்நாளில் என்றைக்காவது ஜாதி மதத்தையோ, கடவுளையோ உண்மையாக நம்பியிருந்தேனா என்று இன்னும் யோசிக் கிறேன். இதற்கு முன்பும் பலதடவை யோசித்திருக்கிறேன். எப்போழுதிருந்து இவை களில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லையென்றும் யோசித்து யோசித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். கண்டுபிடிக்க முடியவேயில்லை.''

என்று 1937-ல் ஈ. வெ. ரா. வே ''நவமணி'' ஆண்டு மலரில் எழுதியுள்ளார். இவர் ஆண்டவனைப்பற்றிக் கவலையில்லை யென்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறவர். ஆண்டவனுக்காகப் பொருள் செலவளிப்பது வீண், அறி யாமை; என்பதோடு வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமி களைப் போலவே மோட்சம், நாகம், தெய்வம், அவதா ரம், வேதம், புராணம், மதம் என்பன முதலியவைகள் எல்லாம் வெறும் புரட்டு, பெரும் புரட்டு என்பவர். எதிரி கள் எல்லோரும் இவரை நாத்திகர் என்று கூறி வருகின் றனர். இவரும் ஒரு சமயத்திலாவது தான் ஆத்திகன் என்று சொல்லிக்கொள்ள முயன்றவர் அல்ல. இப்படிப் பட்டவர் திரு. காந்தி போன்றவர்களைப்போல் மத வேஷத்தாலோ கடவுள் பெயரைச் சொல்லியோ செல் வாக்குப்பெற்றார் என்று கூற முடியுமா?

பின்னர் எதனால்தான் சாதாரண மனிதராகிய அவர் பொது மக்களின் பெரும் போற்றுதலுக்கு உரியவராக நிற்கிறார்? எதிரிகளின் தூற்றுதலுக்கும் இலக்காகி நிற்கிறார்? இவ்வுண்மையை அறிய நீங்கள் ஆவல் கொள்கிறீர்கள் அல்லவா? அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப்பார்த்தால்தான் இவ்வுண்மையைக் காண முடியும். ஆதலால் இப்பெரியார் வாழ்க்கை வரலாற்றை நமக்குத் தெரிந்தவரையிலும் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

2. பெற்றோர் பெருமை

ஈரோட்டுக்குச் சென்றவர்களுக்கெல்லாம் காலஞ்சென்ற வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் அவர்களின் பெயர் தெரியும். ஊர் சுற்றுபவர்களில் அரசர்கள் முதல் ஆண்டிகள் வரை அனைவரும் அவரை அறிவார்கள். அவர் இல்லம் வணிகர்களுக்கு உறைவிடம்; வழிப்போக்கர்க்கு இளைப்பாறுமிடம்; பாகவதர்களுக்கும், சந்நியாசிகளுக்கும், சாமியார்களுக்கும் தங்குமிடம்; புலவர்களுக்குப் புகலிடம்; ஏழை எளியவர்களுக்கு இன்னல் தீர்க்கும் இடம். இவ்வாறு பலருக்கும் உதவி செய்தவர், கொடை வள்ளலாக விளங்கியவர் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் என்பவர். கன்னட பலிஜ நாயுடு வகுப்பினர்; நாயக்கர் என்ற பட்டப் பெயர் உடையவர்; இவருடைய இனத்தினர் கோவை சேலம் ஜில்லாக்களில் மிகுதியாக இருக்கின்றனர்; செல்வமும், செல்வாக்கும் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்; இவர்களைக்கன்னடிய நாயக்கர் என்றும் நாயுடுகள் வழங்குவர்.

ஈரோட்டில் இவர் இயற்றிய அறங்கள் பல. அவை இன்றும் நின்று நிலவுகின்றன. வெங்கட்டப்ப நாயக்கர்

சத்திரம் ஒன்று பழய புகை வண்டி நிலயத்தின் எதிரில் உள்ளது. ஈரோட்டில் வழிப்போக்கர் தங்குவதற்கு வசதியுள்ள சத்திரம் இதுதான். புகைவண்டி நிலயம் அங்கிருந்தபோது இச்சத்திரமே பிரயாணிகளுக்குப் பேருதவி புரிந்து வந்தது. அதன் பக்கத்தில் ஒரு பிள்ளையார் கோயில்; மற்றொரு பக்கத்தில் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் இறந்த பின் அவருக்காகக் கட்டப்பட்ட சமாதிக் கோயில்; அதனுள் நாயக்கரின் உருவச்சிலை. ஈரோட்டு நகரின் கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள சிவன், பெருமாள் கோயில்களில் வெங்கட்டப்ப நாயக்கரின் பெயரும் அவரது மனைவியாரின் பெயரும் பொறிக்கப் பட்டிருப்பதை இன்றும் காணலாம். அவைகளில் பெரும்பாலும் அவர்களுடைய திருப்பணியே நிலவுகின்றது.

“வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் தர்ம வைத்தியசாலை” ஈரோட்டில் இன்றும் நடைபெறுகிறது. தோழர் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி நாயக்கர் இதை நடத்தி வருகிறார். வெங்கட்டப்ப நாயக்கரின் பூத உடம்பு மறைந்து விட்டது; ஆனால் அவருடைய புகழுடம்பு மட்டிலும் இன்றும் நின்று காட்சி தருகின்றது.

ஈரோட்டில் “மகாஜன-ஹைஸ்கூல்” இன்றும் நல்ல புகழுடன் நடைபெறுகிறது. அவ்வுயர்தரக் கலாசாலை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களில், வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் முதன்மையானவர். அவர் செய்த அறங்களின் பயனை இன்றும் உள்ளூர்க்காரர்கள் நுகர்கின்றனர்; வெளியூர்க்காரர்களும் அடைகின்றனர்.

இத்தகைய பெருங்கொடை வள்ளலாக விளங்கியவர் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர்; அவர் வாழ்க்கைத் துணை

வியாரின் பெயர் சின்னத்தாயம்மையார் என்று அழைக்கப்படும் முத்தம்மாள் ஆவார். நாயக்கருக்கு வழிவழி வந்த செல்வம் ஒன்றும் இல்லை; வறுமையிலேயே வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்; இளமையிலேயே வறுமையால் வாடினார். சின்னத்தாயம்மையார் பிறந்த குடி ஒரு சாதாரணச் செல்வக்குடி யென்றே சொல்லலாம். ஆயினும் வறுமையே செல்வமாக உடைய நாயக்கருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டார். நாயக்கரின் வறுமைச் செல்வத்தில் அம்மையாரும் பங்கு கொண்டார்.

வெங்கடப்ப நாயக்கர் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்தார்; தாயின் உதவியும் அதிக நாள் அவருக்கில்லை. 12 வயது முதலே கூலிவேலை செய்து பிழைக்கவேண்டிய கொடிய வறுமைப் பிணிக்கு நாயக்கர் ஆளானார். 18 வயதாயிற்று; நல்ல காளைப் பருவம். இக்காலத்தில் கல் தச்சர்களுக்குக் கையாள் வேலை செய்து வந்தார். சின்னத்தாயம்மையும் காளவாயிலிருந்து கல் சுமக்கும் தொழில் செய்து வந்தார். இதனால் அம்மையார் பெற்ற கூலி நாளொன்றுக்கு ஒரு அணாவுக்கு மேலில்லை. நாயக்கருக்குக் கிடைக்கும் கூலியும் 2 அணாவுக்கு மேற் போகாது. ஆனால் நாயக்கர் கூலி நாளடைவில் உயர்ந்தது. இரவும் பகலுமாய் வேலை செய்வதில் நாளொன்றுக்கு 12 அணா முதல் 1½ ரூபாய் வரையில் ஊதியம் கிடைத்தது. இவ்வாறு இருவரும் பாடுபட்டு வேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர்.

சில ஆண்டுகள் சென்றபின் நாயக்கர் வண்டிமாடுகள் வாங்கினார்; வாடகைக்கு வண்டி ஓட்டினார். முன்னைய கல் தச்சுத் தொழிலைக் காட்டிலும் இதில் வருவாய் சிறிது உயர்ந்தது. அக்காலத்தில் ஒரு குடும்பத்துக்கு

இவ்வருவாய் போதுமானதாக இருந்தது. என்றாலும் மனைவியார் பக்குவ வயதடைந்து விட்டதால் வண்டியோட்டிக்கொண்டு நீண்ட நாள் வெளியூர்களுக்குப் போகாமலிருப்பதற்காக வண்டி மாட்டைவிற்று ஒரு தட்டுக் கடை, அதாவது சிறு மளிகைக்கடை வைத்தார்.

இக்காலத்தில் சின்னத்தாயம்மையாரும் வாளாவில்லை. வீட்டில் ஆட்கள் வைத்து நெல் குத்தி அரிசி வியாபாரம் செய்து வந்தார். இதுமட்டுமல்ல; துவரை, உளுந்து, பயறு முதலியவைகளை உடைத்துப் பருப்பாக்குவார்; கொட்டை முத்தைக் கொண்டு எண்ணெய் எடுப்பார்; இவ்வாறு கணவருடைய தொழிலுக்கு உதவி செய்தார். அன்றியும், தானும் இப்பண்டங்களை உள்ளூர் வாரச் சந்தைக்குக் கொண்டுபோவார்; விற்பனை செய்வார்; இவ்வாணிகத்தின் வழியே சிறுகச் சிறுகத் தேடும் பொருளையும் தன் கணவருடைய வாணிகத்துக்குக் கொடுத்து உதவி புரிந்து வந்தார்; இவ்வுதவியே நாயக்கர் ஒரு பெரும் வணிகராவதற்குத் துணை செய்தது. வறுமையில் வாழ்ந்த நாயக்கர் பெருஞ் செல்வரானதற்கு சின்னத்தாயம்மையாரின் உழைப்பும் உதவியுமே பெருந் துணையாக நின்றது.

தட்டுக்கடை மண்டிக் கடை ஆகி நாளடைவில் நாயக்கருடைய வாணிகம் பெருகிற்று; நல்ல வருவாய் கிடைத்தது; கடையும் வரவரப் பெருகி மொத்த விற்பனை செய்யும் பெருங்கடையாயிற்று. பண்டங்களை மொத்தமாக விற்பனை செய்யும் கடைக்கு "மண்டி கடை" என்று பெயர். முதலில் கூலிக்காரராயிருந்த நாயக்கர் வண்டிக்காரரானார்; பின்னர் சிறு மளிகைக் கடைக்காரர் ஆனார்; இறுதியில் மண்டிக்கடை முதலாளி

யாகிவிட்டார். நாயக்கர் முதலாளியானவுடன் நீரூற்றுப் போல் செல்வம் பெருகிற்று; செல்வம் பெருகப்பெருக வைணவமத பக்தியும் பெருகிற்று; பரம பாகவதராகவும் விளங்கினார்; அவர் மனதில் அறம் புரியும் எண்ணமும் வளர்ந்தது. எங்கும் நாயக்கர் தர்மம், நாயக்கர் திருப் பணி ஆக விளங்கிற்று.

இதற்கிடையில் நாயக்கருக்கும், சின்னத்தாயம்மை யாருக்கும் ரெண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன; இரண்டும் இறந்தன. பிறகு 10-வருட காலம் குழந்தை இல்லை. இருவருக்கும் குழந்தையில்லையே என்ற மனத்துயரம் மிகுந்தது. இதனால் திருமாலிடம் அன்பும், பக்தியும் பெருகின; இருவரும் பெருமாளை நினைத்துப் பிள்ளை வரங் கிடந்தனர்; பாகவதர்களுக்குப் பணிவிடை செய்த னர்; சனிக்கிழமை நோன்பு, ஏகாதசி விரதம் இருந்தனர்; இராமாயணங்கேட்டனர்; பாகவதம் கேட்டனர். இவ் வகையாக இருவருக்கும் வைணவமதப்பற்று மிகுந்தது.

> "சதாசர்வகாலம் எங்கள் வீட்டில் இரு சமய பக்தர்களாலும், பண்டிதர்களாலும், காலட்சேபம் செய்யப்பட்டு வந்தது. ஏன்? பணம்வந்து குவியும்போது தர்மம் செய்து தர்மப் பிரபுப் பட்டம் வாங்கவேண்டாமா? இவர் களைத்தானே தான பாத்திரங்களாகப் பேசப் படும்! ஆதலால் இவர்கள் எங்கள் வீட்டில் குவிந்து கிடப்பார்கள். என் தாயார் இவர்கள் "அளப்புகளை" அதிக பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார். தகப்பனா ருக்கு இது ஒரு பெருமையாகவும் திருப்தியா கவும் இருக்கும்"

இது ஈ. வெ. ரா. வினாலேயே எழுதப்பட்ட செய்தி. இதிலிருந்து நாயக்கர், பெருமைக்காகவும், பெரிய மனிதர் என்ற முறையிலும், அக்கால வழக்கப்படி புலவர்களையும் பாகவதர்களையும் ஆதரித்து வந்ததோடு பெரும் பக்திமானாகவும் ஆகவேண்டியவரானார்.

நாயக்கரும் அம்மையாரும் பிள்ளைப் பேறில்லாமல் மிகவும் ஏங்கியிருந்தனர்; இக்காலத்தில் இவர்கள் ஏக்கந் தணிய ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி 1877-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மீ 28ந் தேதி பிறந்தார். இவருக்குப் பின் 1879ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீ 17 ந் தேதி ஈ. வெ. ராமசாமி பிறந்தார். இவருக்குப் பின் இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து பொன்னுத்தாயம்மாள் என்பவர் பிறந்தார். இவருக்குப் பின் பத்தாண்டு கழித்து திருவாட்டி கண்ணம்மாள் பிறந்தார்.

முதற் பிள்ளை பிறந்தவுடனேயே நாயக்கருக்கும் அம்மையாருக்கும் நெடுநாளிருந்த கவலை நீங்கிற்று; சில ஆண்டுகள் சென்றுஇரண்டாவதுபிள்ளையாக ஈ. வெ. ரா. பிறந்தவுடன் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பின்னுஞ் சில ஆண்டுகளில் இரு பெண் மக்களும் பிறந்தவுடன் அவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியை யாரே அளவிட்டுக் கூற வல்லார்!

அவர்கள், 'வேங்கடாசலபதியே தங்களுக்கு வேண்டிய செல்வத்தைக் கொடுத்தான்; விரும்பிய பிள்ளைப் பேற்றை அளித்தான்' என்று கருதினர்; தாங்கள் நோற்ற நோன்பும், ஆற்றிய அறங்களுமே தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றினவென்று நம்பினர்.

அவர்கள் ஆரம்பத்தில் கூலிவேலை செய்தனர்; அதன் வழியேவரும் சிறுபொருளைக்கொண்டு வாழ்க்கை

நடத்தினர். பின்னர் வாணிகத்தின் மூலம் ஏராளமான செல்வம் பெற்றனர்; வீடுகள் பெற்றனர்; காடுகள் கழனிகளும் பெற்றனர். இத்தகைய பெருவாழ்வுக்குக் காரணம் அயராதஊக்கம்; இடைவிடாத உழைப்பு; நாணயம்; நன்னடக்கை. இவ்வுண்மையை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவோர் அக்காலத்தில் யாருமில்லை. ஆதலால் "எல்லாம் எம்பெருமான் செயல்" என்று கருதினர்; பாகவதர்களாக வாழ்ந்தனர்; இதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை.

வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின் மேற்குடி மக்களுள் ஒருவரானார். உண்மை நம்பிக்கையோடு கூடிய புராண பக்தி; அறச்செயல்; வாணிகத் துறையில் நடந்துகொண்ட நேர்மை; செல்வச் செருக்கின்மை; இக்குணங்கள் அவரிடம் இருந்தன; இவை அவருக்கு உள்ளூரிலும், வெளியூரிலும் நல்ல புகழை நிலை நிறுத்தின. இன்றும் ஈரோட்டில் 'நாயக்கர்' என்றாலே வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் என்று கருதப்படுவதும் அவர் பிள்ளைகளுக்கு 60 வயதிற்கு மேலாகியும் 'நாயக்கர் மக்கள்' என்றே கூறப்படுவதும் அவரது புகழுக்குப் போதிய சான்றாகும்.

---

3. இளமைப்பருவம்

ஈ. வெ. ரா. வின் தந்தையாருக்குச் சிற்றன்னை ஒருவர் இருந்தார்; அவர் விதவை; பிள்ளை யில்லாதவர்; அதிகச் செல்வமுடையவரும் அல்லர். ஆயினும் தனக்கோர் பிள்ளை வேண்டும் என்ற ஆவல் அந்தம்மாளுக்கிருந்தது. ஆதலால் இராமனைத் தனக்குத் தத்துப் பிள்ளையாகக் கொடுத்துவிடும்படி வேண்டினார். வெங்கட்

டப்ப நாயக்கர் இதற்கிசைந்தார்; இராமசாமியைத் தத்துப் பிள்ளையாகக் கொடுக்க எண்ணினார். ஆனால் சின்னத் தாயம்மையார் இதற்கிசையவில்லை. என்றாலும் இராமசாமி குழந்தைப் பருவம் முதலே அந்தப் பாட்டியின் வீட்டிலேயே தாய்ப்பால் அருந்தாமல் ஆட்டுப்பால் குடித்துக்கொண்டு ஸ்வீகாரப் பிள்ளையாக வளர்ந்து வந்தார்.

இதனால் ஈ. வெ. ரா. இளம்பருவத்திலேயே கட்டுப்பாடற்றவரானார். கண்டிப்பற்ற முறையில் வளர்க்கப்பட்டார். இவரை வளர்த்து வந்த அம்மையார் போதிய செல்வமற்றவராய் இருந்ததால் சிற்சில சமயங்களில் ஈ. வெ. ரா. வுக்குத் தேவையான நல்ல உணவுகூடக் கிடைப்பதில்லை; காலை உணவு பழஞ்சோறும் சுண்டற் குழம்புந்தான். தின்பண்டங்கள் கிடைப்பது அரிது. இளம்பிள்ளைகளுக்குத் தின்பண்டங்களில் ஆவலிருப்பது இயல்பல்லவா? எப்பொழுதும் தின்பண்டங்களை விரும்பித் திரிவார். சில சமயங்களில் தெருவில் பட்டாணிக் கடலை கிடந்தால் அவைகளைக்கூடப் பொறுக்கி விடுவார். இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த நமது இராமசாமி தனது ஆறாவது வயதில் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவருடைய பள்ளிக்கூட வாழ்வைப்பற்றி அவரே 1937-ல் "கவமணி" ஆண்டுமலரில் எழுதியிருக்கிறார்.

"எனது ஆறாவது வயதில் நான் ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேன். அப்பள்ளிக்கூடம் ஈரோடு டவுனுக்குச் சற்று விலகிய தூரத்தில் இருந்தது. (இப்போது அது நடு ஊராய்விட்டது) அப்பள்ளிக்கூடத்

தைச்சுற்றி வாணியச் செட்டிமார்களின் வீடுகள் உண்டு. எண்ணெய்ச் செக்கு சதா ஆடிக்கொண்டிருக்கும். மூங்கிலில் பாய், முறம், கூடை பின்னுகின்றவர்கள் தெரு ஓரங்களில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு தங்கள் வேலை செய்வார்கள். சில முஸ்லீம்கள் வீடும் குடிசை ரூபமாக அங்கே உண்டு.

ஆகவே அப்பள்ளிக்கூடத்தைச் சூழ்ந்திருந்த மக்கள் வாணியச் செட்டிமார், வேதகாரர்கள், சாயபுகள் ஆகியவர்கள். அந்தக்காலத்தில் இவர்கள் வீட்டில் மற்ற ஜாதியார்கள் என்பவர்கள் எவ்வித உணவும் அருந்தமாட்டார்கள் அல்லவா? ஆகையால் என் வீட்டார்கள் நான் பள்ளிக்குப் போகும்போது எனக்கு ஞாபகமாகச் சொல்லியனுப்புவார்கள். என்னவென்றால், "அங்குள்ளவர்கள் பொளங்கக்கூடாத ஜாதிக்காரர்கள். அவர்கள் வீட்டில் தண்ணீர் குடித்து விடாதே. வேண்டுமானால் வாத்தியார் வீட்டில் வாங்கிக்குடி" என்று சொல்லி அனுப்புவார்கள். அதுபோலவே இரண்டொரு தடவை வாத்தியார் வீட்டில் தண்ணீர் கேட்டேன். வாத்தியார் ஒதுவார் ஜாதி. மாமிசம் சாப்பிடாத சைவர்கள். அவர்கள் வீட்டுச் சிறு பெண் எனக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் போது, ஒரு வெண்கல டம்ளரைக் கீழேவைத்து அதில் தண்ணீர் ஊற்றி, எடுத்துத் தூக்கிக் குடிக்கச்சொல்லும். நான் குடித்த பிறகு கவிழ்த்து வைக்கச் சொல்லும். பிறகு அதன்மீது தண்

ணீர் ஊற்றி அதை எடுத்து நிமிர்த்தி உள்ளே யும் தண்ணீர் ஊற்றிக்கழுவி, உள்ளே எடுத்துக் கொண்டுபோகும். இதற்குள் எனக்குத்தூக்கிக் குடிக்கத் தெரியாமல், குடிக்கும்போது பகுதி தண்ணீர் மூக்கிலும் உடல் மேலும் விழும். பகுதி தண்ணீர்தான் வாயில் விழும். மூக்கில் விழுந்த தண்ணீரால் புரைபோய், இருமல் வந்து வாய்த்தண்ணீர் கீழே விழும். இதையெல்லாம் பார்த்து அந்தப் பெண் அசிங்கப்படும். சில சமயம் கோபித்து வையும். அதனால் நான் தாகம் ஏற்பட்டாலும் வாத்தியார் வீட்டில் தண்ணீர்கேட்பதில்லை. வாணியச் செட்டியார் களின் பிள்ளைகள் வாத்தியார் வீட்டில் தாகத் திற்குத் தண்ணீர் கேட்பதில்லை. எழுந்து நின்று பெருவிரலை வாத்தியாருக்குக் காட்டியவுடன் "போய்விட்டுச் சீக்கிரம் வா" என்பார். பையன் ஓடோடி அவன் வீட்டிலோ, அவனது வீடு சற்று தூரமாய் இருந்தால் சமீபத்தில் உள்ள ஒரு செட்டியார் வீட்டிலோ குடித்து விட்டு ஓடி வருவான்.

ஒரு நாள் நானும் அங்கு போய்த் தண்ணீர் சாப்பிடலாம் என்று கருதி, ஒரு செட்டியார் பையன் எழுந்து பெருவிரலை நீட்டும் போது நானும் நீட்டினேன். இருவரையும் போகும்படி வாத்தியார் தலையாட்டினார். இருவரும் ஓடி னோம். வாத்தியார் "ராமா நீ எங்கே ஓடரே?" என்றார். "தண்ணிக்கு ஐயா" என் றேன். தண்ணிக்கு அவன் கூடப்போறேயே"

என்றார். பிறகு நான் வாத்தியார் வீட்டுக்கு (அதாவது ஒரு கூரைச்சாலையில் ஒரு பாகம் கிரைச்சல் கட்டித் தடுத்து அதில் வாத்தியார் குடியிருக்கிறார்) போய், தண்ணீர் குடித்து, தண்ணீரை மேலெல்லாம் சிந்திக்கொண்டு, வேஷ்டியையும் நனைத்துக்கொண்டு வந்து உட்கார்ந்துகொண்டேன். அடுத்த நாள் தண்ணீர்த் தாக மெடுத்தபோது, ஒரு செட்டியார் பைய னுடன் கூடப்போகத் தீர்மானம் பண்ணிக் கொண்டு, அந்தப் பையனிடம் பேசி வைத்து, அவன் தண்ணீர் குடிக்கப் பெரு விரலைக் காட்டுமுன்பு, நான் ஒண்ணுக்குப் போகக் கேட்பவன்போல் எழுந்து நின்று, ஆள் காட்டி விரலை நட்டத்தில் நீட்டிக்காட்டினேன். வாத்தியார் தலையை அசைத்தார். நான் வாத்தி யார் வீட்டுக்குப் பின்புறம் போய் நின்று கொண்டேன். செட்டியார் வீட்டுப் பையன் தண்ணீர் குடிக்க அனுமதி கேட்டுக்கொண்டு வந்தான். அவன் வீடும் பின்புறமாய்ப் போகக் கூடியதுதான். அவனும் நானுமாக அந்தச் செட்டியார் வீட்டுக்குப் பின்புறமாகப் போனோம். அந்தப்பையன் வீட்டிற்குள் ஓடி லோட்டாவில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். நான் சாதாரணமாக எங்கள் வீட்டில் குடிப்பது போல் லோட்டா விளிம்பை உதட்டில் வைத்துக் குடித்தேன். அந்தச் செட்டியார் வீட்டம்மாள் என்னைப்பார்த்ததும் "நீ நாயக்கர் வீட்டுத் தம்பியா?" என்றார். நான் "ஆமாம்" என் றேன். "இங்கே தண்ணீர் குடிக்கறயே. உங்க

வீட்டிலே ஒண்ணும் சொல்லமாட்டாங்களா?'' என்றார். "சொல்லமாட்டாங்கோ'' என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினேன். அந்தப் பையனும் என் கூட ஓடி வந்தான். அதற்குள் அந்தப் பையனைக் கூப்பிட்டு "டே பழனியப்பா! அந்தச் சொம்பைக் கழுவி உள்ளே வைத்து விட்டுப் போடா'' என்றார். அதே மாதிரி யாக அந்தப் பையன் லோட்டாவைக் கழுவி வைத்துவிட்டு வீதி வழியாக முன்புறம் பள்ளிக் கூடத்திற்குவந்தான். நான்போன வழியிலேயே பின்புறமாகப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்தேன். பின்பு இப்படியே, இதேமாதிரி மற்றொரு சம யம் வேதகாரர் வீட்டில் தண்ணீர் சாப்பிட் டேன். இது மெல்ல மெல்ல அவர்கள் வீட் டுப் பலகாரங்களும், பிறகு அவர்கள் வீட்டில் விசேஷ காலங்களில் செய்யப்படும் காய் கறிச் சாமான்களும்கூடச் சாப்பிடும்படியாகச்செய்து விட்டது. எங்கள் வீட்டுக்கு இந்தச் செய்தி எட்டியது. வீடோ நல்ல பணம் வருவாய் ஏற்பட்டு, பணம் பெருகி, அப்பொழுதுதான் பார்ப்பனர்களைப் போல் நடக்க ஆரம்பித் திருந்த காலம். எந்நேரம் பார்த்தாலும் "ஆச் சாரம்'', "அனுஷ்டானம்'' என்ற வார்த்தைகள் தான் உச்சரிக்கப்படும். என்றாலும் என் தகப் பனாருக்கு இதைப்பற்றி (நான் கண்ட இடத் தில் சாப்பிடுவதுபற்றி) அதிகமாக கவலை கிடையாது. "சீச்சீ இனி அப்படிச் செய் யாதே'', என்று சொல்லுவதோடு அவர் வேலை ஒழிந்துவிடும். என் தாயார் ஏதோ முழுகிவிட்

டதுபோல் கருதி மிகத்துயரப்படுவார். என்ன பண்ணியும் காரியம் மிஞ்சிவிட்டது. சாயபுமார் பையன்கள் கொடுத்த பண்டங்கள்கூடச் சாப்பிட்டுவிட்டேன் என்பது என் வீட்டிற்குத் தெரிந்துவிட்டது. இதற்குள் என் பள்ளிப் படிப்பு எனது பத்தாவது வருஷத்திற்குள்ளாகவே முடிந்துவிட்டது. ஏனென்றால் என் சிநேகம் தின்னாத (பொளங்கக்கூடாத) ஜாதியாருடன்தான் அதிகம். அதனாலேயே நான் முரடனாகிவிட்டேன் என்பது அவர்கள் எண்ணம். காலில் விலங்கு இடப்பட்டேன். அந்த விலங்குடனேயே அந்தப் பிள்ளைகளுடன் கூடித் திரிவேன். ஒருதடவை பதினைந்து நாள் இரண்டு கால்களிலும் விலங்குக் கட்டைபோடப் பட்டேன். அப்போதும் இரு தோளிலும் இரண்டு விலங்குகளைச் சுமந்துகொண்டு திரிந்தேன். அப்போதும் அந்தப் பிள்ளைகளுடன் விளையாடப் போய் விடுவேன்."

இவ்வாறு இராமசாமி இளம் பருவத்திலேயே கட்டுக்கடங்காதவராகி விட்டார். இதற்கு ஒரு வகையில் தாங்களே காரணம் என்று பெற்றோர் உணர்ந்தனர். பாட்டியார் வீட்டில் இராமசாமி வளர்ந்தார். அவரைக் கண்டிக்க அங்கு யாருமில்லை. அதனால் அடங்காப் பிடாரியானார். இதற்குள் தாய் தந்தையார், இராமசாமியைத் தத்துக் கொடுப்பதாக இருந்த அரைகுறை எண்ணத்தையும் விட்டார்கள். ஏனெனில் செல்வம் பெருகிவிட்டது. ஏழைக்கு தத்து கொடுப்பார்களா? ஆகவே இராமனைத் தங்கள் வீட்டிற்கே அழைத்துக்கொண்டார்

கள். இதன் பிறகாவது இவர் தாய் தந்தையர்களின் சட்ட திட்டங்களுக்கு அடங்கி நடந்தாரா வென்றால், அதுதான் இல்லை. தன் விருப்பப்படிதான் எதையும் செய்துவந்தார். பிறகு ஒரு (ஸ்கூல்) பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இராமசாமி ஒழுங்காகப் படித்தாரா என்றால் அதுவுமில்லை. உபாத்தியாயருக்குத்தான் தொல்லை கொடுத்து வந்தார். ஒரு சமயம் உபாத்தியாயரைக்கூட அடித்துவிட்டார். குறும்புக்காரப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் இவர்தான் தலைவர். குறும்பு செய்வதிலும் மன்னர். தன்வகுப்பு மாணவர்களை அடிக்கடி அடித்துவிடுவார். இதற்காக 'இனி வகுப்புப் பிள்ளைகளை அடிப்பதில்லை,' 'இனி வகுப்புப் பிள்ளைகளை அடிப்பதில்லை' யென்று ஆயிரந் தடவை (Imposition) எழுதும்படியாக உபாத்தியாயர் தண்டிப்பார். இந்த விதமாக ராமசாமி நூற்றுக்கணக்கான தடவைகளில் எழுதியிருக்கிறார். இவர் பள்ளிக்குச் சென்று வந்ததில் இவர் படிப்பில் ஒரு சிறிதும் வளர்ச்சியில்லை. ஆகவே பெற்றோர் நிறுத்திவிட்டார்கள். இவர் பள்ளிப் படிப்பும் 10 வயதோடு நின்றுவிட்டது.

இவர் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த ஆண்டுகள் ஐந்து ஆண்டுகள் தான். இந்த ஐந்தாண்டுகளினும் படித்த காலம் மிகமிகக் குறைவு. விளையாட்டும் குறும்புத்தனமும் செய்த காலமே மிகுதி. இச்செய்தியை,

"நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த காலம் ஐந்தாண்டுகள் தான். இந்த ஐந்தாண்டுகளிலும் படித்த நாட்களைவிடக் குறும்புத்தனம் செய்த

> நாட்களும், உபாத்தியாயருக்குத் தொந்தரவு கொடுத்த நாட்களுமே மிகுதி,"

என்று ஈ. வெ. ரா. வே பலதடவை எழுதி இருக்கிறார். பேசியும் இருக்கிறார்.

21-7-39-ல் கோயம்புத்தூர் கவர்ண்மெண்ட் காலேஜ் தமிழ்க் கழக மாணவர் சங்கத்தில் பேசும்போது,

> "நான் பள்ளியில் படித்த காலம் மிகச் சொறபகாலமே யாகும். திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தில் 3 வருஷமும் (ஸ்கூல்) பள்ளிக்கூடம் என்னும் ஆங்கில முறைப் பள்ளிக்கூடத்தில் 2 வருஷமுந்தான் படித்தவன்.........எனக்குப் படிப்பே வராது என்று என் பெற்றோர் முடிவு கட்டி விட்டதாகவும் நான் மிகவும் துடுக்கான பிள்ளையாய் இருந்ததாகவும், ஆதலால் என்னைப்பள்ளியில் பகலெல்லாம் பிடித்து வைத்திருந்து இரவில் வீட்டிற் கனுப்பினால் போதுமென்று கருதியதாகவும் சொன்னார்கள்....நான் படித்த நாலுவார்த்தை பிழையறக்கூட எழுத முடியாது என்பதுதான்,"

என்று அவரே பேசியிருக்கிறார்.

இராமசாமியின் பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்தியவுடன் அவரைச் சும்மா திரியவிடவில்லை. அவர் தந்தையார் தன் முயற்சியாலேயே உழைத்து முன்னுக்கு வந்த முதலாளியல்லவா? தனயனுக்கிருக்கும் அறிவின் திறமையை உணர்ந்தார். படிப்பைக்காட்டிலும் தொழிலில் அவர் அறிவு கூர்மையாகச் செல்லும் என்பதை உணர்ந்தார்.

தமது கடைக்கு அழைத்துக் கொண்டார். அந்தக் கடை தரகுக்கடை (கமிஷன் கடை) ஆனதால் மிளகாய், மஞ்சள் முதலிய சரக்குகளை ஏலங்கூறுவதும் ரயிலுக்குப் போகும் மூட்டைகளுக்கு விலாசம் போடுவதும் ஆகியவை இவருடைய தொழில். ஏலங்கூறுவதில் மிகவும் திறமையுடையவரானார். சுமார் 12 வயதில் செல்வவானின் செல்லப்பிள்ளையாக இருந்துகொண்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்ததால் இவர் ஏலங்கூறும் பண்டங்களைக் கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் அதிக விலைக்குக் கேட்கும்படி செய்து விடுவார். தன்னிடம் வியாபாரம் செய்ய வருபவர்களை நழுவவிட மாட்டார். வாணிகம் செய்வதில் மிகவும் கெட்டிக்காரர் என்று பெயரெடுத்துவிட்டார். ஆனால் இச்சிறு வயதிலும்இவர் குறும்புத்தனத்தை விடவேயில்லை. ஓழிந்த நேரங்களில் விதண்டவாதம் செய்துகொண்டேயிருப்பார். அப்பொழுதே இவருக்குக் கடவுள், தலைவிதி, புராணம் முதலியவைகளில் நம்பிக்கையிருந்ததில்லை. அவைகளைப்பற்றிக் குதர்க்கம்புரிவார். இவருடைய 12-வது வயதில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பாருங்கள்.

"தலைவிதி என்பது வெறும் புரட்டு; நமது நன்மை தீமைகளுக்கு நாமே காரணம்; தலைவிதியின்படிதான் எல்லாம் நடக்கும் என்பது அறிவில்லாத்தனம்," என்று 12 வயதிலே வாதம் புரிவார். ஈரோட்டுக் கடைத்தெருவில் ராமநாத அய்யர் என்ற கல்லிடைக்குரிச்சிப் பார்ப்பனர் ஒருவர் கடை வைத்திருந்தார். அவர் கடையைத் தாண்டித்தான் ஈ. வெ. ரா. தன் கடைக்குச் செல்ல வேண்டும்; ஒவ்வொரு நாளும் அந்த ராமநாதய்யரை வம்புக்கு இழுக்காமல் போகமாட்டார். அய்யர் தலைவிதி

யின்படிதான் எல்லாம் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடையவர். "எது வந்தாலும் அதற்குத் தலைவிதிதான் காரணம்" என்பார். "நீர் சொல்லுவது உண்மைதானா? எல்லாவற்றையும் தலைவிதி என்று ஒத்துக்கொள்கிறீரா?" என்பார் ஈ. வெ. ரா. "ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்" என்பார் அய்யர். அய்யர் கடையின் முன்தட்டி கால் கொடுத்துத் தூக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஈ. வெ. ரா. அத்தட்டியின் காலை கீழே தள்ளிவிட்டார். தட்டி அய்யரின் தலையின்மேல் விழுந்தது. அய்யர் கோபங்கொண்டு ஈ. வெ. ரா. வை வைது கொண்டு துரத்தினார். "தலைவிதி உன் தலையில் தட்டியைத் தள்ளி விட்டது; என்னை ஏன் வைகிறாய்?" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஓடி விட்டார்.

ஈ. வெ. ரா. இளம்பருவ முதலே இத்தகைய பகுத்தறிவாளராக விளங்கியதற்குக் காரணம் அவருடைய வீட்டின் நிலைமையே யாகும். தான் கேட்கும் ஒவ்வொரு செய்தியைப்பற்றியும் விதண்டா வாதம் பண்ணும் குணம் அவரிடம் இயற்கையாக அமைந்திருந்தது. எதைப்பற்றியும் தாராளமாக வாதிப்பார். அதற்குரிய ஆற்றலும் அறிவும் அவரிடமிருந்தன. தன் வீட்டாரின் மதாச்சாரங்களை யெல்லாம் பொருளற்றவைகள் என்று அப்பொழுதே உணர்ந்து பரிகாசம் செய்து கொண்டே இருப்பார். இவ்வுணர்ச்சி தனக்குண்டான காரணத்தை அவரே கூறியுள்ளார்.

> "கடைசியாக எனது படிப்பு நிறுத்தப்பட்டு, எங்கள் கடையிலேயே போடப்பட்டு விட்டேன். அதில் எனக்குள்ள வேலை, மூட்டைகளுக்கு விலாசம் போடுவது, சரக்குகள்

வலங்கூறுவது, ஒழிந்த நேரங்களில் என் சொந்த வேலையாகிய புராணங்களைப்பற்றி விவகாரம் செய்வது. இந்த வேலை எப்படி ஏற்பட்ட தென்றால், எங்கள் வீட்டில் சந்நியாசிகளுக் கும், பாகவதர்களுக்கும், சாமியார்களுக்கும், சமயப் பிச்சைக்காரர்களுக்கும், (பார்ப்பனர் களுக்கும்) வித்துவான்களுக்கும் ரொம்பவும் செல்வாக்கு இருந்தது. அவர்களை எனக்குப் பிடிக்காததால், அவர்கள் சொல்லுவதைப் பரி காசஞ் செய்ய ஆரம்பித்து, அவர்கள் எது சொன்னாலும் மறுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்து, விதண்டா வாதக் கேள்விகள் கேட்க ஆரம் பித்து, மெல்ல மெல்ல அதுவே ஒழிந்த நேர வேலையாகவும், அதுவே இளைப்பாறுவதற்கு ஒரு துணைக் கருவியாகவும், எனக்கு உண்மை யிலேயே உற்சாகமுள்ள வேலையாகவும் நேர்ந்து விட்டது. நான் புராணங்களையோ வேறு எந்தத் தனிப்பட்ட புஸ்தகங்களையோ படித்த தில்லை யென்றாலும், சைவம் வைணவம் ஆகிய இருசமய சம்பந்தமாக உள்ள கதைகளோ சரித் திரங்களோ சதாசர்வகாலம் எங்கள் வீட்டில் இருசமய பக்தர்களாலும், பண்டிதர்களாலும் காலட்சேபம் செய்யப்பட்டு வந்ததால்............ எனக்குச் சமய சம்பந்தமான புராண சம்பந்த மான விஷயங்கள் தானாகவே தெரியும்படி ஆகிவிட்டது. அவற்றிலிருந்தே நான் பல கேள்விகள் கேட்கவும், அவர்கள் (பக்தர்கள், பண்டிதர்கள்) கேள்விகளுக்கு பதில் தாறு மாறா கவும், ஆளுக்கு ஒருவிதமாகவும் சொல்லவுமாய்

இருந்ததே எனக்கு மேலுமேலும் அதிக உற்சா கத்தை விளைவித்ததோடு, என்னை ஒரு "கெட்டிக்காரப் பேச்சுக்காரன்" என்று அக் கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்லவுமான நிலைமை ஏற்பட்டது. என் தகப்பனாருக்கும் நான் இப்படி விதண்டாவாதமான கேள்வி கேட்பதில் கோபம் வந்தாலும் உள்ளுக்குள் தனது மகன் இப்படிப் புத்தியாய்ப் பேசுகிறா னே என்ற மகிழ்ச்சி உண்டு.

இந்தச் சம்பவங்கள்தான் எனக்கு மேலும் மேலும் ஜாதியிலும், மதத்திலும், கடவுள், சாஸ் திரங்கள், புராணங்கள் ஆகியவைகளிடத்திலும் நம்பிக்கை யில்லாமல் போகும்படி செய்திருக் கலாம் என்று நினைக்கின்றேன்."

இக்கூற்று முற்றும் உண்மை. அன்றியும் ஈ. வெ. ரா. இளம் பருவத்திலேயே வாணிகத் துறையில் புகுத் தப்பட்டதனால் பொது அறிவில் வளர்ச்சி பெற்றார். சாதுரியமாகப் பேசும் வல்லமை பெற்றார். ஒவ்வொன் றைப்பற்றியும் நன்றாகச் சிந்தித்து முடிவு கட்டும் சிந் தனா சத்தியுடையவரானார்.

என்றாலும் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமியே எல்லா வகை யிலும் பெற்றோர்களின் அன்புக்குரிய பிள்ளை. இவர் மூத்த பிள்ளை. பிள்ளையில்லையே என்று வருந்தி வரங்கிடந்த காலத்திற் பிறந்தவர். அன்றியும் தாய் தந்தையரின் கட்டளைக்கு அடங்கி நடந்து வந்தார். தாய் தந்தையரைப்போலவே வைணவ மதப் பற்றுடைய வரானார். வைதீகப் பழக்க வழக்கங்களை முறை தவ

றாமல் மேற்கொண்டார். அடக்கம், பொறுமை, கட்டுப்பாடு முதலிய நற்குணங்களுடன் விளங்கினார். இதனால் "தாய் தந்தைக்கேற்ற புதல்வர்" என்று எல்லோராலும் புகழப்பட்டார். பள்ளிக்கூட நாட்களில் தவறாமல் பள்ளிக்கூடம் செல்வார். சனி ஞாயிறு முதலிய விடு முறை நாட்களில் கடைக்குப் போவதும் உண்டு.

கிருஷ்ணசாமி நாயக்கர் பள்ளிக்கூடத்தை விட்ட பின்னும் கல்விப் பயிற்சியை விடவில்லை. நல்ல வட மொழித் தேர்ச்சியும் பெற்றார். சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள் ஆகியவற்றிலும் தமிழிலும் நல்ல புலமை பெற்றார். இவருக்குத் தமிழில் நல்ல செய்யுளியற்றும் திறமையுண்டு. மத சம்பந்தமாகப் பல செய்யுள் நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அவைகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. போதுமான ஆங்கில அறிவும் இவருக்கு உண்டு.

கிருஷ்ணசாமி நாயக்கரும் தமது தந்தையைப் போலவே சிறந்த பாகவதராக விளங்கினார். புலவர்களைப் போற்றி வந்தார். பாகவதர்களைப் பாதுகாத்து வந்தார். இதற்கிடையில் சித்தவைத்திய முறையிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றார். இன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறந்த சில வைத்தியர்களுள் இவரும் ஒருவர். மருந்துகளை முறைப்படி சேய்வதில் இவருக்கு அளவு கடந்த ஊக்கம்; நோயுற்றோர் பிணிகளைப் பயன் கருதாது குணப்படுத்துவதில் கட்டுக்கடங்காத மகிழ்ச்சி. இத் தொழிலின் மூலம் ஊதியம் பெறாமல் எல்லோருக்கும் இலவசமாகவே சிகிச்சைசெய்து வருவதால் இவருடைய மருத்துவ வல்லமையைத் தமிழ்நாட்டார் அவ்வளவாக அறிந்துகொள்ளவில்லை. இன்று ஈரோட்டில் நடைபெற்று வரும் "வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் தர்ம வைத்திய

சாலை'' இவராலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. தானே நேரில் பிணியாளிகளைக் கவனித்து வைத்தியம் செய்து வருகிறார்.

சுமார் 10-ஆண்டுகளுக்கு முன் வரையில் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமியார் பழுத்த வைதீகக்கோலம் பூண்டிருந்தார். ஆயினும் சில விஷயங்களைத் தவிர பல வகைகளில், தம்பியின் சமுதாய அரசியல் கொள்கைகளில் மாறுபடுவதில்லை. இப்பொழுது ஈ. வெ. ராவின் கொள்கைகள் முழுவதும் உண்மையென்பதற்குச் சாத்திரங்களிலிருந்தே ஆதரவுகள் காட்டக்கூடிய பெரிய சீர்திருத்தக்காரராகவிளங்குகிறார். வைணவ மதத் தேர்ச்சியாளர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். "மதங்களும் மத நூல்களும் மனிதர்களிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டுமென்றே கூறுகின்றன. இடைக்காலத்தில் முளைத்த தன்னலக் குருக்கள்மார்களே மதத்தை மாசுபடுத்திவிட்டார்கள். பொருளற்ற பல சடங்குகளை உண்டாக்கிப் பொருள் பறிக்க வழி செய்துவிட்டார்கள். மதங்களின் உண்மைக் கொள்கைகளை அறியாதவர்கள் குருமார்களின் சொற்களை நம்பி மூடநம்பிக்கையுடையவர்களானார்கள்,'' என்பது இவர் கொள்கை. இக்கொள்கையை மத நூல்களின் ஆதரவு கொண்டே நிலைநிறுத்தும் ஒரு பேரறிவாளராக விளங்குகிறார்.

இன்று ஈ. வெ. ரா.வும் ஈ. வெ. கி.யும் தங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடற்றவர்களாக விளங்குகின்றனர். அரசியல் கொள்கையில் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றனர். சமுதாயக் கொள்கையில் ஒன்றுபட்டுள்ளனர். மதக் கொள்கையிலும் ஒன்றுபட்டுள்ளனர். விரோதிகளால் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளானாலும் இருவரும் ஒத்தமனத்தினராய், அஞ்சாது பொதுப் பணி புரிந்து வருகின்றனர்.

---

4. குடும்பக் குறும்புகள்

இராமசாமியின் இல்லறவாழ்வு அன்பிலேயே தொடங்கிற்று. காதலோடு கட்டுண்டே முளைத்தது. ஈ. வெ. ரா. வின் வாழ்க்கைத் துணைவியார் பெயர் நாகம்மையார். அம்மையார் உயிரோடிருந்த வரையிலும் இருவரும் ஒருமனப்பட்டு வாழ்க்கை நடத்தினர். பொது வாழ்விலும் கருத்து வேறுபாடின்றி ஒத்துழைத்து வந்தனர். நாகம்மையார் காலஞ் சென்றபோது, ஈ. வெ. ரா. மனங்குழைந்து எழுதியிருப்பதைக் காண்போர்க்கு இவ்வுண்மை விளங்கும்; அவருடைய இல்லறவாழ்வின் சிறப்புத் தோன்றும்.

> "நாகம்மாளைமணந்து வாழ்க்கைத்துணையாகக் கொண்டு 35 வருட காலம் வாழ்ந்துவிட்டேன். நாகம்மாளை நான் தான் வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டிருந்தேனே யல்லாமல் நாகம்மாளுக்கு நான் வாழ்க்கைத் துணையாக இருந்தேனா என்பது எனக்கே ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை. நான் சுயநல வாழ்வில் "மைனராய்" "காலியாய்" "சீமானாய்" இருந்த காலத்திலும், பொதுநல வாழ்வில் ஈடுபட்டுத் தொண்டனாயிருந்த காலத்திலும் எனக்கு வாழ்வில் ஒவ்வொரு துறையின் முற்போக்குக்கும் நாகம்மாள் எவ்வளவோ ஆதரவாய் இருந்தார் என்பது மறுக்கமுடியாத காரியம்."

இது ஈ. வெ. ரா. வினால் "குடியரசு"த் தலையங்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகும்.

நாகம்மையார் சின்னத் தாயம்மையாரின் ஒன்றுவிட்ட தம்பியினுடைய பெண். குழந்தைப் பருவத்திலேயே நல்ல தோற்றம் உள்ளவர். தோற்றத்திற்கேற்ற சிறந்த குணம் படைத்தவர். விளையாட்டுப் பருவத்திலேயே நாகம்மையாரும் இராமசாமியாரும் ஒருவரை யொருவர் நேசித்தனர்.

ஈ. வெ. ரா. வுக்கு வயது 19 ஆயிற்று. நல்ல காளைப் பருவம். விலைமாதர் இல்லங்களில் நாட்டஞ் செலுத்த மைனர் விளையாட்டு விளையாடத் தொடங்கி விட்டார். இவருக்கு மணம் முடிக்கப் பெற்றோர்கள் தீர்மானித்தனர். தங்கள் தகுதிக்கேற்ற செல்வமுடைய குடும்பங்களில் பெண் பார்த்தனர். இச் செய்தியை அறிந்தார் இராமசாமி. "நான் நாகம்மாளையே மணப்பேன்; வேறொரு பெண்ணை மணக்க மாட்டேன்," என்று உறுதியாகக் கூறிவிட்டார். 'தாய் தந்தையர் பார்த்துக் கட்டி வைக்கும் பெண்ணுடன்தான் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்,' என்னும் கட்டுப்பாடு குடிகொண்டிருந்த காலம் அது. எத்தகைய மூட நம்பிக்கையும் வேரூன்றியிருந்த காலம். அக்காலத்திலேயே இவர் இவ்வாறு பிடிவாதம் செய்வாரானால் தன் கொள்கையில் இவருக்கு எவ்வளவு உறுதியான பிடிப்பிருக்க வேண்டும்?

> "அவர் (ஈ. வெ. ரா.) மற்றவர்களுடைய உணர்ச்சி எவ்வாறு பாதிக்கப்படும் என்பதைச் சிறிதும் நினையாமல், தான் சரியென்று எண்ணியதையே வற்புறுத்தி வரும் ஒரு காரணத்தாலேயே நான் அவரிடம் மாறாத அன்பு கொண்டேன்,"

என்று, நமது மாகாண முதல் மந்திரியாக இருந்த டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் 1928-ல் ஈ. வெ. ரா.வைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார். இக்குணம் அவருடைய பிறவிக் குணம் என்றே கூறலாம்.

நாகம்மாள் பிறந்த குடும்பம் பணம் படைத்ததன்று. அவரை ஈ. வெ. ரா. வுக்கு மணமுடிக்கப் பெற்றோருக்கு விருப்பமில்லை. அவர் விருப்பத்துக்கு மாறாகவும் செய்ய முடியவில்லை. இவரைப்போலவே நாகம்மாளும் இவரையே மணக்க உறுதிகொண்டிருந்தார். அம்மையாரின் பெற்றோர்கள் இவ்வுறுதியை அறியாதிருந்தனர். ஆதலால் அவரை மற்றொருவருக்கு மணம் பேசினர். நாகம்மைக்குக் கணவராக முதலில் மணம் பேசப்பட்டவர் முதிர்ந்த வயதினர். முன்னரே இருமுறை மணம் புரிந்துகொண்டவர். இருமனைவிகளையும் இழந்தவர். இவரைத் தனக்குக் கணவராக மணம் பேசும் செய்தியை நாகம்மையார் உணர்ந்தார். அம்மையார் தனது எதிர்கால வாழ்க்கை நலனைக் கருத்திற் கொண்டார். பெற்றோரால் முடிவு செய்யப்படும் அத்திருமணத்திற்குத் தான் இணங்க முடியாதெனக் கூறிவிட்டார். "மணந்தால் ராமசாமியை மணப்பேன்; இன்றேல் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறப்பேன்," என்று முடிவாகச் சொல்லிவிட்டார். இச்சமயம் அம்மையார்க்கு வயது 13தான். இறுதியில் இராமசாமிக்கும் நாகம்மாளுக்கும் திருமணம் நடத்தப்பட்டது.

இராமசாமியாரின் இளமைக் குறும்பு இன்றும் அவரிடம் உண்டு. குழந்தைகளிடம் குழந்தை போலவே விளையாடுவார். நண்பர்களிடமும் வேடிக்கையாக விளை

யாடுவார். சும்மாவிருக்கும்போது ஏதாவது வேடிக்கை செய்து கொண்டு தான் இருப்பார். நாகம்மாள் பக்கத்தி லிருக்கும் போது அவரை யாராவது "பெரியவர்; வயதேறியவர்; கிழவர்", என்று சொன்னால், நாகம் மாளைக் காட்டி, "அந்தம்மாளுக்குக் கோபம் வரும், சொல்லாதீர்கள்" என்பார். இல்லறத்தில் இவர் செய்த குறும்புகள் மிகவும் வேடிக்கையானவை. கேட்பதற்கு நகைச்சுவையளிப்பன. அவைகளிற் சில நாகம்மையாரைத் தன்போன்ற சீர்திருத்தம் உடையவராகச் செய்யப் பட்டவை.

இராமசாமியின் பெற்றோர்களும் தமையனாரும் மாமிச உணவு உட்கொள்ளாதவர்கள். பொதுவாக மரு மகள் தங்கள் விருப்பம்போல் நடக்கவேண்டும் என்று விரும்புவது மாமியார் மாமனார்களின் இயற்கை. இது எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இருந்து வரும் பழைய வழக்கம். நாகம்மாளையும் இவ்வாறு நடத்த விரும் பினர். நாகம்மையாரும் சைவ உணவு கொள்ளவேண்டும்; வைணவ மதப் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும்; என்று கட்டளை யிட்டனர். அம்மையாரும் அவர்கள் எண்ணப்படி ஒழுகினார். அவர்கள் காட்டிய நோன்புகளை நோற்றார். மதச் சின்னங்களை அணிந் தார். விழாக்காலங்களில் கோயில்களுக்குச் சென்று வந் தார். ஆனால் இவ்வழக்கங்கள் இராமசாமியாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அம்மையாரைச் சீர்திருத்த வேண்டு மென்று முடிவு செய்துகொண்டார்.

இராமசாமியாருக்குப் புலால் உணவில் அளவுகடந்த ஆவல். இளமை முதலே இப்பழக்கம் உண்டு. புலால் உணவு இருந்தால் தான் நன்றாகச் சாப்பிடுவார். உடல்

லமில்லாவிட்டாலும், மருத்துவர் சாப்பிடக்கூடாது என்று கட்டளையிட்டாலும் இவ்வகையில் அடங்கமாட்டார். நன்றாகச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் செறிமானமில்லாமல் துன்பப்படுவார். "ஆச்சாரத்திலோ" சொல்லவேண்டுவதில்லை. நான்கு நாள், ஐந்து நாள் வரையிலும் குளிக்காமலே இருந்துவிடுவார். இவர் புலால் புசிக்கிறார் என்பதற்காகவும், ஆச்சாரமற்றவராயிருக்கிறார் என்பதற்காகவும், இவருடைய பெற்றோர்கள் இவரைத் தொடுவதில்லை. தொட்டுவிட்டால் தீட்டுப்பட்டுவிட்டதென்று தலை முழுகுவார்கள். சின்னத்தாயம்மையார் இறக்கும் வரையிலுங்கூட இப்பழக்கத்தை விட வில்லை. இவர் இராமசாமிக்கு ஏதேனும் தின்பண்டம் கொடுத்தாலும் கையில் படாமல் தூக்கித்தான் கொடுப்பார். இராமசாமியார் வேண்டுமென்றே குறும்புத்தனமாக அவர் கையைத் தொட்டுவிடுவார். "தீட்டு, தீட்டு" என்று சொல்லிச் சிறிப்பார். அம்மையாரும் உடனே சென்று நீராடிவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்கள்.

இராமசாமியாரைப்போல் நாகம்மாளையும் ஆச்சாரமில்லாதவராக விடக்கூடாது என்பது மாமனார் மாமியார் கருத்து. நாகம்மையார் இராமசாமியாருக்கு வேண்டிய புலால் உணவைத் தனியாகச் சமைப்பார்; பரிமாறுவார்; பிறகு நீராடிவிட்டுத்தான் சமையல் வீட்டுக்குள் போவார். இராமசாமியும் வெளியில் உட்கார்ந்துதான் புலால் உண்ண வேண்டும். சமையல் அறைக்குள் எப்போதும் நுழையக்கூடாது.

நாகம்மையார் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நோன்பிருந்து வந்தார். இது மாமியார் இட்ட பணி. பிள்ளையில்லையென்பதற்காவே இந்நோன்பு. என்று விரத

காளோ அன்றுதான் தவறாமல் இராமசாமியார்க்குப் புலால் உணவு சமைக்கவேண்டும். நாகம்மாள்தான் பரிமாறவேண்டும். இது இராமசாமியாரின் பிடிவாதம். நாகம்மையாரும் கணவர் விரும்பும் உணவைச் சமைப்பார். பரிமாறுவார். உடனே நீராடச் சென்றுவிடுவார். இச்சமயத்தில் இராமசாமி சமயலறைக்குள் நுழைவார். அம்மையார் சாப்பிடுவதற்காகத் தனியாக மூடிவைத்திருக்கும் விரதச் சோற்றைத் திறப்பார். அதற்குள் எலும்புத் துண்டைப் புதைத்து விட்டுப் போய் விடுவார். அம்மையார் சாப்பிடப் புகும்போது சோற்றுக்குள்ளிருந்து எலும்புத்துண்டு தலைநீட்டும். இது இராமசாமியின் குறும்பென்பதை அவர் உணர்ந்து கொள்வார். இவ்வளவுதான். நோன்பும் முடிந்துவிடும். இக்குறும்புத்தனம் ஈ. வெ. ரா. வின் பெற்றோர்களுக்குத் தெரிந்தது. அவர்களும் கண்டித்தனர். ஆயினும் நிற்கவில்லை. இறுதியில் மருமகளை அழைத்து, "இந்தப் புருஷனைக் கட்டிக்கொண்டு நீ விரதமிருந்து வாழ்ந்தது போதும்; நிறுத்திவிடு" என்று சொல்லிவிட்டனர். இவ்வளவோடு நாகம்மையாரின் வெள்ளிக்கிழமை விரதம் ஒழிந்தது. மற்ற விரதங்களும் காளடைவில் பறந்தன.

ஈ. வெ. ரா. வுக்கு எப்பொழுதும் நாகம்மையார்தான் உணவளிக்கவேண்டும். இரவு எத்தனை மணியானாலும் நாகம்மையார் தூங்கி விட்டாலும் எழுந்துதான் சோறிடவேண்டும். அம்மையார் சிறு பெண். இரவில் அதிக நேரம் விழித்திருக்கமாட்டார். கணவர் வீட்டிற்கு வர நேரமானால் படுத்துறங்கிவிடுவார். ஒருநாள் இரவு ஈ. வெ. ரா. மிகவும் காலந்தாழ்ந்து வந்தார். நாகம்மாள் நன்றாகத் தூங்கிங்கொண்டிருந்தார். வழக்கம் போல்

எழுப்பிச் சோறுபோடச் சொன்னார். உறக்க மயக்கத்தில் அம்மையாருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆடி விழுந்து கொண்டே இலையை எடுத்துப் போட்டார். பக்கத்தில் எண்ணெய்க் குடம் இருந்தது. அதிலிருந்து ஒரு குவளை எண்ணெயை ஊற்றிக்கொண்டு வந்து இலையின் பக்கத்தில் வைத்தார். அதன் பக்கத்தில் ஒரு பானையில் அரைப்புத் தூள் இருந்தது. அதில் ஒரு கை அள்ளிக்கொண்டுவந்து வைத்தார். உணவு பரிமாறி விட்டதாக அம்மையாரின் நினைவு. அப்படியே இலைக்கு எதிரில் படுத்து உறங்கி விட்டார். ஈ. வெ. ரா. வும் இவ்வேடிக்கையைப் பார்த்தார். சிரித்துக் கொண்டார். இலையின் முன் உட்கார்ந்தார் பேசாமல். நெடுநேரம் சென்றபின் வீட்டில் உள்ளார் இக்காட்சியைக் கண்டனர். அம்மையாரை எழுப்பினர். உறக்கத்தைத் தணிய வைத்து உணவிடச் செய்தனர். அதுமுதல் நாகம்மையார் உறங்கிவிட்டால் எழுப்பி விடுவார்கள். அவர் கையில் உணவுப் பண்டங்களை யாரேனும் எடுத்துக்கொடுப்பார்கள். பரிமாறச் செய்வார்கள். ஆனால் எப்பொழுதும் நாகம்மாள்தான் உணவு பரிமாறவேண்டும்.

நாகம்மாள் விழாக்காலங்களில் எப்பொழுதாவது கோயிலுக்குச் செல்வதுண்டு. இவ்வழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்பது ஈ. வெ. ரா. வின் எண்ணம். இதற்காக அவர் செய்த குறும்பு மிகவும் வேடிக்கையானது. ஒரு நாள் ஏதோ திருவிழாவை முன்னிட்டு நாகம்மையார் சில பெண்களுடன் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தார். இராமசாமியாரும் தன் கூட்டாளிகள் சிலருடன் கோயிலுக்குச் சென்றார். தான் மைனர்கோலம் பூண்டு, அம்மையார் தன்னை நன்றாகப் பார்க்கமுடியாத ஒரு ஒதுக்கிடத்தில்

நின்றுகொண்டார். நாகம்மையாரைத் தன் கூட்டாளி களுக்குக் காட்டி, "இவள் யாரோ புதிய தாசி நமது ஊருக்கு வந்திருக்கிறாள்; இவளை நம் வசமாக்க வேண் டும்; நீங்கள் அவள் நோக்கத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய முயற்சியைச் செய்யுங்கள்," என்றார். அவர் களும் அம்மையார் நின்ற இடத்திற்குச் சென்று அவரைப் பார்த்து ஏளனஞ் செய்யத் தொடங்கினர். நாகம்மையார் இக்கூட்டத்தின் செய்கையைப் பார்த்துவிட்டார். அவ ருக்குச் செய்வது இன்னது என்று தோன்றவில்லை. கால்கள் விலவிலத்துவிட்டன. உடம்பு நடுநடுங்குகின்றது. தாங்கமுடியாத அச்சத்தால் நெஞ்சம் துடி துடிக்கின்றது. வியர்வையால் அப்படியே நனைந்துபோய் விட்டார். ஆயினும் ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு அக்காலிகளிட மிருந்து தப்பி வீடுவந்து சேர்ந்துவிட்டார். அதுமுதல் நாகம்மையார் கோயிலுக்குச் செல்வதையும் விட்டுவிட் டார். கோயில்களின் நிலைமையையும் தெரிந்துகொண் டார். மறுநாளே கோயிலில் நடந்த நிகழ்ச்சி தன் கண வரின் திருவிளையாடல் என்று உணர்ந்துகொண்டார்.

நாகம்மையாரை மூடநம்பிக்கை யற்றவராகச் செய்ய வேண்டும் என்பது ஈ. வெ. ரா.வின் நோக்கம். இதற்காக அவர் செய்த வேடிக்கைகளில் ஒன்றைக் கூறுவோம். பெரும்பாலும் பெண்களுக்குத் தாலியின்மீது அதிக பக்தி யல்லவா? கணவனைக்காட்டிலும் அதன் மீது கவலை மிகுதி. சமயம் நேரும்போது கணவன் மீது விளக்கு மாற்றை வீசும் பட்டிமகளும் தாலியைப் பூசிப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பாள். பெண்கள் தாலியைக் கழற்றவேமாட்டார்கள். கழுத்தில் தாலியில்லாமல் வா யிற்படி தாண்டக்கூடாது என்பது பழைய கொள்கை.

நாகம்மையாருக்கும் தாலியைப்பற்றிய இவ்வெண்ணம் இருப்பது இயல்புதானே !

"தாலிகட்டுவதுஒழிந்தாலல்லாது நமது பெண்கள் சமூகம் சுதந்திரம் பெறமுடியவேமுடியாது. பெண்கள் மனிதத் தன்மை அற்றதற்கும், அவர்கள் சுயமரியாதை அற்ற தன்மைக்கும் இந்தத் தாலியே அறிகுறியாகும். புருஷர்களின் மிருக சுபாவத்திற்கும் இந்தத் தாலிகட்டுவதே அறிகுறியாகும். ஆனால் தங்களை ஈனப்பிறவி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பெண்களுக்கு இவ்வார்த்தை பிடிக்காதுதான்,"

என்று இராமசாமியார் தாலியைப்பற்றி 1930-ல் விருதுநகரில் நடந்த ஒரு சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தில் கூறினார். இக்கொள்கை அவருக்கு அக்காலத்திலும் உண்டென்று தெரிகிறது.

இராமசாமியார் ஒருநாள் இரவு அம்மையாரின் தாலியைக் கழற்றிவிடும்படி கூறினார். அம்மையார் "தாலியைக் கழற்றுவது கூடாது" என்றார். "நானே பக்கத்தில் இருக்கும்போது தாலியிருந்தால் என்ன ? இல்லாவிட்டால் என்ன ? நான் ஊரில் இல்லாதபோதுதான் தாலியில்லாமலிருக்கக்கூடாது,', என்று ஒரு அளப்பு அளந்தார். அம்மையாரும் நாதன் சொல்லை உண்மையென்று நம்பினார். தாலியைக் கழற்றிக்கொடுத்தார். ஈ. வெ. ரா. அதைத் தன் சட்டைப் பையில் போட்டுவிட்டு உறங்கிவிட்டார். விடிந்ததும் அம்மையாரும் தாலியைக் கேட்க மறந்துவிட்டார். இராமசாமியாரும் கொடுக்க மறந்துவிட்டார். ஈ. வெ. ரா. தாலியின் நினைவில்லாமலே சட்டையை மாட்டிக்

கொண்டு வெளியிற் சென்று விட்டார். நாகம்மையாருக்குத் தாலியின் நினைப்பு வந்து விட்டது. கழுத்தில் தாலியில்லாதிருப்பதை யாரேனும் கண்டால் ஏளனம் செய்வார்களே என்று நாணமடைந்தார். கூடியவரையிலும் தன் கழுத்தைப் பிறர் காணாதபடி மறைத்துக் கொண்டே வேலைபார்த்து வந்தார். அவர் தன் கழுத்து வெளியில் தெரியாதபடி அடிக்கடி துணியை இழுத்து இழுத்து மூடிக்கொண்டு வேலை செய்வதை மாமியார் பார்த்துவிட்டார். உடனே "தாலி எங்கே" யென்று கேட்டார். நாகம்மாள் தக்க விடைகூற முடியாமல் ஏதேதோ சொல்லி மழுப்பிக்கொண்டிருந்தார். இதற்குள் இன்னுஞ் சில பெண்கள் வந்து கூடிவிட்டார்கள். அவர்கள் நாகம்மையாரை நக்கல் பண்ணத் தொடங்கி விட்டனர். அம்மையாருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. "உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? கணவர் ஊரில் இருக்கும் போது தாலி யிருந்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் என்ன?" என்று ஒரு போடு போட்டார். நக்கல் பண்ணிய பெண்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் "புருஷனுக்கேற்ற பெண்டாட்டி; நாமென்ன சொல்லுவது?" என்று விலகிவிட்டார்கள். நாகம்மையார் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ளமாட்டார். அதிக நகைகள் அணியமாட்டார். விலையுயர்ந்த புடவைகள் கட்டமாட்டார்.

இராமசாமியார் பொது வாழ்வில் தலையிடுவதற்கு முன் பெரிய "மைனராய்" விளங்கினார். அவர் மைனர் விளையாட்டின் விநோதங்களைப்பற்றி இன்றும் அவர் தோழர்கள் வேடிக்கையாகக் கூறுவார்கள். சில சமயங்களில் அவரும் கூறுவார். அந்நாளில் ஈ. வெ. ரா. பெரும்பாலும் விலைமாதர் இல்லங்களிலேயே புகுந்து

புறப்படுவார். இதற்கேற்ற கூட்டாளிகள் பலர். சிலாக் காலங்களில் இராமசாமியும் அவர் கூட்டாளிகளும் விலை மாதர் கூட்டத்துடன் காவிரியாற்று மணலுக்குச் செல்லு வார்கள். இரவு முழுதும் ஆற்று மணலில் கூத்தடித்து விட்டு விடியற்காலத்தில்தான் வீட்டுக்குத் திரும்புவார் கள். இக்கூத்துக்கு ஈ. வெ. ரா. வின் வீட்டிலிருந்து தான் சாப்பாடு கொண்டு போகவேண்டும். சாப்பாடு போகும் செய்தி தாய் தந்தையர்க்குத் தெரியக்கூடாது. ஈ. வெ. ரா. இச்சமயம் நாகம்மையாரின் உதவியையே நாடுவார். அம்மையாரும் வீட்டார் அறியாமல் கணவன் விரும்பும் உணவுகளை ஆக்கிவிடுவார். அவ்வுணவுகள் வீட்டுப் புறக்கடை வழியாக வண்டியேறிக் காவிரிக்குப் போய்விடும்.

நாகம்மையாருக்குப் படிப்பில்லை. கடைசிக் காலத் தில் கையெழுத்துப் போடமட்டிலும் கற்றுக்கொண்டி ருந்தார். ஆயினும் அவர் சிறந்த அறிவாளியாக விளங்கி னார். சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைப்பற்றி நன்றாக விவாதிக்கும் திறமை பெற்றிருந்தார். அவருக்கு ஓரளவு அரசியல் அறிவும் உண்டு. இவர் இராமசாமியாருடன் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஒத்துழைத்தார். கள்ளுக் கடை மறியலில் ஒத்துழைத்தார். ஈ. வெ. ரா. வின் பொதுப் பணிகள் எல்லாவற்றிலும் பங்கெடுத்துக்கொண் டார். ஈ. வெ. ரா. வின் பொது ஊழியம் சிறப்படைந்த தற்குக் காலஞ் சென்ற நாகம்மையாரின் ஒத்துழைப்பே காரணமாகும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை

என்னும் வள்ளுவர் சொல்லுக்கு இலக்கு நாகம்மையாரே. ஆனால் ஒரே ஒரு வகையில் மட்டிலும் அம்மையார் ஈ. வெ. ரா. வுக்கு மாறாக நடந்து வந்தார். அது விருந்தோம்பல் என்னும் செய்கையாகும்.

ஈ. வெ. ரா.வுடன் பழகியவர்களுக்கு அவர் எத்தகைய சிக்கன புத்தி படைத்தவர் என்பது தெரியும். சிக்கனத்தில் அவரைத் தோற்கடிப்பவர் எவரும் இல்லை. சிக்கனத்திலும் அவரிடம் பேதமில்லை. செல்வரிடம் ஒருவிதமாகவும் வறியவரிடம் ஒருவிதமாகவும் நடந்து கொள்ள மாட்டார். எல்லோரையும் ஒன்றாகத்தான் கருதுவார். இதற்கு இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

ஒரு சமயம் "சிங்கம்பட்டி ஜமீன்தார் ஈரோட்டுக்கு வருகிறார்; அவரை நன்றாக வரவேற்று உபசரித்து அனுப்பவும்" என்று ஊத்துக்குளி ஜமீன்தார் ஈ.வெ.ரா.வுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். ஜமீன்தார் வரும் நேரமாயிற்று. ஈ. வெ. ரா. அதற்கான ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் செய்யாமல் எப்பொழுதும்போல் கடையில் நண்பர்களுடன் அரட்டையடித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டார். புகை வண்டி வரும் நெரமாயிற்று. குதிரை 'பீட்டன்' தேடிப் பார்த்தார். கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஜட்கா வண்டியைக் கொண்டு போய் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் நிறுத்திக்கொண்டார். தன் நண்பர்களுடன் சென்று ஜமீன்தாரை அழைத்து வந்து வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார். வீட்டிலும் தடபுடலான விருந்துக்கள் ஒன்றுமில்லை. எப்போதும்போல் உள்ள சாப்பாடு செய்துவைத்து திரும்பவும் ஜட்காவண்டியிலேயெ ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பிவிட்டார். ஜமீன்தாரை இவ்வாறு வரவேற்றதைப்பற்றி அவருடைய

நண்பர்கள் பரிகசித்தனர். அவருடைய சிக்கனத்தைப் பற்றிப் பேசினர்.

மாண்ட்பேர்டு சீர்திருத்தப்படி ஏற்பட்ட சென்னை சட்டசபையின் முதல் தலைவரான சர். பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்பவர் ஈரோட்டு வழியாக ரயிலில் செல்லுவதாகவும், ஸ்டேஷனில் தனக்குச் சாப்பாடு தயாரித்து வைக்கும்படியும் வேண்டி ஈ. வெ. ரா.வுக்குத் தந்தி கொடுத்திருந்தார். ஈ. வெ. ரா. வும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், பக்கத்திலிருந்து ஒரு சாப்பாட்டுக் கடையிலிருந்து சாப்பாடு கொண்டுவரச் சொல்லிவிட்டு ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றார். ஆச்சாரியாருக்குச் சாப்பாடு செய்து வைத்து வழியனுப்பிவிட்டு வந்தார். கடைக்காரனுக்குச் சாப்பாட்டுக்காகப் பணம் கொடுக்கப் போனார். கடைக்காரன் பணம் வேண்டாம்என்று கூறிவிட்டான். இதிலும் ஈ. வெ. ராவுக்குச் செலவில்லை. இதைக்கண்டு நண்பர்கள் "ஏன் நல்ல சாப்பாடு தயார் செய்திருக்கக் கூடாது? கடைச்சாப்பாடுதான் போடவேண்டுமா?" என்று கேட்டனர். அதற்கு "அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு பழக்க மிருக்கும். இதைவிட வேறென்ன நல்ல சாப்பாடு வேண்டும்?" என்று கூறினாராம். இப்பொழுதும் அவருடைய சிக்கனத்தைப்பற்றியே நண்பர்கள் பரிகசித்தனர்.

இன்றும் அவருடைய சிக்கனத்தைக் "குடி அரசு" நிர்வாகத்தை அறிந்தவர்கள் நன்குணர்வார்கள். இரண்டு அங்குலம், இரண்டரை அங்குலத்தில் துண்டுவிழும் கடிதங்களை யெல்லாம் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வார். அவர் கட்டுரை எழுதுவது இக்கடிதங்களில் தான். அவர் போடும் சட்டைகள் கிழிந்துவிட்டாலும்

விடமாட்டார். கிழிந்த சட்டையுடன் பொது மேடைகளில் ஏறிவிடுவார். மந்திரிகளுடனும் பெரியவர்களுடனும் கூடிக்குலாவுவார். சட்டையைப்பற்றிய கவலையே அவருக்குக் கிடையாது.

சில சமயங்களில் வீட்டுச் சாப்பாட்டிலும் சிக்கனஞ் செய்யமுயற்சிப்பார். "ஏன் இவ்வளவு கறிகள்? கொஞ்சம் போதாதா? காப்பியில் ஏன் இவ்வளவு பால் கலக்கவேண்டும்? காப்பிதான் எதற்கு? மோர் நல்லதாயிற்றே! அதைக் குறைக்கக்கூடாதா? இதைக் குறைக்கக்கூடாதா? ஏன் இவ்வவவு செலவு?" என்று சில சமயங்களில் நாகம்மையாரிடம் கூறுவார். அந்தம்மையார் எல்லாவற்றையும் அமைதியுடன் கேட்டுக்கொள்வார். அன்றைய சமையலில் பண்டங்கள் இன்னுஞ் சிறிது மிகுதியாகச் சமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஈ. வெ. ரா. வைத் தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் நிறைய பரிமாறப்பட்டிருக்கும். இவர் இலையில் வெறும் சோறுதான் காணப்படும். வழக்கம்போல் சோறு உட்செல்வதற்கு வேண்டிய குழம்பு மோர் முதலியவைகள் தான் போடப்படும். ஏதாவது பதார்த்தம் வேண்டுமானால் கேட்டுத்தான் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். சாப்பாட்டில் சிக்கனஞ் செய்யும்படி கூறியதற்காக அம்மையார் இவ்வாறு செய்வார். ஆகவே சாப்பாட்டு வகையில் ஈ. வெ. ரா. சிக்கனஞ் செய்ய நினைத்தால் இத் தண்டனை கிடைப்பது திண்ணம். இவ்வொருவகையில் மட்டும் நாகம்மையார் எப்பொழுதும் ஈ. வெ. ரா. வைப் பொருட்படுத்தியதே யில்லை.

நாகம்மையார் உயிரோடிருக்கும் வரையிலும் ஈ. வெ. ரா. வின் வீடு எப்பொழுதும் ஒரு விருந்துக் கூடமாகவே விளங்கும். அவர் எத்தனை பேரானாலும் முன்னெச்

சரிக்கை இல்லாமல் வீட்டுக்கு சாப்பாட்டுக்கு அழைத்துப் போவார், எந்த நேரத்தில் எவர் சென்றாலும் இரவு 12 மணியானாலும், "சாப்பிட வாருங்கள். இலை போட்டா யிற்று," என்பதுதான் அம்மையாரின் முதல் உபசாரம். நாகம்மையாரின் கொள்கைகள் இரண்டே. ஒன்று ஈ. வெ. ரா. எக்காரியஞ் செய்தாலும் அதற்குத் தானும் துணை நிற்பது இரண்டு, தன் இல்லத்திற்கு வரும் எல்லோருக்கும் சோறு போடுவது. இந்த இரண்டு கொள்கை களையும் அவர் இறக்கும் வரையில் தவறாமல் பின்பற்றி வந்தார். எவ்வளவு பேர் மிகுதியாக உட்கார்ந்து சாப்பிடு கிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவருக்கு மகிழ்ச்சி. அடுத்த பந்திக்கு இன்னும் அதிகமான பேர் வரமாட் டார்களா? என்பதே அவருடைய கவலையாக இருக் கும். ஈ. வெ. ரா. வை சதாவையும் ஆண்களானாலும் வீட்டுக்கு வந்தால் உடனே சாப்பாடு போட்டுவிட்டுத் தான் வேறு வேலை பார்ப்பார்.

இன்று தமிழ் நாட்டில் உள்ள அரசியல் வாதிகள் அனைவரும் நாகம்மையாரைப் பற்றி நன்கறிவார்கள். சீர்திருத்த வாதிகள் அனைவரும் நன்குணர்வார்கள். ஈ. வெ. ரா. வின் அரசியல், சமூக எதிரிகளும் அம்மையா ரிடம் மதிப்பும் அன்பும் பாராட்டி வந்தனர். ஈ. வெ. ரா. வின் பொதுவாழ்க்கைக்குக்காரணம் அம்மையாரின் அருங் குணங்களே யென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. திரு. வி. கலியாணசுந்திர முதலியார் அவர்கள் 1933.ல்ஈரோட் டில் நாகம்மையாரின் உருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்த போது கூறியதாவது:—

"செல்வச் செருக்கில் மூழ்கிக்கிடந்த அம் மையார் தேச நலத்தின் பொருட்டு அச்செல்வக்

களையெல்லாம் உதறித் தள்ளிவிட்டார். அம்மையார் ஏட்டுக் கல்வி அதிகம் பெறாவிடினும் உலக அறிவில் உயர்ந்து விளங்கினார். கணவனுடைய தேசத் தொண்டிற்கும் பின்னர் அவர் புரிந்த சமூகச் சீர்திருத்தத் தொண்டிற்கும் பெருந்துணையாய் தம் கணவருடன் ஒத்துழைத்தார்.........விருந்தோம்பலில் அம்மையாருக்கு இணையானவர் எவருமிரார். தம் இல்லிற்கு வருந்தொண்டர்கட்கு இனிய முகத்துடனும் இன்சொல்லுடனும் இன்னமுது படைத்துவந்ததை எவரும் மறுத்துக் கூறமுடியாது. ஒரு சமயம் நானும் நாயக்கரும் திருநெல்வேலிக்குப் பிரசார நிமித்தம் சென்று விட்டு ஈரோட்டுக்கு இரவு 12-30 மணிக்கு வந்தோம். அன்னம் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற ஐயப்பாட்டுடனே வந்தோம். அப்பொழுது அம்மையார் அன்புடன் வரவேற்று உடனே அறுசுவையுடன் அமுது படைத்ததை யான் என்றும் மறவேன்."

நாகம்மையாரும் இராமசாமியும் இறுதி வரையிலும் வாழ்ந்த வாழ்வு இன்பகரமானதாகும். அது எல்லோராலும் பாராட்டக்கூடியதாக இருந்தது. பெண் மக்களைப் பொதுக்கூட்டங்களுக்கு அழைத்து வருவது, மாநாடுகளுக்கு அழைத்து வருவது என்ற வழக்கத்தைத் தமிழ் நாட்டில் புகுத்தியவர் ஈ. வெ. ரா. அவர்களே யாவார்.

"காதல் இருவர் கருத்தொருமித்து
ஆதரவு பட்டதே இன்பம்"

என்னும் அவ்வையார் சொல்லுக்கு இவர்கள் வாழ்க்கையே எடுத்துக்காட்டாகும்.

5. துறவுக்கோலம்

ஈ. வெ. ரா. வுக்குத் திருமணம் நிறைவேறி இரண் டாண்டுகள் ஆயின. ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதன் வாழ்வு நீடிக்கவில்லை. 5 மாதங்கள்தான் வாழ்ந்தது. பிறகு குழந்தையே பிறக்கவில்லை. இக் காலத்தில் ஒரு துறவுத் திருவிளையாடல் நடத்தினார் ஈ. வெ. ரா. அப்பொழுது அவருக்கு ஏறக்குறைய 25 வயதிருக்கலாம். நல்ல மேன்மையான வாழ்க்கை; பிரபல மான மைனர்; குடும்பத்துக்கு நல்ல வருவாய்; மிகுந்த செல்வாக்கு; பெரிய காலிகள் கூட்டம் கைவசம். இந்த நிலையில் எப்படியோ வாழ்க்கையில் வெறுப்புத் தோன்றி விட்டது. துறவி ஆசை பிடித்துக்கொண்டது. அத்திரு விளையாடல் கேட்பதற்கு மிகவும் வேடிக்கையானது. சில இடங்களில் துக்ககரமாகவுமிருக்கும். இக்கதை அவரே சொல்லக் கேட்டால் மிகவும் சுவையோடிருக்கும்.

ஈ. வெ. ரா. வுக்கு வீட்டில் தந்தையார் ஏதோ கண் டித்ததால் சோபம் ஏற்பட்டது. உடனே இல்லறத்தில் வெறுப்புற்றார். துறவியாகிக் காசிக்குச் சென்று விடுவ தென்று தீர்மானித்தார். இன்னும் இரண்டு நண்பர்க ளையும் சேர்த்துக்கொண்டார். இவ்விருவருள் இவர் தங்கையின் கணவரும் ஒருவர். மூவருமாக சென்னை சென்றனர். அங்கு ஒரு உணவுச் சாலையில் தங்கினர். அப்பொழுது தெருவின் வழியே ஈரோட்டுக்காரர் யாரோ செல்வதைப் பார்த்தனர். நெஞ்சங் திடுக்குற்றனர். தங் களைத்தான் தேடுகிறார்களென்று நினைத்து மறைந்து கொண்டனர். பிறகு உடன் வந்த கூட்டாளிகள் மன மாற்றமடைந்து ஊருக்குச் செல்ல நினைத்தனர்.

ஆனால் ஈ. வெ. ரா. இஷ்டப்படவில்லை. துறவியாகித் தான் தீர்வது என்ற உறுதியுடன் கூட வந்த இருவருக்கும் தெரியாமல் சிறிது பொருளுடன் சென்னையை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

> "அவர் ஒரு உண்மையான சிங்கம்; சிங்கத்தின் இருதயத்தைப்பெற்றிருக்கிறார். வாழ்க்கையில் பயமென்பது இன்னதென்றே அவருக்குத் தெரியாது... அவசியம் நேர்ந்தால் எவ்விதத் தியாகமும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறவர்,"

என்று நமது மாகாணத்தின் ஆக்டிங் கவர்னராக இருந்த ஸர். கே. வி. ரெட்டி நாயுடு அவர்கள் 1928ம் ஆண்டில் ஈ. வெ. ரா. வைப்பற்றிக் கூறினார். இத்தன்மை அவரிடம் இளம் பருவத்திலேயே அமைந்து கிடந்தது.

அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த ராமசாமி சென்னையை விட்டு பெஜவாடாவை யடைந்தார். கையில் தங்கக் காப்பு, கொலுசு; காதில் கடுக்கன்; கழுத்தில் சங்கிலி; விரல்களில் மோதிரங்கள்; இடுப்பில் தங்க அரைஞாண். இவரைப் போலவே மன வெறுப்போடு இரண்டு தமிழ் அய்யர்கள் அங்கு பெஜவாடா சத்திரத்தில் இவருக்கு நண்பர்களானார்கள். ஒருவர் தஞ்சாவூர்க்காரர். மற்றவர் கோயம்புத்தூர்க்காரர். பிந்தியவர் கணபதி அய்யர் ஒரு கிராமமுன்சீப். முந்தியவர் வெங்கட்ரமணய்யர் ஒரு சமஸ்கிருத பண்டிதர். மூவருமாக பெஜவாடாவை விட்டுப் புறப்பட்டு ஹைதராபாத்துக்குச் சென்றார்கள். அங்கு மூவருமாகப் பிச்சையெடுத்துஅதன் மூலம் கிடைக்கும் அரிசியைக்கொண்டு சமைத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒழிந்த நேரத்தில் தெருப்

பக்கங்களில் அரட்டையடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அய்யர்கள் இருவரும் புராணத்திலுள்ள அதிசயங்களைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதை ஈ. வெ. ரா. தனது வழக்கமான பழக்கத்தைக் கொண்டு எதிர்ப்பார். புராணங்களிலுள்ள ஊழல்களைச் சொல்லிப் பரிகசிப்பார். தெருவில் போகிறவர்கள் இவர்களுடைய தர்க்கத்தைக் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அது அவர்களுக்கு மிக அதிசயமாக இருக்கும். ஹைதராபாத் சமஸ்தானத்தில் உத்தியோகத்திலிருந்த சில தமிழர்கள் வழியில் இவர்களைக் கவனித்தார்கள். அவர்களில் காஞ்சீபுரம் முருகேச முதலியார் என்று ஒருவர். அவர் சமஸ்தானத்து ரெஸிடன்ஸி ஆபீசில் தலைமை குமாஸ்தா. அவரும் அது சமயம் இந்த மூவர்களுடைய வாதங்களையும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஈ. வெ. ரா. பேசும் முறையும் விவாதிக்கும் வன்மையும் அவருக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. முதலியார் இவர்கள் மூவரையும் தன் வீட்டிற்கழைத்தார். அவருடைய வீட்டிலிருந்த பெண்கள் ஊருக்குச் சென்றிருந்தமையால் வீட்டிலேயே இருந்து சமைத்து தனக்கும் போட்டுவிட்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்குமாறு சொல்லிவிட்டார். முதலியார் ஆபீசுக்குப் போகிறவரையில் இவர்களோடு அதுவும் முக்கியமாய் ஈ. வெ. ரா. வுடன் அளவளாவிக்கொண்டிருப்பார். அவர் ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டதும் இம்மூவரும் தங்கள் உத்தியோகமாகிய ஊருக்குள் பிச்சைக்குப் போய்விடுவார்கள். வீட்டுக்கு வீடு அரிசியும் சில்லறைக் காசுகளும் கிடைக்கும். முதலியார் ஆபீசிலிருந்து வருவதற்குள் இவர்களும் வீட்டிற்குத்

திரும்பிவிடுவார்கள். ஒரு நாள் திடீரென்று முதலியார் இவர்களுடைய சமையலறைக்குள் எட்டிப்பார்த்தார். ஒரு மூலையில் பலரகமான அரிசிகளும் ஹைதராபாத் செப்புக்காசுகளும் கொட்டிக்கிடந்தன. "இது என்ன?" என்று ஈ. வெ. ரா. வைக் கேட்டார் முதலியார். தங்கள் உத்தியோகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார் ஈ. வெ. ரா. 'இனி இந்த வேலை செய்ய வேண்டாம்" என்று சொன்னார் முதலியார். தமிழர்களான உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆளுக்கு 2, 3, ரூபாய் சேர்த்து வசூல் செய்தும் கொடுத்தார்கள். இஞ்சினீயர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்து போவார்கள்.

இதற்குள் இம்மூவருக்கும் கிராக்கி அதிகமாகி விட்டது. ரங்கதாம் நாயுடு என்பவர் வீட்டில் தினசரி காலட்சேபம் நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சமஸ்கிருத பண்டிதர் வால்மீகி ராமாயணம் புராணக்கதை சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்களைச் சொல்லி தமிழில் வியாக்கியானஞ் செய்வார். அங்கு தெலுங்கர்களே அதிகமாகையால் அந்தத் தமிழ் வியாக்யானத்தைத் தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்துச் சொல்ல வேண்டிய வேலைதான் ஈ. வெ. ரா. வுக்கு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் பலவிதமான பொது மக்களும் கூடியிருப்பார்கள். அய்யர் சொல்லும் விஷயங்களில் அதிகமான கைச்சரக்கையும் சேர்த்து அள்ளி வீசுவார் ஈ. வெ. ரா. வேடிக்கைப் பேச்சுகள், அருமையான கிண்டல்கள், குட்டிக்கதைகள், உபமானங்கள் இவைகளைக் கலந்து சரமாரியாகப் பொழிவார். நகைச்சுவையோ கேட்பவர்களை அப்படியே குலுங்கவைத்துவிடும். மொழி பெயர்ப்பு என்று பெயர்தானே யொழிய ஒரு தனிப்

பிரசங்கம் என்றே சொல்லலாம். இவ்விதமாகக் காலட்சேபம் செய்துகொண்டு மூன்று 'துறவி'களும் சிறிது காலம் அங்கு வசித்தார்கள். பிறகு மூவரும் காசிக்குப் போகவேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர். மூவரும் புறப்படப்போகும் செய்தியையறிந்த நண்பர்கள் அவர்களைத் தடுத்தார்கள். முதலியார் ஈ. வெ. ரா. வைத் தனியே அழைத்து அப்பிராமணர்கள்கூடப் போக வேண்டாமென்று சொன்னார். அவர் கேட்கவில்லை. ஈ. வெ. ரா. உயிருக்கு மோசம் வந்து விடுமோ என பயந்து நகைகளை மட்டுமாவது கழற்றித் தன்னிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போகும்படியும் சலிப்புத் தோன்றும் போது அங்கேயே வரும்படியும் கூறினார். முதலில் ஈ. வெ. ரா. சந்தேகப்பட்டார். பிறகு ஒருவாறு துணிந்து நகைகளைக் கழற்றி ஒரு அட்டை சோப் பெட்டியில் வைத்து நகைகளின் விவரங்களடங்கிய ஒரு துண்டுக் கடிதமும் அதில் வைத்தார். ஒரே ஒரு ஒன்றரைப் பவுன் மோதிரத்தைமட்டும் இடுப்பில் நூல் அரைநாண் கயிற்றில் கட்டி வைத்துக் கொண்டார். ஆனால் இதுவரையில் தான் யாரென்றோ, தன்னுடைய ஊரைப்பற்றியோ உண்மையை ஈ. வெ. ரா. எவரிடமும் சொல்லவேயில்லை. கேட்டவர்களுக்குத் தான் ஒரு குமாஸ்தாவின் மகன் என்று சொல்லி வந்தார்.

மூவரும் புறப்பட்டார்கள். இவர்களது நண்பர்கள் ஆளுக்கொரு கம்பளி வாங்கிக்கொடுத்தார்கள். கல்கத்தாவுக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னபடியால் அவ்வாருக்கு ஆளுக்கொரு 'டிக்கட்'டும் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். கையிலும் சுமார் 100 ரூபாய் வரையில் பணமிருந்தது. கல்கத்தாவில் 15 நாட்கள் தங்கினர். கையி

லிருந்த பணம் முழுவதும் தாராளமாய் செலவழிந்தது. உடனே அதைவிட்டுக் காசிக்குப்புறப்பட்டுவிட வேண்டியதுதான் என்று முடிவுசெய்தனர். அங்கிருந்த நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்கள் கொடுத்த பணத்தின் உதவியால் கல்கத்தாவை விட்டுக் காசியை யடைந்தனர்.

காசிக்குச் சென்ற அன்றே இவருடைய கூட்டாளிகளான இரு பார்ப்பனர்களும் இவரை விட்டுப் பிரிந்து விட்டனர். அங்கு அவர்களுக்கு எளிதில் சோறு கிடைத்தபடியால் இவரோடு சேர்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லாததே அதற்குக் காரணம்.

"காசியில் அன்னச்சத்திரங்கள் ஏராளம்; போகின்றவர் வருகின்றவர்களுக்கெல்லாம் தாராளமாகச் சோறு; அங்கே சோற்றுப்பஞ்சமேயில்லை," என்று ஈ. வெ. ரா. அதற்குமுன் காசியைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றிருந்தார். காசியை அடைந்தபோது இவர் கையில் ஒரு நாட் செலவுக்குப் போதுமான பணந்தான் இருந்தது. அதுவும் முதல் நாளே செலவழிந்து விட்டது. சத்திரங்கள் உள்ள இடங்களையெல்லாம் தேடிச் சென்றார் ஓரிடத்திலாவது சோறு கிடைக்கவில்லை. எங்கும் பார்ப்பனர்களுக்குத்தான் சோறு. இவரை யாரும் கவனிக்கவேயில்லை. அடுத்த நாள் முழுதும் பட்டினி. இவர் கையிலோ காசும் இல்லை. பசியோ தாங்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் ஒரு சத்திரத்தின் வாயிலில் நுழைந்தார். இவர் பார்ப்பனர் அல்ல என்று கண்டு வாயில் காப்போன் வெளியே தள்ளினான். இவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அப்பொழுது உள்ளேயிருந்து எச்சில் இலைகளை வெளியே கொண்டுவந்து எறிந்தனர். பார்த்தார் இராமசாமி. கோபம் ஒருபுறம். பசிக் கொ

டுமை ஒருபுறம். இரண்டும் சேர்ந்து அவ்விலைகளிடம் பிடித்துத்தள்ளிற்று. ஓடினார் கோபத்தோடு இலைக ளிடம். உட்கார்ந்தார் சட்டமாக. கையைப் போட்டுச் சோற்றை வழித்தார். வாயில் வைத்து வயிற்றுக்குள் தள்ளினார். இலையில் இருந்த பண்டங்கள் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டன. அவர் பசிப்பிணியும் தணிந்தது. அந்தோ! செல் வத்தில் திளைத்துச் சிறிதும் பசிப்பிணியறியாமலிருந்த நமது இராமசாமியார் எச்சிலைக்கு ஏமாந்து நின்றதை நினைக்க இன்றும் நமது நெஞ்சம் கலங்குகின்றதன்றோ? ஒருபுறம் எவ்வளவு நெஞ்சத்துணிவிருந்தால் கையில் ஒற் றைப் பவுன் மோதிரம் இருக்க இச்செயலில் புகுந்திருக்க வேண்டும் என்ற வியப்பும் உண்டாகின்றது! சிரிப்பும் வருகிறது மற்றொருபுறம்!

இதன்பின் ஏதாவது வேலை தேடிப் பிழைக்கலாம் என்று கருதிப் புறப்பட்டார். எங்கும் வேலை கிடைக்க வில்லை. முகத்தில் மீசையும் தலையில் மயிரும் இருப்ப தால்தான் தன்னை யாரும் துறவியாகக் கருதவில்லை யென்று நினைத்து உடனே மொட்டையடித்துக் கொண் டார். மீசையையும் எடுத்துவிட்டார். கூடவந்த பார்ப் பனரைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஒரு செம்பை கம்பளியில் சுற்றி அக்கினியில் வைத்துக் கொண் டார். செல்வப்பிள்ளை ராமசாமி துறவி ராமசாமியாகி விட்டார்.

ஒரு நாள் ஒரு மடத்தண்டை வந்தார். அதில் சில சாமியார்கள் வசித்தனர். அது கங்கைக்கரையின் ஓரத் தில் அமைந்துள்ளது. அவர்களிடம் சென்று "ஏதாவது வேலை கிடைக்குமா?" என்று கேட்டார். அவர்கள்

"இப்பொழுது வேலையில்லை; பூசைக்கு வில்வம் பறித்துக்கொடு; விளக்குப்போடு; தினம் ஒரு வேளைச் சோறு போடுகிறோம்," என்றனர். விடியற்காலையில் எழுந்திருக்கவேண்டும். பல்விளக்கிக் குளித்தபின், திருநீறணிந்து வில்வம் பறிக்கவேண்டும். மாலையில் குளிக்கவேண்டும். விளக்கு துடைத்து போடவேண்டும். இது நிபந்தனை. ஈ. வெ. ரா. வுக்கோ குளிப்பது என்றால் பெரிய சங்கடம். வேர்க்கிறது; உடம்பு எரிகிறது; என்று உணர்ந்தால்தான் குளிக்க நினைப்பார். மற்ற நாட்களில் நாகம்மையார்தான் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு போய் குளிக்கும் அறையில் தள்ளவேண்டும். குளிப்பாட்டி விடவேண்டும். இந்த நிலையில் உள்ளவர் குளிர்மிகுந்த காசியில்-விடியற்காலத்திலும் சாயங்காலமும் கங்கையில் குளிக்கவேண்டுமென்றால் அவரால் முடியக்கூடிய செயலா?

சாமியார் விழித்துக்கொள்வதற்கு முன் ஈ. வெ. ரா. எழுந்துவிடுவார். குளித்ததுபோல் பட்டை பட்டையாகத் திருநீறு பூசிக்கொள்வார். ஒற்றைத்துணியுடன் குளிரில் நடுநடுங்கிக்கொண்டு வில்வம் பறித்துக்கொடுப்பார். இவரைப் பார்க்கும் சாமியார்கள் குளித்திருப்பார் என்றே நினைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இவர் பல் கூட விளக்கியிருக்கமாட்டார். இவர் குளிக்காமல், பல் விளக்காமல் வில்வம் பறிக்கும் செய்தி சாமியாருக்குத் தெரிந்துவிட்டது. ஒரு நாள் சாமியார் பார்த்துவிட்டார். அவர் ஏதோ கேட்க, இவர் ஏதோ சொல்ல, இருவருக்கும் வார்த்தை முற்றிச் சண்டையில் முடிந்தது. ஈ. வெ. ரா. வை மடத்தைவிட்டுப் போகும்படி சொல்லிவிட்டார்கள்.

வெளியே விரட்டப்பட்டபின் ஈ. வெ. ரா. சும்மாயிருக்கவில்லை. கங்கைக்கரையில் சிரார்த்தம் செய்ப

வர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருப்பார்களல்லவா? அங்கு பிண்டம் போடும் அரிசி, பழம் முதலியவைகள் விநியோகிக்கப்படுவதை வாங்கி உண்பதற்காகப் பல பிச்சைக்காரர்கள் நிற்பார்கள். அந்த கோஷ்டியில் ஈ. வெ. ரா.வும் சேர்ந்துவிட்டார். இந்த முறையில் 30-40 நாள் வரையில் காலங்கழித்தார்.

காசியில் வாழ்க்கை செம்மையாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்குமென ஈ. வெ. ரா. நம்பியிருந்தார். ஆனால் அதற்கு முற்றிலும் மாறாக, ஒழுக்க ஈனமும் விபசாரமும் மலிந்து கிடப்பதைக் கண்டார். தன்னுடன்கூட பிச்சை எடுக்கும் ஆண் பெண் பிச்சைக்காரர்கள் பார்ப்பனப் பெண்கள் உட்பட மதுவருந்துவதும், மாமிசம் வாங்கி சுட்டுத் தின்பதும் வெளிப்படையாய் விபசாரஞ் செய்வதும் பார்க்க சகிக்காததாய் இருந்தது. அவருக்கு அதனால் அவ்வூரில் ஒருவித வெறுப்புத்தோன்றிவிட்டது. உடனே அதை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்துவிட்டார். கையில் ஒரு செப்புக்காசேனும் இல்லை. இந்தமாதிரி அவசரத்திற்கு அதாவது ஊர் விட்டு ஊர் போக ரயில் சார்ஜுக்கு வேண்டுமென்பதற்காகவே காஞ்சீபுரம் முதலியாரின் சொற்படி தான் மறைவாக வைத்திருந்த 1½ பவுன் தங்க மோதிரத்தை 19 ரூபாய்க்கு விற்றார். காசியைவிட்டுப் புறப்பட்டு அஸ்ஸன்சூல், பூரி ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் சிலநாட்கள் தங்கிவிட்டு எல்லூருக்குச் சென்றார்.

எல்லூரில் தனக்குத் தெரிந்த நண்பர் ஒருவர் இருந்தது அவருக்குத் தெரியும். அவர் பெயர் T. M. சுப்பிரமணிய பிள்ளை. மராமத்து இலாகாவில் சூபர்வைசர் வேலையிலிருந்தார். ஏற்கனவே ஈரோட்டில் வேலை

பார்த்தவர். ஈ. வெ. ரா. ஸ்டேஷனிலிருந்து இறங்கியதும் அவருடைய வீட்டைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து நேரே அங்கு சென்றார். அப்போது நள்ளிரவு. கதவைத் தட்டினார். பிள்ளைக்கு ஈ. வெ. ரா. வை அடையாளந் தெரியவில்லை. பிறகு வெளிச்சத்தில் பார்த்தும் குரலைக்கொண்டும் கண்டு பிடித்தார். உள்ளே அழைத்துச் சென்று சாமியாரைத் தன் மனைவிக்குக் காட்டி இருவரும் ஈ. வெ. ரா. வின் வேடத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள். மறுநாள் பிள்ளை ஒரு 'ஷர்ட்டும்' துண்டும் கொடுத்து உடுத்தச் செய்தார். ஈ. வெ. ரா. ஒரு மாதகாலம் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்.

இதற்குள் ஈரோட்டில் என்ன நடந்தது? வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் ஊர் ஊராய் ஆள் அனுப்பித் தேடினார். ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமியும் ஈ. வெ. ரா. வின் நண்பரான பா. வெ. மாணிக்க நாயக்கருக்குக் கடிதம் எழுதி விசாரித்தார். டிராமாக் கம்பெனிகள், உயர்ந்த தாசிகளின் இல்லங்கள் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் குறிப்பாகத் தேடிப்பார்த்தனர். வெளி ஊர்களிலுள்ள பல மைனர் நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார். தந்திகள் கொடுத்தனர். எதுவும் பயனில்லாது போயிற்று. சுமார் 2,000 ரூபாய் வரையில் செலவழிந்தது. பெற்றோரும் அலுத்துப்போய் விட்டனர். 'ஒரு பிள்ளையை இழந்தோம்' என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர்.

எல்லூரில் இருந்த ராமசாமியோ சூபர்வைஸரிடம் மட்டும் தன் கதைகளைக் கூறி எவருக்கும் தெரிவிக்காமலிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அதன்படியே அங்கு வேடிக்கை சிநேகிதர்களாக வசித்து வந்தார்.

ஒருநாள் அவரும் சூபர்வைஸருமாகக் கடைவீதிப்பக்கம் சென்ற போது, அங்கு ஒரு கடையின் முன்பக்கத்தில் கடைக்காரர் எள் அளந்துகொண்டிருந்தார். அந்தக் கடை "மோதே வெங்கன்னா கனிகர ஸ்ரீ ராமுலு" என்பவருடையது. ஈ. வெ. ரா. வின் வியாபார உணர்ச்சி அவரை அந்தப் பக்கம் திருப்பியது. கையில் கொஞ்சம் எள்ளை யள்ளிப்பார்த்தார். "என்ன விலை?" என்று கடைக்காரனைப் பார்த்துக் கேட்டார். பிறகு எள்ளைப் போட்டு விட்டுச் சென்றுவிட்டார். கடைக்காரன் இவரை யாரென்று பின்னால் வந்த சேவகனை விசாரித்தான். அன்றைய தினமே கடைக்காரன் வெங்கடப்ப நாயக்கருக்குக் கீழ் வருமாறு கடிதம் எழுதிவிட்டார்:—"தங்கள் மகன் என் கடைக்கு வந்தார். சரக்கைப் பார்த்தார். என் கடையில் கொள் முதல் செய்யாமல் வேறு கடையில் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் தங்களுக்கு என்ன குற்றஞ் செய்தேன்? இதுவரையில் எப்போதாவது நாணயக் குறைவாய் நடந்திருக்கிறேனா? தயவு செய்து தங்கள் மகனுக்கு எழுதுங்கள்."

இக்கடிதத்தைப் பார்த்தார் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர். வியப்புற்றார். அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். இழந்த கண்ணைத் திரும்பப் பெற்றவரானார். வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களும் இச் செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். அந்த வினாடியே வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் மற்றொரு நண்பரையும் ஒரு ஆளையும் உடனழைத்துக்கொண்டு எல்லூருக்குப் புறப்பட்டார். கடிதம் எழுதிய வணிகரின் கடைக்கு நேரே வந்தார். சூபர்வைஸரின் உறைவிடத்தைத் தெரிந்து கொண்டார். ஒரு வண்டியிலேறிக்கொண்டு பிள்ளையின் வீட்டெதிரில் வந்திறங்கினார்.

இரவு நேரம். வீட்டுக்குள் பிள்ளை ஏதோ வேலையாயிருந்தார். ஈ. வெ. ரா. முன் அறையில் படுத்திருந்தார். நாயக்கர் கதவைத் தட்டினார். பிள்ளை கதவைத் திறந்தார். நாயக்கரைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியப்பட்டார். உள்ளே அழைத்துச் சென்று ஒரு அறையில் உட்கார வைத்தார். பக்கத்தில் ஈ. வெ. ரா. நின்றார். அவரைப் பார்த்து, "முதலில் பையன் எங்கேயிருக்கிறான் சொல்லுங்கள்; மற்ற செய்திகளைப்பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம்," என்றார். ராமசாமி திருதிருவென விழித்துக் கொண்டு "நான்தான்" என்றார். அதன் பிறகுதான் ஒருவாறு உருத்தெரிந்துகொண்டார். "அப்பா! உன்னைப் பெற்றதால் பார்க்காத ஊரெல்லாம் பார்த்துவிட்டேன்," என்று சொல்லிச் சிறிது கண் கலங்கினார்.

இரண்டு நாட்கள் அங்கு தங்கிய பிறகு, "ஊருக்குப் புறப்படலாமா?" என்று நாயக்கர் கேட்டார். "புறப்படலாம்," என்றார் ஈ. வெ. ரா. இதற்குள் ஹைதராபாத்துக்குத் தந்தி கொடுத்தார். சோப்புப் பெட்டியும் வந்து சேர்ந்தது. அதைத் தன் தந்தையிடம் கொடுத்தார் ராமசாமி. பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தால் ஒன்றரைப் பவுன் மோதிரம் தவிர பாக்கி நகைகள் அப்படியே இருந்தன. நாயக்கர் அதிசயத்தால் திகைத்தார். பிள்ளையாண்டான் நகைகளை விற்றுத்தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்திருப்பானென்று நினைத்திருந்தார். "அடே! ராமசாமி! இவ்வளவு நாளாய் எப்படியடா சாப்பிட்டாய்?" என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார். "நாம் ஈரோட்டில் கொடுக்கும் சதா விருத்தியை (பிச்சை) யெல்லாம் வசூல் பண்ணிவிட்டேன்," என்றார் ஈ. வெ. ரா. ஒரு பக்கம் நாயக்கருக்குத் துக்கம்; ஒரு பக்கம்

சிரிப்பு. "சரி, நகைகளைப் போட்டுக்கொள்," என்றார் நாயக்கர். ஈ. வெ. ரா. மறுத்தார். நகைகளை விற்றுச் சாப்பிட்டிருப்பான் என்று ஊரிலுள்ளவர்கள் கருதாம லிருப்பதற்காக நகைகளை அணிந்துகொள்ள வேண்டு மென்றும், பிறகு வேண்டுமானால் கழற்றிவிடலா மென்றும் நாயக்கர் சொல்ல, ஈ. வெ. ரா. அதை ஏற்றுக் கொண்டு எல்லா நகைகளையும் அணிந்துகொண்டார்.

எல்லோரும் எல்லூரை விட்டுப் புறப்பட்டு சென்னை வழியாக ஈரோட்டையடைந்தார்கள். சேர்ந்த சில நாட் கள் கழிந்ததுமே, ஈ. வெ. ராவுக்குக் குடும்பத்தில் அதிகப் பொறுப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக மண்டிக்குத் தன் பெயர் இருந்ததை மாற்றி, "ஈ வெ. ராமசாமி நாயக் கர் மண்டி," என்று பெயரிட்டார்.

இவருடைய துறவிக்கோலப்படம் இன்றும் உள் ளது. இப்படம் காலஞ்சென்ற பா. வெ. மாணிக்க நாயக் கர் அவர்களால் பெரிதாக்கப்பட்டு "ஆயில் பெயிண்ட்" செய்யப்பட்டதாகும்.

---

6. பொது வாழ்வு

ஈ. வெ. ரா. வின் பொது வாழ்வு மிகுந்த சிறப்புடை யது. தன்னலமற்றது. நேர்மையுடையது. இளமைப் பருவ முதல் இப்படித்தான். இளம்பருவத்திலேயே சாதி பேதம் அறியாதவர். மத வேறுபாடு உணராதவர். கிறிஸ் தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், முஸ்லிம்கள் முதலிய எல்லா வகுப்புப் பிள்ளைகளுடனும் நன்றாகப் பழகியவர். எப்பொழுதும் 10 பேர்கள் கூடவே இருப்பார்கள். வய

தேறியபின்னும் பல வகுப்பினரையும் தோழராகக் கொண்டிருந்தார். ஈரோட்டில் எவ்வகுப்பினர் வீட்டில் எந்த நன்மை தின்மைகள் நடைபெற்றாலும், முதலில் அங்கு அவரைக் காணலாம். யாரும் இவரை அழைப்பார்கள். சில சமயங்களில் அழைப்பில்லாமலே சென்றுவிடுவார். தோழர்களும் உடன்செல்வார்கள். அவ்வீட்டுக் காரியங்களைத் தானே முன்னின்று நடத்துவார். காரியங்கள் முற்றும் நிறைவேறிய பின்புதான் வீடு திரும்புவார். இவருடைய இவ்வியற்கைக் குணத்தினால் ஊரார் முழுதும் இவரை உற்ற தோழராகக் கருதினர். குடும்ப விவகாரங்கள் வியாபாரத் தகராறுகள், சண்டை சச்சரவுகள் தீர்த்த வண்ணமே இருப்பார். கோர்ட்டுகளிலிருந்தும் விவகாரங்கள் இவரது தீர்ப்புக்கு வரும். எப்படிப்பட்ட விவகாரத்தையும் பைசல் செய்து விடுவார்.

ஒரு சமயம் ஈரோட்டில் 'ப்ளேக்' நோய் வந்து விட்டது. அதனால் மக்கள் பலர் மடிந்தனர். மற்றவர்கள் அஞ்சி ஊரைவிட்டு ஓடி விட்டனர். செல்வர்கள் அனைவரும் தங்களைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு எல்லோருக்கும் முந்தி ஓடிவிட்டனர். போக்கிடமில்லாத ஏழை மக்களே ஊரில் தங்கி உள்ளம் நடுங்கியிருந்தனர். அச்சமயம் ஈ. வெ. ரா. வெளியே போகாமல் தனது தோழர்களுடன் சிறிதும அஞ்சாமல் ஊரிலிருந்து அவ் வேழை மக்களுக்கு உதவி செய்து வந்தார். இச்சமயத்தில் அவர் நடந்து கொண்ட தைரியத்தை இன்றும் பலர் புகழ்வர். அனேக பிணங்களை தானே தூக்கிக்கொண்டு போனார். இந்நிகழ்ச்சியால் அவர் பலராலும் போற்றப் பட்டார்.

கடைத் தெருவிலும் இவருக்குச் செல்வாக்கு மிகுதி. கடைக்கணக்குகளில் ஒருவருக்கொருவர் தகராறு வந்தால்

இவர்தான் தீர்த்துவைப்பார். கணக்கில் நிபுணர். புள்ளி விவரங்களில் தேர்ந்தவர். எண்சுவடி தலைகீழ்ப்பாடம். இத்துடன் நல்ல நினைப்பு வன்மை. பெரும்புள்ளி களையும் சிறிது நேரத்தில் வாய்க் கணக்காகவே முடிவு கட்டிவிடுவார். கடை சம்மந்தமான பேரேடு, குறிப்பு முதலியவைகளை ஒரு முறை பார்த்தால் போதும். அப் படியே மனதில் படம் பிடித்துக்கொள்வார். இதனால் எந்த விதமான கணக்குத் தகராறுகளையும் தீர்க்குந் திறமை பெற்றிருந்தார். நடுநிலைமையில் எவ்விதச் சிக் கல்களையும் முடிவு செய்யுங்குணம் பெற்றிருந்தார். இதனால் கடைக்காரர்களின் பெரு மதிப்புக்கும் உரியவ ரானார். இப்பொழுதும் பொது மேடைகளில் பேசும் போது அரசாங்க வரவு செலவுக் கணக்கைப் புள்ளி விவரங்களுடன் வெளியிடுவார். அக்கணக்கின் மூலம் விளங்கும் குற்றங்குறைகளை விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டுவார்.

இவர் பொதுவாழ்வில் தலையிட்ட பின் மைனர் விளையாட்டுக்கள் சிறிது சிறிதாக விலகி விட்டன. அதி காரிகளின் நட்பு மிகுந்தது. அறிவாளிகளின் கூட்டுறவு வளர்ந்தது. செல்வர்களின் சேர்க்கை பெருகிற்று. காலஞ் சென்ற பா. வெ. மாணிக்க நாயக்கர் போன்ற பெருந் தமிழறிஞர்கள் இவருடைய யுக்தியான வேடிக்கைப் பேச்சுகளுக்காகவே இவரது கூட்டாளிகளாயினர்.

அக்காலத்தில் கருவூரில் மருதையா பிள்ளையென் னும் பெரும்புலவர் ஒருவரிருந்தார். அக்காலத்துப் புலவர் கள் மருதையா பிள்ளையைக்கண்டால் நடுநடுங்குவார்கள்.

இவர் யாருக்கும் அஞ்சாதவர். எங்குஞ் செல்வாக்குள்ள வர். இப்பொழுதும் ஈரோட்டுப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இவரைப்பற்றி பல வேடிக்கைக் கதைகள் கூறுவார்கள். இவருக்கு "விதண்டா வாதி" என்று பெயர். சாதி, சமயம் சாத்திரம் முதலியவைகளிலுள்ள புரட்டுகளைக் கண்டிப்பார். இவருக்கும் ஈ. வெ. ரா. வுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவருடைய நட்பு ஈ. வெ. ரா. வின் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளுக்குப் பெரிதும் உறுதியளித்து வந்தது.

இக்காலத்தில் கைவல்ய சாமியாரின் நட்பும் ஏற்பட்டது. இவர் கைவல்யம் என்னும் வேதாந்த நூலை நன்கு கற்றவர் ஆதலின் கைவல்ய சாமியார் எனப் பெயர் பெற்றார். பார்ப்பனீயத்திற்குப் பரம விரோதி. பகுத்தறிவாளர். ஈ. வெ. ரா. காங்கரஸ்காரராய் இருக்குங் காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. வின் போக்கைக் கண்டிப்பார். பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தையே ஆதரிப்பார். இவருடைய நட்பும் அக்காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. வின் கொள்கைக்குப் பேராதரவு அளித்து வந்தது. 'குடி அரசு' ஆரம்பித்த கால முதல் இவர் ஒவ்வொரு வாரமும் அதில் எழுதிவந்த கட்டுரைகள் தமிழ் நாட்டில் பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கின. அக்கட்டுரைகளிலுள்ள விவாதங்களுக்கு அன்று முதல் இன்று வரை எந்தப் படிப்பாளியோ, புலவரோ பதில் கூற முயன்றதுகூட இல்லை. இச்செய்தி அக்காலக் 'குடி அரசு' வாசகர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

ஈ. வெ. ரா. பல பொதுக் காரியங்களையும் மேற்கொண்டு நடத்தியிருக்கின்றார். தனது கொள்கைக்கு முரண்பாடான காரியங்களிலுங்கூட பொறுப்பெடுத்துக்

கொண்டால் அவைகளை நேர்மையாக நடத்திவைக்கும் குணம் இவரிடமுண்டு.

"எனது வர்த்தகத் தொழிலில் நான் ஒரு அளவுக்கு வெற்றி பெற்றேன். எனது தகப்பனாரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரனானேன். என் தகப்பனார் இருக்கும்போதே எங்கள் வியாபாரத்திற்கு அவர் பெயரை எடுத்துவிட்டு என் பெயர் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஊர்ப்பெருமை விஷயங்களிலும் என் தகப்பனார் ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து விலகிக்கொண்டு என்னையே தள்ளிவிட்டார். எங்கள் ஊர் பொதுக் கோவில்கள், சர்க்கார் தேவஸ்தான சம்பந்தமான காரியங்கள் உற்சவங்கள் முதலியவை பெரிதும் எங்கள் வீட்டுச் சொந்தக் காரியம் போலவே நடைபெறும். ஆதலால் அவற்றிற்கு என் தகப்பனார் இருக்கும்போதே என்னையே புதன்மையாக்கிவிட்டார்கள். ஒரு சமயம் இதனால் எனக்குக் கடவுள் பக்தி ஏற்படலாம் என்கிற எண்ணமோ, என்னமோ, தேவஸ்தானக் கமிட்டிக் காரியதரிசியாகவும் தலைவனாகவும் ஆக்கப்பட்டு விட்டேன்.

இப்படியெல்லாமிருந்தும் ஏற்றுக்கொண்ட காரியத்தைச் சரியாய் உண்மையாய்ச் செய்வதென்பதல்லாமல் நான் செய்யும் அநேக காரியங்களில் எனக்குப் பிடிவாதமான நம்பிக்கையென்பது ஏற்பட்டதே கிடையாது. எப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத காரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், நாணயமாகவும் அதிகக் கவலையாகவுமே செய்துவருவேன்,"

என்று அவரே ஒரு சமயத்தில் எழுதியுள்ளார். இவர் ஈரோடு வட்டம் தேவஸ்தானக் கமிட்டியின் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறார். அக்காலத்திலேயே உருவ வணக்கத்தை வெறுப்பவர். கோவில்களில் நம்பிக்கையில்லாதவர். திருவிழாக்கள் வீண் செலவுக்குக் காரணமானவை என்பவர். இவைகள் மக்களிடை மூட நம்பிக்கையை வளர்க்கின்றன என்னும் உறுதியான கொள்கையையுடையவர். ஆயினும் தன் தலைமைப் பதவியின் பொறுப்பை யுணர்ந்து கோயிலில் நடைபெறவேண்டிய செயல்களைத் தவறாமல் நடத்தி வந்தார். தனது கமிட்டிக்கு கட்டுப்பட்ட பல கோயில்களைப் புதுப்பித்தார். கோயிலில் செல்வங்கள் கொள்ளை போகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டன. கோயில்களுக்குப் பழுது வராமல் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டன. இவர் தேவஸ்தானக்கமிட்டிக்குத் தலைவராகுமுன் கமிட்டியில் பணமில்லை. கடன் தானிருந்தது. பல ஆண்டுகள் தலைவராயிருந்துவிட்டு அப்பதவியிலிருந்து நீங்குமுன் எல்லாச் செலவுகளும் செய்த பிறகும் சுமார் 45,000 ரூபாய் சேமித்து வைத்திருந்தார். இக்காலத்தில் ஈரோடு நகரப் பாதுகாப்புக் கழகத் தலைவராகவும் (Chairman) ஆனார். 1919 வரையிலும், அதாவது ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கும் வரையிலும் இவர் அப்பதவியிலிருந்தார். இதற்கு முன் ஆனரரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக சுமார் 12 ஆண்டுகள் இருந்தார். தாலூக்கா போர்டு உபதலைவராக இருந்தார். இவர் நகரசபைத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் நகருக்குச் செய்த நன்மைகள் பல. இன்றும் அவைகள் அழியாமல் விளங்குகின்றன. இவர் காலத்தில் தான் அந்நகருக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டது. காவிரியிலிருந்து நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கும்படி

குழாய் போடப்பட்டது. இப்பொழுது ஈரோட்டுச் சிங்கார வனத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தண்ணீர்ப் பெருந் தொட்டியில் இவர் பெயர் கல்லில் செதுக்கப்பட்டிருப் பதைக் காணலாம்.

இவர் தன் அதிகாரத்தைக் கொண்டு செய்த மற்றொரு செயல் இன்னும் ஈரோட்டு மக்களால் போற்றப் படுகிறது. இவர் தலைவராவதற்குமுன், ஈரோட்டுக் கடைத் தெரு மிகவும் நெருக்கமுள்ளதாக இருந்தது. இதனால் மக்கள் போக்குவரவுக்குப் பெரும் இடையூறு நேர்ந்து கொண்டிருந்தது. வண்டிகள் போகும்போது பல ஆபத்துகள் விளைந்தன. இந்தத் தொல்லைகளை நீக்கவேண்டுமானால் கடைத்தெருவை விரிவுபடுத்தியாக வேண்டும், விரிவுபடுத்த வேண்டுமானால் இருபுறங்களி லும் உள்ள கடைகளை இடித்துத் தள்ளியாகவேண்டும். கடைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களோ, பணம் படைத்த பெருங்குடி மக்கள். மேலும் ஈ. வெ. ரா. வுக்கு நெருங் கிய நண்பர்கள். கட்டிடங்கள் அதிக விலையுள்ளவை. கடைகளை இடிக்கத் தொடங்கினால் அவர்களுடைய பகை வந்து சேரும். இவைகள் ஈ. வெ. ரா. வுக்குத் தெரி யாதவை அல்ல. ஆயினும் "யார் பகை நேர்ந்தாலும், எதிர்ப்பு வந்தாலும், பொதுமக்களுக்கு நன்மை தரும் செயலைக் கைவிடுதல் கூடாது; உறுதியாக நின்றுசெய்து முடிக்கவேண்டும்", என்னும் பிடிவாதம் எப்பொழுதும் அவருக்கு உண்டு. ஆதலால் யாருக்கும் அஞ்சவில்லை. எத்தகைய எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தவில்லை. நினைத்த காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கி விட்டார். "நில ஆக்கிரமிப்பு", என்னும் பெயரால் பெரிய பெரிய

விலையுயர்ந்த மாடிக்கடைகள் எல்லாம் முன்புறம் இடித்துத் தகர்க்கப்பட்டன. இதனால் வணிகர்களின் எதிர்ப்பு, கடை உரிமையாளர்களின் எதிர்ப்பு, செல்வர்களின் வெறுப்பு, உண்டாயின. ஆனால் பொது மக்கள் ஈ. வெ. ரா. வின் அஞ்சாமையைப் போற்றினர். இன்றும் அதன் நன்மையை அநுபவிக்கின்றனர். இவர் நகரமன்றத் தலைவராயிருந்தபோது இதுபோல் இன்னும் பல சிறந்த காரியங்களைச் செய்துள்ளார்.

இவர் தான்பிடித்த காரியத்தைச்சாதிக்கும் குணமுடையவர். இவரைப் பிறர் எளிதில் தன் கொள்கைக்குத் திருப்பிவிட முடியாது. சகவாசமும் சுற்றுச் சார்பும் ஒரு மனிதனுடைய குணங்களுக்குக் காரணம் என்பது இவரிடம் செல்வதில்லை. இவர் பெரிய "மைனராக"த் திரிந்துங்கூட இவரிடத்தில் ஒரு கெட்ட பழக்கம் மட்டிலும் இன்றுவரையிலும் உண்டாகவேயில்லை.

"சுற்றுச்சார்புதான் (Association and Surroundings) ஒரு மனிதன் வாழ்க்கை லட்சியம், கொள்கை, ஆகியவைகளுக்குக் காரணமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. அனுபவத்தில் பெரிதும் அப்படித்தான் இருந்து வருகிறது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு துறையிலாவது சுற்றுச்சார்பு என்னை அடிமைப்படுத்தியதாகச் சொல்வதற்கு இடமே கிடைக்கவில்லை. நான் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், ஒவ்வொரு தன்மையிலும் என்னைச் சுற்றியிருந்த சுற்றுச்சார்பு, சகவாசம், ஆகியவைகளுக்கு மாறாகவே இருந்து வந்திருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, எனது நல்ல வாலிபப்பருவத்தில், 20 முதல் 32 வயது வரையில் சகபாடிகள், ஏறக்குறைய அந்தரங்க சகபாடிகள் எல்லோரும் மது அருந்துபவர்கள் ஆவார்கள். அதுமாத்திரமா? என்னிடத்தில் அதிக காதல் உள்ள சர்க்கார் அதிகாரிகள், ஜமீன்தார்கள், மிராசுதார்கள் ஆகியவர்களும் மது அருந்துபவர்கள். மேற்கண்ட வயதில் அனேகமாக இரவெல்லாம் இந்தக் கூட்டத்தாருடனேயே, கோலாகலமாய் இருந்து, காலை 6 மணிக்கு வீட்டுக்கு வந்து, கொத்து சாவியை எடுத்துக் கொண்டு கடை திறக்கப் போய் விடுவேன். ஒரு ராத்திரிக்கு 4 பாட்டில் 5 பாட்டில் (பிராந்தி) உடைபடும். எனக்கும் மாதத்தில் இந்தச் செலவு சுமார் 40, 50 ரூபாய் செலவு ஆகும். என் வீட்டில் சதா 4, 2 பாட்டல்கள் இருக்கும். நானே என் கையால் டம்ளரில் ஊற்றி சோடா கலந்து கொடுப்பேன். சிலர் அதிகம் குடித்து விட்டு போதையில் என்மீது துப்புவார்கள். ஒரு காலத்தில் ஒரு டிப்டி கலெக்டரும், ஒரு சால்ட் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரும் நான் ஊற்றிக் கொடுத்ததையே சாப்பிட்டு விட்டு, என்னைப்பிடித்துக் கீழே தள்ளி என் வாயில் பலவந்தமாக ஊற்றினார்கள். அப்படி எல்லாம் இருந்தும் என்னை அந்தச் சாவகாசமும் சுற்றுச் சார்பும் அது (மது அருந்தினால்) எப்படியிருக்கும் என்று யோசிக்கக் கூடத் தூண்டவில்லை. என் மனைவியாருக்கு என்மீது அடிக்கடி சந்தேகம் தோன்றும். என் வாயை ஊதிக்காட்டச்

சொல்லுவார்கள். நான் கிராக்கி செய்வேன். பலாத்காரத்தில் என் வாயை முகர்ந்து பார்த்துத் திருப்தி அடைவார்கள்.

இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் சுற்றுச் சார்பு எதுவும் என்னை வசப் படுத்திக் கொள்ளவில்லை யென்பதற்காகவே யாகும். இனியும் அம்மாதிரியான சம்பவங் களே அதிகப்படியாய்க் காணப்படுகின்றன."

இத்தகைய பிடிவாதத் தன்மை யுடையவராக இருந்தத னாலேயே இவரால் எதுவும் சாதிக்க முடிந்தது.

இவர் தான் பிடித்ததைச் சாதித்தே தீர்வார் என்ப தற்கு மற்றொரு வேடிக்கையான உதாரணம். ஒருமுறை இவருக்கு வேண்டிய ஒரு மாது மைசூருக்கு மகாராஜா திருமணத்துக்கு நாட்டியக் கச்சேரிக்காகச் சென்றார். இவரும் கூடச் சென்றார். அரச சபையில் கச்சேரி. சபைக்குச் செல்லவேண்டுமானால் முன்னனுமதி பெற்ற பெரிய மனிதர்கள்தான் செல்லமுடியும். மற்றவர்கள் உள்ளே போகமுடியாது. இவரோ முன் அனுமதி பெறவில்லை. அனுமதிச் சீட்டின்றி வாயிலோன் உள்ளே நுழைய விடமாட்டான். எப்படியோ உள்ளே போய்த் தீரவேண்டும். இதற்கொரு தந்திரம் செய்தார். தன் கையில் ஒரு ஜோடி தாளத்தை வாங்கிக்கொண்டார். நாட்டியக் குழுவில் தானும் ஒருவர்போல் நடித்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றுவிட்டார். இறுதி வரையிலும் இருந்து நாட்டியம் பார்த்துவிட்டு அந்தம்மாளுடன் திரும்பினார். இதைப்போலவே பல சமயங்களில் தன் காரியத்தைச் சாதிப்பதற்காகத் தன் அந்தஸ்தையோ,

கௌரவத்தையோ கவனிக்காமல் எதையும் செய்திருக்கிறார். இப்போதும் அப்படியே.

இதற்கிடையில் 1911-ம் ஆண்டில் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் காலஞ்சென்றார். அவர் இறப்பதற்கு முந்தியே அவருக்கு ஒரு சமாதி கட்டவேண்டுமென்று கருதி அவருடைய உடலைக்கொளுத்துவதா, புதைப்பதா என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பினார் ஈ. வெ. ரா., ஈ. வெ. ரா. வுக்கு சமாதியில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனாலும் அவர்களுக்கு சொந்தமான நிலம் ரயில்வேக்காரருக்கு தேவை இருந்ததால் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று தோன்றிற்று. அதில் சமாதி வைத்துவிட்டால் எடுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதி தந்திரத்துக்கு ஆக சமாதி வைக்க பிடிவாதம் செய்தார். "வைணவர்கள், அதுவும் சந்நியாசம் பெறாதவர்கள் புதைக்கப்படக் கூடாது" என்றார் ஈ. வெ.கிருஷ்ணசாமி. "வைணவர்கள் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்," என்றுஈ.வெ.ரா.வாதாடினார்.இருவருக்கும்வாதம் வலுத்து சாஸ்திரம் பார்த்தார்கள். ஈ. வெ. ரா. தன் தந்தையை காயலா படுக்கையில் சந்நியாசம் வாங்கிக் கொள்ளும்படி செய்தார்.ஊருக்குள் புதைப்பதற்காக நகர சபையின் உத்தரவு கேட்டார். உத்தரவு மறுக்கப்பட்டது. கவர்மெண்டுக்கு எழுதி கலெக்டர் மூலம் உத்திரவு பெற்றார். தந்தையார் உயிருடனிருக்கும் போதே, அவர் முன்னிலையில் அவர் உடலை என்ன செய்வது என்று குமாரர்கள் வாதாடுவதென்றால் விந்தையாயிருக்கிறதல்லவா? தகப்பனார் இருவருக்கும் சமாதானம் சொன்னார். வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் இறந்தவுடன் ஈ. வெ. ரா. இஷ்டப்படியே அவருடலைப் புதைத்து ஒரு சமாதி கட்டப்பட்டது.

நாயக்கர் இறப்பதற்கு முந்தியே அவரது சொத்தை தர்மத்திற்கு விட்டு ஒரு 'ட்ரஸ்ட்' (Trust deed) எழுதி வைக்க செய்துவிட வேண்டுமென ஈ.வெ.ரா. தீர்மானித்து விட்டார். மூத்த பிள்ளை இதை எதிர்த்தார். முடிவில் ஈ. வெ. ரா. வெற்றிபெற்றார். இன்றும் அப்பத்திரத்தின் சாட்சி போட்டிருப்பவர்களில் ஈ. வெ. ரா. மட்டும் கையெழுத்திட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். குடும்பச் செலவுக்கு இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் தாராளமாய்ப் போதுமான சொத்தை மட்டும் விலக்கி, எஞ்சியுள்ள சொத்து முழுதும் தர்மத்திற்கே எழுதி வைக்கப்பட்டது. அப்போதே முழுச் சொத்தும் ஆண்டொன்றுக்குசுமார் 20,000 ரூபாய் வருமானமுடையதென்றால் எவ்வளவு மிகுதியான பொருளைச் சேமித்து வைத்திருந்தார் வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் என்பது விளங்கும்.

ஈரோட்டில் 1920 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ஈ. வெ. ரா. வின் தொடர்பில்லாத பொது நிலையங்களேயில்லை; பொதுக் காரியங்களும் இருந்ததில்லை. இவரை நகரத் தலைவராக ஜனங்கள் தெரிந்தெடுத்தபோது இவர் அப்பதவிக்கு லாயக்கில்லையென்றும், இஷ்டம் போல் பொறுப்பில்லாமல் திரிகிறவர் என்றும் அங்குள்ள பார்ப்பனர்களுடைய தூண்டுதலால் கலெக்டருக்குச் சிலர் ஆட்சேபணை மனுப்போட்டார்கள். அங்குள்ள கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்கள் முயற்சிக்கு இவர் விரோதமாக இருந்து வந்ததால் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை நடக்க விடாமல் செய்ததால் இரண்டொரு பாதிரிமார்களும் இதற்கு உடந்தையாயிருந்தார்கள். எனவே கலெக்டர் அவ்விதமே இவர் தகுதி இல்லை என்று எழுதிவிட்டார். அச்சமயம் ஸர். பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஸ்தல ஸ்தா

பன மெம்பராக இருந்தார். அவர் ஈரோட்டில் சப்கலெக்டராக இருந்தவர். ஈ. வெ. ரா. தன்மேலுள்ள பொறாமையினால் சிலர் இவ்விதம் பொய்யாக மனுக்கொடுத்துள்ளார்களென்றும், அச்சமயம் தான் 29 பொது நிலையங்களில் அங்கத்தினராயும் நிர்வாகஸ்தராயும் தலைவராயும் இருப்பதாகவும் ஒரு மனுக்கொடுத்தார். அவைகளுள் ஜில்லா போர்டு, தாலூகா போர்டு, தேவஸ்தானம், போர் நிதி, அர்பன் பாங்க், ஆனரரி மாஜிஸ்ட்ரேட், வணிகர் சங்கம், சங்கீத சபை, விவசாயிகள் சங்கம், நாயுடு சங்கம், வாசகசாலை, மஹாஜன ஹைஸ்கூல், சமரசக் கமிட்டி, சண்டைக்கு ஆள் சேர்க்கும் கமிட்டி முதலியவைகள் மிகமுக்கியமானவைகளாகும். இதையறிந்த ஸர் பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஈ. வெ. ரா.வை முன்னமே தெரிந்தவரானதால் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட ஆட்சேபனை மனுவைப் பொய்யென்று தள்ளி ஈ. வெ. ரா. வைச் 'சேர்மெ'னாக நியமித்தார். 1919-ம் ஆண்டில் ஈரோட்டில் ராமசாமியார் 'சேர்மென்'. சேலத்தில் திருவாளர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் 'சேர்மென்'. இவர் அடிக்கடி ஈரோட்டுக்குச் செல்வதுண்டு. அங்கு நகரசபை நிர்வாகத்தைக்கண்டு மிகவும் புகழ்ந்து பேசுவார். ஒரு சமயம் ஈ. வெ. ரா. வைப் பார்த்து "உங்களுடைய 'சானிடரி இன்ஸ்பெக்டரை' எங்கள் நகர சபைக்குக் கொடுங்கள்", என்று திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் கேட்டார் என்றால், ஈரோட்டின் நிர்வாகம் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்திருக்கவேண்டும்?

அச்சமயம் மதுரையில் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாய் டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களின் வழக்கு மதுரையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதற்கு திரு.

ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களே வக்கீல். ஆகையால் திரு. வரதராஜலு நாயுடுவும் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அடிக்கடி ஈ. வெ. ரா. வின் வீட்டிற்குச் செல்லுவது வழக்கம். அதன் பயனாகவும், பொது நிலையங்கள் பலவற்றில் ஏற்கனவே தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு ஊக்கமாய் வேலை செய்துவந்த பழக்கத்தாலும் அவ்விருவரும் ஈ. வெ. ரா. வை காங்கரசிற்கு இழுத்தார்கள். சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் ஈ. வெ. ரா. வும் சேர்ந்தாப்போல் சேர்மென் பதவிகளை ராஜிநாமாச் செய்தார்கள். அந்தச் சமயம் பஞ்சாப் படுகொலைக்காக பலர் ராஜிநாமா செய்த சமயமானதால் சர். பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஈரோட்டுக்கு வந்து ஈ. வெ. ரா. வுக்கு ராவ்பகதூர் பட்டம் சிபார்சு செய்திருப்பதாகவும் ராஜிநாமாவை வாப்சு வாங்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். ஈ. வெ. ரா. இணங்கவில்லை. திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாரும் அப்போது காங்கரசிலிருந்தார்.

1920-ல் காந்தியாரின் திட்டப்படி ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. தீண்டாமை விலக்கு, மது விலக்கு, கோர்ட்டு விலக்கு, பள்ளிக்கூட விலக்கு, உத்யோக விடுதலை ஆகியவைகள் ஈ. வெ. ரா. வின் மனதைக் கவர்ந்தன. என்றாலும் தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தைக் காரியத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பமொன்று ஏற்படப்போகிறது என்ற ஆசையாலும், ஜாதி வேற்றுமையை ஒழிக்கவேண்டிய காரியத்திற்கும் ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதே என்ற அவாவினாலும் சிறிதும் யோசியாமல் சட்டென்று காங்கரசில் இறங்கி விட்டார். உடனே தமது மற்றும் உள்ள எல்லாக் கவுரவ பதவியையும் உதறித்தள்ளினார். தான் கொண்டிருந்த

பொது நிலையத் தொடர்புகளை யெல்லாம் சிறிது சிறிதாக அறுத்துக்கொண்டார். இக்காலத்தில் இவர் தந்தையார் காலமுதல் நடைபெற்று வந்ததும், இவர் பெயராலேயே 15 ஆண்டுகள் நடந்து வந்ததுமான வாணிகமும் நிறுத்தப்பட்டது. இவர் நடத்திவந்த பஞ்சு ஆலையையும் நிறுத்தி விட்டார். ஒத்துழையாமைப் பிரசாரத்தில் தீவிரமாக இறங்கி, தானே ஒரு பிரசாரத் தொண்டனாக ஆகி தமிழ் நாடெங்கும் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்து வரலானார்.

இச்சமயத்தில் அரசியல் வானத்தில் பெசண்ட் அம்மையார் உச்ச நிலையில் இருந்தார். அவருக்குத் துணையாக பல ஸ்மார்த்தப் பார்ப்பனர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் மிகவும் மிதவாதக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தபடியால், ஈ. வெ. ரா. வும் அவரது நண்பர்களும் பெசண்ட் அம்மையாரை அரசியலிலிருந்து ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்துவிட்டனர். ஸ்ரீரங்கத்தில் திரு. K. V. ரங்கசாமி அய்யங்காரின் வீட்டில், ஈ. வெ. ரா., C. ராஜ கோபாலாச்சாரியார், வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, விஜயராகவாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், வரதராஜலு நாயுடு, ஜார்ஜ் ஜோசப், ஆதிநாராயண செட்டியார், K. V. ரெங்கசாமி அய்யங்கார் ஆகிய ஒன்பதுபேரும் கூடி, பெசண்ட் அம்மையாருடைய 'ஹோம் ரூல்' கிளர்ச்சிக்கு விரோதமாய்ப் பிரசாரம் செய்வதென முடிவு செய்துகொண்டனர். இக்கூட்டுறவு வளரும்போது மற்றொருபுறம் நீதிக்கட்சியும் (Justice Party) வளர்ந்துகொண்டே வந்தது.

7. காங்கரஸ் தலைவர்.

ஈ. வெ. ரா. திரு. காந்தியாரின் சொற்களையெல்லாம் முற்றும் நம்பினார். அவற்றையே தமது ஒத்துழையாமைப் பிரசாரத்தில் பேசினார். தான் அணிந்து வந்த ஆடம்பரமான ஆடைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்தார். சிகரெட் குடிப்பது வெற்றிலை போடுவது முதலிய அனேக பழக்க வழக்கங்களை ஒரே பகலில் அடியோடு நிறுத்தி விட்டார்; ஒரு சாது ஆனார். முரட்டுக் கதரையே உடுத்தினார். தான் மட்டிலும் அல்ல. உயர்ந்த பட்டு உடுத்திவந்த நாகம்மையாரையும் கதர் உடுத்தச் செய்தார். தமது 80 வயது அன்னையாரையும் கதர் உடுத்தச் செய்தார். மற்றும் தன் வீட்டில் உள்ளார்களையும் தன் இனத்தவரையும் நண்பரையும் கதர் அணியச் செய்தார்.

> "ஸ்ரீமான் நாயக்கர் செல்வமென்னும் களியாட்டில் அயர்ந்தவர்; உண்டாட்டில் திளைத்தவர்; வெயில்படாது வாழ்ந்தவர்; ஈரோட்டு வேந்தரென விளங்கியவர். ஸ்ரீமான் நாயக்கர் தமது செல்வம் முதலிய மாயைகளை மறந்து, வறியார் போல் எளிய உடைதரித்து, எளிய உணவு உண்டு, இரவு பகல் ஓயாது தேசத் தொண்டிற்கே தமது வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்துள்ளதை எவரே அறியார்?"

என்று 24-5-1924ல் ஈ. வெ. ரா. சிறைப்பட்டபோது "நவசக்தி"யில் திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டில் இன்று நடைபெற்றுவரும் கதர் இயக்கம் ஈ. வெ. ரா. வினாலேயே பலமடைந்தது. அவர்தான் கதரை காங்கரசோடு பிணைத்தார். காங்கரஸ் கதர் வஸ்திராலயங்கள் அவரால்தான் ஏற்படுத்தப் பட்டன. அதுவரை தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் கொள்ளை அடித்து வந்தார்கள். திரு. சி. இராஜகோபாலாச்சாரியார் நிர்விகம் நடத்திவந்த திருச்செங்கோட்டு ஆச்சிரமமும் ஈ. வெ. ரா. வினாலேயே தூண்டப்பட்டு ஈ. வெ. ரா. வினாலேயே திறந்துவைக்கப்பட்டதாகும். கதரைப்பற்றி அவர் செய்த சொற்பொழிவுகள் அளவற்றவை. அவர் சொற்பொழிவைக் கேட்ட ஒருவன் சீமைத் துணியைக் கையினாலும் தொடமாட்டான். அதை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்துவான். உடனே கதர் கட்டத் தொடங்கிவிடுவான். தீண்டாமை விலக்கைப் பற்றியும் மிகவும் வன்மையாகப் பேசுவார்.

"மனிதனுக்கு மனிதன் தொடக்கூடாது; கண்ணில் படக்கூடாது; தெருவில் நடக்கக் கூடாது; கோயிலுக்குள் போகக்கூடாது; குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது"—என்கின்றவை போன்ற கொள்கை தாண்டவமாடும் ஒரு நாட்டை பூகம்பத்தால் அழிக்காமலோ, எரிமலையின் நெருப்புக் குழம்பால் எரிக்காமலோ, சமுத்திரம் பொங்கி மூழ்கச் செய்யாமலோ, பூமிப் பிளவில் அமிழச் செய்யாமலோ, சண்டமாருதத்தால் துகளாக்காமலோ விட்டிருப்பதைப் பார்த்த பிறகும்கூட கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும், அவர் நீதிமான் என்றும், சர்வதயாபரர் என்றும் யாராது சொல்ல வந்தால்

அவர்களை என்னவென்று நினைப்பது என் பதை நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். இம்மாதிரி கொடுமைப்படுத்தித் தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு மாபெரும் மக்கள் சமூகம் இன்னும் எத் தனை நாளைக்குத்தான் பொறுமையோடும், சாந்தத்தோடும், அஹிம்சா தர்மத்தோடும் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றீர்கள்? இம்மாதிரியான மக்கள் இன்னும் ஒரு நாட்டில் இருந்து கொண்டு உயிர்வாழ்வதைவிட, அவர் இம்முயற்சியில் உயிர் துறப்பதை உண்மையி லேயே தப்பு என்று யாராவது நினைக்கின்றீர் களா?''

இது தீண்டாமை விலக்கைப் பற்றி பத்தாண்டுகட்கு முன் அவர், பேசிய பேச்சாகும். இவ்விதமே கேட்போர் மனங்கசியும்படி பேசுவார். அக்காலத்திலேயே காங்கர சில் உள்ள வைதீகர்களுக்கு இவர் கருத்துக்களில் முரண் பாடு உண்டு.

கோர்ட்டுகளை விலக்குதல், பள்ளிக்கூடங்களை விடுதல் முதலியவைகளைப் பற்றிப் பேசுவாரானால், உட னே அப்பேச்சுக்குப் பலன் விளைந்துதான் தீரும். ஒத் துழையாமை காலத்தில் இராமசாமியார் செய்து வந்த சொற்பொழிவுகள் தமிழ் நாட்டினரின் மனதைக் கவர்ந்து வந்தன. பிரசாரகர்களுக்கு அவுடதம் போலாயின. இன்றும் தமிழ் நாட்டில் நல்ல கெட்டிக்காரச் சொல் வன்மைப் பிரசாரகர்கள் என்போர் இவரது பேச்சுக் களில் உள்ளவைகளைப் பொருக்கிப் பேசுவதன் மூலமே தான் பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பது மறுக்க முடி யாத உண்மையாகும். சொல்வன்மையில் இவருக்குஇணை

எவரும் இல்லை. இது இவர் பகைவர்களாலும் மறுக்கப் படாத செய்தி.

> "கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
> வேட்ப மொழிவதாம் சொல்"

என்பது வள்ளுவர் மொழி. இதற்கு இவர் சொற்பொழிவே சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. தமிழ் நாட்டில் ஒத்துழையாமைக் காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. வின் சொற்பொழிவுக்குத் தனி மதிப்பிருந்தது. தனித்த பெரும் பயனும் விளைந்தது. மூலையாகட்டும், முடுக்காகட்டும், நாடாகட்டும், நகரமாகட்டும் "ஈரோட்டு ராமசாமி நாயக்கர் பிரசங்கம்" என்றால் போதும். படிக்காதவர்களும் படித்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கூடிவிடுவார்கள். கேட்போர் சலிப்படையாதபடி மணிக்கணக்கில் 2 மணி 3 நேரம் பேசுவார். இவருடைய சொற்பொழிவில் வீரச்சுவை நிறைந்திருக்கும். வேண்டுமிடத்தில் சோகத் தன்மை சொட்டும். நகைச்சுவையைக் கொட்டுவதில் இவருக்கு ஈடாக எவரும் இலர்.

> "ஸ்மரணை யற்றுக்கிடந்த தமிழர்களின் உள்ளத்தை "அடிதெரியும்படி" கலக்கிய பிரமாண்ட பாக்கியம் நாயக்கரைப் பெரிதும் சேர்ந்ததாகும். ....அப்பா! நாயக்கரின் அழகு பிரசங்கத்தை, ஆணித்தரமான சொற்களை, அணியணியாய் அலங்காரஞ் செய்யும் உவமானங்களை, உபகதைகளை, அவரது கொச்சை வார்த்தை உச்சரிப்பை, அவரது வர்ணனையை, உடல் துடி துடிப்பை, பார்க்கவும், கேட்கவும்

வெகு தூரத்திலிருந்து ஜனங்கள் வண்டுகள் மொய்ப்பது போல வந்து மொய்ப்பார்கள். ....அவர் இயற்கையின் புதல்வன். மண்ணை மணந்த மணாளன். மண்ணோடு மண்ணாய் உழலும் மாந்தர்களுக்கு நாயக்கரின் பிரசங்கம் ஆகாய கங்கையின் பிரவாகம் என்பதில் சந்தேகமில்லை...............செய்யவேண்டும் என்று தோன்றியதைத் தயங்காமல் செய்யும் தன்மை அவரிடம் காணப்படுவதுபோல, தமிழ் நாட்டில் வேறு எவரிடமும் காணப்படுவதில்லை..................நாயக்கர் மகா ஸரஸி; பரம ரஸிகர்."

இது 1933-ல் "காந்தி" என்னும் பத்திரிகையில் வெளி வந்தது. நல்ல எழுத்தாளரான வ. ராமசாமி அய்யங்கார் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

ஈ. வெ. ரா. கதர் வளர்ச்சிக்காக ராட்டினத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஊர் ஊராகச் சுற்றிவந்தார். கதர் மூட்டை தூக்கி விற்றார். அந்நிய நாட்டுத் துணியை விலக்கவேண்டுமென்பதற்கும் கதரையே அணியவேண்டுமென்பதற்கும் அவர் சொல்லும் விதவிதமான காரணங்கள் கேட்பவர்கள் மனதை அவ்வினாடியிலேயே கவ்வி விடும். சுருங்கக் கூற வேண்டுமானால் தமிழ் நாட்டில் இன்று கதர் உடுத்துபவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேரும், இதுவரையில் கதர் உடுத்தி இப்போது கைவிட்ட பல்லாயிரக்கணக்கானவரும் ஈ. வெ. ரா. வின் சொற்பொழிவைக்கேட்டுக் கதர் அணிந்தவர்களேயாவார்கள்.

'கோர்ட்டு'களை விலக்கவேண்டும் என்பதைச் செயலில் காட்டியவர் இவரே யாகும். இக்கொள்கையின் பயனாய் தம் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய சுமார் 50,000 ரூபாயை இழந்தார். அதில் 28,000 ரூபாய்க்கு ஒரு அடமானப் பத்திரம் இருந்தது. ஒத்துழையாமை காரணமாய் கோர்ட்டுக்குப் போய் அதை வசூலிக்க ஈ. வெ. ரா. விரும்பவில்லை. காங்கரசுக்குத் தலைவராயிருந்த சேலம் C. விஜயராகவாச்சாரியார் அவர்கள் இதையறிந்தார். "இந்தப்பத்திரத்துத் தொகைக்காக தாவா செய்ய உமக்கு இஷ்டமில்லையானால் நீர் அதை 'மேடோவர்' (மாற்றி) செய்து கொடுத்துவிடும்; நான் இனாமாகவே வாதாடி வசூல் செய்து தருகிறேன். அந்தப்பணத்தையடைய உமக்கு இஷ்டமில்லையானால் வசூல் செய்ததும் அதை 'திலகர் சுயராஜ்ய நிதிக்காவது கொடுத்துவிடும்,' என்று ஈ. வெ. ரா.விடம் வலியுறுத்திக் கேட்டார். ஆயினும் அவர் இணங்கவில்லை. அவ்வளவு பெரிய தொகையை மனதார இழந்தார். அது சமயம் அவர் திரு. விஜயராகவாச்சாரியாருக்குச் சொன்னதாவது:—"நானே வழக்காடுவதும் ஒன்றுதான். உங்களிடம் எழுதிக்கொடுத்து வழக்காடச் செய்வதும் ஒன்றுதான். இது என்கொள்கைக்கு ஒத்ததல்ல. கொள்கையே பெரிது; பணம் பெரிதல்ல," என்பதாகும்.

ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் இந்த பிரஸ்தாபம் வந்த போது, "இந்தச்சேதி உண்மையா?" என்று திருச்சி தோழர் ச. ம. சி. பரமசிவம் அவர்கள் சேலம் திரு. விஜயராகவாச்சாரியாருக்குக் கடிதம் எழுதிக்கேட்டார். அதற்கு ஆச்சாரியார், "ஆம்," என்று பதில் எழுதியதோடு, ஈ. வெ. ரா. வின் விஷயத்தில் இதைப்பற்றித்

தனக்கு எழுதிக்கேட்டது அதிசயமாயிருந்ததென்றும் அக்கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மதுவிலக்குப் பிரசாரம் மும்முரமாக நடந்தபோது, காந்தியார் ஒரு பணியிட்டார். "கள்ளுக்கு உதவும் மரங்களையெல்லாம் வெட்டிவிடவேண்டும்". இது அப்பணி. வடநாட்டில் பெரும்பாலும் கள் தருவது ஈச்சமரங்கள். அவைகளை வெட்டி வீழ்த்துவதால் பெருஞ்சேதம் இல்லை. தென்னாட்டில் அப்படியல்ல. இங்கே கள் இறக்கப்படுவது தென்னை மரங்களில். தென்னையின் பயன் மிகமிகப் பெரியது. இவைகள் அழிக்கப்பட்டால் நாட்டுக்குப் பொருட்சேதம் பல. இதைப்பற்றி காந்தியார் சிந்திக்கவே இல்லை போலும்! காந்தியாரின் பணியைப் பலர் ஏற்றனர். வடநாட்டில் பல இடங்களில் ஈச்சமரங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. இச்செய்தி, செய்தித் தாள்களில் வந்தன. கண்டார் ஈ. வெ. ரா. காந்தீய வெறியில் மூழ்கியிருந்தார் அல்லவா? தனது தோட்டங்களிலிருந்த 500 தென்னை மரங்களையும் வெட்டிச் சாய்த்தார். அக்காலத்தில் காந்தீய வெறியினால் தென்னைகளை வெட்டி வீழ்த்திய பைத்தியக்காரர்களில் இவரே தலை சிறந்தவர் என்று கூறலாம்.

1921-ஆம் ஆண்டில் கள்ளுக்கடை மறியல் மிகவும் புகழ் பெற்றது. ஈரோட்டில் மறியல் மும்முரம் மிகுதி. ஈ. வெ. ரா.வே மறியலைத் தலைமை தாங்கி நடத்தியவர். இதற்காக 144 தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. மறியல்காரர்கள் தடையுத்தரவை பொருட்படுத்தவில்லை. எண்ணற்ற தொண்டர்கள் சிறை புகுந்தனர். 1921 நவம்பரில் ஈ. வெ. ரா. வும் அவரோடு சுமார் 100 தொண்டர்களோடு சிறைபிடிக்கப்பட்டார். ஒரு மாதம் தண்டனை

பெற்றார். இதனால் ஊரெங்கும் அமளி. நாடெங்கும் கலவரம். இச்சமயம் நாகம்மையாரும், ஈ. வெ. ரா. வின் தங்கை கண்ணம்மாளும் மறியலுக்குப் புறப்பட்டனர். இவர்களுடன் பல பெண்மணிகளும் தொடர்ந்தனர். மறியல் செய்பவர்கள் ஒரு நாளில் ஆயிரக்கணக்கில் பெருகினர். நாகம்மையாரும் அவருடன் சென்ற தோழர்களும் சிறைபடுத்தப்பட்டால் ஈரோட்டின் நிலைமை மிக்க மோசமாகி 10000 பேர்களுக்கு சிறை வேண்டி இருக்குமென்று அதிகாரிகள் கருதி சென்னை அரசாங்கத்துக்கு தந்தி கொடுத்து முன்னறிவுடன் தடையுத்தரவை நீக்கினர். அது சமயம் சர்க்கார் 144-க்கு மதிப் பற்று வாய்தா காலத்திற்குள் ரத்து செய்யப்பட்டது இது ஒன்றேயாகும். இச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டில் கள்ளுக்கடை மறியல் கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்து விட்டது. இவ்வாறு குடும்பத்துடன் தேசத்திற்குத் தியாகஞ் செய்த இராமசாமியாரை இன்று சிலர் நாக்கில் நரம்பின்றி தேசத்துரோகி என்று தூற்றுகின்றனர். என்னே! இக்கற்றுக்குட்டிகளின் பேதமை.

இச்சமயம் பொதுவாகவே இந்தியாவில் நடந்துவந்த ஒத்துழையாமைக் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக, காங்கரசுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தப் பேச்சு நடைபெற்றது. இதற்காக பம்பாயில் ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதற்குக் காலஞ் சென்ற சர். சங்கரன் நாயர் தலைவர். இம்மகாநாட்டின் பெயர் மாளவியா மகாநாடு. இம்மகாநாட்டின் நடவடிக்கை துவக்கப்படும் முன்பு திரு. பண்டிட் மாளவியா அவர்களும் சர். சங்கரன் நாயர் அவர்களும் மறியலை நிறுத்தி

விட்டு நடவடிக்கை துவக்கலாம் என்று காந்தியாரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்போது காந்தியார், "மறியலை நிறுத்துவது என் கையில் இல்லை; அது ஈரோட்டிலுள்ள இரண்டு பெண்களிடம் இருக்கிறது; அவர்களைக் கேட்டாக வேண்டும்," என்று பதிலுரைத்தார். இச் செய்தி அச்சமயம் 19-1-22.ந் தேதி வெளியான "ஹிந்து" பத்திரிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. காந்தியார் இவ்வாறு சொன்னதற்குக் காரணம், ஈ.வெ.ரா.வின் மனைவி நாகம்மையார், அவரது தங்கை கண்ணம்மாள் ஆகிய இரு பெண்மணிகளும் மறியலுக்கு முக்கிய காரணமானவர்கள் ஆதலால் அவர்களின் கருத்தையறிந்த பின்பே முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கருதிக் கூறியதேயாகும்.

கள்ளுக்கடை மறியல் செய்வதாக முதன்முதல் முடிவு செய்த இடம் ஈரோடுதான். ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் வீட்டில் காந்தியார் முதலிய தலைவர்கள் கூடின காலத்தில் கள்ளுக்கடை மறியல் செய்ய வேண்டுமென்று பேசி முடிவு செய்யப்பட்டது. இம்முடிவுக்கு அடிப்படை ஈ. வெ. ரா. வின் முழு ஆதரவேயாகும். இவ்வுண்மையை இன்றைய இளங்கன்றுகள் சில அறியாதிருக்கலாம். ஆனால் காந்தியாரும் ஆச்சாரியாரும் மறந்திருக்கமுடியாது.

பின்பு ஒத்துழையாமை ஒருவாறு அடங்கிற்று. பலர் அம்முறை தவறு என்று உணர்ந்தனர். அவர்களில் காலஞ் சென்ற சி. ஆர். தாஸ் என்பவரும் ஒருவர். "விலகி நின்று கூச்சலிடுவது பயன் தராது. கோட்டைக்குள் சென்று எதிரிகளை மடக்க வேண்டும்," என்ற கொள்கையுடன் சுயராஜ்யக் கட்சி

யைச் தொடங்கினார் இவர். இக்கட்சியை ஈ. வெ. ரா. ஆதரிக்கவில்லை; எதிர்த்தார். காந்தியார் முதலிய மற்றும் பலரும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. திரு. சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் ஈ. வெ. ரா. வையே பின்பற்றினார். காந்தியாரின் தலைமைக்கடங்கிய இவர்கள் வைதீக ஒத்துழையாதார் அல்லது "மாறுதல் வேண்டாதார்," என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆயினும் சுயராஜ்யக் கட்சி வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. தென்னாட்டிலும் இக்கட்சி உரம் பெற்றது. அப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் நீதிக் கட்சியின் பேரால் பார்ப்பனரல்லாதார் அதிகாரம் நடத்தினர். பார்ப்பனர்களால் இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அதற்காகவே சுயராஜ்யக் கட்சியை ஆரம்பித்தார்கள் என்றும் தமிழ் நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் சுயராஜ்யக் கட்சியை ஆதரித்துநின்றனர்என்றும் சொல்ல வேண்டும். "பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியை அதிகாரத்திலிருந்து விரட்டவேண்டும். சுயராஜ்யக் கட்சியின் பேரால் நாமே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும்," என்பது அக்காலச் சுயராஜ்யக்கட்சியின் நோக்கம். இதனாலேயே பார்ப்பனர்கள் அனைவரும் ஒருமுகமாக அக்கட்சியைப் போற்றினர், ஆதரித்தனர். இவ்வுண்மையை ஈ. வெ. ரா. வும் அறிந்துகொண்டார்.

மலையாளத்தில் வைக்கம் என்ற ஊரிலுள்ள தெருவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நடக்கக்கூடாது என்பது வெகுநாளைய கட்டுப்பாடாய் இருந்து வந்தது. அங்கிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுயமரியாதை யுணர்ச்சி கொண்டனர். தெருவில் நடக்கும் உரிமைபெற விரும்பினர். அதற்காக ஒரு சத்தியாக்கிரகத்தைக் துவக்க வேண்டுமென்று கேரள காங்கரஸ் தலைவர்கள் கருதினர்.

அதன்படியே துவக்கினர். காலஞ் சென்ற ஜார்ஜ் ஜோசப் உள்பட 19 பேர் வரிசையாகத் திருவாங்கூர் அரசாங்கத்தாரால் கைது செய்யப்பட்டு விட்டனர். தலைவர் இல்லாத திண்டாட்டத்தால் சத்தியாக்ரகம் நின்றுவிடும் போலாகிவிட்டது. சிறையிலிருந்தபடியே யோசித்து தோழர்கள் ஜார்ஜ் ஜோசப்பும், குரூர் நீலகண்ட நம்பூதிரியும் ஈ. வெ. ரா. வுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். "பெரிய காரியத்தைத் தொடங்கிவிட்டோம்; அடக்கு முறை பலப்பட்டுவிட்டது; இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நாங்களெல்லோரும் கைது செய்யப்படுவோமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. தாங்கள் உடனே வைக்கம் வந்து சத்யாக்ரகத்தை ஏற்று நடத்தினால் தான் கேரளத்தினுடைய மானமும் எங்களுடைய மானமும் மிஞ்சும். காலதாமதம் செய்யவோ, யோசித்துப் பார்க்கவோ நேரமில்லை. உடனே வரவும்," என்றுஜெயிலில்இருந்தபடியே இரகசியமாக ஆள்வசம் கடிதம் கொடுத்தனுப்பினார்கள். ஈ.வெ.ரா. குளித்தலை அரசியல் மகாநாட்டில் இருந்தபடியே மதுரை ஜில்லா சுற்றுப்பிரயாணம் சென்றிருந்தார். அங்குவயிற்றுக் கடுப்பு ஏற்பட்டு, திடீரென்று புறப்பட்டு ஈரோடுவந்து நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் இருந்தார். இச்சமயத்தில்தான் வைக்கத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட கடிதம் அவருக்குக் கிடைத்தது. அன்று வருஷப்பிறப்பு. அதைப் பார்த்தவுடன் நாகம்மையாரிடம் தன் நோய் குணமாகிவிட்டதென்று பொய் சொல்லிவிட்டு, தன் படுக்கை, துணிமூட்டை முதலியவைகளை சற்றுப் பெரிதாகவே கட்டிக்கொண்டு அன்றிரவே வைக்கத்திற்குப் புறப்பட்டுவிட்டார்.

மறுநாள் பகல் 2 மணிக்கு வைக்கம் சேர்ந்தார். உடனே தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

இவரும் கைது செய்யப்பட்டு விடுவாரென்று மக்கள் கரு தினார்கள். ஆனால் காரியம் அப்படி நடக்கவில்லை. ராமசாமியார் வைக்கம் வந்து சத்தியாக்ரகத்தில் கலந்து கொண்ட சங்கதி திருவாங்கூர் அரசருக்கு எட்டிற்று. அவர் உடனே போலீஸ் கமிஷனரை அழைத்து, ஈ. வெ. ரா. வைக் கைதியாக்க வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டார். பிறகு திவான் பேஷ்காரை யழைத்து ராம சாமி திருவாங்கூரில் இருக்கும் வரையில் அவருக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து அரசாங்க விருந்தாளிபோல் குறிப்பாகக் கவனித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவிட்டார். இது அப்போதிருந்த திவான் ராகவய் யாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்றாலும் போலீஸ் கமி ஷனர் 'பட்' துரையும் திவான் பேஷ்கார் சுப்ரமணி அய் யரும் சத்யாக்கிரக நிலையத்திற்கு வந்தார்கள். அவர் களைப் பார்த்த பொது மக்கள் ஈ. வெ. ரா. வைக் கைது செய்வதற்காகத்தான் வருகிறார்களெனக் கருதினார்கள்; ராமசாமியாரும் அவ்விதமே கருதினார். மூட்டை யைக் கட்டிக்கொண்டு தயாரானார். ஆனால் நடந் ததென்ன? அதிகாரிகள் இருவரும் அவரிடம் சென் றார்கள். அவரை வணங்கினார்கள். அவருடைய நலனைப்பற்றி விசாரித்தார்கள். அவரது சௌகரியத் திற்காகத் தாங்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஈ. வெ. ரா. வைப்பார்த்து, "சத்யாக்ரகம் வேறு; அரச மரியாதை வேறு." என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ராமசாமியார், "நான் சத்யாக்ரகம் சம்பந்தமாக வந்திருக்கிறேனே யொழிய, விருந்தாளியாகவோ, அரசம ரியாதையைப் பெறவோ, வரவில்லை. ஆதலால் தாங்கள் சட்டப்படி செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம்," என்று சொன்னார்.

இதற்குள் ஏராளமான மக்கள் அவ்விடத்தில் கூடி விட்டனர். அதிகாரிகள் ஈ. வெ. ர.வுக்குச் செய்யும் மரியாதையைப் பார்த்த பொதுமக்கள் குழப்பமடைந்து விட்டார்கள். அவர் நன்மைக்கு வந்தாரோ, தீமைக்கு வந்தாரோ, சத்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்தி விடுவாரோ என்று சந்தேகப்பட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். கடைசியாக அதிகாரிகள், "மகாராஜா அவர்கள் தமது வரவேற்பைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் உங்கள் சௌகரியங்களைக் கவனிப்பதற்காகவுமே எங்களை இங்கு அனுப்பினார்கள்," என்று சொன்னபோதுதான் அரசருக்கும் தனக்குமுள்ள பரிச்சயமும் அதன் சந்தர்ப்பங்களும் ராமசாமியாருக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தன. அதன் விவரம் என்னவென்றால், திருவாங்கூர் அரசர் டில்லிக்குப் போகும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் நடுவில் இறங்கிக் குளித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போவதற்காக ஈரோடுஸ்டேஷனில் இறங்குவது வழக்கம். அப்படி இறங்கும்போதெல்லாம் அரசர் ஈ. வெ. ரா. வின் ரயில்வே ஸ்டேஷன் பங்களாவிலும் அவரது பரிவாரங்கள் ராமசாமியாரின் சத்திரத்திலும் தங்கி உணவருந்திப் போவது வழக்கம். இவ்விதம் பல தடவைகள் வந்து போயிருக்கிறார். அதன் மூலம் அரசருக்கும் சில அதிகாரிகளுக்கும் ஈ. வெ. ரா. வின் குடும்பத்தாருக்கும் அறிமுகமுண்டு. இதன் காரணமாக தாம் பல தடவைகளில் பெற்ற உபசாரங்களுக்குப் பதில் உபசாரங்கள் செய்வதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பதாக அரசர் கருதினார். ஆகையால்தான் அதிகாரிகளை ஈ. வெ. ரா. விடம் அனுப்பினார். அரசர் அவர்கள் தன்னைப்பற்றித் தப்பாக நினைக்கக் கூடாதென்றும், தன் கடமையைச் செய்ய வந்திருப்பதாகவும், அரசர் அவர்களும் தமது கடமையைச் சட்டப்படி செய்

வதில் தனக்காக எவ்விதத் தாட்சண்யமும் பார்க்கக்கூடா தென்றும், ஈ. வெ. ரா. அதிகாரிகளிடம் கூறி, அவர் களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்து அனுப்பிவிட்டார்.

பிறகு இச்சத்தியாக்கிரகத்தில் ராமசாமியாரும் அவருடன் கூட சென்ற தோழர் அய்யாமுத்துவும் சிறைப் பட்டனர். உடனே நாகம்மையார், தோழர் எஸ். ராம நாதன் அவர்களுடன் ஈரோட்டிலிருந்து வைக்கம் வந்து சேர்ந்தார். சிறிது காலம் தோழர் ராமனாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கி சத்தியாக்கிரகத்தை நடத்தினார். பின் நாகம்மையார் இதில் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார். இச்சமயம் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் மலையாளத்திலிருந் தும் ஏராளமான பெண்கள் இக்கிளர்ச்சியில் பங்கு கொண் டனர். இச்சமயம் ஒரு மாதமானதும் ஈ. வெ. ரா. விடு தலையானார். விடுதலை ஆனவுடன் அவருக்கு பிரஷ்ட உத்திரவு போடப்பட்டது. ஈ. வெ. ரா. அதையும் மீறினார். அதனால் மறுபடியும் கைது செய்யப்பட்டு ஆறு மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு திரு வாங்கூர் சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்குக் கொண்டு போகப்பட் டார். அதன் பிறகு நாகம்மையார் தலைமை தாங்கி பல பெண்களுடன் திருவாங்கூர் முழுதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து புரட்சியான பெருங் கிளர்ச்சியை யுண்டாக்கிவிட் டார். இறுதியில் சத்தியாக்கிரகம் வெற்றி பெற்றது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தெருவில் நடக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்தியாவிலேயே முதன் முதல் வெற்றிபெற்றது 'வைக்கம் சத்யாக்கிரம்' ஒன்றே யாகும். இச்சத்தியாக்கிரகத்தின் பின் விளைவேதான் கோவில் பிரவேச கிளர்ச்சிஏற்பட்டு திருவாவாங்கூர் கோவில்கள் எல்லாம், எல்லா தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் திறந்து விடப்பட்டதாகும்.

இச்சத்தியாக்ரகம் நாடெங்கும் புகழ்பெற்றுவிட்டது. இதனால் ஈ. வெ. ரா. 'வைக்கம் வீரர்' என்ற பெயர் பெற்றார். இன்றும் தமிழ்நாட்டார் இப்பெயரை மறக்கவில்லை. "வைக்கம் வீரர்" என்றால் போதும். ஈ. வெ. ரா. என்று நன்கறிவார்கள். எனவே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகத் திருவாங்கூர் அரசாங்கத்தாரால் இவர் இருமுறை சிறையிலிடப்பட்டார். 22-5-1924-இல் ஒரு மாத தண்டனை பெற்று அருவிக்குத்தி சிறையிலிருந்தார். இது அரசர் லேசான தண்டனை கொடுக்கும்படி உத்திரவிட்டதால் ஏற்பட்டதாகும். விடுதலையானவுடன் ஒரு வாரத்தில் மறுபடியும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆறு மாதம் தண்டிக்கப்பட்டு திருவாங்கூர் சென்ட்ரல் ஜெயிலில் கடினகாவல் கைதியாக வைக்கப்பட்டார் என்றாலும் நான்கு மாதத்திலேயே அரசர் இறந்து போய் விட்டதால் அரச விளம்பரம் (Proclamation) காரணமாக விடுதலை செய்யப்பட்டார். விடுதலையானவுடன் ஒரு வாரத்திற்கு ஓய்வு எடுக்கலாமென்றும், தன் தாயாரைப் பார்க்கலாமென்றும் கருதி ஈரோட்டிற்குச் சென்றார்.

ராமசாமியார் சுமார் ஏழுமாதங்களுக்கு முன்பு கதர் பிரசாரம் செய்துவந்தபோது சென்னையில் பேசிய பேச்சுக்காக அரச வெறுப்பு, வகுப்பு வெறுப்பு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, 124-A, 153-A செக்ஷன்களின்படி சென்னை அரசாங்கத்தாரால் 11-9-1924ல், அதாவது ஈரோட்டுக்கு வந்தவுடனேயே சிறை பிடிக்கப்பட்டு சென்னைக்குக் கொண்டுபோய் அங்கு சில நாள் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். இதை இவர் மறுபடியும் திருவாங்கூருக்குச் சென்று அங்கு தொல்லை கொடுக்காமல் இருப்பதற்காகவே சென்னை அரசாங்கத்தார் திருவாங்கூர் அரசாங்கத்

திற்குச் செய்யும் உதவி யென்று சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில், அச்சமயம் திருவாங்கூர் திவானாய் இருந்தவர், T. ராகவய்யா, சென்னை மாகாணத்திற்குச் சட்ட மந்திரியாயிருந்தவர், ஸர். ஸி. பி. ராமசாமி அய்யர். இவ்வழக்கில் ராமசாமியார் எதிர் வழக்காடவில்லை. என்றாலும், நியாயமற்ற வழக்கானதால் சர்க்காராலேயே பின்வாங்கிக் கொள்ளப் பட்டது. இவ்வழக்கு முடிவதற்குள் வைக்கத்தில் தெருவை எல்லோருக்கும் திறந்து விடவேண்டுமென்று சர்க்காரே தீர்மானித்து, அதற்குள்ள வேலைகளைத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

இச்சமயம் நம்நாட்டுப் பத்திரிகைகளெல்லாம் நடுநிலைமையின்று ஒரு சார்பாகவே நடைபெற்று வந்தன. அவைகள் எல்லாத்துறைகளிலும் பார்ப்பனர்களையே ஆதரித்துவந்தன. வைக்கம் சத்யாக்ரகத்திலும் ஈ.வெ.ரா. வின் வழக்கிலும் அவைகள் நடுநிலைமை வகிக்கவில்லை. பார்ப்பனரல்லாதாரின் கருத்துக்களைப் பற்றிய உண்மை செய்திகளை வெளியிடுவதே யில்லை.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தின் பேரால் நடைபெற்று வந்த ஆங்கில தினசரி "ஜஸ்டிஸ்" பத்திரிகையும், தமிழ் தினசரி "திராவிடன்" பத்திரிகையும் செல்வாக்கில்லாமல் இருந்தன. ஆதலால் பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மையைப் பாதுகாக்க ஒரு தனிப்பத்திரிகை வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் இவருக்கு அப்போது தான் உதயமாயிற்று போலும்! எனவே, 2-5-1925-ல் 'குடி அரசு' என்னும் பேரால் ஈ. வெ. ரா. ஒரு வாரப் பத்திரிகையை ஈரோட்டில் தொடங்கினார். இது இன்றும் நடந்து வருகிறது. இப்பத்திரிகை, சிறந்த தமி

ழறிஞரும், பெரியாருமாகிய திருப்பாதிரிப்புலியூர் சிவ ஷண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமி என்னும் ஞான்யார் சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

> "அநேக பத்திரிகைகள் நமது நாட்டிடை இருந்தாலும் அவைகள் தங்கள் மனச்சாட்சிக்கு உண்மையென்று பட்டதைத் தெரிவிக்க அஞ்சுகின்றன. அதனால்தான் நான் இப்பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கிறேன். மற்றப் பத்திரிகையைப் போல் இல்லாமல், மனதில் பட்டதைத் தைரியமாய்ப் பொது ஜனங்களுக்கு உள்ளது உள்ளபடி தெரிவிக்க வேண்டும் என்பது எமது அபிப்பிராயம்."

இது ஈ. வெ. ரா. அச்சயம் கூறியது. இவரது அச்சுக்கூடத்திற்கும் 'உண்மை விளக்கம் பிரஸ்' என்று பெயரிட்டார். பத்திரிகையை ஆரம்பித்து வைக்குமாறு ஞானியர் சுவாமிகளைக் கேட்டுக்கொண்ட போது இவ்வாறு உரைத்தார். 'குடி அரசின்' முதல் வெளியீட்டில் அதன் நோக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் கீழே தருகிறோம்.

> "ஒவ்வொரு வகுப்பும் முன்னேற வேண்டும். இதை அறவே விடுத்து வெறும் 'தேசம்' 'தேசம்' என்று கூக்குரலிடுவது எமது பத்திரிகையின் நோக்கம் அன்று.
>
> மக்களுக்குள் சுயமரியாதையும், சமத்துவமும், சகோதரத்துவமும் ஓங்கி வளரவேண்டும்.
>
> உயர்வு தாழ்வு என்னும்உணர்ச்சியே நமது நாட்டில் வளர்ந்து வரும் ஜாதிச் சண்டை என்

னும் நெருப்புக்கு நெய்யாய் இருப்பதால் இவ்வுணர்ச்சி ஒழிந்து அனைத்துயிர் ஒன்றென்று எண்ணும் உண்மை அறிவு மக்களிடம் வளர வேண்டும்.''

'குடி அரசு'ப் பத்திரிகை தோன்றிய அன்றுமுதல் இன்று வரையில் இந்நோக்கத்தில் மாறுதல் இன்றிப் பின்பற்றி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக் 'குடி அரசி'ன் தொடர்ந்த வாசகர்கள் அறிவார்கள். அவரது கொள்கைகளைத் திரட்டிய பாடலாகி "அனைத்துயிர் ஒன்றென்றென்றெண்ணி......'' என்ற செய்யுளை 'குடி அரசு' பத்திரிகையின் தலையங்கத்திற்கு மேல் ஒவ்வொரு வாரமும் வெளியிட்டு வந்தார். எனவே அப்பாடலை இந்நூலின் ஆரம்பத்தில் சேர்த்துள்ளோம். 'குடி அரசை' ஆரம்பித்துவைத்த போது திரு. ஞானியார் சுவாமிகள் கூறிய மொழிகள் இவை:—

"நமது நாட்டில் பல பத்திரிகைகள் இருந்தும் இப்பத்திரிகை போன்ற கருத்துடைய பத்திரிகை வேறொன்றும் இல்லை.

நமது நாட்டில் உயர்வுதாழ்வு என்ற ஆணவம் மிகுந்திருக்கின்றது. சமத்துவம் என்ற உணர்ச்சி எங்கும் பரவவேண்டும். 'குடி அரசி'ன் கருத்தும் அதுவே யென நான் அறிந்துகொண்டேன். சமயத்தில் இருக்கும் கேட்டை முதலில் அழிக்க வேண்டும். இவை 'குடி அரசி'ன் முதல் கொள்கையாய் விளங்கவேண்டும். இப்பத்திரிகையில் ஸ்ரீமான் நாயக்கருக்கு எவ்வளவு சிரத்தை உண்டோ அவ்வளவு எனக்கும் உண்டு."

இக்காலத்தில் குருகுலப் போராட்டம் தொடங்கிற்று. "தமிழ் நாட்டுக் குருகுலம்" என்ற பெயருடன். வ. வெ. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களால் சேர்மாதேவியில் ஒரு தேசிய நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அதற்கு பேர் குருகலம். அதற்குப் பண - உதவி செய்தவர்கள் தமிழ் மக்கள் காங்கரசிலிருந்தும் பத்து ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் வளர்ச்சிக்காக ஈ. வெ. ரா., டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், கானாடுகாத்தான் வயி. சு. சண்முகம் செட்டியார் முதலியவர்கள் உழைத்தனர். ஆனால் குருகுலத்தில் உண்மையாய் நடந்தது என்ன? பார்ப்பனப் பிள்ளைகளுக்குத் தனி உணவு; பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகளுக்கு வேறு உணவு; வேறு வேறு இடம். வேறு வேறு பிரார்த்தனை. இதன் மூலம் ஜாதிப் பிரிவுக்கு ஆக்கம். இவை குருகுலத்தில் நடைபெற்றன. "இப்பிரிவினை தவறு. குருகுல நோக்கத்துக்கு மாறுபட்டது; தேசீய ஒற்றுமைக்கு ஏற்றதன்று; ஒற்றுமையுணவே அளிக்கப்பட வேண்டும்" என்று ஈ. வெ. ரா. கூறினார். அப்போது ஈ. வெ. ரா. காங்கரஸ் காரியதரிசி. காங்கரசில் குருகுலத்துக்கு 10000 ரூபாய் கொடுக்க இசைந்து 5000 ரூபாய் முதலில் கொடுத்து மீதி 5000த்தை வ. வெ. சு. அய்யர் கேட்டார். குருகுலத்தில் ஜாதி பேதம் இருப்பதால் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். அய்யர் ஈ. வெ. ரா. வின் கூட்டு காரியதரிசியாய் இருந்த ஒரு பார்ப்பனரிடம் செக்கு வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். இதை ஈ. வெ. ரா. தெரிந்ததும் குருகுலத்தோடு போர் தொடுத்தார். இதற்கு டாக்டர் நாயுடு ஆதரவளித்தார். திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாரும் ஆதரவளித்தார்.

இப்போது மந்திரியாயிருக்கும் திரு. S. ராமனாதன் அவர்கள் வீட்டில்தான் முதன்முதல் குரு குலத்தை எதிர்த்து அதை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்போது கூடி ஏற்பாடு செய்தவர்கள், திரு. ராமனாதன், ஈ. வெ. ரா., திரு. வி. கலியாண சுந்தரமுதலியார், N. தண்டபாணிபிள்ளை ஆகியவர்கள் டாக்டர் நாயுடுவைத் தலைவராக வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பனீய வளர்ச்சிக்காக இருந்த இக் குருகுலத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடக் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டார்கள். வ. வெ. சு. அய்யர் இக்கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அய்யரின் கொள்கை நாடெங்கும் கண்டிக்கப்பட்டது. நாயுடுவும் நாயக்கரும் இதைப்பற்றி நாடெங்கும் சென்று கண்டித்துப் பேசினர். இக்கிளர்ச்சியை அடக்க காந்தியாரும் தலையிட்டார். "குருகுலத்தில் சாதிப் பிரிவினைக்கு இடந்தருதல் கூடாது. ஒற்றுமை உணவுதான் அளிக்கவேண்டும்," என்ற காந்தியாரின் கருத்தையும் அய்யர் ஏற்கவில்லை. "பார்ப்பனப் பிள்ளைகளும் அல்லாத பிள்ளைகளும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து உணவருந்துவதற்கு நான் ஒருப்பட முடியாது. அப்படிச்செய்தால் குருகுலம் கெட்டுவிடும்" என்றுஅய்யர் கூறிவிட்டார். இது ஈ. வெ. ரா. வுக்கு பார்ப்பனர்களையும் காங்கரஸையும் தாக்குவதற்கு சாதனமாக்கிற்று.

இக்குருகுலப் போராட்டத்தால் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெரும் பரபரப்பு உண்டாயிற்று. "பார்ப்பனர்கள் தீண்டாமையைப்பற்றிப் பேசுவது வெறும் பேச்சு; அவர்கள் தேசீயத்தைப்பற்றிப் பேசுவது வீண்; ஒற்றுமையைப் பற்றிப்பேசுவதற்குப் பொருள் இல்லை" என்ற நிரந்தரமான உண்மையை உணர்ந்துகொண்டனர் தமிழ் மக்கள்.

குருகுலத்துக்குப் பண உதவி செய்துவந்த பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் தங்கள் உதவியை நிறுத்திக்கொண்டனர். உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் இதன் பொருட்டுச் சேர்க்கப்பட்ட தொகைகள், நாயுடு. ஈ. வெ. ரா., திரு. வி. கா. இவர்களின் முயற்சியால் அங்கே நின்றுவிட்டன. எரிவதை இழுத்துவிட்டால் கொதிப்பது எங்கே? குருகுலம் ஒழிந்தது. தேசீயத்தின் பேரால் வருணாச்சிரம தர்மத்தை நிலைநிறுத்த ஏற்பட்ட ஒரு நிலையம் ஒழிந்ததைப்பற்றித் தமிழர் களிகூர்ந்தனர்.

இக்காலத்தில் மற்றொரு நிகழ்ச்சி. அதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. திருச்சியில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு பார்ப்பனத் துவேஷப் பிரசாரம் செய்துவருவதாய் கூறி அவர்மீது ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அத்தீர்மானத்தை ஈ. வெ. ரா. எதிர்த்துப் பேசித் தோற்கடித்தார். அதன் காரணமாக, அந்தக் கூட்டத்திலேயே டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன், சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், என். எஸ். வரதாச்சாரியார், கே. சந்தானம், டாக்டர் சாமினாத சாஸ்திரி ஆகிய ஐந்துபேரும் உடனே ராஜிநாமாசெய்து கமிட்டியிலிருந்து விலகிக்கொண்டார்கள். டாக்டர் நாயுடு இந்நிகழ்ச்சியை மறந்திருக்க மாட்டாரென்று நம்புகிறோம். இச்சமயத்தில் டாக்டர் நாயுடு தமிழ்நாடு காங்கரஸ் கமிட்டித் தலைவர்; ஈ. வெ. ரா. காரியதரிசி. இதற்கு முன் இரண்டு ஆண்டுகளும் ஈ. வெ. ரா. தலைவர்; எஸ். ராமனாதன் காரியதரிசி. காங்கிரசுக்குள் பார்ப்பனர்-பார்ப்பனரல்லாதார் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கு இதுவே வெளிப்படையான காரணம்.

இக்காலத்தில், காலஞ்சென்ற பனக்கால் அரசரால் சென்னை சட்டசபையில் அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Hindu Religious Endowments Act) நிறை வேற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தை எல்லாப் பார்ப் பனர்களும் எதிர்த்தனர். இந்து மதத்தில் சர்க்கார் தலை யிடுகிறதென்று கூச்சலிட்டனர். கோயில்கள் பாழ்படும் என்று புலம்பினர். கோயில் "தர்மகர்த்தாக்களும் "மடாதிபதி"களும் சட்டத்தைக் கண்டித்தனர். திரு. S. சீனிவாசய்யங்கார், விஜயராகவாச்சாரியார் உள்பட பல பார்ப்பன வழக்கறிஞர்கள் பலரும் இதனால் "மதத் திற்கு ஆபத்து" என்றும் இச்சட்டம் செய்ய சென்னை சட்டசபைக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் கூச்சலிட் டனர். இவர்களில் சிலர் இந்தக் காரணத்தை வைத்து அச்சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு வைஸ்ராயிடமும் கவர்னரிடமும் சொல்லி ஏற்பாடு செய்யப் போவதாக மடாதிபதிகளிடம் கூறி அவர்களிடமிருந்து நிரம்பப் பணம் பெற்றுக் கொழுத்தனர். காங்கரஸ் பார்ப்பனர் களும் இதை எதிர்த்தனர். இச்சமயம் ஈ. வெ. ரா. ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார். "கட்சி வேற்றுமை பாராட் டாமல் அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஆதரிக்க வேண்டும். இதனால் அறநிலையங்களுக்கு ஆபத்தில்லை. அவைகளின் செல்வங்கள் கொள்ளை போகாமல் பாது காக்கப்படும். மதத்தின் பெயரால் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத்தான் இதனால் ஆபத்து," என்ற கருத்துடையது அவ்வறிக்கை. இவ்வறிக்கையை டாக்டர் நாயுடுவும், எஸ். ராமநாதனும், திரு. வி. க. முதலியாரும் ஆதரித்தார்கள்.

ஈ. வெ. ரா. காங்கிரசிலேயே வகுப்புரிமைக்கும் சமு தாய உரிமைக்கும் போராடியவர்; போராடிவந்தார். பார்ப்

பனரல்லாதாருக்கு அரசியலில் தக்க பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று கூறிவந்தார். வகுப்பு எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ஆதரித்தார். நீதிக்கட்சி தோன்றிய காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. போன்றவர்கள், நீதிக்கட்சியுடன் சேர்ந்துவிடாமலிருப்பதற்காக "சென்னை மாகாண சங்கம்" என்றும், 'தேசீய சங்க'மென்றும் இரண்டு உண்டாக்கப்பட்டது. காலஞ்சென்ற கேசவ பிள்ளை, அவர்கள் முந்தியதற்கு தலைவர்; இதைத் தோற்றுவித்தவர்கள் பார்ப்பனர்களே. பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியைத் திட்டுவதே இச்சங்கத்தாரின் பணி. அக்காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. இப்பணியை ஆற்றவில்லையென்றாலும் அச்சங்கத்திற்குப் பொருளுதவி செய்து ஆதரித்து வந்தார். அச்சங்கம் பார்ப்பனரல்லாதார் பெயரால் நடைபெற்றாலும் சங்கத்தை ஆட்டிவைத்தவர்கள் பார்ப்பனர்களே யாவார்கள். இச்சங்கத்திலும் தேசீய சங்கத்திலும் ஈ. வெ. ரா. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய தீர்மானத்தை நிறைவேறச் செய்தார். என்றாலும் அது காரணமாகவே அச்சங்கங்கள் உடனே கொல்லப்பட்டு விட்டன. அதற்குப்பின் நடந்த தமிழ்நாடு காங்கரஸ் மாகாண மகாநாடுகளில் எல்லாம் ஈ. வெ. ரா. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்.

1920-ல் நடந்த திருநெல்வேலி மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. வகுப்புவாரி தீர்மானத்தை விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் 6 ஓட்டுகள் அதிகமாகப் பெற்று நிறைவேற்றினார். மகாநாட்டில் தலைவர் எஸ். சீனிவாசய்யங்கார் இது பொது நலத்துக்கு கேடு என்று அனுமதிக்காமல் மறுத்து விட்டார்.

1921-ல் தஞ்சாவூர் மாகாண மகாநாட்டில் பிரரேபித்தார். அதுசமயம் C. R. அவர்கள் கொள்கையாக வைத்துக்கொள்ளுவோம் தீர்மான ரூபமாக வேண்டாம் என்று தடுத்தார். 1922-ல் திருப்பூரில் நடந்த மாகாண மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. பிரரேபித்தார். அப்போது நடந்த வாதத்தில்தான் ஈ. வெ. ரா. கோபமடைந்து மனு தர்ம சாஸ்திரத்தையும், ராமாயணத்தையும் நெருப்பில் கொளுத்தவேண்டுமென்றார். கலவரம் ஏற்பட்டு திரு. விஜயராகவாச்சாரியார் அடக்கி விட்டார். பிறகு 1923ல் சேலம் மாகாண மகாநாட்டில் பிரரேபித்தார். கலகமா கும்போல் இருந்தது. ஜார்ஜ் ஜோசப்பும், டாக்டர் நாயுடுவும் நிறுத்தி விட்டார்கள். 1924-ல் திருவண்ணா மலையில் ஈ. வெ. ரா. தலைமையில் மாகாண மகாநாடு என்றாலும் எஸ். சீனிவாசய்யங்கார் வகுப்புவாரித் தீர்மானத்தைத் தோற்கடிக்க சென்னையிலிருந்து ஏராளமான ஆட்களை கூட்டி வந்து தடுத்தார். நின்றுபோய் விட்டது. 1925-ல் திரு. வி. க. தலைமையில் காஞ்சீபுரத்தில் ஈ. வெ. ரா. பிரரேபித்தார். திரு. வி. க. தீர்மானத்தை நிராகரித்தார். ஈ. வெ. ரா. கோபித்துக்கொண்டு காங்கரசை விட்டு வெளியேறி விட்டார். ஆகவே ஈ. வெ. ரா. எப்போதும் பார்ப்பனரல்லாதார் உரிமையிலும் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்திலும் போராடியே வந்திருக்கிறார்.

1924 டிசம்பரில் திருவண்ணாமலையில் கூடிய தமிழ் நாடு 30-வது காங்கரஸ் மாகாண மகாநாடு நடைபெற்ற போது அதற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஈ. வெ. ரா. அப்போதும் மாகாண காங்கரஸ் கமிட்டிக்

கும் தலைவர். அம்மகாநாட்டின் தலைமையுரையில் அவர் பேசியது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தைப்பற்றி அவர் கூறியிருப்பதாவது:

"தென்னிந்தியாவில் ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமை குலையாதிருப்பினும் ஹிந்துக்களுக்குள் ஒற்றுமை குலைந்து வருவதுண்மை. முதலாவது பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் நிலையைச் சிறிது சிந்திப்போம். ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்த இவர்களுக்குள் வேற்றுமை யுணர்வு தோன்றுவானேன்? வேற்றுமைக்கு அடிப்படையான காரணங்கள் இருத்தல் வேண்டும். அக்காரணங்களை யுணர்ந்து ஒற்றுமைக்கு உழைக்கத் தேசபக்தர்கள் முயலவேண்டும்.

காங்கரஸ் வாதியாயிருந்த டாக்டர் நாயர் திடீரென ஒரு கட்சியைத் தோற்றுவிக்கக் காரணங்களாய் நின்றவைகள் எவைகளோ அவைகள் இன்னும் நிற்கின்றனவா? இல்லையா என்பதை நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக. அக்காரணங்கள் அழிந்துவிட்டதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவைகள் தமிழ் நாட்டில் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும் வரை தமிழ் நாட்டில் பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் ஒற்றுமை நிலவுதலரிதே. தேச சேவையில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் நாட்டுக் காங்கரசில் காரியதரிசியாகவும் தலைவனாகவும் இருந்து பெற்ற அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே நான் இங்கே பேசுகிறேன்." ("நவசக்தி" 1924 நவம்பர் 21)

இதனாலும் பார்ப்பனரல்லாதாரின் நிலை எப்பொழுதுமே இவர் கருத்தைக் கவர்ந்து வந்ததென்பதை அறியலாம்.

1925 நவம்பர் மாதத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் தமிழ் மாகாண மகாநாடு நடைபெற்றது. திரு. வி. க. முதலியார் அம்மகாநாட்டின் தலைவர். அம்மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. வின் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. தீர்மானம் தலைவரால் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று முன்னமே கூறினோம். அப்பொழுதுதான் "காங்கரசால் பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மை பெற முடியாது; காங்கரசை ஒழிப்பதே இனி எனது வேலை," என்று மகாநாட்டிலேயே எழுந்து கூறி விட்டு வெளியேறினார். உடனே ஒரு பெருங்கூட்டம் மகாநாட்டை விட்டு அவருடன் வெளியேறி விட்டது.

காஞ்சி மகாநாட்டின் போது, அங்கேயே ஈ. வெ. ரா. வின் முயற்சியால் ஒரு பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதன் தலைவர், கோவை திரு. T.A. ராமலிங்கம் செட்டியார். செட்டியாரைத் தலைமை தாங்கும்படி கூறியபோது ஈ. வெ. ரா.,

> "தேசத்தில் பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் என்ற தனிப்பட்ட கட்சிகள் தோன்றிப் பிணக்குறுவது அனைவரும் அறிந்த ஒரு விஷயமேயாகும். இவ்வாறு பிரிவினை இல்லையென்று எவ்வளவுதான் மூடிவைத்த போதிலும் காங்காசிலுங்கூட இத்தகைய பேதம் உண்டென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது........பிராமணர்,

பிராமணரல்லாதார் பிரிவினை இல்லையென்பது உடலில் உள்ள புண்ணை மூடிவைத்து அழுக விடுவதற்கு ஒப்பாகும். அதற்கேற்ற பரிகாரம் செய்து, உடல் நலத்தைக் கெடுக்கும் புண்ணை ஆற்ற முயல்வதே பொது நோக்குடைய அறிஞர் கடமையாகும்,"

என்று கூறினார். இது ஈ. வெ. ரா. வின் அக்காலக் கொள்கையையும் உணர்ச்சியையும் காட்டுகின்றதன்றோ?

1925 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ஈ. வெ. ரா. உண்மையான காங்கரசுக்காரராகவே யிருந்தார். ஒரு தீவிரமான ஒத்துழையாதாராகவும் இருந்தார்.

காங்கரசின் ஆதரவு கொண்டே ஜாதி வேற்றுமையை நிலைநிறுத்தவும் வருணாசிரமத்தை ஏற்படுத்தவும் சுயராஜ்யக் கட்சியின் மூலம் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியையும் அவர்களது தேவைகளையும் ஒழிக்கவும் காங்கரசிலுள்ள பார்ப்பனர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி முயற்சி செய்தார்கள். இதைச் சந்தேகமற உள்ளிருந்து உணர்ந்து கொண்டதே ஈ. வெ. ரா. காங்கரசை விட்டு விலகியதற்கு முதற்காரணமென்று கூறலாம்.

கதர் போர்டு நிர்வாகத்திலும் ஈ. வெ. ரா. வே தலைவராக இருந்தபோதிலும், K. சந்தானம் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் காரியதரிசியாக இருந்ததால் அதில் பார்ப்பனர்களே மிகுதியாக இருந்து வந்ததும், அதன் வருவாய் முழுதும், அதற்காகச் செலவிடும் பொருளும், பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்களுக்கே பயன்பட்டு வந்ததும் இவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதற்காகச் செய்த பல போ

ராட்டங்களில் காந்தியார் தலையிட்டதால் ஈ. வெ. ரா. வெற்றிபெற முடியாமல் போனதும் இவர் விலகிய தற்கு மற்றொரு காரணமென்று சொல்லலாம்.

இந்நிலையில் 1926ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் சென்னைச் சட்டசபைக்குப் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் ஈ. வெ. ரா. வெளிப்படையாக எக்கட்சி யினரையும் ஆதரிக்கவில்லை. "நல்ல திறமையுடைவர் கள்; பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மைக்கும் பாடுகிறவர்கள்; தன்னலமின்றிப் பொது நலத்திற்கு உழைக்கும் உண்மைக் கருத்துடையவர்கள்—இவர்கள் சட்டசபைக்குச் செல் லும் தகுதியுடையவர்கள். இத்தகையவர்களையே வாக் காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்," என்பது இவரு டைய கருத்து. இதையே சொற்கள் மூலமும் பத்திரிகை மூலமும் வெளியிட்டுவந்தார். இச்சமயம் ஒத்துழையா தார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த திரு. ராஜகோபா லாச்சாரியார் அவர்கள் சுயராச்சியக் கட்சியின் வெற்றிக் காக மறைமுகமாக வேலை செய்துவருவதாக ஈ. வெ. ரா. அறிந்தார். பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சியைத் தொலைத்து விட்டுச் சுயராச்சியக் கட்சியின் பேரால் பார்ப்பனர் கள் மந்திரிப் பதவிகளில் அமரவேண்டும் என்பதற் காகவே அவர் இவ்வாறு செய்கிறார் என்றும் தெரிந்தார். "பார்ப்பனர்கள் எப்பொழுதும் தங்கள் வகுப்பு நலத் தையேதான் நாடுவார்கள்," என்றும் உண்மையை இப் பொழுதுதான் ஈ. வெ. ரா. நன்கு உணர்ந்தார். "அரசியல் பார்ப்பனர்களை ஒருபோழுதும் நம்பாதீர்கள்" என்னும் சர். பி. தியாகராயரின் மொழியின் உண்மையை உணர்ந் தார். இனி பார்ப்பனரல்லாதார் நன்மைக்கே உழைப்ப தென்று உறுதி செய்துகொண்டார்.

தான் எடுத்துக்கொண்ட செயலை இடையில் விட்டுவிடுந் தன்மை ஈ. வெ. ரா. விடம் இல்லை. வெற்றி காணும்வரை உழைப்பார். இவ்வுறுதியில் இவருக்கிணை எவரும் இலர். இவர் காங்கிரசில் இருந்தபோது இவரே காங்கரஸ்; காங்கிரசே இவர். இவர் வீட்டிலேயே காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமிருக்கும். இதுபோலவே அந்த எந்த ஸ்தாபனத்தில் எந்த இயக்கத்தில் இருந்து உண்மையாக தொண்டாற்றப் புறப்பட்டாலும் அந்த ஸ்தாபனத்தையே தன்னுடைய தாக்கிக் கொள்வார். அவரே இயக்கமாக ஆகிவிடுவார். இது அவரது இயற்கைக் குணம். காங்கரசின் கட்டளைப்படி பல முறை சிறைபுகுந்தார். மற்றவர்களும் சிறை புகுவதற்கு இவரே வழிகாட்டினார். தன் செல்வத்தைச் செலவிட்டார். பல மகாநாடுகளைக் கூட்டினார். பல மகாநாடுகளில் தலைமை தாங்கினார். எல்லா மகாநாடுகளுக்கும் தவறாமல் சென்று வருவார். நாகம்மையாரையும் உடன்கூட்டிச்செல்வார். ஒவ்வொரு அகில இந்தியக் காங்கரசுக்கும் மனைவியுடன் சென்று வந்தார். இவ்வளவு தியாகஞ் செய்தவர்கள் இன்றைய காங்கரசில் எவருமே யிலர்.

> "திரு. நாயக்கர் அவர்கள் தற்காலத்திய பெரிய சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர் ஆவார். அவர் தன்கருத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டுஇன்னும் எத்தனை தரம் வேண்டுமானாலும் சிறைக்குப் போகவும், மற்றும் தனது உயிரையே கொடுக்கவும் தயாராயிருக்கிறார்,"

என்று 1928-ல் பனகால் அரசர் ஈ.வெ.ரா.வைப்பற்றிக் கூறினார். இத்தன்மை விளையாட்டுப் பருவ முதல்

அவரிடம் வளர்ந்து வந்தது என்பது பலருக்கும் தெரியும். இவர் 1926-க்குப்பின் காங்கரசை முழு வன்மையுடன் எதிர்த்தே வருகிறார்.

---

8. சுயமரியாதை இயக்கமும் நீதிக்கட்சியும்

1926 நவம்பரில் சென்னைச் சட்டசபைக்கு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி படு தோல்வியடைந்தது. சுயராஜ்ஜியக் கட்சி வெற்றி பெற்றது. அப்பொழுது சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் சென்னையில் மந்திரிப் பதவி ஏற்க முயன்றனர். அவர்களுள் யார் முதல் மந்திரி யாவதென்ற குழப்பம் வளர்ந்தது. இதனால் மந்திரிசபை அமைக்காமல் விட்டனர். இச்சமயம் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் சுயேச்சைக் கட்சியின் பேரால் மந்திரி சபையை அமைத்தார். இம்மந்திரி சபையைச் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் பின்னிருந்து தாங்கினர்.

தோல்வியடைந்த நீதிக்கட்சியினர் படுத்து விட்டனர். தலைவர்கள் "இவ்வளவுதான் நமது அரசியல் வாழ்வு", என்று எண்ணி வீட்டுக்குள் உட்கார்ந்து விட்டனர். ஆனால் ஈ. வெ. ரா. சிறிதும் தளர்ச்சியடையவில்லை. தோல்வியும் நன்மைக்கே என்று வீரமுழக்கஞ் செய்தார்.

இராமசாமியார் அளித்த ஊக்கம் ஒரு மகாநாடாக உருவெடுத்தது. 1926 டிசம்பர் 25-26 ஆம் நாட்களில் மதுரையில் மாகாண பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு கூடிற்று. இதைக்கூட்டியவர் காலஞ்சென்ற உத்தம

பாளையம் பெருநிலக்கிழவர், M.T. சுப்பிரமணிய முதலியார். சர். A. P. பாத்ரோ இம்மகாநாட்டின் தலைவர். மகாநாட்டில் அளவு கடந்த ஊக்கம் தாண்டவமாடிற்று. தலைவர்கள் எல்லோரும் வந்திருந்தனர். தொண்டர்கள் அனைவரும் திரண்டிருந்தனர். எண்ணற்ற காங்கரஸ்காரர்களும் இதில் கலந்துகொண்டனர். தமிழ்நாட்டுப் பழம் பெருந்தலைவர், வி. ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை: சாத்தூர் சுப்பிரமணிய நயினார், ஜியார்ஜ் ஜோசப் முதலியவர்களும் வந்திருந்தனர். இம்மகாநாட்டினால் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் புத்துயிர் பெற்றது; ஓங்கி உரம் பெற்று வளர்ந்தது. இக்காலத்திலும் ஈ. வெ. ரா. கதர்ப்பணி புரிந்து வந்தார். இம்மகாநாட்டிலும் கதரை ஆதரித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றச் செய்தார். இதன் பின் நீதிக்கட்சியினர் பலரும் கதர் கட்டத்தொடங்கினர்.

பின்னர் நாடெங்கும் பல பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. ஈ. வெ. ர. எங்குஞ் சென்று சொன் மாரி பொழிந்து வந்தார். பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்திற்கு இவர் புத்துயிர் கொடுத்ததைப் பற்றி சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார் கூறியிருப்பது இது:—

> "பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் நம்மீது பொய்ப்பிரசாரம் செய்து வருகின்றன. நீதிக்கட்சி உத்தியோக வேட்டைக் கட்சி என்று பாமர மக்களிடம் கூறி நம்மீது அவர்களுக்கு வெறுப்பை உண்டாக்கிவிட்டன. இந்நிலையில் திரு ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் நமது இயக்கத்தின் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி உயிர் கொடுத்தார். அன்றியும் 1815-ஆம் ஆண்டில் பிரஞ்சு தேசத்தில் "ரூஸோ" என்பவர் அந்நாட்டின் சுமரி

> யாதையைக் காப்பாற்ற உழைத்ததுபோல், நம் நாட்டின் சுயமரியாதையைக் காக்க உழைக்கும் நமது நாயக்கர், தமிழ் நாட்டின் "ரூஸோ" ஆவார்."

இவ்வாறு 1927 ஜூலையில் கோவையில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கூறினார். இந்த நாளில் அதாவது 1927 ஜூலையில் கோவையில் பார்ப்பனரல்லாதார் விசேஷ மாநாடு ஒன்று கூடிற்று. இதன் தலைவர், திருநெல்வேலி S. குமாரசாமி ரெட்டியார் அவர்கள். இம்மகாநாட்டிற்குத் திரு. வி. க. முதலியார், டாக்டர் நாயுடு, சர். ஆர். கே. ஷண்முகம், சுரேந்திரநாத் ஆரியா முதலியவர்கள் வந்திருந்தனர். இவர்கள் நீதிக்கட்சியினர் காங்கரசில் சேர்ந்து அதைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று கூறினர். நீதிக்கட்சித் தலைவர்களும் இதற்கிணங்கினர். ஆனால் ஈ. வெ. ரா. வும், மற்றைய பெருந்திரளான நீதிக்கட்சியினரும் இதற்கிணங்கவில்லை. கடைசியில் ஈ. வெ. ரா. விட்டுக்கொடுத்ததனால் காங்கரசில் நீதிக்கட்சியினர் தனிப்பட்ட முறையில் இஷ்டப்பட்டவர்கள் சேரலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இறுதியில் அத்தீர்மானத்தால் ஒன்றும் பயன் விளையவில்லை. இம்மகாநாட்டில் "சென்னைக் கவர்னர்மீது நம்பிக்கையில்லை" யென்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தீர்மானத்திற்கு "பாராளுமன்றத்தினர் சென்னைக் கவர்னரைத் திரும்பி யழைத்துக் கொள்ளவேண்டும்," என்ற ஒரு திருத்தத்தை ஈ. வெ. ரா. கொண்டு வந்தார். இதை மகாநாட்டினர் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டனர். ஆனால் மகாநாட்டுத் தலைவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி

ஈ. வெ. ரா. இத்திருத்தத்தைப் பின்வாங்கிக்கொண்டார். இம்மகாநாட்டிற்குப் பின் நீதிக்கட்சியின் பிரச்சாரம் நாடெங்கும் மும்முரமாக நடைபெற்றது. பொது மக்களும் பேராதரவு புரிந்து வந்தனர். பின்பு திரு. ஏ. ராமசாமி முதலியார் காங்கரசில் சேர்ந்தார்; கதர் உடுத்தினார். அவரை அ. இ. கா. கமிட்டிக்கு தெரிந்தெடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். மெம்பர் சேர்க்கும் பாரங்களையே பத்திரப்படுத்தி விட்டார்கள். அதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு காங்கரஸ் மோகம் விட்டுப் போயிற்று.

இக்காலத்தில் "நாம் சுயமரியாதை யடைந்தால்தான் அரசியல் உரிமை பெறத் தகுதியுடையவராவோம். முதலில் நாம் சுயமரியாதை பெறவே முயற்சிக்க வேண்டும்" என்று ஈ. வெ. ரா. கூறிவந்தார்:

> "நமது மூட நம்பிக்கையும் முட்டாள் தனமும் நம்மை விட்டு விலகி சுயமரியாதையை அடைந்த பிறகுதான் நாம் ஆட்சி புரிவதற்கு உரியவர்களாவோம். நமது நாட்டில் உயர்ந்த சாதி என்கிற கொள்கை ஒழிந்து தாழ்ந்த சாதி என்கிற கொள்கை அழிந்து விட்டபின்தான் சுயமரியாதையை நினைப்பதற்கு யோக்கியதை உண்டு. ஒரு மனிதனைப் பார்த்துப் பிராமணன் என்று சொல்வதனாலேயே, நாம் தாழ்ந்தஜாதி யென்பதையும், சூத்திரன் என்பதையும், பிராமணனது வைப்பாட்டி மக்கள் என்பதையும் நாமே ஒப்புக்கொண்டவர்களாகிறோம். இதைப் பற்றிக் கவலையில்லா மக்களுக்குச் சுயராஜ்யம் எதற்காக? காங்கரஸ் எதற்காக? சங்கங்கள் எதற்காக? பொதுநலச் சேவை என்கிற வேஷம் எதற்காக?"

இது ஈ.வெ.ரா.வின் 1927ஆம் ஆண்டுச் சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம். இக்காலத்திலும் இவர் திரு. காந்தியாரிடம் சில விஷயங்களில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அவருடைய கொள்கைகளில் பற்றுக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் திரு. காந்தியார் கலப்பற்ற வருணாச்சிரம தர்மத்தை ஆதரிக்கும் செய்தி வெளிவந்தது. அவரே தென்னாட்டுக்கு வந்திருந்தபோது பல இடங்களில் வருணாச்சிரம தர்மத்தை ஆதரித்துப் பேசினார். இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு:

"ஒவ்வொரு வருணத்தாருக்கும் ஒவ்வொரு தர்மம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரவருக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தை அந்தந்த வருணத்தார் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும் போது அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகிறார்கள். பிராமணனுக்குச் சில தர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை அவன் சரிவர நிறைவேற்றும் போது அவன் உயர்ந்தவனாகிறான். ஜன சேவையே பிராமணனுடைய முக்கிய தர்மம். எளியவர்களைப் பாதுகாப்பது க்ஷத்திரியனுடைய தர்மம். அந்த தர்மத்தை அவன் செய்யும்போது அவன் மற்றெல்லோரிலும்மேம்பட்டவனாகிறான். இம்மாதிரியே இதரவர்ணத்தினர்களும் தத்தமக்கு ஏற்பட்ட தர்மங்களை, கடமைகளைச் செய்கையில் அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகிறார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் உயர்வு தாழ்வு எங்கிருந்து வருகிறது? வருணாச்சிரம தர்மமானது சமுதாய நலத்தை ரட்சிப்பதற்காகவே ஏற்பட்

டது. மற்றபடி ஒரு சமூகத்தார் மற்றொரு சமூகத்தாரை ரட்சிப்பதற்கு ஏற்பட்டதல்ல."

இவ்வாறு திரு. காந்தியார் மைசூரில் பேசியதாக 1927 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் வெளியான "சுதேச மித்திரன்" பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளது. வருணாச்சிரமத்தை வைத்துக்கொண்டே தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம் என்ற காந்தியாரின் கருத்தை இப்பேச்சுத் தெளிவாய்க் காட்டுகிறது. ஈ. வெ. ரா. வோ, வருணாச்சிரமம் ஒழிந்தால் தான் தீண்டாமை ஒழியும் என்ற கருத்துடையவர். வருணாச்சிரமம் ஒழிய வேண்டுமானால் அதற்கு அடிப்படையானவைகளையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று கூறிவந்தார். இது சம்பந்தமாக ஈ. வெ. ரா. வும், திரு. காந்தியாரும் 1927-ஆம் ஆண்டில் கலந்து பேசினர். திரு. எஸ். ராமநாதன் அவர்களும் உடனிருந்தார். திரு. காந்தியாருக்கும் தனக்கும் நடந்த விவாதம்பற்றி ஈ. வெ. ரா. 'குடி அரசி'ல் எழுதியுள்ளது வருமாறு:—

"முக்கியமாக மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியேதான் மகாத்மாவினிடம் நாமும், நமது நண்பரான ஸ்ரீமான் எஸ். ராமநாதனும் சம்பாஷித்தோம். அதாவது, என்னுடைய அபிப்பிராயமாக மகாத்மாவுக்கு எடுத்துச் சொன்னதெல்லாம், இந்தியாவின் விடுதலைக்கும், சுயமரியாதைக்கும் மூன்று முக்கியமான காரியங்கள் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்றும், அது முடிவு பெறாமல் நமது நாட்டுக்கு விடுதலை இல்லையென்றும் நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கின்றோம் என்பதாகச் சொன்னோம்.

அதாவது, ஒன்று காங்கரஸ் என்பதை ஒழிக்க வேண்டியது. இரண்டாவது இந்து மதம் என்பதை ஒழிக்கவேண்டியது. மூன்றாவது பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க வேண்டியது என்பதாகும்.

இம்மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியும் மகாத்மா சொன்ன சமாதானங்கள் எம்முடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றக் கூடியதாயில்லை யென்றும் சொல்லி மகாத்மாவினிடம் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வந்துவிட்டோம்.''

[28-8-1927 "குடி அரசு" தலையங்கம்]

இதற்குப் பின் திரு. காந்தியாரிடம் இவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையும் விட்டுவிட்டார். காந்தியாரின் போக்கையும் வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார். நாளடைவில் கதர் இயக்கத்திலிருந்த பற்றும் குறைந்தது. கதர் இலாகா பார்ப்பனர்களின் உத்தியோகசாலையாக இருப்பதைக் கண்டித்தார். இந்த முயற்சியில் திரு. எஸ். ராமனாதன் அவர்களும் தீவிர பங்கெடுத்துக்கொண்டு கதர் ஒரு பொருளாதாரத் திட்டமல்ல வென்பதைப் பல புள்ளி விவரங்களுடன் நிரூபித்துக் காட்டினார். கதரின் மூட நம்பிக்கை என்று ஒரு புத்தகமும் எழுதினார். அவைகளை எவராலும் இதுவரை மறுப்பதற்கு முடியவில்லை. இன்று அவராலும் மறுக்க முடியவில்லை.

ஈ. வெ. ரா. இது வரை மதுவிலக்குக்குஆக ஈரோட்டில் ஒரு தரமும், கதர் பிரசாரத்துக்குஆக சென்னையில் ஒரு தரமும், தீண்டாமை விலக்குக்கு சத்தியாக்கிரகம் செய்ததற்குஆக திருவாங்கூரி (வைக்கத்தி)ல் இரு

முறையும் ஆக 4-முறை சிறைபிடிக்கப்பட்டதை மேலே குறிப்பிட்டோம் அல்லவா? தொழிலாளர்களுக்குஆக சிறைப்பட்டதையும் கூறுவோம்.

1927..................ல் நாகப்பட்டணத்தில் உள்ள ரயில்வே ஒர்க்ஷாப் தொழிலாளர்கள் ஒரு பெரிய வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அத்தொழிலாளர்களில் அதிகம் பேர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள். ஈ. வெ. ரா. விடம் அதிக பக்தியும் மரியாதையும் கொண்டவர்கள். அவர்களுடைய சங்கம் மிக்க ஒழுங்கு முறைப்படி நடந்து வந்தது. அதில் காங்கரசை ஆதரிப்ப வர்களும் சிலர் உண்டு. நாகபட்டணத்து ஒர்க்ஷாப்பை பொன்மலைக்கு மாற்றும் விஷயத்தில் ரயில்வேக்காரர் களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில நிபந்தனைகள் தொழி லாளர்களுக்கு சற்று கஷ்டமாகவும் அநீதியாகவும் தோன் றிற்று. அதில் கம்பெனியாருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டது. இந்த சமயத்தில் ஈ. வெ. ரா. நாக பட்டணம் சென்று தொழிலாளிகளை இணங்கிப் போகும் படி சொன்னார். அப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆக்ஷி யாக இருந்ததால் காங்கரஸ்காரர்களும் பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகளும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாருக்கு கெட்ட பேர் உண்டாக்குவதற்கு ஆக தொழிலாளிகளை இணங்கவொட்டாமல் செய்து வேலை நிறுத்தம் செய்யும் படி தூண்டிவிட்டார்கள். ஈ. வெ. ரா. வுக்கு சிறிதும் இஷ்டமில்லாத நிலைமையில் அவர் எவ்வளவோ தடுத் தும் திடீரென்று தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் (ஸ்ட்ரைக்) செய்துவிட்டார்கள். தென் இந்தியால் உள்ள அநேக ஒர்க்ஷாப்புகள் வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டன. பொது உடமைக்காரர்கள் இந்த வேலை

நிறுத்தத்தை நடத்துவதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். ரயில் தண்டவாளங்கள் பிடுங்கப்பட்டன; தந்திக் கம்பிகள் அறுக்கப்பட்டன; பலாத்காரங்கள் மலிந்துவிட்டன; ரயில் போக்குவரவும் தடைப்பட்டுவிட்டன. பிறகு இயற்கையாகவே அடக்குமுறை வலுத்துவிட்டது. காங்கரஸ்காரர்கள் ஜாடையாய் விலகிக்கொண்டார்கள். காங்கரஸ் பத்திரிகைகள் என்னும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் பல்ட்டி அடித்து ரயில்வேக் கம்பெனியாரை ஆதரிக்கவும் வேலை நிறுத்தத்தை குறைகூறவும் ஆரம்பித்துவிட்டன. இந்த நிலையில் ஈ. வெ. ரா. பத்திரிகையான 'குடி அரசு' 'திராவிடன்' (தினசரி) ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகள் மாத்திரம் ஆதரித்ததோடு ஈ. வெ. ரா. வும் ஆங்காங்கு சென்று சொற்பொழிவாற்றி தொழிலாளிகளுக்கு ஆதரவும் பொருளுதவியும் செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டார். கடைசியில் சர்க்காரார் பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டப்படக் கூடாது என்றும் யாரும் பேசக்கூடாது என்று தடை உத்திரவு போட்டார்கள். ஈ. வெ. ரா. அத்தடை உத்திரவை மீறி கூட்டம் போட்டு அதில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி சர்க்காரையும் ரயில்வேக்காரரையும் கண்டித்து பேசினார். சர்க்காரார் ஈ. வெ. ரா. வையும் மற்றும் கண்ணப்பர், ஈஸ்வரன், மாரியப்பன், சுப்பு முதலிய பல தோழர்களையும் கைதி ஆக்கி சிறை செய்து வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். ஈ. வெ. ரா. வும் தோழர்களும் சிறிது காலம் சிறையிலிருந்தார்கள். வழக்கில் ஈ. வெ. ரா. எதிர் வழக்காடுவதில்லை என்றும் வழக்கில் கலந்துகொள்ளுவதில்லை என்றும் சொல்லிவிட்டார். வழக்கு விசாரணையில் பெரிய செக்ஷன்கள் போடவேண்டியதாக ஏற்பட்டுவிட்டது. குற்றப்பத்திரிகைகள் வாசித்தாய்விட்டன. டிபென்சுக்கு வாய்தா போடப்பட்டு தண்டனை சொல்ல

வேண்டியது மாத்திரம் பாக்கியாக இருந்தது. வாய்தா தேதியில் சிறைசெல்லத் தயாராகவும் வருஷக்கணக்கில் தண்டனை ஏற்படுமென்ற முடிவுடனும் எதிரிகள் கோர்ட்டுக்கு வந்தார்கள். கோர்ட்டில் ஏராளமான கூட்டம் இருந்தது. தண்டனை சொன்னவுடன் பூமாலைகள் போட பலர் மாலைகளுடன் வந்திருந்தனர். நீதிபதி குற்றவாளிகளைக் கூப்பிட்டு கூண்டில் நிறுத்தியதும் "உங்கள் மீது ஏற்பட்ட குற்றச்சாட்டை சர்க்காரார் பின் வாங்கி (வித்திட்றா செய்து) கொண்டார்கள். நீங்கள் போகலாம்" என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஈ. வெ. ரா. மிக்க மனவருத்தத்துடன் வீடு திரும்பினார். இது ஐந் தாவது தடவை எனலாம்.

1927-இல் இந்தியாவுக்கு அரசியல் உரிமை வழங்குவதுபற்றி ஆராய ஒரு "ராயல் கமிஷன்" நியமிக்கப் பட்டது. அதற்கு சைமன் கமிஷன் என்று பெயர். இதில் இந்தியர்கள் யாரும் நியமனம் பெறவில்லையென்று கூறிக் காங்கரஸ்காரர்கள் இதை எதிர்த்தனர். இக்கமிஷனுடன் ஒத்துழைக்கக் கூடாதென்று கூறினர்.

இதுசமயம் டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரி சபையில் தகரா[று] வளர்ந்தது. அவருடைய கூட்டு மந்திரிகள் இராஜி[னா]மாச் செய்யும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. இச் சமயம் [நீ]திக்கட்சியின் கூட்டுறவின்றி மந்திரி சபை அமைக்க [வ]இடமில்லாமற் போய்விட்டது. நீதிக்கட்சி யாரும் சுயமரி[யா]தைக் கட்சியாரும் இம்மந்திரி சபைக்கு ஆதரவு தந்தனர். 1928 மார்ச் மாதத்தில் டாக்டர் சுப்ப ராயன் அவர்களின் [illegible]ட புதிய மந்திரி சபை அமைந்தது. இதில் திரு. S. முத[்]தையா முதலியாரும், திரு. சேது ரெத்தினம் அய்யரு[்]ம மந்திரிகளாக இடம் பெற்றனர்.

இதற்குப் பெயர் சுயேச்சை மந்திரி சபை. ஆனால் இது நீதிக்கட்சியின் சொற்படிதான் ஆடிற்று. அக்கட்சியின் திட்டங்களையே நடத்திவைத்தது. ஈ. வெ. ரா. காஞ்சீபுரம் மகாநாட்டில் தெரிவித்துவிட்டு வெளியில் வந்தபடி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவக்கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மந்திரி திரு. S. முத்தையா முதலியார் தனது அபார முயற்சியால் அதை சர்க்கார் திட்டமாக ஒப்புக்கொள்ளச் செய்து ஒரு அளவு அனுபவத்திலும் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டார்.

இச்சமயம் திரு. சுரேந்திரநாத் ஆர்யா அவர்களால் பார்ப்பனரல்லாதார் வாலிபர் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. இதற்கு ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிளைகள் உண்டாயின. ஈ. வெ. ரா. வின் கொள்கையைப் பின்பற்றிச் சமூக சீர்திருத்த வேலை செய்து வந்தது இவ்வியக்கம்.

அரசியல் ஆராய்ச்சி செய்ய வந்த ராயல் கமிஷனை ஈ. வெ. ரா. வரவேற்க வேண்டுமென்று கூறினார். காங்கரஸ்காரர்களைத் தவிர மற்ற அரசியல் கட்சியினர் என்ன செய்வதென்று தோன்றாமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தனர். நீதிக்கட்சியினரும் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் ஈ. வெ. ரா. ஒருவரே அஞ்சாமல் "கமிஷனை" வரவேற்க வேண்டும் என்று முதன் முதலாகக் கூறினார். இது சம்பந்தமாக நீதிக்கட்சியினருக்கு அவர் கூறியதாவது:—

"பகிஷ்காரக்கூட்டத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும் சேர்ந்துகொண்டால் தேவலாம் போல அக் கட்சிப் பிரமுகர்களுக்குத் தோன்றுவதாய்த்

தெரிகின்றது......அவர்கள் அப்படி நினைத்திருப்பது தப்பு என்பது நமது கெட்டியான அபிப்பிராயம்.....இம்மாதிரி மனக்கிலேசங்கள் வரும்போது உண்மைத் தலைவர்களான டாக்டர் நாயர் பெருமானையும் சர். தியாகராயரையும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது அடிக்கடி மாறினார்களா? பாமரமக்களுக்காவது பயந்தார்களா? ....முடிவாக நாம் சொல்லுவது என்னவென்றால் பார்ப்பனரல்லாத சமூக இயக்கத்தலைவர்கள், தங்களை காங்கரஸ் தலைவர்கள் என்பவர்கள் போல், தங்கள் பெண்டு பிள்ளை குடும்பங்களுக்கு மாத்திரம் தலைவர்கள் என்று எண்ணாமல், பார்ப்பனர்களாலும் அரசாங்கத்தாராலும் எவ்வளவோ கொடுமைகள் செய்யப்பட்டு, வாயில்லாப் பூச்சிகளாய்க் கிடக்கின்ற பாமரமக்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் பிரதிநிதிகள் என்பதை நினைத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்."

(11-12-27 "குடி அரசு" தலையங்கம்)

இவ்வெச்சரிக்கைக்குப் பிறகுதான் நீதிக்கட்சியினர் கமிஷனை வரவேற்கத் துணிந்தனர். ஈ. வெ. ரா. இக் கமிஷனை வரவேற்கவேண்டும் என்று கூறியதைக் காங்கரஸ்காரர்களும் அவர்கள் பத்திரிகைகளும் எதிர்த்தன. இவர்மேல் வசைமாரி பொழிந்தன. இவரா அவைகளைப் பொருட்படுத்துகிறவர்? "சைமன் கமிஷன் எதிர்ப்பு என்பது பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் போராட்டம்" என்று ஐந்தாறு தலையங்கங்கள் எழுதினார்.

பதினாயிரக்கணக்கான துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிட்டார். பிறகு நாளடைவில் காங்கரசின் ஒத்துழையாமைக் கூச்சலும் பொருளற்று ஒழிந்தது. காங்கரஸ்காரர்களே வேறு வேறு பெயர்களால் கமிஷனை வரவேற்றனர். நமது நாட்டில் இருந்த வகுப்புச் சங்கங்கள் எல்லாம் கமிஷனை வரவேற்றன. எல்லா மத நிலையங்களும் வரவேற்றன. மிதவாதிகள் வரவேற்றனர். பார்ப்பனர்களையே அதிகம் கொண்ட வருணாச்சிரம, சநாதன சங்கங்கள் வரவேற்றன. வக்கீல் சங்கங்கள் வரவேற்றன. எல்லா மாகாண முஸ்லீம்களும் வரவேற்றனர். நீதிக்கட்சியினரும் வரவேற்றனர். சென்னையில் இக்கமிஷன் வேலை வெற்றியுடன் முடிந்ததற்கு ஈ. வெ. ரா. வே காரணமாவார்.

வெண்ணெய் திரளும்போது தாழி உடைந்ததுபோல் 16-12-1928-ல் திடீரென்று நீதிக்கட்சித் தலைவர் பனகால் அரசர் இறந்தார். இதனால் நீதிக்கட்சிக்குப் பேரிழவு நேர்ந்தது. பார்ப்பனரல்லாத மக்களனைவரும் மனமுடைந்தனர். இச்சமயம் ஈ. வெ. ரா. எழுதியதைப் பாருங்கள்:

> "ஒரு நல்ல நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் தலைவரின் காலம் முடிவு பெற்றதால், பெரியதும் திறமையானதுமான ஒரு யுத்தம் முனைந்து வெற்றிக் குறியோடு நடந்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில், போர் வீரர்கள் சேனாதிபதியின் ஆக்ஞையை எதிர்பார்த்துத் திரும்பியபோது, சேனாதிபதி இறந்து போய்விட்டார் என்கின்ற சேதி கிடைக்குமானால், அந்தச் சமயத்தில் அப்போர் வீரர்களின் மனம் எப்படித்துடிக்குமோ,

அதுபோல் நமது தமிழ் மக்கள் துடித்திருப்பார்கள்..................

ஆனாலும் இதற்காக மனமுடைந்து போகாமல், இந்த நிவர்த்தியில்லாததும், துக்ககரமானதுமான சந்தர்ப்பத்தையும் "இதுவும் ஒரு நன்மைக்காக" என்பதுபோல் கருதி அதை அந்தப்படி உபயோகித்துக் கொள்வதுதான் அறிவுடைமையாகும். அன்றியும் அதுதான் அறிவும், வீரமும், தியாகமும், உறுதியும் கொண்ட தலைவரால் நடத்தப்பட்ட மக்கள் என்பவர்களுக்கு ஏற்ற குணமுமாகும்."

(23-12-28 ."குடி அரசு" தலையங்கம்)

ர. வெ. ரா. தாம் எழுதியது போலவே முன்னிலும் தளராது இயக்கத்திற்காக உழைத்து "பனக்கால் அரசர் இறந்ததால் இயக்கம் தளர்ந்து போய்விடவில்லை" என்று மக்கள் உணரும்படி ஊக்கம் ஊட்டி வந்தார். இதன் பலனாக 1929 பிப்ரவரி மாதம் 17-18 ஆம் நாட்களில், செங்கற்பட்டில் முதல் மாகாணச் சுயமரியாதை மகாநாடு நடைபெற்றது. இம்மகாநாட்டின் தலைவர் தோழர் W. P. A. சவுந்திர பாண்டியன் அவர்கள். இம்மகாநாட்டிற்குச் சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் ஆர்வங்கொண்ட பதினாயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து குழுமியிருந்தனர். தீண்டாமை ஜாதி பேதம் ஒழிப்பது, மதக்குறிகளை விட்டுவிடுதல், ஜாதியைக் குறிக்கும் பட்டப் பெயர்களை நீக்குதல், புரோகிதத்தை அடியோடு நீக்குதல், கோவில்களில் பூஜை செய்ய தரகர் கூடாது, கடவுள் வணக்கத்திற்காக ஒரு காசு கூடச் செலவிடக்கூடாது, பெண்களுக்கு உரிமை

கொடுப்பது என்பவைபோன்ற பல தீர்மானங்கள் இம்மகாநாட்டில் நிறைவேறின.

இம்மகாநாட்டில் கொடியேற்று விழாச்செய்த சர். பி. டி. ராஜன் அவர்கள் கூறியது இதுவாகும்:—

"மனிதனுக்கு மனிதன் வேற்றுமையையும், வகுப்புக்கு வகுப்பு பிரிவினையையும் உண்டாக்குகிற ஒரு சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டையும், பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கும் ஒரு கட்டுப்பாட்டையும், சமூகத்தில் பெரும்பாலோரை ஆடுமாடுகளுக்கும் கேவலமாய் நடத்துவதற்கு ஏதுவான கட்டுப்பாட்டையும், கோயில்களுக்குள் அதைச் சேர்ந்தோர்கள் செல்லக்கூடாதென்று தடுக்கும் கட்டுப்பாட்டையும், பெண்களை ஒதுக்கி அடிமைபோல் நடத்துவதற்கு இடங்கொடுக்கிற கட்டுப்பாட்டையும், மற்றும் இவை போன்றவைகளையும் ஒழிப்பதே இவ்வியக்கத்தின் நோக்கமாகும்."

இக்கொள்கையை அடிப்படையாகக்கொண்ட சுயமரியாதை இயக்கம் நடைபெற்றது. அதே மகாநாட்டை அச்சமயம் முதல் மந்திரியாயிருந்த டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் திறந்து வைக்கும்போது கூறியது இது:—

"எனது நண்பர் திரு. ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த இயக்கம் நன்றாக வேரூன்றி அசைக்கமுடியாத நிலையோடு நிற்பதோடல்லாமல், அது பெரும்பான்மையான மக்களைத் தன்னுள் கவர்ந்து

கொண்டு வருவதைக் காணக்காண நான் அளவிட முடியாத மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.''

மகாநாட்டின் தலைவர் திரு. சவுந்திரபாண்டியன் அவர்கள் தனது தலைமையுரையில் கூறியுள்ளதையும் கவனியுங்கள்:—

> "சமதர்மக் கடனாற்ற ஆரம்பிக்கப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் மெதுவாக முன்னேற்றமடைந்து வருங்கால் அவ்வியக்கத்திற்குத் திடீரென ஒரு நற்காலம் கிட்டியது. மக்களிடை செல்வாக்குப் பெற ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. அச் சந்தர்ப்பம் எது? அதுதான் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் வீர கர்ஜனை புரிந்து வரும் சுயமரியாதை இயக்க ஆரம்பமாகும். மக்களுக்கு நலன் பல விளைத்து வருபவரான நமது மாபெருந்தலைவர் உயர்திரு ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்களால் சுயமரியாதை வேதம் மக்களிடை பரவ ஆரம்பித்த புண்ணிய தினத்தையே யான் இங்கு குறிக்கின்றேன். எனது தலைவர் திரு. நாயக்கர் அவர்கள் அனுபோகசாலி; ஆராய்ச்சியாளர்; அவர் நாடெங்கும் சுற்றி மக்களின் குணங்கள் யாவற்றையும் தீர உணர்ந்துள்ளார். இவ்விதப் பெரியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நமது இயக்கத்தின் சிறப்பை அதிகம் விரித்துத் தற்பெருமை கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.''

இந்த மகாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் பல நீதிக்கட்சி வைதீகர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள்

சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தில் மேம்போக்காகவே நடந்து கொண்டனர். இம்மகாநாட்டிற்குப் பின் பல எதிர்ப்புகள் தோன்றின. ஈ. வெ. ரா. வை நாஸ்திகர் என்றும், தேசத் துரோகி என்றும், மதத்துரோகி என்றும் எதிரிகள் வசை கூறினர். அவர் தோழர்களையும் தூற்றி வந்த னர். எதிரிகளுக்கு எண்ணற்ற பத்திரிகைகள் இருந் தன. சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் திட்டுவதற்கே, பார்ப்பனர்கள் உதவிகொண்டு "தேசபந்து" என்ற ஒரு வாரப்பத்திரிகை நடந்தது. அதற்குக் காங்கரஸ் பண்டி லிருந்து பண உதவி செய்யப்பட்டது. பார்ப்பனர்கள் தாராளமாய் பண உதவி செய்தார்கள். ஆனால் சுயமரி யாதை இயக்கத்தின் முதன்மையான பத்திரிகை "குடி அரசு" ஒன்றே. "ரிவோல்ட்" என்னும் ஆங்கிலப்பத்தி ரிகை ஒன்றும் ஈரோட்டிலிருந்து கொஞ்ச காலம் வெளி வந்தது. இதன் ஆசிரியர்களாக, முதலில் ஈ. வெ. ரா. வும் திரு. எஸ். இராமநாதன் எம். ஏ., பி. எல். அவர் களும், பின்னர் திரு. எஸ். குருசாமியும் இருந்தனர். இது 1928-இல் தான் தொடங்கப்பட்டது. சென்னை யில் நடைபெற்ற "திராவிடன்" தினசரி, ஈ. வெ. ரா. வின் மேற்பார்வையில் நடந்தது. ஈ. வெ. ரா. வும் திரு. ஜே. எஸ். கண்ணப்பரும் இதன் ஆசிரியர்களாக இருந் தார்கள்.

தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களையெல்லாம் சுயமரியாதை இயக்கம் தன்வசமாக்கிவிட்டது. வயதேறிய ஈ. வெ. ரா. இளைஞர் தலைவராக விளங்கினார். காங்கரசு இளை ஞர்கள் பலரும் இவ்வியக்கத்திற் சேர்ந்தனர். சாதி உயர்வு பாராட்டிக்கொண்டிருந்தவர்கள் வயிற்றில் இடி விழுந்தது. பார்ப்பனர்களுக்கு இந்த மரியாதை ஒழிந்தது.

சமயத்தின் பேரால் ஏமாற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள் உட்கார்ந்துவிட்டனர். சடங்குகளின் பேரால் கொள்ளையடித்தவர்கள் ஒடுங்கிவிட்டனர். இச்சுயநலக் கூட்டத்தார் அனைவரும் இயக்கத்தை எதிர்த்தனர்.

இக்காலத்தில் திருவாளர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், சர். ஷண்முகம், சர். பன்னீர்செல்வம், எம். கே. ரெட்டி, சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார், எஸ். முத்தையா முதலியார், சவுந்திரபாண்டியன், நாகர் கோவில் பி. சிதம்பரம், சிவகங்கை எஸ். ராமச்சந்திரன் சேர்வை, சி. டி. நாயகம், எஸ். ராமநாதன் போன்ற தலைவர்களெல்லாம் சுயமரியாதை மகாநாடுகளிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டார்கள். எதிரிகளுக்குத் தக்க பதில் கூறிவந்தார்கள். இயக்கத்தின் உண்மையைப் பொது மக்களுக்குக் கூறிவந்தார்கள்.

தோழர்களான, எஸ். குருசாமி, சாமி சிதம்பரனார், அ. பொன்னம்பலனார், கே. வி. அழகர்சாமி, ஏ. எஸ். அருணாசலம், சொ. முருகப்பர், எஸ். வி. லிங்கம், சி. ஏ. அய்யாமுத்து, மாயவரம் சி. நடராஜன், நாகை மணி, என். பி. காளியப்பன், பி. எஸ். தண்டபாணி, ச. ம. சி. பரமசிவம், கோவை ஏ. ஆர். சிவானந்தம், அருப்புக்கோட்டை கருப்பையா, சித்தக்காடு ராமையா, திருமதி ராமாமிர்தத்தம்மாள், ஜே. எஸ். கண்ணப்பர், பூவாளூர் செல்வக் கணபதி போன்ற பலர் நாடெங்குஞ் சுற்றி எதிரிகளின் வாயை அடக்கி வந்தனர். இவ்வியக்கத்தின் பலனாக பல கலப்புத் திருமணங்களும் விதவைத் திருமணங்களும் பொட்டறுப்புத் திருமணங்களும் நடைபெற்றன. முருகப்பா-மரகதவல்லி திருமணம்; குருசாமி-குஞ்சிதம் திரு

மணம்; சிதம்பரனார்-சிவகாமி திருமணம்; இரத்தினசபாபதி-அன்னபூரணி திருமணம்; இராமசுப்பிரமணியம்-நீலாவதி திருமணம் போன்ற பல திருமணங்களும் இவ்வியக்கத்தின் பலனாக நடைபெற்றவைகளே யாகும். புரோகிதமற்ற திருமணங்கள் எங்கும் கணக்கில்லாமல் நடந்தன. பலர் தங்கள் சாதிப் பெயர்களைத் துறந்தனர்; சமயக்குறிகளை மறந்தனர். ஆயிரக்கணக்கானவர் திதிகொடுக்கும் மூட வழக்கத்தை உதறினர். இவைகளெல்லாம் வைதீகர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்பி விட்டன. அவர்கள் தங்களால் முடிந்த வரையில் எதிர்க் கூச்சல் போட்டனர்.

இக்காலக் 'குடி அரசி'ல் இராமாயண ஆராய்ச்சி, பெரிய புராண ஆராய்ச்சி, பாரத ஆராய்ச்சி முதலியவைகளும், மற்றும் பல புராண ஆராய்ச்சிகளும் வெளி வந்தன. இதைக்கண்டு பொறாத சைவப் பண்டிதர்கள் பலர், வைணவப் பண்டிதர்கள் பலர் ஈ. வெ. ரா. வை எதிர்த்தனர். ஆண்களைப்போலவே பெண்களுக்கும் எல்லாவுரிமைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கைகளையும் கண்டித்தனர். இவர்கள் கண்டனங்களெல்லாம், தோழர்களான கைவல்ய சாமியார், ஸ்ரீதர சாமியார், சி. ஏ. அய்யாமுத்து, சிதம்பர முத்தரையர், ஞானானந்தன், சாமி சிதம்பரனார், எஸ். குருசாமி, சந்திரசேகரப் பாவலர் முதலியவர்களின் எழுத்துக்களால் தவிடு பொடியாயின. ஈ. வெ. ரா. வோ சிறிதும் பின்வாங்காமல், மத; சமூக, புராண ஊழல்களைப் பற்றியும் பெண்மக்கள் உரிமையைப்பற்றியும், 'குடி அரசி'ல் விடாமல் எழுதிவந்தார். மாதத்தில் 20-நாள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பொது மேடைகளில்

விரிவுரையாற்றி வந்தார். வைதீகர்களெல்லாம் இந்த இயக்கத்தை எப்படியாவது அடக்காவிட்டால் தங்கள் பிழைப்பில் மண் விழுந்துவிடுமென அஞ்சினர். பெரிய மடாதிபதிகளெல்லாம் ஈ. வெ. ரா. வைத் தங்கள் வழிக்கு எப்படியாவது இழுக்க வேண்டுமென்று கவலையுற்றனர். இது சம்பந்தமாகத் தம்மை வந்து சந்திக்கும்படி சிங்கேரி மடத்துச் **சங்கராச்சாரியார்** ஈ. வெ. ரா. வுக்கு ஒரு "ஸ்ரீமுகம்" விடுத்தார். அது கன்னட மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் மொழி பெயர்ப்பும், அது பற்றி ஈ. வெ. ரா. எழுதிய குறிப்பும் 1930 மார்ச் 2-ஆம் நாள் வெளிவந்த 'குடிஅரசில்' உள்ளது. திரு சங்கராச்சாரியார் கடிதத்தில் உள்ள சில முக்கிய பகுதியை மட்டிலும் கீழே தருகிறோம்:—

> "...............எல்லோருக்கும் க்ஷேமம் உண்டாகும் படிக்கும், பாரபக்ஷமில்லாமல் படிக்கும் சாஸ்திர எல்லைகள் கடவாமல் படிக்கும்........ எல்லோருக்கும் பிரம்மானந்தத்தை அடையச் செய்யவே ஜெகத்குரு பீடம் இருக்கிறது. கர்மகாண்டத்தில் அவரவர்கள் நன்றாய்க் கடமைகளைச் செய்து நடந்து..................பிரம்மானந்த சாக்ஷாத்காரம் அடையச் செய்வதே விரதமாகக்கொண்ட இந்தக் குருபீடமானது.... சிஷ்யர்களை ஏற்படுத்தி சதாச்சாரத்தில் பழக்கி ....சந்யாசம் அளிப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. காலதேசவர்த்தமானத்தை அநுசரித்துச் சாத்தியமானவரையில், சிஷ்யர்களைச் சன்மார்க்கத்திலும், சதாச்சாரத்திலும் நடத்திச் சந்தோஷமாயிருக்கச் செய்துகொண்டு வரு

கிறது. இன்னும் காலதேச வர்த்தமானத்தை யோசித்து சாஸ்திரங்கள் இடங்கொடுத்திருக்கிற வரையிலும்................சிஷ்யர்களுக்குச் சில சுவதந்திரங்களையும் இந்த ஜகத்குரு சமஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகத் தோன்றியிருக்கிறது.

நீங்கள் நெடுநாளாய்ப் பாரபட்சமின்றியும், தாட்சண்யங்களுக்கு உட்படாமலும், ஜீவகாருண்யமுள்ளவராயும் ஸ்வய நன்மையைக் கருதாமல், லோக நன்மையையே முக்கியமாகக் கருதி, சுக துக்கங்களைப் பாராமல் மானாவமானத்தை கவனியாமல், ஜன்மமெடுத்தற்குப் பரோபகாரமே சாதனமென்று கருதி, உங்கள் தர்மபத்தினி சமேதராய்ப் பாடுபட்டு வருவது எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. உங்களை நேரில் பார்த்து உற்சாகப்படுத்தி, எங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் உங்களுக்குச் சொல்லி நல்ல சஹாயஞ் செய்து அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று தேவதா பிரேரணை உண்டாக்கியிருப்பதால் விவேகியாகிய நீரும் உங்கள் தர்ம பத்தினியும்...........இந்த சமஸ்தானத்திற்கு வந்து ஸ்ரீசாரதா சந்திர மௌளீதர ஸ்வாமிகள் பிரசாத அநுக்ரகம் பெற்று, இப்போதிலும் அதிகமான சிரேயசை அடைவீர்கள் என்று நம்பி இந்த ஸ்ரீமுகம் எழுதிவைத்து அனுப்பலாயிற்று.''

இக்கடிதத்திற்கு ஈ. வெ. ரா. தனது நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு எழுதியிருப்பது கீழ்வருவதாகும்:—

"அந்த ஸ்ரீ முகத்திலே "சனாதன தர்மத்தைக் கெடுக்காமல்" "கரும காண்டத்தில் உள்ள அவரவர்கள் கடமையைச் செய்து" "சாஸ்திரங்கள் இடங்கொடுக்கும் வரையில்" என்கின்ற நிபந்தனைகள் கண்டு அதற்கு விரோதமில்லாமல் "சில சுவதந்திரங்கள் அளிக்கப்படும்" என்கின்ற வாசகங்கள் காணப்படுகின்றபடியால், நாம் அங்கு செல்வதால் ஏதாவது பயன் ஏற்படுமா என்கின்ற விஷயம் நமக்குச் சந்தேகமாகவே யிருக்கின்றது. ஆயினும் பொறுப்புள்ள ஒரு பதவியை வகிப்பவரும், பல கொள்கைகளுக்கு "அபிப்பிராய கர்த்தாவா" யிருப்பவரும், பல மக்களால் வணங்கிக் கொண்டாடி மதிக்கத்தக்கவராயிருப்பவருமான ஒரு பெரியாரின் அழைப்பை மதித்து அதற்கு இணங்கி அங்குச் சென்றுவர வேண்டியது மிக்க நியாயமாகும் என்றே நமக்குத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும் நமது நண்பர்களின் விருப்பத்தைத் அறிந்து சென்று வரலாம் என்றே கருதியிருக்கின்றோம்."

இது அக்கடிதத்தைப்பற்றி ஈ. வெ. ரா. வெளிபிட்ட கருத்து. நண்பர் பலரும், சங்கராச்சாரியாரை ஈ.வெ.ரா. சந்திப்பதால் யாதும் பயன் விளையாது என்று கருதினர். அவர் தமது கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுக்கப் போவதில்லை; ஈ.வெ.ரா.வையே தன் வழிக்குத் திருப்ப முயல்வார்; ஆதலால் சந்திப்பது வீண்; என்று உறுதியாக நம்பினர். ஆகவே அவரும் சங்கராச்சாரியாரைச் சந்திக்கவில்லை.

இந்நிகழ்ச்சி சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அப்போதைய வளர்ச்சியையும் போக்கையும் காட்டுவதை நன்குணரலாம்.

---

9. வெளிநாடுகளில் பிரசாரம்

சுயமரியாதை இயக்கம் தமிழ் நாட்டோடு மட்டிலும் நிற்கவில்லை. உள்நாட்டில் பல மாகாணங்களிலும் பரவிற்று. தென் ஆப்பிரிக்கா, மலேயா, இலங்கை, பர்மா முதலிய வெளிநாடுகளிலும் பரவிவிட்டது. அங்கெல்லாம் "குடி அரசு"ம் "ரிவோல்ட்"டும் ஏராளமாகச் சென்றன. அவ்விடங்களில் சுயமரியாதைச் சங்கங்கள் தோன்றின. வெளிநாடுகளிலிருந்து ஈ. வெ. ரா. வுக்கும் அவர் தோழர்களுக்கும் அழைப்புகள் வந்தன. நமது நாட்டிலும் மலையாளத்தில் இவ்வியக்கம் மிகவும் வலுப்பெற்றது. அங்குள்ள ஈழுவர்கள் முழுவதும் இதை ஆதரித்து நின்றனர்.

1930 ஜூலை மாதத்தில் திருநெல்வேலியில் நடந்த சுயமரியாதை மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. வின் உருவப் படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. படத்திறப்பு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியவர், மாஜி உயர்தர நீதிமன்ற நீதிபதியும், S. N. D. P. யோகமென்ற ஈழுவர்கள் சங்கத்தின் காரியதரிசியுமாகிய திரு. எம். கோவிந்தன் அவர்கள். அச்சமயம் அவர் கூறியதாவது:—

"கோட்டயத்தில் நடைபெற்ற S.N.D.P. மகாநாட்டில் பத்தாயிரத்துக்கு அதிகமான மக்களுக்கு இவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தத்து

வங்களைப் பற்றிச் செய்த சொற்பொழிவை யான் கேட்டேன். சொற்பொழிவு மிக எளிதாகவும் நேரானதாகவும் இருந்தது. அவரது வாயினின்றும் வந்த ஒவ்வொரு சொல்லும் உண்மை யுணர்வோடு வந்தது. மிக்க கவனத்துடன் மக்கள் கேட்டனர். எனது நாட்டில் (மலையாளம்) சுயமரியாதை விதைகள் முளை கண்டிருந்தவை இவரால் போஷிக்கப்பட்டன. மிகுந்த விளைவு கட்டாயம் ஏற்படும்.''

மலையாளத்தில் சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கைகள் எவ்வளவு தூரம் பரவியிருந்தன என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுவதற்கு இது தக்க சான்றாகும்.

இவ்வியக்கத்தின்மூலம்பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ச்சி பெற்றது கண்டு வைதீகப் பார்ப்பனர்களும் தேசீயப் பார்ப்பனர்களும் திடுக்குற்றனர். "எங்களுக்குச் சுயராஜ்யம் வேண்டாம்; வெள்ளைக்காரர்களே இருக்க வேண்டும்'' என்று சொல்லவும் தொடங்கினர். 1929-ஜூலை மாதம் 20ஆம் நாள் திருநெல்வேலி ஜில்லா 2-ஆவது சுயமரியாதை மகாநாடு திருநெல்வேலியில் நடைபெற்றது. அம் மகாநாட்டை, நமது மாகாண மந்திரியாக இருந்த எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார் திறந்து வைத்தார். அவர் அச்சமயம் இச்செய்தியைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். அது வருமாறு:-

"இந்த இயக்கமானது மக்களின் பேதத்தையும், அறியாமையையும், உயர்வு தாழ்வையும் ஒழிப்பதற்கு ஏற்பட்டதாகும். இவைகள் ஒழிந்தால் தானாகவே சுயமரியாதை உதயமாகி-

விடும். இவ்வியக்கம் தேசத்தில் எவ்வளவு பரவியிருக்கின்றதென்பதற்கு பம்பாய் முதலிய வெளி மாகாணங்களில் சுயமரியாதை மகாநாடுகள் கூடுவதும், அவைகளில் செய்யப்படும் தீர்மானங்களும் போதிய சான்றாகும்.

நம்மியக்கத்தைக் கண்டு பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு பயப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு, சைமன் கமிஷன் விசாரணையில் பார்ப்பனர் கொடுத்த சாட்சியமே போதுமானது. அதாவது தேசீயப் பார்ப்பனரும், வருணாச்சிரமப் பார்ப்பனருமாகிய ஒரு பிரபல பார்ப்பனர் சைமன் கமிஷனிடத்தில் சாட்சியம் கொடுக்கும் போது, ஸ்தலஸ்தாபனங்களில் தலைமைப் பதவிகளாகிய ஜில்லா போர்டு தலைவர் முதலிய பதவிகளை வகிக்கத் தகுந்த இந்தியர் நமது நாட்டில் இல்லையென்றும், இந்தியர்கள் சுயராஜ்யத்திற்குத் தகுதியுடையவர்கள் அல்லர் என்றும், என் முன்னேயே எடுத்துச் சொன்னார். நான் அவரை "இது உம்முடைய அபிப்பிராயமா?" அல்லது எல்லா பார்ப்பனர்களுடைய அபிப்பிராயமா?" என்று கேட்டேன். அவர் சற்றும் வெட்கமின்றி, "இதுவேதான் இந்நாட்டு எல்லா பார்ப்பனர்களுடைய அபிப்பிராயம்," என்று சொன்னார். நான் "நீங்கள் ஜில்லாபோர்டுத் தலைமைப் பதவி வகித்தீர்களே, அப்போது நீங்கள் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தீர்களா? தகுதி இல்லாதவர்களாக இருந்தீர்களா?" என்று

கேட்டேன். அதற்கு அந்தநண்பர் பதில்சொல்ல முடியாமல் விழித்தார். அப்போது திரு. சைமன் அவர்கள் நண்பர்மீது பரிதாபப்பட்டு "போதும் விட்டுவிடுங்கள்" என்றும் "அவரது அபிப்பிராயம் விளங்கிவிட்டது" என்றும் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார். ....சுயராஜ்யமே வேண்டாமென்று சொல்லவேண்டிய அவசியத்திற்கு அவர்களைக் கொண்டுவந்து விட்டதற்குக் காரணம் நமது சுயமரியாதை இயக்கமே யாகும்."

* * *

1929 இறுதியில், மலேயா நாட்டுத் தமிழர்கள் ஈ. வெ. ரா. வை அந்நாட்டிற்கு அழைத்தனர். இச்சமயம் 'குடி அரசு'ம், 'ரிவோல்ட்'டும் சென்னையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. மலேயா நாட்டில், ஈப்போ நகரில், தமிழர் சீர்திருத்தச் சங்க மகாநாடு ஒன்று நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அம்மகாநாட்டைத் திறந்து வைப்பதற்காக ஈ. வெ. ரா. அழைக்கப்பட்டார். அந்நாடு முழுதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இதன் பொருட்டு அவருடைய தோழர்களும் அழைக்கப்பட்டனர். 1929 - டிசம்பர் 15-ஆம் நாள், ஈ. வெ. ரா. வும், நாகம்மையாரும், தோழர்கள் எஸ். ராமநாதன், அ. பொன்னம்பலனார், சாமி சிதம்பரனார், சி. நடராஜன் முதலியவர்களும் நாகையில் கப்பலேறினர்.

அந்நாட்டிலும் தேசீயத்தின் பெயரால் சிலர் கொள்ளையடித்து வந்தனர். மதத்தின் பெயரால் ஏமாற்றி வந்தனர். இக்குழுவினர் ஈ. வெ. ரா. வின்

வருகை கேட்டுத் திகைத்தனர். தங்கள் பிழைப்பில் மண் விழுந்துவிடும் என்று நடுங்கினர். தங்கள் சூழ்ச்சிகள் வெளிப்பட்டு விடும் என்று கலங்கினர். இவர்கள் ஈ. வெ. ரா. வையும் அவர் தோழர்களையும் மலேயாவுக்கு வராமல் தடுக்க வேண்டுமென்று பலமான முயற்சி செய்தனர்: மலேயா அரசாங்கத்தாரிடம் "இராமசாமியும் அவர் தோழர்களும் பெரிய புரட்சிக்காரர்கள்; காங்கரசுக்காரர்கள்; பொது மக்களைக் கலகம் பண்ணும்படி தூண்டுகிறவர்கள். அவர்கள் இங்கு வந்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஆபத்து. பொது மக்களிடையில் குழப்பம் உண்டாகும். ஆதலால் அவர்களை இந்த நாட்டில் இறங்கவிடாமல் கப்பலிலிருந்தபடியே திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும்," என்று முறையிட்டனர். இம்முறையீடு பலிக்கவில்லை. ஆயினும் இக்கூட்டத்தார் சும்மாவிடவில்லை. "தேசத்துரோகிகள் வருகின்றார்கள்; நாஸ்திகர்கள் வருகின்றார்கள்; மதத்துரோகிகள் வருகின்றார்கள்; அவர்களை ஒருவரும் வரவேற்கக் கூடாது; தமிழ் மக்கள் ஒருவரும் அவர்கள் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கக்கூடாது; அவர்களுடைய கூட்டங்களுக்கும் செல்லக் கூடாது" என்று நாடு முழுவதும் விளம்பரம் செய்தார்கள். இக்காரணத்தால் ஈ. வெ. ரா. வையும் அவர் தோழர்களையும் வரவேற்க எண்ணற்ற மக்கள் கூடிவிட்டனர். இவர்கள் பினாங்குத் துறைமுகத்தில் இறங்கும்போது 50 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர்.

இறங்கியதும் இவர்களுக்கு பல சங்கத்தினர் மாலைகள் சூட்டினார்கள். வரவேற்பிதழ்கள் வாசித்தனர்.

இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள் அனைவரும் இவ்வரவேற்பில் கலந்திருந்தனர். பாமர மக்கள் பலர் அறியாமையால் ஈ. வெ. ரா. வின் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கினர். அவர் நடந்து சென்ற அடிச்சுவட்டைக் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டனர். பினாங்கில் வெளியான பத்திரிகைகள் எல்லாம் இவ்வரவேற்பைப் பாராட்டி எழுதின. இதுவரை எந்த இந்தியத் தலைவர்களுக்கும் இத்தகைய வரவேற்பு நடைபெற்றதில்லை என்று குறித்திருந்தன.

இவ்வரவேற்பைக் கண்டவுடன் எதிரிகள் நடுநடுங்கினார்கள். இதில் கலந்துகொள்ளாதிருந்தவர்கள் எல்லோரும் திகைப்புற்றார்கள். விலகியிருந்த ஒரு சில இந்து முஸ்லிம் கனவான்களும் பிறகு கலந்துகொண்டனர். 20-12-29இல் இவர்கள் பினாங்கில் இறங்கினர். அன்று மாலையே அதைவிட்டுப் புறப்பட்டு கோலப் பிறை, கோலாகஞ்சார் முதலிய ஊர்களுக்குச் சென்றுவிட்டு 23-12-29-இல் ஈப்போவுக்குச் சென்றனர். அங்கு தமிழர் சீர்திருத்த மகாநாடு நடைபெற்றது. மகாநாட்டை ஈ. வெ. ரா. திறந்து வைத்தார். அங்கு இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்தனர். அந்த மகாநாட்டில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், மலையாளிகள், தெலுங்கர்கள், யாழ்ப்பாணிகள் அனைவரும் கலந்திருந்தனர். ஈப்போ மகாநாடு முடிந்த பின் நேரே சிங்கப்பூர் சென்றார்கள். சிங்கப்பூரில் ஈ. வெ. ரா. வுக்கு நடந்த வரவேற்பு கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. அங்கு பல பொதுக் கூட்டங்கள் நடந்தன. ஈ. வெ. ரா. சிங்கப்பூருக்குச் சென்ற 26-12-39-ல் மலேய இந்திய சங்க மகாநாடு நடைபெற்றது. அதற்கு ஈ. வெ. ரா. அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இவரும் அங்கே சென்று

அவர்கள் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி ஒரு விரிவுரை செய்தார்:

"இந்த மகாநாடு எங்கள் நாட்டுக் காங்கரசைப் பின்பற்றாமல், அரசாங்கத்தாரை உத்தியோகமும் பதவியும் கேட்காமல், நாட்டின் நலனுக்கும், பொது மக்களின் நன்மைக்குமான முறையில் ஆட்சி செலுத்தும்படி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தும்படியான மாதிரியில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மார்க்கம், மக்களை ஒன்றுபடுத்தி அவர்களுக்கு அறிவையும் சுயமரியாதையையும் உண்டாக்குவதே தவிர உத்தியோகங்களை இந்திய மயமாக்க வேண்டும் என்பதல்லவென்பதே எனது அபிப்பிராயம். இந்தியர்கள் என்பவர்களாகிய நாம், ஒரு மதம், ஒரு ஜாதி, ஒரு வகுப்பு, ஒரு கொள்கை, ஒரு லட்சியம் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. முதலாவது லட்சியத்தை ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டாலொழிய ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாது."

இவ்வாறு அங்கு பேசினார். இதை பெரும்பாலான மக்கள் வரவேற்றனர். அவ்வூர் நகர மண்டபத்தில், ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அதற்கு நகரப் பெரியார்களில் ஒருவரான "பார்ஸ்டன்" என்னும் ஒரு ஆங்கிலேயர் தலைமை தாங்கினார். அம்மண்டபத்தின் மாடியில் நான்கு புறங்களிலும் மக்கள் நிரம்பியிருந்தனர். ஊசி விழுந்தாலும் கணீர் என்ற ஒலி கேட்கும். அவ்வளவு அமைதி குடிகொண்டிருந்தது. அக்கூட்டத்தில் ஈ. வெ. ரா. பேசும்போது அமெரிக்க மாதாகிய மிஸ்.

மேயோ என்பவர் இந்தியாவைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் ஊழல்களைக் குறிப்பிட்டார். அத்தகைய ஊழல்களை யெல்லாம் போக்குவதுதான் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நோக்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டுவந்தார். அப்பொழுது ஒருவர் கேள்விகேட்டார். ஈ. வெ. ரா. வும் தக்க விடை கூறினார்.

கே:-மேயோ எழுதியதன் கருத்து என்ன?

வி:—கருத்து என்ன என்பதை நாம் பிறகு கவனிப்போம். அந்தம்மாள் எழுதியிருப்பவைகள் உண்மையா? பொய்யா? என்று நாம் முதலில் பார்க்கவேண்டும்.

கே:—காந்தியார் அந்தம்மாளைச் "சாக்கடைப் பரிசோதனை" என்று சொல்லியிருக்கிறாரே?

ப:—திரு. காந்தியார், சாக்கடைப் பரிசோதனை என்று சொல்லியது உண்மையாயிருந்தாலும், சாக்கடை இல்லாத இடத்தையாவது, சிங்கார வனத்தையாவது காட்டி அவைகளைப் பார்க்கச் சொல்ல அந்தம்மாளைக் கூப்பிட்டிருக்கலாம். அப்படிக் காட்டுவதற்கு ஆதாரமில்லாததால் தான் காந்தியார் இந்தியர்களைப் பார்த்து "மேயோ எழுதிய புத்தகத்தை மறந்து விடாமல் எப்போதும் ஒரு பக்கத்தில் வைத்திருங்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதன் கருத்து சாக்கடையை சுத்தம் செய்யுங்கள் என்பதேயாகும்.

கே:—வேறு பலர் மறுப்பு எழுதியிருக்கி றார்களே?

ப:—மேயோ சொன்னவற்றை யாரும் முழுதும் மறுக்கவில்லை. மிஸ். மேயோ நாட்டிலும் இவ்விதம் இல்லையா என்றுதான் எழுதியிருக்கிறார்கள். நீ மாத்திரம் யோக்கி யனா? என்றால் இதற்குப் பெயர் மறுப்பு ஆகுமா? ஒப்புக்கொள்வதாகும்.

இவ்வாறு அவர் கேள்விகளுக்கு விடை கூறி, மேயோ கூற்று ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார். கேள்விகேட்டவர் வெட்க மடைந்தார்.

மலேயா சுற்றுப் பிரயாணம் ஒரு மாதத்திற்குமேல் இல்லை; டிசம்பரில் சென்று ஜனவரியில் திரும்பினர். இக்குறைந்த காலத்தில் அந்நாடெங்கும் பொதுக் கூட் டங்கள் நடைபெற்றன. பினாங்கு, ஈப்போ, கோலாலம் பூர், தைப்பிங், மூவார், ஜோகூர்பார், பத்துபகார், மலாக்கா, தம்பின், கோலப்பிறை, கோலாகுபு, தஞ்சமா லிம், சுங்கை குருட், தெலுக்கான்சார், கம்மார், கோலா கஞ்சார், சுங்கபட்டாணி முதலிய ஊர்களில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. காலைப் பொதுக்கூட்டம் ஒரு ஊரில்; மாலைப் பொதுக்கூட்டம் மற்றோர் ஊரில். நடுப்பகலில் ஒரு ஊர்; இரவில் வேற்றூர். நள்ளிரவி லும் பொதுக்கூட்டம். பொதுக்கூட்டங்களுக்குக் கணக் கில்லை. ஒரே காலத்தில் இரண்டு பொதுக்கூட்டங்கள் வெவ்வேறு ஊர்களில் நடைபெறும். பெரும்பாலும் பொதுக்கூட்டங்களில் தோழர்கள், ஈ. வெ. ரா., எஸ். ராமநாதன், அ. பொன்னம்பலனார், சாமி சிதம்பரனார்,

சி. நடராஜன், என். பி. காளியப்பன் முதலியவர்கள் பேசுவார்கள். பொதுக்கூட்டங்களுக்குச் சீனர்கள், ஜப்பானியர், மலேயர்கள் திரளாக வந்தனர். இந்தியப் பெரியாரைப் பார்க்கவேண்டுமென்பதே இவர்கள் ஆவல். செல்வாக்குள்ள தமிழர்கள் ஈ. வே. ரா. வைத் தனியாகச் சந்தித்துப் பேசுவார்கள். பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகளும் சந்திப்பார்கள். அவர்கள் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப்பற்றி வாதம் புரிவார்கள். அவர்கள் கேள்விகளுக்கெல்லாம் தக்க விடைகூறுவார். அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்புவார்கள்.

மலேயாவில் உள்ள தமிழர்களிடத்தில் நம் நாட்டைப் போல சாதிச் சண்டைகள் இல்லை; மதப் போராட்டங்கள் இல்லை. மூடப்பழக்க வழக்கங்களும் குறைவு. பல தலைமுறைகளுக்கு முன் குடியேறிய அந்நாட்டிலேயே நிலையாக வாழும் தமிழர்களும் இருக்கின்றனர். அங்குள்ள சீனர்கள், ஜப்பானியர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், முஸ்லிம்கள் முதலியவர்களின் பழக்கத்தால் தமிழர்களும் ஓரளவு ஒற்றுமை பெற்றுள்ளனர். ஆதலால் அவர்களுக்குச் சுயமரியாதைக் கொள்கைகள் புதியவையல்ல. சாதிப்போர், சமய வெறுப்பு, வீண் சடங்குகள் ஒழிய வேண்டும் என்பது அவர்களுக்கு முற்றிலும் உடன்பாடு. இவை ஓரளவு பழக்கத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பவைகளே. இந்தியாவில் இக்கொடுமைகள் நிலைத்துள்ளன. இவைகளை ஒழித்துத் தமிழர்களை ஒன்றுபடுத்தவே சுயமரியாதை இயக்கம் பாடுபடுகின்றது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். ஆதலால் அவர்கள் இவ்வியக்கத்துக்குப் பேராதரவு தந்தனர்.

மலேயா நாட்டில் ஈ.வெ.ரா. வின் சொற்பொழிவைக் கேட்பதற்கென ஒவ்வோரிடத்திலும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் கூடினர். அவரைப் பார்ப்பதற்கெனப் பலர் திரண்டனர். இராமசாமியார் என்ற பெயரைக் கேட்ட வுடன் பாமரமக்கள் பலர் அவரை ஒரு பெரிய சாமியார் என்றே நினைத்துக் கொண்டனர். இந்த இந்தியச் சாமி யாரைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென்று அவர்களில் பலர் வந்தனர். இதற்கு உதாரணமாக அங்கு நடந்த ஒரு வேடிக்கையான நிகழ்ச்சியைக் கூறுகிறோம்:

ஒரு சிறு கிராமத்தில் மாலை 6 மணிக்கு ஒரு பொதுக் கூட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. சுற்றுப்புறக் கிராமங்க ளிலிருந்து ஏராளமான மக்கள் வந்திருந்தனர். பொதுக் கூட்டம் முடிந்துவிட்டது. இரவுச் சாப்பாடும் முடிந்தது. நல்ல நிலவு. தெருவில் நாற்காலிகள் போட்டு, ஈ. வெ. ரா. வும் தோழர்களும் உட்கார்ந்து உரையாடிக்கொண்டி ருந்தனர். இச்சமயம் சுமார் 40 வயதுள்ள ஒரு பெண் மணி சுமார் 20 வயதுள்ள தன் பெண்ணுடன் வந்தாள். "இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கும் சாமியார் எங்கே?" என்று தேடினாள். அங்கிருந்தவர்கள் சிரித்துக்கொண்டு இராமசாமியாரைக் காட்டினர். அவள் உடனே தன் பெண்ணுடன் வந்து அவர் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி னாள்; எழுந்தாள். "சுவாமி, நான் பத்துக்கல்லுக்கு அப்பாலிருந்து வருகிறேன். ஆதலால் நேரமாகிவிட்டது. உங்கள் உபதேசத்தைக் கேட்கக் கொடுத்து வைக்க வில்லை. இவள் என் பெண். (தன் பெண்ணைக்காட்டி) இவளுக்குக் கல்யாணமாகி நான்கு வருஷங்கள் ஆயின. இன்னும் பிள்ளை பிறக்கவேயில்லை. நீங்கள் ஏதாவது நல்ல வாக்கு கொடுக்கவேண்டும். தங்கள் வரத்தால்தான்

பிள்ளை பிறக்கவேண்டும்,'' என்று பரிதாபக் குரலிற் கூறினாள்.

இதைக் கேட்டதும் பக்கத்திலிருந்தவர்கள் நகைத்தனர். ஈ. வெ. ரா. வும் நகைத்தார். அப்பெண்மணியின் அறியாமைக்கு இரங்கினார். அவளை நோக்கி, "அம்மா! நான் சாமியாரல்ல; வெறும் ஆசாமிதான். எனக்கே 30-வருஷமாகப் பிள்ளையில்லை. நான் சொல்வதை நம்பாவிட்டால் இந்த அம்மாளைக் (நாகம்மையாரைக்காட்டி) கேட்டுப்பார். தனக்கே பிள்ளையில்லாதவன் உனக்கெப்படி வரம் கொடுக்க முடியும்? பிள்ளை யில்லாவிட்டால் என்ன? இங்கிருக்கும் வரையிலும் நன்றாகச் சம்பாதித்துச் சாப்பிடுங்கள். சிக்கனமாகச் செலவுசெய்து மீதம் பிடியுங்கள். அப்பொழுதுதான் இந்தியாவுக்குப் போனால் சுகமாயிருக்கலாம்,'' என்றார். அப்பெண்பிள்ளை, "சாமி! நீங்கள்சொல்வதைநான்நம்பமாட்டேன். பெரியவர்கள் இப்படித்தான் சொல்லுவார்கள். ஏழையின்மேல் பெரிய மனது வைத்து ஆசீர்வாதம் பண்ணவேண்டும்,'' என்று பிடிவாதம் பண்ணினாள். இறுதியில் அவளுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக்கும்படி, "சரி, உன் மகளுக்கு இன்னும் இரண்டுமூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிள்ளைக் கவலை வேண்டாம். பிறகு நல்ல ஆண் குழந்தை பெற்றுச் சுகமாக வாழ்வாள்,'' என்று சொன்னார். அவளும் சமாதானம் அடைந்து சென்றாள். நண்பர்கள் யாவரும் வேடிக்கையாகப் பரிகாசஞ் செய்தனர்.

மலேயா நாட்டில் இவர் சொற்பொழிவைக் கேட்ட எதிரிகள்கூட சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். ஓரிடத்திலாவது கூட்டத்தில் குழப்பம் நேரவில்லை. ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் "பெரிய மனிதர்கள்,' என்ப

வர்கள் வந்து கூடியிருப்பார்கள். சில சமயங்களில் ஈ.வெ. ரா. விடம் "மதங்களைப் பற்றி மிகுதியாகக் கண்டிக்காமலிருந்தால் நலம்," என்று யாராவது சொல்லுவார்கள். இவருக்கு எப்பொழுதும் முகதாட்சண்யம் அதிகம். தனது பரம்பரைப் பகைவரானாலும் நேரில் கண்டு விட்டால் அன்பாகவும் மரியாதையாகவும் நடந்து கொள்வார். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் ஈ. வெ. ரா. வின் சொற்பொழிவு சிறிது நேரம் "வழவழா கொழ கொழா" என்றிருக்கும். தனக்கும் தன் தோழர்களுக்கும் அளித்த வரவேற்பைப் புகழ்ந்துகொண்டிருப்பார்; விருந்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருப்பார். சமூக விஷயங்களைப் பற்றிச் சொற்களை அடுக்கிக் கொண்டே போவார். அவருடைய உண்மையான கருத்து எளிதில் வெளிப்படாது. சொற்பொழிவில் உயிர் இராது. வீரம் இராது. கூட்டத்தில் எதிர்ப்பு இருப்பதாகத் தெரிந்தால்தான் நன்றாகப் பேசுவார். கேள்விகள் கேட்டுவிட்டால் போதும். விரிவுரை வீர வுரையாகிவிடும். எதிரிகள் வெட்கித் தலை குனிவார்கள். எந்த இடத்திலும் இதுவரையிலும் இவர் தன்னைக் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறாமற் போனதேயில்லை. பதில் ஆணித்தரமாக இருக்கும். இதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் காட்டுகின்றோம்.

1928-ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றிப் பேசினார். அச்சொற்பொழிவில் மதத்தைப் பற்றியும், அதில் உள்ள ஊழல்களைப்பற்றியும் பேசும்போது ஒரு பார்ப்பனர் வந்து கேள்வி கேட்டார். அக்கேள்விகளும் அவைகளுக்கு இவரளித்த விடைகளும் இவை: இந்தக் கேள்வி

இவர் மீது பொது ஜனங்களுக்கு வெறுப்பு வரட்டும் என்பதற்கு ஆகவே,

"நீங்கள் சாமியைக் கல் என்று சொன்னீர்களே! இது சரியா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு ஈ. வெ. ரா. உடனே:— "ஆம்! வேண்டுமானால் எல்லோரும் என்னுடன் வாருங்கள்! காட்டுகிறேன்!" (என்று மேஜைமேலிருந்த கைத்தடியைத் தூக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டார். கோவில் பக்கம் எல்லோரும் கைகொட்டி நகைத்தனர்.)

மற்றோரு பார்ப்பனர்:—"ஆனால் அந்தக் கல்லுக்கு மந்திர உச்சாடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது" என்றார்.

ஈ. வெ. ரா.:—"அப்படியானால், மொட்டைப் பாறையில் உடைத்த கல்லுக்குச் செய்த மந்திர உச்சாடனத்துக்கு உண்மையில் சக்தி இருக்குமானால் இதோ எதிரில் இருக்கும் உயிருள்ள மனிதருக்கும் கொஞ்சம் அதே மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அவரை அந்தக் கல்லுச் சாமிக்குப் பக்கத்திலிருந்து பூசனை செய்யும்படியாகவாவது செய்யக்கூடாதா?" என்றார்.

முதலில் கேட்டவர்:— "'இந்து மதம்' என ஒன்று இல்லை யென்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நீங்களாவது ஒரு புது மதம் சொல்லக்கூடாதா?" என்றார்.

ஈ. வெ. ரா:– "நான் ஒரு புது மதத்தைப் போதிக்க வரவில்லை. ஒழுக்கத்திற்கு விரோத மான கொள்கைகளை மதம் என்றும், சாமி என்றும், புராணம் என்றும் பின்பற்றாதீர்கள். ஒழுக்கமாகவும், உண்மையாகவும், மற்ற மக்க ளிடத்தில் அன்பாகவும், சம பாவிப்பாகவும், பரோபகார எண்ணத்துடனும் இருந்தால் போ தும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அதற்குத் தகுந்த கொள்கைகள் எந்த மதமானாலும் சரி, அது மதம் அல்லாவிட்டாலும் சரி என்று தான் சொல்லுகின்றேன்" என்றார்.

கேட்டவர்:— "இருக்கின்றதை ஒழிப்பதா னால் மற்றொன்றைக் காட்டவேண்டாமா?" என்றார்.

ஈ. வெ. ரா:— "வீட்டிற்குள் அசிங்கம் இருக்கின்றது; நாற்றமடிக்கிறது; எடுத்து எறி யுங்கள் என்றால், அதற்குப்பதில் அந்தஇடத்தில் என்ன வைக்கின்றது என்று கேட்பது சரி யாகுமா? இந்து மதம் என்றால் உலகமெல்லாம் நாறுகின்றதே! அந்தத் துர்நாற்றம் போய் விட்டால் அதுவே போதும்." என்றார்.

* * *

மேலே கூறியதுபோல் ஈ.வெ.ரா. பிறர் தாட்சண்யத் திற்குக் கட்டுப்பட்டு, வழ வழா கொழ கொழா வென்று பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவருடைய தோழர்கள் சும்மா விருப்பதில்லை. அவர்களே சில நல்ல கேள்வி களை எழுதுவார்கள். எதிரிகள் கேட்பதுபோல்

ஈ.வெ.ரா.விடம் அனுப்பிவிடுவார்கள். பிறகு சொல்லவா வேண்டும்? நீர்வீழ்ச்சிதான்! அறிவு வெள்ளந்தான்! இந் நிகழ்ச்சி மலேயா நாட்டில் பல இடங்களில் நடைபெற்றது.

ஈ. வெ. ரா. வின் மலேயா சுற்றுப்பிரயாணத்தால் பெரும்பயன் விளைந்தது. அந்நாட்டுத் தமிழர்கள் ஒற்றுமையடைந்தனர். சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றி முற்றும் நன்றாக உணர்ந்தனர். அவர்களிடம் புதிய கிளர்ச்சியும், சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் அளவுகடந்த ஆவலும் தோன்றின.

மலேயா நாட்டில் ஈ. வெ. ரா. வின் சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தவர்களில் முதன்மையானவர்கள் பலர். சிங்கப்பூரில் இப்பொழுது "தமிழ்முரசு" என்னும் பத்திரிகையை நடத்திவரும் தோழர் G. சாரங்கபாணி; ஈப்போ ஆர். ஆர். ஐயாறு; தாமோதரம்; சுப்பையா; சுவாமி அற்புதானந்தா முதலியவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் முடியும் வரையிலும் கூடவே இருந்தனர். ஈ. வெ. ரா. வும் அவர் தோழர்களும் 1930-ஜனவரி 16 இல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினர்.

---

10. மேல்நாட்டுச் சுற்றுப்பிரயாணம்

ஈ. வெ. ரா. மலேயாவிலிருந்து திரும்பிய பிறகு "குடி அரசு"ம், "ரிவோல்ட்"டும், மீண்டும் ஈரோட்டுக்குச் சென்றன. ஈரோட்டிற்கு வந்த இரண்டொரு வாரங்களில் "ரிவோல்ட்" பத்திரிகை நிறுத்தப் பட்டது. இச்சமயம் நாடெங்கும் சுயமரியாதை இயக்கம் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. ஆனால் நீதிக்

கட்சித் தலைவர்கள் மட்டிலும் தாமரையிலைத் தண்ணீர் மாதிரியிருந்தனர். அவர்கள் முன்னேற்றமான சீர்திருத்தத்தைக் கண்டு அஞ்சினர். அவர்களிற் பலர் தங்கள் பட்டப் பெயர்களைவிட்டால் தங்கள் பெருமை போய்விடும் என்று நினைத்தனர். பலர் தங்கள் பட்டை நாமங்களைத் துறக்கப் பயந்தனர். பலர் தங்கள் திருநீற்றுப் பூச்சைவிட அஞ்சினர். இதற்கிடையில் நீதிக்கட்சியில் பார்ப்பனர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லி வந்தனர். இது ஈ. வெ. ரா. வுக்கும் அவர் தோழர்களுக்கும் விருப்பமில்லை. இத்தகைய பல காரணங்களால் நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்களுக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கும் அவ்வளவு தொடர்பில்லாமலிருந்தது. இந்தப் பிளவை எதிரிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு சுயமரியாதை இயக்கத்தை அழிக்க எவ்வளவோ முயன்றனர்.

இந்நாளில். அதாவது 1930-இல், திரு. காந்தியாரால் உப்புப்போர் தொடங்கப்பட்டது. இதை ஈ. வெ. ரா. ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; எதிர்த்து "குடி அரசி"ல் எழுதினார்.

> "முதலாவது, காந்திப்பொர் என்பதில் நமக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை. அதாவது, இதன் கொள்கைகளிடமும், நடத்துகின்ற தலைவர்களின் சொந்தக் கொள்கைகளிடமும், சில தலைவர்களின் நல்ல எண்ணத்தினிடமும் நமக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஏனெனில், இவர்கள் தேசத்தைவிட, தேசமக்களைவிடத் தங்கள் நிலையையும், தங்களின் அந்தஸ்தையும், கௌரவத்தையும் பிரதானமாய்க் கருதியிருப்பவர்

களும், சிலர் தங்கள் மதத்தின் ஆதிக்கத்தையும், வருணாச்சிரம தர்ம ஆதிக்கத்தையும் தங்கள் வகுப்பின் ஆதிக்கத்தையும் பிரதானமாய்க்கருதி யிருப்பவர்களுமாய் இருக்கின்றார்கள் என்று நாம் நினைக்கின்றோம். அன்றியும் இந்தியா வின் இன்றைய நிலைமைக்குப் பூரணசுயேச்சை வேண்டுமானால்—விடுதலை வேண்டுமானால்—சுயராஜ்யம் என்பது வேண்டுமானால்—வெள் ளைக்காரர் சுயநல ஆட்சி ஒழிய வேண்டு மானால், முதலில் மத ஆதிக்கமும் அதன் குருட்டு நம்பிக்கைகளும் ஒழியவேண்டும்; தீண் டாமை ஒழியவேண்டும். பெண்கள் கட்டுப் பாடு ஒழியவேண்டும். ஜாதி ஒழியவேண்டும். பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் அடியோடு ஒழியவேண் டும். முதலாளித் தன்மை ஒழியவேண்டும். இவ்வளவும் நடந்த பிறகுதான் வெள்ளைக் காரர் கொடுங்கோன்மை (தனாய் ஒழிந்துவிடும்; அல்லது) நம்மால் ஒழிக்கப்படவேண்டும். ஒழிக் கப்படவும் முடியும் என்பது நமது முடிவு.''

இச்சந்தர்ப்பத்தைத் தேசீய நடிகர்கள் நன்றாகப் பயன் படுத்திக் கொண்டனர். ஈ. வெ. ரா. வையும் அவர் தோழர்களையும் தேசத்துரோகிகள் என்றும், வெள்ளைக்காரர்களின் அடிமைகளென்றும் பறைசாற்றி னர். எப்படியாவது சுயமரியாதை இயக்கத்தை அழித்து விடலாம் என்று எண்ணினர். ஈ. வெ. ரா. வுக்குப் பல மொட்டைக்கடிதங்கள் எழுதினார்கள். சிவப்புக் கடி தங்கள் வரைந்தார்கள். சுட்டு விடுவதாகவும், வெட்டி விடுவதாகவும், குத்திவிடுவதாகவும் எழுதினார்கள். ஆயி

னும் இவர் தனதுகொள்கையைவிடவில்லை. எதிரிகளின் மிரட்டுதலுக்குச் சிறிதும் அஞ்சவில்லை.

"நமக்கும் பல மிரட்டுதல் மொட்டைக் கடிதங்களும், யோசனை கூறும் நண்பர்கள் கடிதங்களும் வந்தவண்ணமாய் இருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தில் (உப்புப் போர்) நாம் ஈடுபாடததாலும், அதைப் போற்றியாவது எழுதாமல் இருப்பதாலும், மற்றும் அதைக் கண்டித்து எழுதுவதாலும் இத்துடன் நமது செல்வாக்கு ஒழிந்து, சுயமரியாதை இயக்கமே அடங்கிப்போகும் என்றும் நமது எதிரிகள் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு மிருக்கிறனர்.

எப்படியிருந்தாலும் சரி, உப்புக்காய்ச்சும் சட்டமறுப்பு வெற்றிபெற்று தெருத்தெருவாய் உப்பு மலைமலையாய்க் குவிந்து கிடந்தாலும் சரி, அதோடு வெள்ளைக்கார ராஜாங்கமே ஒழிந்து, இந்தியா 'பூரண சுயேச்சை' அடைந்து இங்கிலாந்து தேசமும் நமது கைக்கு வருவதாயிருந்தாலும் சரி, இந்த உப்புக்காய்ச்சும் காரியத்தையோ, இது சம்பந்தமான சட்டமறுப்புக் காரியத்தையோ நாம் சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டோம் என்பதைத் தைரியமாய்ச் சொல்லுவதோடு இதனால் இந்தியாவுக்கு ஒரு வளைந்து போன குண்டூசியளவுகூட நன்மையேற்படாது என்றும் கோபுரத்தின் மீதிருந்து கூறுவோம்."

("குடி அரசு"–13-4-30)

என்று மீண்டும் சட்ட மறுப்பை எதிர்த்து எழுதினார். சுயமரியாதைக்காரர்களிலே ஒரு சிலர் கலக்கமடைந்தனர். தங்கள் உறுதியிழந்து உப்புப்போரில் கலக்கலாமா என்று நினைத்தனர். உப்புப் போரில் கலக்காவிட்டாலும் அதைக் கண்டிக்காமலாவது இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணினர். ஆனால் ஈ. வெ. ரா. சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை.

1930 மே மாதம் 10, 11 ஆம் நாட்களில் ஈரோட்டில் இரண்டாவது மாகாணச் சுயமரியாதை மகாநாடு நடைபெற்றது. இதனுடன் இளைஞர் மகாநாடு, பெண்கள் மகாநாடு, மதுவிலக்கு மகாநாடு, சங்கீத மகாநாடு முதலியவைகளும் நடந்தன. சுயமரியாதை மகாநாட்டுத் தலைவர், திரு. M. R. ஜெயக்கர். சர். ஆர். கே. ஷண்முகம் வரவேற்புக் கழகத்தலைவர். இளைஞர் மகாநாட்டுத் தலைவர் நாகர்கோயில் தோழர் P. சிதம்பரம், B. A., B. L., அவர்கள். பெண்கள் மகாநாட்டுத் தலைவர், டாக்டர் திருமதி S. முத்து லெக்ஷிமி ரெட்டி அவர்கள். மதுவிலக்கு மகாநாட்டுத் தலைவர், சிவகங்கை தோழர் S. ராமச்சந்திரன் சேர்வை, B. A , B. L., அவர்கள். சங்கீத மகாநாட்டுத் தலைவர், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகச் சங்கீத ஆசிரியர், திரு. K. பொன்னையா அவர்கள்.

மகாநாட்டுத் தலைவர் திரு. ஜெயக்கர் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் உண்மையான கொள்கைகளை உணர்ந்தார். அதன் மத, சமுதாயச் சீர்திருத்தக்கொள்கைகளை வரவேற்றார்; பாராட்டினார். மத, சமுதாயச் சீர்திருத்த நோக்கங்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருப்பதைக்கண்டு திகைப்படைந்தனர். இந்துக்

களும், கிறிஸ்துவர்களும், முஸ்லிம்களும், தாழ்த்தப் பட்டவர்களும் ஒன்று கூடியிருப்பதைக் கண்டு வியப்புற் றார். இவ்வகுப்பார் யாவரும் ஆயிரக்கணக்கில் உடனி ருந்து உண்ணுவது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களே யாவருக்கும் சமையல் செய்வது, பரிமாறுவது என்ற மாபெரும் சமூகப் புரட்சியை இந் நாட்டில் முதன் முதல் உண்டாக்கியது சுயமரியாதை இயக்கந்தான் என்பதைப் பார்த்ததும் ஆச்சர்யத்தால் திகைத்தார். இவ்வியக்கத்தைத் தோற்றுவித்த ஈ. வெ. ரா. வின் ஆற்றலைப் புகழ்ந்தார். அறிவைப் போற்றி னார்.

> "உங்களுடைய இயக்கத்தில் ரோமன் கத் தோலிக் கிறிஸ்தவர்களும், மகமதியர்களும் சேர்ந்திருப்பது விசேஷமாகும். மதத் தலைவர் களும் காங்கரஸ் தலைவர்களும் செய்யமுடியாத காரியத்தை நீங்கள் செய்து முடித்திருக்கின் றீர்கள்.
>
> சுயமரியாதை இயக்கம் ஏழைகள், கஷ்டப் படுகிறவர்கள், அநீதிக்கு உட்பட்டிருப்பவர்கள், சமத்துவத்தை அடையாதவர்கள் ஆகியோர் களை முன்னேற்றுவதற்காகவே ஏற்பட்டது. நமக்கு எதிரிகள் சர்க்காராயினும் சரி, மேல் ஜாதியாரெனப் படுவோராயினும் சரி, அவர்கள் எதிர்ப்பை நாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தக் கூடாது.

திரு. ஈ. வெ. ராமசாமியார் சட்டசபை களைப் பற்றியோ, அரசாங்கத்தைப் பற்றியோ

கவலை கொள்ளாதவர். அவர் ஏழை மக்களுக்குத் தொண்டுசெய்வதே தனது பிறவியின் பயன் என்று கருதியிருப்பவர். இவர் உங்கள் இயக்கத்திலிருக்கின்றார்."

மேற்குறித்தவை, திரு. ஜெயக்கரின் விரிவுரையில் உள்ளவை.

ஈரோட்டு மகாநாட்டில், அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறையைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றச் சில இளைஞர்கள் முயன்றனர். "சுயமரியாதை இயக்கம் அரசியலில் கலக்கக்கூடாது; யார் எவ்வளவு தூற்றினாலுஞ் சரி, போற்றினாலுஞ்சரி சட்டமறுப்பை ஆதரிக்கக்கூடாது, தனித்த சமூக இயக்கமாகவே நடைபெற வேண்டும்," என்று ஈ. வெ. ரா. உறுதியோடிருந்தார். ஆதலால் இத்தகைய தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. இம்மகாநாட்டில் செங்கற்பட்டுத் தீர்மானங்கள் முழுவதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. பெண்ணுரிமை சம்பந்தமாகப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. எந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மாதம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானம் அவைகளுள் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஏனெனில் இதன் பிறகே காங்கரசில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இம்மகாநாட்டிற்குப் பின் சுயமரியாதை இளைஞர்கள் சிலர் இயக்கத்தை விட்டு விலகினர்; காங்கரஸ் குழியில் வீழ்ந்தனர். எதிரிகளின் பண நுழைவு; உப்புப்

போரில் இவர்களுக்குண்டான போலி மோகம்; ஈ. வெ. ரா. வின் மேல் தனிப்பட்ட முறையில் உண்டான கோபம்; இவைகளே இவர்களைப் பிரித்துவிட்டன. இவர்கள் தேசீய நாடார், தேசீய முஸ்லிம் என்பதுபோல் தேசீயச் சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்ற பெயர்பூண்டு சிலர் கூடி ஈ. வெ. ரா. வைத் தூற்றினார்கள். மற்ற தோழர்களையும் பழித்தார்கள். ஆயினும் இயக்கம் வளர்ச்சிபெற்றே வந்தது. இக்காலத்தில் நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்த வைதீகப்பணக்காரர்கள் பலரும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைவிட்டு விலகிவிட்டனர் என்றே கூறலாம்.

1930 செப்டம்பர் மாதத்தில் சென்னைச் சட்ட சபைக்குப் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இதில் நீதிக்கட்சி வெற்றிபெற்றது. சுயேச்சையாக நின்ற பலர் தோல்வி யடைந்தனர். காங்கரஸ் அன்பர் என்று சொல்லிக்கொண்டவர்களும் வீழ்ந்தனர். சுய ராஜ்ஜியக் கட்சியின் பெயரே தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. நீதிக்கட்சியின் இவ்வெற்றிக்குக் காரணம், சுயமரியாதை இயக்கமும் ஈ. வெ. ரா. வின் உழைப்புமே. இவ்வுண்மையை உலகம் அறியும். ஆனால் அப்பொழுது நீதிக்கட்சியின் தலைவராயிருந்தவர்கள் இவ்வுண்மையை மறந்து விட்டனர். நீதிக்கட்சி வெற்றி பெற்றதும், காலஞ்சென்ற திவான்பகதூர் முனிசாமி நாயுடு அவர்கள் தலைமையின் கீழ் மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டது. திரு. நாயுடு அவர்கள் முதல் மந்திரி. கட்சித் தலைவர். காங்கரசில் பற்றுள்ளவர். இச்சமயம் நீதிக்கட்சிக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கும் அதிகத் தொடர்பில்லை. இயக்கத்தின் விரைவான முற்போக்கு நீதிக்கட்சியினரை அஞ்சும்படி செய்துவிட்டது.

1931 ஆகஸ்டில் விருதுநகரில் மூன்றாவது சுயமரியாதை மாகாண மகாநாடு நடைபெற்றது. இதன் தலைவர், சர். ஆர். கே. ஷண்முகம் அவர்கள். வரவேற்புத் தலைவர், தோழர். வி. வி. ராமசாமி அவர்கள். இம் மகாநாட்டில் நிறைவேறிய தீர்மானங்களுள், "மதங்கள் மனித சமூக ஒற்றுமைக்குத் தடை செய்கின்றன; மூட நம்பிக்கைகளை வேரூன்றச் செய்கின்றன; ஆதலால் அவைகளை அழிக்கவேண்டும். கதர்க் கைத்தொழில் இந்தியாவின் பொருளாதார நிலையை வளர்க்காது. கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குஇயந்திர சாதனங்களே ஏற்றவை," என்னுங் கருத்துடைய தீர்மானங்கள் குறிக்கத்தக்கவை. மற்றும் செங்கற்பட்டுத் தீர்மானங்களையும், ஈரோட்டுத் தீர்மானங்களையும் ஒப்புக்கொள்வதாகவும் முடிவு செய்யப் பட்டன. இதனால் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குப் பல புதிய எதிரிகள் முளைத்தனர். மத மொழிப்புத் தீர்மானத்தை அவர்கள் எல்லோரும் முழுமூச்சுடன் எதிர்த்தனர். முஸ்லிம்களின் எதிர்ப்பு ஒரு புறம். கிறிஸ்தவர்களின் எதிர்ப்பு மற்றொருபுறம். இந்து வைதீகர்கள் எதிர்ப்பு இன்னொருபுறம். வழக்கம் போல் காங்கரஸ் காரர்களின் எதிர்ப்பு எல்லாப் புறங்களிலும். இந்நிலையிலும் இயக்கம் பின்னடையவில்லை. கற்றறிந்த இளைஞர்களின் ஆதரவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தே வந்தது. மேலும் லண்டன் R. P. A. என்ற பகுத்தறிவுக் கழகத்தாரின் புத்தகங்களும், பிரசுரங்களும், இன்னும் இதைப் போல அமெரிக்காவிலுள்ள சங்கங்களின் புத்தகங்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பரப்பப்பட்டன. சுயமரியாதை இயக்கக்கொள்கைகள் அதிசத் தீவிரமாகப் பரவலாயின.

இதன் பிறகு சுயமரியாதை இயக்கம், சமதர்மப் பிரசாரத்திலும் நாளடைவில் இறங்கி விட்டது. இதுவே இயக்கத்தின் குறிக்கோள் என்பதை ஈ. வெ. ரா. பல தடவைகளில் கூறியுள்ளார். ஈரோட்டு மகாநாட்டு முடிவில் ஈ. வெ. ரா. எழுந்து நன்றி கூறும்போது வெளி விட்ட கருத்தைக் கீழே பாருங்கள்:

"இந்த இயக்கமானது இன்றைய தினம் பார்ப்பனரையும், மதத்தையும், சாமியையும், பண்டிதர்களையும் கண்டித்துக்கொண்டு,மூடப் பழக்கவழக்கங்களையும் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு, மூட மக்களைப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருப்பது போலவே என்றைக்கும் இருக்கும் என்றோ, அல்லது இவைகள் ஒழிந்த வுடன் இயக்கத்திற்கு வேலையில்லாமல் போய் விடும் என்றோ யாரும் கருதிவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேற் சொன்னவைகளின் ஆதிக்கங்கள் ஒழிவதோடு, ஒருவன் உழைப்பில் ஒருவன் நோகாமல் சாப்பிடுகிறது என்கின்ற தன்மை இருக்கின்ற வரையிலும், ஒருவன் தினம் ஒருவேளைக் கஞ்சிக்கு மார்க்கமில்லாமல் பட்டினி கிடந்து சாவதும், மற்றொருவன் தினம் ஐந்து வேளை சாப்பிட்டுவிட்டுச் சாயுமான நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டு வயிற்றைத் தடவித்தடவிக் கொண்டிருக்கிறதும் ஆகிய தன்மை இருக்கிற வரையிலும், ஒருவன் இடுப்புக்கு வேஷ்டியில்லாமல் திண்டாடுவதும், மற்றொருவன் மூன்று வேஷ்டி போட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாகத்

திரிவதுமான தன்மை இருக்கின்ற வரையிலும், பணக்காரர்களெல்லாம் தங்களது செல்வம் முழுமையும் தங்களுடைய சுயவாழ்வுக்கே ஏற்பட்டது என்று கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற தன்மை இருக்கின்றவரையிலும், சுயமரியாதை இயக்கம் இருந்தேதான் தீரும்."

இக்கொள்கையுடன் இப்பொழுது சுயமரியாதை இயக்கம் வேலை செய்யத் தொடங்கி விட்டது. சுயமரியாதை இயக்கம் அரசியல் இயக்கம் அல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டாலும், அது அடிக்கடி அரசியல் திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டுதான் வந்தது. இந்திய மக்களின் வறுமையைப் போக்கவேண்டும் என்று கூறிற்று. சட்டப்படி பொருளாதார ஒற்றுமைக்கு வழி கோல வேண்டும் என்று சொல்லிற்று. இக்காலத்தில் உப்புப் போரும் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. சமதர்ம நோக்குடைய பலர் சுயமரியாதை இயக்கத்திற் புதிதாகச் சேர்ந்தனர்.

இந்நிலையில் ஈ. வெ. ரா. மேல்நாட்டுச் சுற்றுப்பிரயாணம் புறப்பட விரும்பினார். மேல்நாடுகளில் அரசியல் இயக்கங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன? சமுதாய இயக்கங்கள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன? அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் யாவை? அவர்கள் அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம் முதலியவைகளில் எவ்வாறு முன்னேற்றமடைந்தனர்? பொது இயக்கங்களை எவ்வாறு நடத்துகின்றனர்? என்பவைகளை நேரிற் கண்டறிய விரும்பினார். இச்சமயம் இவருக்கு உடல் நலமில்லை. டாக்டர்கள் நீண்ட ஓய்வு வேண்டும் என்று கூறினர். ஆயினும் அஞ்சவில்லை. சுற்றுப்

பிரயாணம் புறப்படுவது என்றே முடிவு செய்தார். 1931 டிசம்பர் 13இல் சென்னையில் கப்பலேறினார். தோழர் S. ராமநாதன் அவர்களும், ஈரோடு ராமு அவர்களும் உடன் சென்றனர். ஈஜிப்ட், கிரீஸ், துருக்கி, ரஷ்யா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, ஸ்பெயின், பிரஞ்சு, போர்ச்சுகல், முதலிய பல நாடுகளுக்குஞ் சென்றனர். ஒரு வருடம் போய் சுற்றி ஆங்காங்கேயுள்ள பல பொது இயக்கங்களையும் கண்டறிந்தனர். அவ்வியக்கத் தலைவர்களுடன் அளவளாவினர். பல உண்மைகளை உணர்ந்தனர்.

ஜெர்மனியின் தலைநகரான பேர்லினில் (Berlin) ஈ. வெ. ரா.வும் இவர் தோழர்களும் பல தினங்கள் தங்கியிருந்தனர். அப்பொழுது அது குடி அரசு அரசாங்கமாக இருந்தது; ஹிட்லர் ஆட்சிக்கு வரவில்லை. அங்கே பல சமதர்மச் சங்கங்கள் இருந்தன. பல சமதர்மப்பத்திரிகைகள் நடைபெற்று வந்தன. இவர்கள் பல சமதர்மச் சங்கங்களுக்கும் சென்றார்கள். அச்சங்கத்தார்களுடன் கலந்து பழகினார்கள். அவர்கள் கொள்கைகளைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். நிர்வாணச் சங்கங்களுக்கும் (Naked Societies) சென்று அவர்களுடைய உண்மை நோக்கங்களையும் உணர்ந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் ஸ்பெயின் நாட்டிலும் உள்நாட்டுக் குழப்பம் இல்லை. அமைதியாகவே யிருந்தது. அதன் தலைநகரமாகிய மாட்ரிட் நகரிலும் பல தினங்கள் தங்கியிருந்தனர். அந்நாட்டுச் சமதர்மிகளுடனும் பழகினர். அந்நாட்டில் உள்ள பொது இயக்கங்களைப் பற்றியும் உணர்ந்தனர்.

ஈ. வெ. ரா. வும் அவர் தோழர்களும் நீண்டநாள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த நாடு ரஷ்யா தான். அங்கே

சமதர்ம ஆட்சி எவ்வாறு நடைபெறுகிறது? அவ்வாட்சியால் அந்நாடு அடைந்த பயன் என்ன? அந்நாட்டு மக்களின் நிலை எவ்வாறுள்ளது? அவர்கள் தங்கள் அரசாங்கத்தைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றனர்? என்பவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவே நீண்டநாள் தங்கி அரசாங்க விருந்தினராக இருந்து அந்நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்தனர். அரசாங்க காரியாலயங்களை யெல்லாம் பார்வையிட்டனர். பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கெல்லாம் சென்றனர். கல்வி நிலையங்களையெல்லாம் கண்டனர். நாடக அரங்குகள், சுவடி நிலையங்கள், படிப்பிடங்கள் ஆகியவைகளையெல்லாம் பார்த்தனர். தொழிலாளர் சங்கங்களைப் பார்வையிட்டனர். விவசாயப்பண்ணைகளுக்கும் சென்றார்கள். அவைகள் விஞ்ஞான முறையில் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன வென்று அறிந்துகொண்டனர். அந்நாட்டு அரசாங்கத்தின் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளைச் சந்தித்தனர். அவர்கள் வாயிலாகப் பல உண்மைகளையும் கேட்டறிந்தனர். இவர்கள் அந்நாட்டுப் பொது மக்களாலும், தொழிலாளர்களாலும், அரசாங்கத்தார்களாலும் நன்கு வரவேற்கப்பட்டனர். பல வரவேற்புப் பத்திரங்கள் வாசித்தளிக்கப்பட்டன. பல பொதுக்கூட்டங்களில் சொற்பொழிவாற்றினர். அவைகளில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கைகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். இவ்வியக்கத்தை அந்நாட்டினரும் கொண்டாடினர்.

ஈ. வெ. ரா. இங்கிலாந்து சென்றபோதும் பல தொழிலாளர் தலைவர்களைச் சந்தித்தார். காலஞ் சென்ற தோழர் சக்லத்வாலாவைக் கண்டு உரையாடினார். அந்நாட்டுத் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப்பற்றிய உண்மை

களை அறிந்தார். 20-6-32-இல் இங்கிலாந்தில், மேக்ஸ் பரோ லேக் பார்க்கில் ஒரு தொழிலாளர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கூடியிருந்தனர். இக்கூட்டத்தில் தொழிலாளர் தலைவர், தோழர் லான்ஸ்பரி ஒரு சொற்பொழிவாற்றினார். அதற்கு விடைகூறும் முறையில் ஈ.வெ.ரா. பேசியது இது:—

"இந்தியர்களாகிய எங்களை நீங்கள் ஒரு பரிகசிக்கத் தகுந்த சமூகமாகக் கருதலாம். ஆனால் நாங்கள் பிரிட்டிஷ் தொழிற்கட்சியை மிகமிகப் பரிகசிக்கத்தக்க விஷயமாய்க் கருதுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இந்திய சுரங்கங்களில் 10 மணி நேர வேலைக்கு 8 அணா கூலி கொடுத்து இந்தியர்களிடம் வேலை வாங்கப்படுகிறது. சுமார் 40 ஆயிரம் பெண்கள் தினம் 5 அணா கூலிக்கு பூமிக்குள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமையையும் ஆபாசத்தையும் நிறுத்த தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் என்ன செய்தது?

அவ்வளவோடு மாத்திரம் அல்லாமல், இந்தியாவானது,—இந்திய அரசர்களும், ஜமீன்தார்களும், முதலாளிமார்களும், ஐரோப்பிய வியாபாரிகளுமே ஆதிக்கம் வகிக்கும்படியானதும், தொழிலாளிகளுக்கும், குடித்தனக்காரர்களுக்கும், பாத்தியமும் பொறுப்பும் இல்லாததுமான

ஒரு அரசியல் சபை மூலம், நிர்வாகம் நடக்கும் படியான காரியத்திற்கு உதவி செய்கிறார்கள்.

ஆதலால், யார்க்ஷையர் தொழிலாளிகளே! நீங்கள் இந்தப் போலிக் கட்சிகளையும், கொள்கைகளையும் நம்பாமல், மனித சமூகவிடுதலைக்கும், சுதந்தரத்துக்கும், சமத்துவத்துக்கும் உண்மையாகவே போராடுவதற்காக உலகத் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருங்கள்."

* * *

ஈ. வெ. ரா. தனது சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு இலங்கை வழியாக இந்தியாவுக்கு வந்தார். அப்பொழுது இலங்கையிலிருந்த பெருந்தலைவர்களெல்லாம் இவரை வரவேற்றனர். இலங்கை சட்டசபையினர் ஒரு விருந்தளித்தனர். இவர் இலங்கை வந்தவுடன் திரு. நாகம்மையாரும், மாயவரம் தோழர் சி. நடராஜன் அவர்களும் இலங்கை சென்று அவருடன் கலந்து கொண்டனர். இலங்கைச் சுயமரியாதைக்காரர்கள் அனைவரும் இவர் வருகையால் அளவற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தனர். பல சங்கங்கள் இவரை வரவேற்றன. இவர் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் சென்றார். பல பொதுக் கூட்டங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். பல தொழிலாளர் கூட்டங்களிலும் பேசினார். இப்பேச்சுகளில் "தொழிலாளர் முன்னேற்றம், பொருளாதார சமத்துவம், மற்ற நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் அடைந்துள்ள உயர்ந்த நிலைமை, அவர்கள் ஒன்றுபட்டுழைத்து நன்மை பெறும் வழி, முதலாளிமார்களால் தொழிலாளிகளுக்கு

உண்டாகும் துன்பங்கள், அத்துன்பங்களை நீக்கி முன்னேறும் வழிகள்,'' ஆகியவைகளைப்பற்றிப் பேசினார். இவரது "இலங்கை சொற்பொழிவு'' என்னும் ஒரு சிறு புத்தக பிரசுரம் 10 ஆயிரக்கணக்கில் 6 பை வீதம் விற்பனை ஆயிற்று. இலங்கையில் சில தினங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபின், அவரும் அவர் தோழர்களும் 11-11-1932-இல் ஈரோடு வந்து சேர்ந்தனர்.

ஈ. வெ. ரா. மேல்நாடு சென்றிருந்த காலத்திலும் சுயமரியாதை இயக்கம் சிறிதும் தளர்ச்சியடையவில்லை. நாகம்மையாரும், ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமியும் இயக்கத்திற்காக உழைத்துவந்தனர். தோழர் M. சிங்காரவேலு B. A., B. L., அவர்கள் 'குடிஅரசில்' எழுதிவந்த கட்டுரைகள் தமிழ் நாட்டில் சமதர்ம வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடச்செய்தன. "குடிஅரசு'' ஆசிரியர் சம்பந்தமான பொறுப்பின் மேற்பார்வையைச் சாமி சிதம்பரனார் பார்த்துவந்தார். தோழர்கள், அ. பொன்னம்பலனார், பட்டுக்கோட்டை அழகர்சாமி, பண்டிட் திருஞான சம்பந்தம், புதுக்கோட்டை முத்துசாமி வல்லத்தரசு B. A., B. L., ப. ஜீவானந்தம், S. லெட்சுமிரதன் பாரதியார் M. A., B. L., T. V. சுப்பிரமணியம், K. M. பாலசுப்பிரமணியம் B. A., B. L., S. குருசாமி B. A., புரபசர் லெட்சுமி நரசு B. A., N. B. காளியப்பன், S. V. லிங்கம் சேலம் சித்தையன், ஆர். நடேசன், ராமசுப்பையா, அ. ரெத்தினசபாபதி, T. V. சோமசுந்தரம் B. A., B. L., போன்ற பலர் நாடெங்கும் இயக்கத்தைப் பரவச்செய்து வந்தனர். தோழியர்கள் T. S. குஞ்சிதம் B. A., L. T., மூவலூர் ராமாமிர்தத்தம்மாள், திருச்சி நீலாவதி, R. அன்னபூரணி, இந்திராணி பாலசுப்ரமண்யம்,

காரைக்குடி S. விசாலாட்சி போன்ற பல பெண் மக்களும் இயக்கத்திற்காக உழைத்து வந்தனர். இச் சமயத்தில், சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவர்கள் சிலர் இயக்கப் பிரசாரத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் விலகி நின் றனர். ஆயினும் மற்றவர்கள் இதனால் சிறிதும் தளர்ச் சியடையவில்லை. நாடெங்கும் பொதுக்கூட்டங்களும் மகாநாடுகளும் அடிக்கடி நடைபெற்று வந்தன.

இக்காலத்தில் சென்னை மந்திரி சபையில் மாறுதல் உண்டாயிற்று. நீதிக்கட்சியின் தலைவராயிருந்த திரு. B. முனிசாமி நாயுடு அவர்கள்மீது கட்சியிலிருந்தவர்கள் வெறுப்புக் கொண்டனர். புதிய தலைவரைத் தேர்ந் தெடுக்க விரும்பினர். இதன் பொருட்டு தஞ்சையில் 1932 அக்டோபரில் கூட்டப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் மகாநாடு, எதிரிகள் எள்ளிநகையாடும்படி குழப்பத்தில் முடிந்தது. பின்னர் திரு. முனிசாமி நாயுடு அவர்கள் தனது மந்திரிப் பதவியிலிருந்தும் கட்சித் தலைவர் பதவி யிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டார். இவருக்குப் பின் பொப் பிலி அரசர் நீதிக்கட்சித் தலைவரானார். முதல் மந்திரி யாகவும் ஆனார். இந்த முயற்சியில் சுயமரியாதைக்காரர் கள் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். தஞ்சையில் நடந்த மகாநாட்டில் சுயமரியாதைக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் பொப்பிலி அரசரையே முழுமனதுடன் ஆதரித் தார்கள். காரணம் முனிசாமி நாயுடு காங்கரசில் அனு தாபமுடையவரென்பதைப் பல வழிகளிலும் காட்டிக் கொண்டதோடு சுயமரியாதை இயக்கத்தை வெறுத் ததுமே யாகும்.

11. சமதர்ம இயக்கம்

தோழர் ஈ. வெ. ரா. மேல்நாட்டுச் சுற்றுப்பிரயாணத்திலிருந்து திரும்பியதும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் மாறுதல் செய்ய விரும்பினார். இதுவரை இவ்வியக்கம் வெறும் சமுதாயச் சீர்திருத்த இயக்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தது. இதை மாற்றி அரசியல் கொள்கையுடைய இயக்கமாக்கவும் எண்ணினார். உடனே தோழர் M. சிங்காரவேலு அவர்களைக் கலந்து ஒரு திட்டத்தை எழுதினார். இதில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நோக்கம் இன்னதென்று குறிக்கப்பட்டது. வேலைத் திட்டம் வேறு குறிக்கப்பட்டது.

இப் புதிய திட்டத்தைப்பற்றி முடிவுசெய்ய 1932-டிசம்பர் 28-29 ஆம் நாட்களில் ஈரோட்டில் ஈ. வெ. ரா. வீட்டில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்திற்கு இம் மகாணத்திலிருந்த சுயமரியாதைத் தொண்டர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தனர். தோழர் சிங்கார வேலு அவர்களும் வந்திருந்தார். கூட்டம் தொடங்கியவுடன் அச்சிடப்பட்டிருந்த புதிய திட்டம் படிக்கப்பட்டது. திட்டத்தின் கருத்தைப்பற்றித் தோழர் சிங்காரவேலு விளக்கிக் கூறினார். அத்திட்டத்தைத் தோழர் சாமி சிதம்பரனாரும் இன்னும் சிலரும் எதிர்த்தனர். "சுயமரியாதை இயக்கத்தில் அரசியல் கொள்கை வேண்டாம்; சமூக இயக்கமாகவே இருந்து வேலை செய்தால் போதும்; அரசியல் இயக்கமானால் நீதிக் கட்சியைப்போல இதுவும் சமூகச் சீர்திருத்த வேலையைச் சரியாகச் செய்வதற்கு முடியாத நிலையை அடைந்துவிடும்," என்று காரணங் கூறினர். இவ்வெதிர்ப்புக்குக் கூட்டத்தில் ஆதரவில்லை.

எல்லோரும் புதிய திட்டத்தில் ஆவல்கொண்டனர். "எந்தச் சீர்திருத்தங்களையும் அரசியலைக் கைப்பற்று வதன் வழியாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். அரசியலில் நுழைய விரும்புவோர்க்கும் நமது இயக்கத்தில் இட மிருக்கவேண்டும். சுயமரியாதை இயக்கம் எப்பொழு தும் போல் சமூக இயக்கமாக இருந்து வரலாம். அரசிய லுக்காக அதற்குள் "சமதர்மக் கட்சி" என்ற ஒரு தனிப் பிரிவை அமைத்துக்கொள்ளலாம்" என்று எதிர்த்தவர் களுக்கு விடையளிக்கப்பட்டது. பிறகு எதிர்த்தவர் களும் புதிய திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டனர்.

ஈரோட்டில் செய்த முடிவுகளை ஒரு மாகாண மகா நாடு கூட்டி இதன் மூலம் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம் முடிவுகள் பத்திரிகைகளில் வெளியானவுடன் பிற்போக் கான அரசியல் வாதிகள் அனைவரும் அஞ்சினார்கள். சுயமரியாதை இயக்கம் பொதுவுடமை இயக்கமாகிவிட்ட தென்று கூச்சலிட்டனர். "ஈ. வெ. ரா. ரஷ்யா சென்று வந்ததன் பலன் இது. இத்திட்டம் ரஷ்ய அரசாங் கத்தின் தூண்டுதலினாலேயே முளைத்தது," என்று திரித்துக்கூறினர். ஆனால் இத்திட்டம் பொதுமக்கள் மனதைக் கவர்ந்தது. பழய சுயமரியாதைக்காரர்கள் பலர் கட்சியின் போக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்று கூறி ஒதுங்கினர். சிலர் அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறைக்கு ஆளாவோம் என்று அஞ்சி மறைந்தனர். ஆனால் புதிய வர்கள் பலர் இயக்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டேயிருந்தனர். காங்கரசின் பலம் குன்றியது. தென்னாட்டுக் காங்கரசை சுயமரியாதை இயக்கம் விழுங்கிவிட்டது. சுயமரியாதை சமதர்ம சங்கம் என்னும் பேரால் தமிழ் நாட்டிலும்

மலையாளத்திலும் பல நூற்றுக்கணக்கான சங்கங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. வாரம்தோறும் மகாநாடுகள் நடந்தன. இதனால் காங்கரஸ்காரர்கள் இவ்வியக்கத்தைப்பற்றித் தவறாகப்பொது மக்களிடம் கூற முன்வந்தனர். "சுயமரியாதை இயக்கம் பொதுவுடமை இயக்கமாகி விட்டது. அதை அடக்காவிட்டால் நாட்டிற்கு இன்னல்கள் நேரும்," என்று கூறி வந்தனர். அரசாங்கத்தார்க்கும் அடக்கு முறை துப்பாக்கியை நீட்டும்படி அறிவுறுத்தினர்.

ஈரோட்டுத் திட்டத்தைப் பாராட்டுவதற்காகவும், பொது மக்களுக்கு அறிவிப்பதற்காகவும், தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. அவைகளில் ஈரோட்டுத் திட்டம் ஆதரிக்கப்பட்டது. அத்திட்டத்தை மாகாண மகாநாட்டுக்குச் சிபார்சுசெய்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

"சுயமரியாதை இயக்கம் அரசியலில் கலத்தல் கூடாது; சமூக இயக்கமாகவேயிருந்து வேலை செய்து வரவேண்டும்; சட்டசபை நுழைவால் சமதர்மத் திட்டம் வெற்றி பெற முடியாது," என்று தோழர் S. ராமநாதன் அவர்கள் கூறி இத்திட்டத்தை எதிர்த்து வந்தார். இவருடைய எதிர்ப்புக்கு ஆதரவு மிகுதியாகவில்லை. ஈ. வெ. ரா. வும் அவர் தோழர்களும் ஈரோட்டுத் திட்டத்தை நாடெங்கும் பரவச் செய்வதில் முனைந்து நின்றனர்.

* * *

1933 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் ஈ. வெ. ரா. மனைவி நாகம்மையாருக்குத் தீராத உடல் நோய் கண்டது. ஈரோடு மிஷன் மருத்துவ நிலையத்தில் சேர்க்கப்

பட்டார்; ஈ. வெ. ரா. அல்லும் பகலும் உடனிருந்தார். இச்சமயம் திருப்பத்தூரில் வட ஆற்காடு ஜில்லா சுயமரியாதை மகாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. இதற்கு ஈ. வெ. ரா. புறப்பட்டார். நாகம்மையாரின் உடல் நிலை மிக்க மோசமாகி விட்டது. உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் திருப்பத்தூருக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். போகவேண்டாம் என்று சிலர் தடுத்தனர். இதை அவர் கேட்கவில்லை. மகாநாட்டுக்குச் சென்றுவிட்டார். வீட்டிலுள்ளவர்களின் காயலாவுக்காகவோ, சாவுக்காகவோ இவர் காத்திருப்பதில்லை. இதற்கு பல உதாரணங்கள் உண்டு. இவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரே பையன். அவன் 10வயதில் லண்டனுக்கு படிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டான். அவன் திரும்பி வந்து க்ஷயரோகத்தால் இறந்து விட்டான். அவன் இறக்கும் போது ஈ. வெ. ரா. சுற்றுப்பிரயாணத்தில் இருக்கிறார். தனது மாமனார் இவர் வீட்டில் காயலாவாயிருந்தார். அவர் இறக்கும் போது சென்னையில் இருக்கிறார். இவர் தமயனார் மனைவி இறந்த அன்றே வெளியூருக்கு புறப்பட்டு விட்டார். இவரது தாயார் இறக்கும் போது 1 மணிக்குமுன் சுற்றுப்பிரயாணம் சென்று விட்டார். இறந்தவுடன் 130 மைல் கார் சென்று அழைத்து வந்தது. அன்று மாலையே புறப்பட்டு விட்டார். அதுபோலவே மனைவி நாகம்மையார் சாவு படுக்கையில் இருக்கும்போது திருப்பத்தூர் மகாநாட்டுக்குச் சென்று விட்டார். வந்ததும் மனைவி இறந்து போனார். இறந்த அன்றே திருச்சிக்கு சென்று அங்கு ஒரு 144 மீறி அரஸ்டு செய்யப்பட்டு விட்டார். திருப்பத்தூர் மகாநாட்டில் ஈரோடு வேலைத் திட்டத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிவிட்டுத்தான் திரும்பினார்.

“பொருளாதாரத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் வேலை செய்யாமல் சமூக முற்போக்கு எப்படி ஏற்படும்? ஒரு சமூகத்துக்குப் பொருளாதாரமும் அரசியலும் அவசியமானதா? அல்லவா? இந்த இரண்டையும் விட்டு விட்டுச் செய்யும் முற்போக்குக்காக நமது சுயமரியாதைஇயக்கம் தேவையே இல்லை. சும்மா அலங்காரமாக—வேடிக்கையாக புராண முட்டாள் தனத்தையும் பார்ப்பன சூழ்ச்சியையும் பேசிக்காலங்கழிப்பதுமாத்திரமே சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் அது அழிந்துபோவதே மேலான காரியம் என்று சொல்லுவேன்.

“வருணாச்சிரமம் இருக்கவேண்டும்; ஜாதி இருக்கவேண்டும்; ராஜாக்கள் இருக்கவேண்டும்; முதலாளிகள் இருக்கவேண்டும்; மதம் இருக்கவேண்டும்; வேதம், புராணம், இதிகாசம் இருக்கவேண்டும்; இன்றைக்கு இருக்கிறவைகள் எல்லாம் இருக்கவேண்டும்,” என்று சொல்லிக்கொண்டு, இவைகளை எல்லாம் பலப்படுத்த—நிலைக்க வைக்கவேண்டி—“வெள்ளைக்காரன் மாத்திரம் போகவேண்டும்” என்கின்ற காங்கரசோ, சுயராஜ்யமோ, தேசீயமோ, காந்தீயமோ, சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு வைரியேயாகும். ஆகையால் சுயமரியாதை இயக்கத்தாரால் அழிக்கப்படவேண்டியவைகளில் இந்தக் காங்கரசும் காந்தீயமும் முதன்மையானவைகளாகும்.”

என்று திருப்பத்தூர் மகாநாட்டில் பேசினார். இவ்வுண்மையை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

பின்னர் 11-5-1933ல் நாகம்மையார் காலஞ்சென்றார். 12-5-1933ல் ஈ. வெ. ரா. திருச்சி சென்று அங்கு ஒரு கிறிஸ்தவ விவாகத்தை 144வது செக்ஷனை மீறி நடத்தி வைத்து அரஸ்ட்டு செய்யப்பட்டார். பிறகு சர்க்காரால் இந்த வழக்கு வாபீஸ் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

* * *

இக்காலத்தில் பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக் கழகம் செய்துவந்த வேலை சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குப் பெருந்துணையாயிருந்தது. இக்கழகம், தோழர் அ. இராகவன் அவர்கள் முயற்சியால் ஏற்பட்டது. ஈ. வெ. ரா. வே இக்கழகத்தின் தலைவர். இதன் வாயிலாகப் பல புத்தகங்கள் வெளியாயின. அவைகள் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளையுடையன. சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை மக்கள் எளிதிலுணரும்படி செய்தன. இதற்கு முன்பே 'குடிஅரசு'ப் பதிப்பக வாயிலாகப் பல புத்தங்கள் வெளியாகியிருந்தன. இவைகளெல்லாம் சமதர்மக் கொள்கைகள் பரவுவதற்குப் பெரிதும்துணை நின்றன.

சுயமரியாதை இயக்கம் நாளுக்கு நாள் பலம் பெற்று இளைச்சங்கங்கள் ஏராளமாக ஏற்பட்டு வருவதை அரசாங்கத்தார் கண்டனர். அவர்கள் கண்கள் இயக்கத்தை நோக்கின. இயக்கத்தை எப்படி ஒடுக்குவதென்று காலங்கருதியிருந்தனர். "குடி அரசு"ப் பத்திரிகையின் மீது அம்பு தொடுக்கத் தொடங்கினர். அதில் வெளியான ஒரு தலையங்கத்துக்காக அரசாங்கத்தாரால்

ஜாமீன் கேட்கப்பட்டது. அதன் பதிப்பகமாகிய "உண்மை விளக்கம்" அச்சுக்கூடத்துக்கும் ஜாமீன் கேட்கப்பட்டது. இதனால் 'குடி அரசு' நின்றது. "புரட்சி" யென்னும் பெயருடன் வேறு பத்திரிகை தோன்றிற்று. இதன் பதிப்பாளர் ஈ. வெ. ரா. வின் தங்கை S. R. கண்ணம்மாள். ஆசிரியர், ஈ. வெ. ரா. இதுவும் 'குடி-அரசு' வேலை நிலையத்திலிருந்தே வெளி வந்தது.

26-11-1933-ல் "கோவை ஜில்லா மாநாடு" என்னும் பெயருடன் ஈரோட்டில் ஒரு சுயமரியாதைச் சமதர்ம மகாநாடு நடைபெற்றது. இம்மகாநாட்டின் தலைவர் மலையாள நாட்டைச் சேர்ந்த தோழர் K. அய்யப்பன் B. A. அவர்கள். இவர் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈ. வெ. ரா. வுடன் உழைத்தவர். ஈழுவர் புகலிடமாகிய எஸ். என். டி. பி. யோகத்தின் தலைவராகவும் இருந்த வர். ஈழுவர்கள் தங்களுக்கு "மதமே வேண்டாம்" என்று தீர்மானிக்கக் காரணமாயிருந்தவர் இவர். ஈரோட்டு டாக்டர் எம். கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இம் மகாநாட்டு வரவேற்புக்கழகத் தலைவர். இம்மகாநாட் டில் லெனின், நாகம்மையார் ஆகியவர்களின் படங்கள் திறக்கப்பட்டன. திரு. வி. க. முதலியார் இவைகளைத் திறந்துவைத்தார். டாக்டர் நாயுடு இவ்விழாக்களுக்குத் தலைவர்.

"நாயக்கர் அவர்கள் நாட்டிற்குப் புரிந்த சேவையை நான் மறக்க முடியாது. நானும் சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் நாயக் கரும் ஒரே சமயத்தில் இரவும் பகலும் இடை விடாமல் ஒன்றித்துப் பிரசாரம் புரிந்துவந்திருக்

> கிறோம். தோழர் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் மிகப் பரந்த நோக்கமுடைய உலக அபிமான இயக்கத்தை (International Movement) ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்கிறார்,"

என்று டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்கள் அச்சமயம் கூறினார்.

> "சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு நாயக்கர் அவர்கள் தந்தையாவார்; நான் தாயாவேன். நாங்களிருவரும் மாயவரம் சமரச சன்மார்க்கக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து பெற்ற பிள்ளையே சுயமரியாதையாகும். அக்குழந்தை தாயுடன் வாழாது இதுகாறும் தந்தையுடன் சேர்ந்து வாழ்கிறது. அதன் வளர்ச்சியைக் கண்டு யான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்,"

என்று திரு. வி. க. முதலியார் கூறினார். ஈ. வெ. ரா. காங்கரசை விட்ட பின் நாயுடு, நாயக்கர், முதலியார் மூவரும் முதலில் கோவையில் ஒன்று கூடினர். பிறகு பிரிந்தனர். மீண்டும் இம்மகாநாட்டில்தான் ஒன்று கூடினர். ஆகையால் இம்மாநாடு அரசாங்கத்தாரையும் தட்டியெழுப்பி விட்டது. எதிரிகளையும் கலங்கச் செய்து விட்டது.

* * *

"இன்றைய ஆட்சி முறை ஏன் ஒழியவேண்டும்?" என்னும் தலைப்பெயருடன் 'குடி அரசி'ல் மேலே கூறியபடி ஒரு தலையங்கம் வெளியாயிற்று. இதற்காக 1933 டிசம்பர் 30-ல் ஈ. வெ. ரா. சிறை பிடிக்கப்பட்டார். 'குடி அரசின்' பதிப்பாளர், திரு. கண்ணம்மாளும் கைதியா

னார். இவர்கள் மீது அரசவெறுப்புக் குற்றம் சுமத்தப் பட்டது. இவர்கள் வழக்கு கோவை நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்றது. ஈ. வெ. ரா. வழக்கம் போல் எதிர் வழக்காடவில்லை. எழுத்து மூலமாக ஒரு வாக்குமூலம் மட்டிலும் கொடுத்தார்.

"நான் ஏழெட்டு வருஷ காலமாய், சுயமரியாதைச் சமதர்மப் பிரசாரம் செய்து வருகிறேன். சமூகவாழ்விலும், பொருளாதாரத்திலும், மக்கள் யாவரும் சமத்துவமாய் வாழவேண்டும் என்பது அப்பிரசாரத்தின் முக்கிய தத்துவமாகும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மாறுதல் உண்டாக ஆசைப்படுவதும், அதற்காக பலாத்காரம், துவேசம், இம்சை ஆகியவைகள் இல்லாமல் பிரசாரம் செய்வதும் குற்றமாகாது.

இந்நிலையில் சர்க்கார் என்னைத் தண்டித்தாலும் சரி, அல்லது இந்தப் பிராதுக்குப் போதிய ஆதாரமில்லையென்று, நியாயத்தையும் சட்டத்தையும் லட்சியம் செய்து வழக்கைத் தள்ளி விட்டாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட அடக்கு முறையை வரவேற்குமாறு எனது தோழர்களுக்கு வழிகாட்ட எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்"

இவை அவர் கொடுத்த வாக்குமூலத்தில் உள்ள பகுதிகள். ஆனால் வழக்குத் தள்ளப்படவில்லை. ஈ. வெ. ரா.வுக்கு ஒன்பதுமாததண்டனை; 300ரூபாய் அபராதம்.

அபராதம் செலுத்தாவிடில் மீண்டும் ஒரு மாதச் காவல். திரு. கண்ணம்மாளுக்கு 6 மாதம் தண்டனை; 300 ரூபாய் அபராதம். செலுத்தத்தவறினால் மீண்டும் 1 மாதக் காவல். இதுவே வழக்கின் முடிவு.

ஈ. வெ. ரா. கோயம்புத்தூர் சிறையில் வைக்கப் பட்டார். அப்பொழுது அச்சிறையில் திரு. சி. ராஜ கோபாலாச்சாரியாரும் இருந்தார். கட்சி வேற்றுமையால் நெடுநாள் பிரிந்திருந்த இரு நண்பர்களும் இப்பொழுது சிறைத் தோழர்களாயினர். இருவரும் கலந்து வேலை செய்ய ஒரு பொது வேலைத் திட்டம் போட்டனர். அது காந்தியாருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதில் எண்ணிக் கைக்குத் தகுந்தபடி அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும் உத்தி யோகமும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இருந்ததால் "காந்தியார் ஒப்புக்கொள்ள மறுத்து விட்டார்" என்று பிறகு திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லி விட்டார். என்றாலும் இவரை காங்கரசில் சேர்க்க எவ்வளவோ முயற்சித்தார்.

இக்காலத்தில் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை மேலும் மேலும் வலுத்தது. பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக் கழகப் புத்தகங்கள் பல பறிமுதலாயின. 'குடி அரசு'ப் பதிப்பகப்புத்தகங்கள் சிலவும் பறிமுதலாயின. இரகசி யப் போலீசார் சுயமரியாதைக் கூட்டங்களுக்கெல்லாம் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தனர். சொற்பொழிவுகளெல்லாம் சுருக்கெழுத்தில் குறிக்கப்பட்டன; அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் பலரை யும் அரசாங்க ஒற்றர்கள் கண்காணித்து வந்தனர். 'புரட்சி'ப் பத்திரிகையும் அரசாங்கத்தாரின் அடக்கு முறை வாளுக்கு இலக்காயிற்று. இதற்குப் பதில் 'பகுத்

தறிவு'ப் பத்திரிகை (வார வெளியீடு) தோன்றிற்று. இச்சமயம் திரு. காந்தியார் "ஹரிஜனம்" என்ற பெயரால் செல்வந் திரட்டத் தென்னாட்டிற்கு வந்தார். சுயமரி யாதைக்காரர்கள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் கறுப்புக்கொடி காட்டி வரவேற்றனர். சில விடங்களில் காந்தியாரை நேரிற்கண்டு உரையாடினர். அவர் சில இடங்களில் சுய மரியாதைக் கொள்கைகளைத் தான் ஒத்துக்கொள்வ தாகவும் கூறினார்.

ஈ. வெ. ரா. சிறையிலிருந்து விடுதலையானபின் காங்கிரஸ்காரர்கள் பலர் இவரைக் காங்கரசில் சேர வேண்டினர். தோழர் ஜேயப்பிரகாச நாராயணர் போன்ற சமதர்ம வாதிகள் ஈரோட்டுக்குவந்து இவரைக்கண்டு பேசினர். நீதிக்கட்சியினர் தங்களுடன் சேரவேண்டினர். நீதிக்கட்சித் தலைவரான பொப்லி அரசர், இவருடைய செல்வாக்கையும், திறமையையும் நன்கு தெரிந்தார். இவர் இன்றேல் பார்ப்பனரல்லாத இயக்கம் தழைத்தோங்க முடியாது என்ற உண்மையை உணர்ந்து இவரைக் கட்சி யின் முதன்மையாளராகச்செய்ய விரும்பினார். ஈ.வெ.ரா. வின் ஆற்றலை பொப்லி அரசர் உணர்ந்ததுபோல் வேறெந்த நீதிக்கட்சித் தலைவரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை.

29-9-34இல் கோவையில் தமிழ் மாகாணக் காங்கிரசு மகாநாடு நடைபெற்றது. இதன் தலைவர் திரு. சி. ராஜ கோபாலாச்சாரியார் அவர்கள். ஈ.வெ.ரா.வின் திட்டத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு,

"இதுவரை நமக்குப் பரம எதிரிகளாயி ருந்த 'சுயமரியாதைக்காரர்கள்' என்ற கோஷ்டி

யாருக்கு இப்போது மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு நான் சந்தோஷிக்கிறேன். கடவுளிடம் நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களுக்குத்தான் அதிகமான தெய்வபக்தி யிருக்கிறது. சுயமரியாதைக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களில் அநேகர்—அதிலும் குறிப்பாக இளைஞர்கள், இப்பொழுது காங்கிரசில் சேரவேண்டும் என்று முன் வருகிறார்கள். அவர்களை நாம் வரவேற்க வேண்டும். பழைய தகராறுகளையும் எதிர்ப்புகளையும் காட்டி அவர்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டாம்''

என்று பேசினார். சுயமரியாதைக்காரர்களில் சிலர் இத்திட்டங்களை காங்கிரசு ஒப்புக்கொண்டால் அதில் சேர்ந்து காங்கிரசைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்று எண்ணியதுண்டு. காங்கிரசில் உள்ள பல பார்ப்பனரல்லாதார்களும் இந்நோக்கத்திற்கு ஆதரவளித்தனர். காங்கிரசில் சேரும்படி வேண்டி நின்றனர். இக்கருத்தை யறிந்தே திரு. ஆச்சாரியார் இங்ஙனம் கூறினார்.

இதே சமயத்தில் சென்னையில் நீதிக்கட்சி மாகாண மாநாடு நடைபெற்றது. இதன் தலைவர் போப்லி அரசர். இவர் தனது தலைமையுரையில்:

"எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சுயமரியாதை இயக்கம் பல பெருங்கொள்கைகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. இந்து மதத்தை முன்னிருந்ததை விடப் பெரிதாகவும், பெருமையுடையதாகவும் ஆக்க முயலுகின்றது. துரதிர்ஷ்டவசமாகச் சென்ற சில காலங்களில் இந்து மதத்தில்

> நுழைந்திருக்கும் ஆபாசங்களை ஒழித்து இந்துக்கள் என்று சொல்லும் அனைவரும் தாங்கள் உலகிலேயே புகழ் பெற்று விளங்கும் ஒரு பெரிய கட்டுப்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், உண்மை மனப்பான்மை கொண்ட உயர்ந்த சகோதரர்கள் என்றும் உணரும்படி செய்கின்றது..................அவர்களை நம்மோடு சேர்த்து அவர்களுடைய கடமைகளை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதே அறிவாளிகளின் கடமையாகும்,"

என்று கூறினார். இவ்விரு தலைவர்களும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றி உணர்ந்தது சரியா, தவறா என்ற ஆராய்ச்சி நமக்கு வேண்டாம். "சுயமரியாதை இயக்கம் இப்பொழுது செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகிறது; மக்கள் பலர் அதைப்போற்றி நிற்கின்றனர்; அதன் தலைவருக்குப் பெருமதிப்பு நிலவுகின்றது; அவ்வியக்கத்தின் துணையும், தலைவரின் உதவியும் நமக்கு இன்றியமையாதது," என்ற கருத்துடன் இருவரும் இவ்வியக்கத்தை வரவேற்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இச்சமயம் ஈ. வெ. ரா. தனது வேலைத் திட்டத்தை வெளியிட்டார். அது பெரும்பாலும் ஈரோட்டு வேலைத் திட்டத்தையும் ஆச்சாரியாரிடம் ஜெயிலில் கொடுத்த வேலைத் திட்டத்தையும் ஒட்டியதே. இதை இருகட்சியினர்க்கும் அனுப்பினர். அதை யார் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வதாக உறுதி கூறினார். திரு. ஆச்சாரியாருக்கும் ஈ. வெ. ரா. வுக்கும் இத்திட்டத்தைப்பற்றி ஜெயிலில் பேச்சு நடந்ததும், திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்

கள் அவ்வேலைத் திட்டத்தைப் பார்த்து அதை திரு. காந்தியாருக்கு அனுப்பி ஒத்துக்கொள்ளுமாறு செய்வ தாகவும் அப்படி ஒத்துக்கொண்டால் பிறகு ஈ. வெ. ரா. வும் அவர் தோழர்களும் காங்கரசுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறினதும், இதற்கு ஈ. வெ. ரா. வும் காங்கரசில் சேராவிட்டாலும் ஒத்து வேலை செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டதும், பிறகு அது காந்தியாரால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாமல் போய் விட்டதும், முன்னால் கூறியுள் ளோம். இந்த நிலையில் அது நீதிக்கட்சிக்கு அனுப்பப் பட்டது. நீதிக்கட்சியினர் ஈரோட்டுத் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்வதாக உறுதி கூறினர். சென்னை மகா நாட்டில் இதற்காக ஒரு கமிட்டியையும் தேர்ந்தெடுத் தனர். ஈ. வெ. ரா. வும் நீதிக்கட்சியையே ஆதரித்தார். இச்சமயம் காங்கரசுக்காரர்கள் சட்டசபை நுழைவுப் பிரசாரம் புரிந்து வந்தனர்.

1934 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் இந்தியா சட்டசபைக் குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இதில் நீதிக்கட்சி படு தோல்வி அடைந்தது. இந்திய சட்டசபைத் தலைவ ராயிருந்த சர். சண்முகம் தோற்றார். சென்னையில் சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார் தோற்றார். இன்னும் நீதிக்கட்சி யின் பேரால் நின்றவர் அனைவரும் தோற்றனர். இச் சமயத்திலும் சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஈ. வெ. ரா. வின் மேல் வெறுப்புற்றனர். காங்கரசோடு சேர்வதே மேலென்று கூறினர். சிலர் சேர்ந்தும் விட்டனர். ஆயி னும் தலைவர் ஈ. வெ. ரா. சிறிதும் இதைப் பொருட் படுத்தவேயில்லை. தோல்வியை மனமார ஒப்புக்கொண் டார். தோல்வியால் தளர்ச்சியடைதல் வீரர்க்கழகன்று; இனி அத்தகைய தோல்விக்கு இடந்தாமலிருப்பதே ஆண்மை யென்பதை எடுத்துக்காட்டினார்:

"நல்ல தோல்வியடைந்து விட்டோம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தைரியம் நம் எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

தேர்தல் சூதாட்டத்திற்கு ஒப்பானது. சூதில் ஏற்படும் வெற்றியும் தோல்வியும் மனிதனுடைய பெருமையையோ, புத்திசாலித்தனத்தையோ, சக்தியையோ பொறுத்ததல்ல. வெற்றியா? தோல்வியா? என்கின்ற வெறும் உச்சரிப்பை மாத்திரம் பொறுத்ததே யாகும்."

ஆதலால் இந்தத் தோல்விக்காக ஏன் விசனப்படவேண்டும்? ஓட்டத்தில் களைத்துப் போனவன் பந்தயத்தில் தோற்றவனாவானே யொழிய வாழ்க்கைக்கு உதவாதவனாகிவிட மாட்டான்.

எனவே, பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களே! உங்கள் வீரத்தையும் ஊக்கத்தையும் இந்தத் தோல்வியென்னும் உலையில்வைத்துக் காய்ச்சித் தட்டித் தீட்டிக் கூர்மையாக்குங்கள்! வகுப்புவாதத்தால்தான் சமதர்மம் அடையமுடியும் என்று நினையுங்கள்! இத்தோல்வியால் ஒன்றும் முழுகிப் போவதில்லை. அதை வரவேற்றுக் கொண்டு, பார்ப்பனர்கள் நம்மைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி கூறுங்கள்! எல்லாம் நன்மைக்கே என்றெண்ணுங்கள்! எல்லாவற்றையும் நன்மைக்குப் பயன் படுத்திக்கொள்ளுங்கள்! ஜெயம்! ஜெயம்!! ஜெயம்!!!" (18-11-1934–"பகுத்தறிவு" தலையங்கம்)

இதுவே தோல்வியைப்பற்றி அவர் வெளியிட்ட கருத்து. "காங்கரசின் வாயிலாகச் சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாது; அதைச் சமதர்ம நோக்கத்திற்கும் திருப்ப முடியாது; நீதிக்கட்சியின் மூலமே சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்யமுடியும். அதைச் சமதர்மக் கட்சியாகவும் ஆக்கி விடமுடியும்," என்பது ஈ. வெ. ரா. வின் நம்பிக்கை. ஆதலால் அவர் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தையே உறுதியாகப் பின்பற்றி நின்றார். இவ்வுண்மையைப் பலர் உணரவில்லை. இவர்களே ஈ. வெ. ரா. வைப்பற்றி மனம்போன போக்கில் பிதற்றித் திரிவர்.

ஈ. வெ. ரா. வின் வேலைத் திட்டம் நீதிக்கட்சியின் ஆராய்ச்சியிலிருந்தது. 1935-இல் அரசாங்கத்தார் மீண் டும் பத்திரிகைக்கு ஜாமின் கேட்டனர். பகுத்தறிவு நூற் பதிப்புக் கழகத்தின் வெளியீடுகளில் "நான் ஏன் நாஸ் திகன் ஆனேன்" என்பது ஒன்று. இது காலஞ்சென்ற புரட்சி வீரர் பகவத்சிங் அவர்களால் அவர் தந்தைக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்தின் மொழி பெயர்ப்பு. இதன் மொழிபெயர்ப்பாளர் தோழர் பி. ஜீவானந்தம் அவர்கள். இது "உண்மை விளக்கம்" அழுத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. இப்புத்தகத்தை அரசாங்கத்தார் பறிமுதல் பண்ணினர். தோழர் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களை யும் பி. ஜீவானந்தம் அவர்களையும் கைது செய்தனர்.

மற்றும் சில புத்தகங்களையும் பறிமுதல் செய்தனர். இந்த சமயத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் மந்திரிகளாய் இருந்தும், பன்னீர் செல்வம் ஹோம் மெம்பராயிருந்தும் ஸர். K. V. ரெட்டி நாயுடு சட்டமெம்பராயிருந்தும் இக் காலத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு ஒரு பெரும் நெருக்கடி நேர்ந்தது. இதற்கு நீதிக்கட்சியினர் காரணம்

என்று சிலர் கூறுவர். இது அறியாதார் கூற்று. இந்திய அரசாங்கமே இந்நெருக்கடிக்குக் காரணம். சுயமரியாதை இயக்கம் பொதுவுடமை இயக்கம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்துவிட்டனர். சுயமரியாதைக்காரர்களில் முதன்மையானவர்களையெல்லாம் அடியோடு அடக்கிவிடுவது; அவ்வியக்க வளர்ச்சிக்கான கருவிகளையெல்லாம் இல்லாமல் ஒழித்துவிடுவது;என்பது இந்திய அரசாங்கத்தின் முடிந்த கருத்தாகத் தெரிந்தது. ஈரோட்டில் வேலைத்திட்டக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றிய முடிவுகளில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் என்று குறிக்கப் பட்டது பொதுவுடமைக் கொள்கையைத் தழுவியதாக விருந்தது.

நெடுங்காலப் பொதுவுடமைக்காரராகிய தோழர் எம். சிங்காரவேலு பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தோடு ஒன்றுபட்டுப் பணியாற்றி வந்தார். இயக்க அன்பர்களும் ஊழியர்களும், அறிந்தோ அறியாமலோ, பொதுவுடமைப்பற்றியே பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தார்கள். கூட்டங்களில் விரிவுரையாற்றி வந்தார்கள். இக்காரணங்களே இந்திய அரசாங்கத்தார் அடக்கு முறையைத் தொடங்குவதற்குத் துணை செய்தன. நமது நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களும், வைதீகர்களும், பணக்காரர்களும் மறைந்திருந்து அரசாங்கத்துக்கு இவ்வியக்கத்தைக்காட்டிக் கொடுத்தனர். இந்நிலையில் "சயமரியாதை இயக்கம் நாட்டில் குழப்பத்தை யுண்டாக்கும் கொள்கையுடைய பொதுவுடமை இயக்கம் அல்ல," என்று அரசாங்கத்தார் நம்பும்படி ஏதாவது செய்யவேண்டியதாயிற்று. இன்றேல் இவ்வியக்கம் இதுவரையிலும் செய்துவந்த வேலைமுழுதும் பாழாகிவிடும்போலிருந்தது.

இந்திய அரசாங்கத்தின் உண்மை நோக்கத்தை அறிந்த உற்ற நண்பர்கள் பலரும் இயக்கம் உயிரோடிருக்க ஏதாவது செய்யும்படி ஈ. வெ. ரா. வுக்குக் கூறினர். ஈ. வெ. ராவும் வேறு வழியில்லாமல் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார். 1935 மார்ச் 10 ஆம்-நாள் வெளிவந்த 'குடி அரசி'ல் இவ்வறிக்கை வெளியாகியிருக்கிறது;

> "சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அரசியல் கொள்கையானது பார்ப்பன ஆதிக்கக் காங்கரஸை எதிர்ப்பதும், அதற்காக எவ்வளவு அவசியப்பட்டாலும் அவ்வளவு—அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பதும், சமுதாய இயலில் ஜாதிமத பேதங்களை அகற்றுவதும், மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிப்பதும், பொருளியலில் சமதர்மமுமேயாகும். இவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களை மக்களிடைப் பிரசாரம் செய்யவும், அமுலுக்குக் கொண்டு வரவுமான காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமானால் காங்கரஸ் ஆட்சியைவிட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே மேலானது என்பது என்னுடைய வெகுநாளைய அபிப்பிராயமாகும்."

இது இவ்வறிக்கையின் இறுதிப் பகுதி. இவ்வறிக்கையிலிருந்து அவருடைய திட்டத்திலோ கொள்கையிலோ எவ்வித மாற்றமும் இல்லையென்பது விளங்கும். ஆனால் சில "அவசரவாதிகள்" இவ்வறிக்கையை ஊன்றிப் படிக்காமையாலோ, அல்லது இதில் கருத்தைச் செலுத்தாமல் வாயளவிற் படித்ததனாலோ, உண்மையை உணராதவராயினர். "ஈ. வெ. ரா. சமதர்மத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார்; சுயமரியாதை இயக்கத்தை அழித்து விட்

டார்,'' என்று சொல்லிக்கொண்டு சிலர் காங்கரசோடு கலந்தனர். ஈ. வெ. ரா. எக்காலத்திலும் தமது கொள்கையை விட்டுக் கொடுப்பவரல்லர் என்ற உண்மையை இவர்கள் உணரவில்லை.

> "வைக்கம் வீரர் என்பவர் ஒரு மனிதரல்லர். அவர் எனக்கு ஒரு மனிதராகத் தோன்றவில்லை. ஒரு கொள்கையாகவே தோன்றுகிறார். உலகத்தில் எங்கெந்த தேசங்கள் முன்னேறியிருக்கின்றனவோ அந்தந்த தேசங்களில் இவரது கொள்கை நிலவக்காணலாம். மற்றும் தீவிரமாக எந்த மக்கள் சுதந்திரப் போராட்டம் புரிகின்றனரோ அந்த மக்கள் இந்தக் கொள்கையையே கொண்டிருப்பதையும் காணலாம்"
>
> (கனம் S. ராமநாதன், M. A., B. L.)

இது 9-3-1930-இல் தென்மாப்பட்டு வைக்கம் வீரர் வாசகசாலை ஆண்டு விழாவில் தோழர் எஸ். ராமநாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கியபோது ஈ. வெ. ரா. வைப் பற்றிக் கூறியது.

ஈ. வெ. ரா. வால் கொடுக்கப்பட்டு, நீதிக்கட்சியினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வேலைத்திட்டத்தைக் காண்பவர்க்கு இவ்வுண்மை விளங்கும். சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதே அவ்வேலைத் திட்டம். அத்திட்டம் கீழ்வருமாறு:—

1. பயிரிடுவோர்களைக் கடன் தொல்லையிலிருந்து விடுவிக்கவும், அவர்கள் மீண்டும் கடன் காரர்களாகித் தொல்லைப்படாமல்

இருக்கவும் வேண்டிய காரியங்களை, கடன் காரர்கள், கடனுக்காக நிலங்களைக் கைப்பற்ற முடியாமற் செய்வது முதலிய வழிகளைக் கொண்டு, சட்டவழியாகவும், வேறு முறை களின் வாயிலாகவும் கூடுமானவற்றை யெல் லாம் செய்யவேண்டும்.

2. அநியாய வட்டிக்கார லேவாதேவிக் காரர்களால் பயிரிடுவோர் அழிந்துபோகாம லிருக்கும்படி, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களை யும், நில அடமான பாங்குகளையும் தாராள மாகப் பெருக்கவேண்டும்; நில அடமான பாங் கிகளை மாகாண முழுவதும் நல்ல அமைப்பில் ஏற்படுத்தி அதை அரசாங்கத்தாரே நடத்த வேண்டும்.

3. சொத்துரிமை சம்பந்தமான வழக்கு களைக் குறைப்பதற்காக, சொத்துரிமைகளைக் குறிப்பிடத் தகுந்த தெளிவான ஆதாரங்களை அரசாங்கத்தார் வைத்திருக்கவேண்டும். அன்றியும் "காரணார்த்தமாகவும், போலியாக வும் எழுதிவைக்கப்பட்டது" என்று எதிர்வழக் காடும் [Benami) முறையை இல்லாமற் செய்ய வேண்டியதோடு அத்தகைய வழக்குகளை நீதி மன்றங்களில் ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கும்படி யும் செய்து விடவேண்டும்.

4. பயிரிடுவோர்கள் விளைவின் பலனை அநுபவிக்காமல் தடுக்கும் தரகர், இடைநடு வியாபாரிகள் ஆகியவர்களை விலக்குதல்

செய்து, விளைபொருள் பண்டங்களை வாங்குபவர்களுடன் நேரில் கலந்துக் கொள்ளத்தக்க ஸ்பானங்களை ஏற்படுத்தி, நல்ல விலையைப்பயிரிடுவோர்களே பெறும்படி செய்யவேண்டும்.

5. பொது மக்களின் நன்மைக்காக இருந்துவரும் ரயில்வே, தந்தி, தபால், தண்ணீர் படைப்பு,மின்சாரம் முதலியவைகளை எவ்வாறு அரசாங்கத்தாரே நடத்திவருகிறார்களோ, அந்த முறையையே இன்னும் மற்ற காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தி, எப்போதும் அவை அரசாங்கத்தாராலேயே நடந்து வருமாறு செய்ய வேண்டும்.

6. "இன்ஷ்யூரன்ஸ்" விஷயத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்தார் செய்து கொடுத்திருக்கும் வசதியை (அதாவது போஸ்டாபீசைப்போல்) மற்ற மக்களும் பெறும்படி செய்து இன்ஷ்யூரன்சை அரசாங்கத்தாரே நடத்தவேண்டும்.

7. நாட்டுப் பொதுமக்களின் வாழ்க்கை நிலையையும், தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலையையும், உயர்த்தவும், அதற்கேற்ற வருவாய் கிடைக்குமாறு வருவாய் விகிதத்தைத் தீர்மானிக்கவும் முயற்சி யெடுத்து அதற்கேற்றபடி சட்டம் செய்யவேண்டும்.

8. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எல்லா

மக்களுக்கும் ஆரம்பக்கல்வி யுண்டாகும்படி செய்துவிட வேண்டும்.

9. குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் மதுபானக் கேடு ஒழிந்துவிடும்படி, கூடிய முயற்சிகளையும் சட்டங்களையும் செய்துவிட வேண்டும்.

10. மனித சமூகத்தில் இருந்துவரும் தீண்டாமையையும், பிறவிகாரணமாகவுள்ள வேறுபாட்டுக் கொடுமைகளையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டும்.

11. அரசியல் உத்தியோகங்கள் இந்த மாகாணத்தில் உள்ள எல்லா வகுப்பார்களுக்கும் அவரவர்கள் ஜனத்தொகைக்குத் தக்கபடியும், அரசியல் நோக்கத்திற்குத் தக்கபடியும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

12. நிலவரி விதிக்கும் முறையானது எல்லா மக்களுக்கும் சமமான வரிப்பளுவாய் இருக்கும்படியாகவும், அவசியமான இடங்களில் விலக்குச் செய்யும்படியானதாகவும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். (அதாவது சிறிய நிலக்காரர்களுக்குக் குறைந்த நிலவரியும் பெரிய நிலக்காரர்களுக்கு படிப்படியாக உயர்ந்த வரியும் இருக்கவேண்டும்.)

13. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும், மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான காரி

யங்களைச் செய்யும்படியான வசதிகளையும் உரிமைகளையும்கொடுத்து, அவைகள் அரசாங்க ஊழியர்களின் மேற்பார்வையில் நடைபெறும் படி செய்யவேண்டும்.

14. தற்கால ஆட்சி முறையானது, மக்களுக்கு மிகவும் சுமையாக விருப்பதால், அளவான செலவில் திறமையான நிர்வாகத்தை அமைக்க முயலவேண்டுவதோடு, இந்தியர் சராசரி வாழ்க்கையையும், இந்தியப் பொருளாதார நிலையையும் கவனித்துச் சம்பளங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

15. இவ்வேலைகள் நடைபெறும்பொருட்டு அவசியமான இடத்தில் சட்டம் செய்வதோடு, இக்கொள்கைகளைப் பொதுமக்களுக்கு விளங்கும்படி பிரசாரம் செய்யவும் வேண்டும்.

காங்கரஸ் திட்டத்தையும், இதையும் ஒத்திட்டுப் பார்ப்பவர்கள் இதன் உயர்வை ஒப்புக்கொள்வார்கள். காங்கரஸ் திட்டத்தைவிட இது முற்போக்குடையதா யிருப்பதை உணர்வார்கள். இத்திட்டத்தை நீதிக்கட்சியினர் ஒப்புக்கொண்டவுடன் அக்கட்சியையும் எதிரிகள் அளவுக்கு மேல் தூற்றினர். "நீதிக்கட்சி சமதர்மக் கொள்கையில் வீழ்ந்து விட்டது. நாத்திகராகிய நாயக்கரின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டது" என்று பழி சுமத்தினர். அக்கட்சி வைதீகர்கள் சிலரும், பணக்காரர்கள் சிலரும் வெறுப்புற்றார்கள். ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நீதிக் கட்சியின்மீது சிறிது வெறுப் ப்பற்பட்டது. காங்கரசார் கண்டு, ஒப்புக்கொள்ளப் பின்வாங்கிய முற்போக்குடைய

இத்திட்டத்தை நீதிக்கட்சியினர் ஒப்புக்கொண்டது ஒன்றே அக்கட்சியின் உண்மைத் தன்மையைக் காட்டுவ தாகும். நம் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்கு உண்மையாக உழைக்கும் இயக்கம் அது ஒன்றே என்பதற்கு இந்த விட என்ன சான்றுவேண்டும்?

---

12. தோல்வியும் நன்மையும்

இப்பொழுதுள்ள புதிய சட்டசபைத் தேர்தல் நெருங்கிற்று. ஈ. வெ. ரா. நீதிக்கட்சியையே ஆதரித்து நின்றார். காங்கரசைத் தனது முழுவன்மையுடன் எதிர்த்து நின்றார். இவர் செய்கையால் தோழர்கள் பல ருக்குள் கருத்து வேற்றுமைகள் தோன்றின. அவர்கள் "சுயமரியாதை இயக்கம் தற்சமயம் எந்த அரசியல் இயக் கத்தோடும் சேர்தல் கூடாது. தனித்து நின்றே சமூ தாயச் சீர்திருத்த வேலை செய்தல் வேண்டும். சமுதாய மாறுதலுக்கு ஆதரவாகப் பொது மக்களின் கருத்தைத் திருப்பவேண்டும். இதுவே சுயமரியாதை இயக்கம் செய்யவேண்டிய பணி. தேர்தல் பிரசாரம் அதன் வேலையல்ல'' என்று கூறினார்கள். ஈ. வெ. ரா. இக் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

> "ஜஸ்டிஸ் கட்சி சமதர்மக் கட்சி யென் பதை ஞாபகத்தில் வையுங்கள். அது தோன் றிய பிறகுதான், இன்று பறையனும் பார்ப்பா னும் ஒரு ஸ்தானத்தில் சரி சமமாய் வீற்றிருக் கிறார்கள். புலியும் பசுவும் ஒரு துறையில் தண் ணீர் குடிப்பதுதான் சமதர்ம ராஜ்யம் என்பது

பழங்காலப் பேச்சு. ஆனால் அது இன்று சர்க்கஸ் கொட்டகையில் நடைபெறுகின்றது. அதனாலேயே நாம் அதைச் சமதர்ம ராஜ்யம் என்று சொல்லுவதில்லை. ஆனால் இன்று பறையனும், பார்ப்பானும், சாஸ்திரியும், சங்கராச்சாரியும், சக்கிலியும் ஒரு பீடத்தில் அமருகிறார்கள்; ஒரு பதவியில் இருக்கிறார்கள்............... ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஏற்படுவதற்கு முன் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைப்பற்றிய ஒரு வார்த்தையாவது காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், நடவடிக்கையில், ஆதாரத்தில் இருந்ததா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆகவே ஜஸ்டிஸ்கட்சி சமதர்மக் கட்சி என்பதில் உங்களுக்கு இன்னும் சந்தேகம் உண்டா?"

(1937 ஜனவரி, சென்னை கோடம்பாக்கம் பிரசங்கம்)

இவ்வாறு எதிரிகளுக்குப் பதில் கூறிவந்தார்.

"காங்கரஸ்காரர்கள் கேட்கும் சுயராஜ்யந்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும் கேட்கின்றார்கள். காங்கரஸ்காரர் போக விரும்பும் சட்டசபைக்குத்தான் ஜஸ்டிஸ்காரரும் போக விரும்புகிறார்கள். காங்கரஸ்காரர் ஏற்படுத்திய சம்பளந்தான் ஜஸ்டிஸ்காரர்களும் வாங்குகிறார்கள்.

ஆனால் காங்கரஸ்காரர் சட்டசபைக்குப் போய் மந்திரிப் பதவி ஏற்பதா இல்லையா? என்பதை வெளியிற் சொல்லாமல் ரகசியமாய்

வைத்திருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் வெளிப்படையாய் பதவி ஏற்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.”

(1937 ஜனவரி, அருப்புக்கோட்டை பிரசங்கம்)

“ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள், எல்லாச் சமூகத்தார்களுக்கும் அவரவர்கள் ஜனத்தொகைக்குத் தக்கபடி அதிகாரம், பதவி இவைகளில் விகிதாச்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். இதைத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் தேசத் துரோகம் என்கிறார்களே தவிர, பற்றுபடி வெள்ளைக்காரர்களிடம் நடந்து கொள்வதில், அவர்கள் இரகசியத்தில் கும்பிடுபோடுகிறார்கள். நாம் வெளிப்படையாய் அவசியத்திற்கு ஏற்ற அளவு ஒத்துழைக்கிறோம்.”

(1936 அக்டோபர், திண்டுக்கல் பிரசங்கம்)

“இந்த நிலையில் காங்கிரஸ் ஒரு சமயம் வெற்றி பெற்று விடுமானால், நமது நாடும், நமது சமூகமும், அரசியலிலும், சமுதாய இயலிலும் குறைந்த பட்சம் ஒரு நூற்றாண்டு நிலையாவது பின் தள்ளிப்போகவேண்டியதாய் விடும். பார்ப்பனர்களின் சுயராஜ்யம் என்பதன் கருத்தோ, மக்களைப் பழைய கால நிலைக்குக் கொண்டு போய், பழமை முறைகள் காப்பாற்றப்பட்டு, பார்ப்பனீய ஆதிக்கத்தை எல்லாத் துறைகளிலும் நிலை நிறுத்தவேண்டும் என்பதே யாகும். ஆதலால் தோழர்களே! நாம் மிக்க கவலையுடனும், ஜாக்கிரதையுடனும்

வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்."

இவ்வாறு இடைவிடாது நாடெங்கும் சென்று தேர்தல்வேலை செய்துவந்தார். பல ஆண்டுகள், அதாவது இரட்டை ஆட்சி தோன்றியது முதல் நீதிக்கட்சியே அதிகாரம் பெற்றிருந்தது. இதனால் ஏமாற்றமடைந்த பதவி வேட்டைக்காரர்கள் பலருக்குக் கட்சியின்மேல் வெறுப்பேற்பட்டிருந்தது. பலர் காங்கிரஸ்காரர்களின் கணக்கற்ற வாக்குறுதிகளை அதாவது 'நாங்கள் சட்டசபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் மந்திரிப் பதவி ஏற்கமாட்டோம்' என்றும், 'சீர்திருத்தங்களை தகர்ப்போம்' என்றும், 'ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்துவிடுவோம்' என்றும், 'வரிகளை குறைத்து விடுவோம்' என்றும், 'உத்தியோகங்களை குறைத்து விடுவோம்' என்றும் இன்னும் பலவிதமாக சொன்ன வாக்குறுதிகளை நம்பினர். அவர்கள் வெற்றி பெற்றால் நாட்டுக்குப் பெருநலம் விளையும் என்று எதிர்பார்த்தனர். அவர்கள் சட்டசபைக்குச் சென்றால் தங்கள் வறுமை பறந்துவிடும்; வரிச்சுமை குறைந்துவிடும் என்று நம்பினர். அன்றியும் 17-வருஷங்களாக அரசாங்கத்தை எதிர்த்து நின்று பலமுறை சிறை சென்ற காங்கரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் முதல் முதலாகத் தலையிட்டவுடன் பொதுமக்களுக்கும் அவர்கள்மேல் கட்டுக்கடங்காத காதல் பிறந்து விட்டது. பழமையில் வெறுப்பும், புதுமையில் விருப்பும் தோன்றுவது மக்களிடம் உள்ள இயற்கைத் தன்மையல்லவா? இக் காரணங்களாலும் வடநாட்டாரின் பணம் வடநாட்டுத் தலைவர்களின் பிரசாரம் காந்தியார்மீதுள்ள மூட நம்பிக்கை ஆகியவைகளாலும், 1937 ஜனவரியில் நடைபெற்ற

பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் எதிர்பாராத பெரும் வெற்றியைக்கண்டது. நீதிக்கட்சியும் இதற்குமுன் நினைத்திராத அவ்வளவு பெருந்தோல்வியைக் கண்டது. இத்தேர்தலில் நீதிக்கட்சியின் தூண்களெல்லாம் சாய்ந்தன. கட்சியின் தலைவராகிய பொப்பிலி அரசரும் தனது தொகுதியில் தோல்வியுற்றார். சர் P.T. ராஜனும் தோல்வியுற்றார். லக்ஷக்கணக்கில் செலவுசெய்த பெத்தாபுரம் ராஜா தோல்வியுற்றார்.

வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ் வாதிகள் நாடெங்கும் வெற்றிக்கொண்டாட்டங்கள் நடத்தினர். அவர்களுக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. அக்கொண்டாட்டங்களில் நீதிக்கட்சியை நாக்கில் நரம்பின்றி குறைகூறினர். "நீதிக் கட்சி படுபாதாளத்தில் புதைக்கப்பட்டு விட்டது. உலகுள்ள வரையிலும் காங்கிரசுதான் ஆட்சிமணையில் அமர்ந்திருக்கும். சுயமரியாதைக் கட்சிக்கும் இறுதிக் கடன் செய்யப்பட்டு விட்டது. இனி ஈ. வெ. ரா. வுக்கு இந்நாட்டில் வேலையில்லை. அவர் காங்கிரசில் சரணமடையவேண்டும். இன்றேல் மூலையில் ஒதுங்கிவிட வேண்டும்," என்று வாய்க்கு வந்தவாறு உளறிக்கொண்டு திரிந்தனர்.

ஈ. வெ. ரா. வின் தோழர்களிற்கூடச் சிலர், அவர் தேர்தலில் தலையிட்டது தவறு என்று பிழைபட உணர்ந்து வெறுப்புற்றனர். கோழைத்தனத்தாலும், மன உறுதியில்லாமலும், பதவிகளை எதிர்பார்த்தும், ராமசாமியாரின் மேலுள்ள தனிப்பட்ட குரோதத்தாலும் இரண்டொரு சுயமரியாதைக்காரர்கள் இச்சமயம் காங்கிரசில் சேர்ந்தனர். எதிரிகள் அனைவரும் அவருடைய அரசியல் கொள்கைகளையும் (இதுதான் சமயம் என்று)

சமுதாயக் கொள்கைகளையும் கண்டித்து வந்தனர். தன்னலவாதிகள் பலரும் அவரைக் கடுமையாக இழித்துரைத்தனர். இவைகளை ஈ. வெ. ரா. ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை.

> "ஒரு உண்மையான பெரியாருக்கு வேண்டிய குணங்கள் மூன்று. அவையாவன:— 1. அவரைப்பற்றி உலகத்தார் தப்பபிப்பிராயம் கொள்ள வேண்டும். 2. அவரது கொள்கைகள் எங்கும் கண்டிக்கப்பட வேண்டும். 3. அவர் கடுமையாக வையவும் சபிக்கவும் பட வேண்டும். இத்தகைய மூன்று தன்மைகளையும் பெற்றவர் நமது பெரியாராவார்,"

என்பது திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்., எம். எல். சி., அவர்களால் ஈ. வெ. ரா. வைப்பற்றிக் கூறப்பட்டதாகும். 1928 ஜூலை 20-இல் திருநெல்வேலியில், ஈ. வெ. ரா. வின் உருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்த போது அவர் இவ்வாறு கூறினார். அவர் கூற்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் உண்மையாகவே இருந்தது.

ஈ. வெ. ரா. தனது தோல்வியைக் கண்டு திகைப்புறவில்லை. தேர்தலுக்கு முன்பேயே வெற்றியைக் காட்டிலும் தோல்வியே நன்மை தரும் என்று கூறி வந்தார்.

> "ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வியடைந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு, சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரத்துக்குப் பார்ப்பனரல்லாத மக்களால் அதிக ஆதரவு கிடைக்கக்கூடும் என்கின்ற தன்

மையால் இயக்கப்பிரசாரம் பலமாய் நடக்கவும் இடம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஜெயித்தால், தலைவர்கள், பதவி பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களினது அநாதரவு ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஏனெனில் சிதறிக்கிடக்கும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பலமாய் வேலைசெய்ய, தோல்வி ஒரு சாதனமாகும்.”

(1937 ஜனவரி, கோடம்பாக்கம் பிரசங்கம்)

இவ்வாறு தேர்தல் முடிவுக்கு முன்பே அவர் கூறியுள்ளார். ஆதலால் அவர் மனதில் எத்தகைய சோர்வும் உண்டாகவில்லை. முன்னிலும் ஊக்கமாக இயக்க வேலை செய்வதற்குத் திட்டங்கள் வகுக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

காங்கரஸ் வெற்றி பெற்றபின் அதைக் குறித்து அவர் வெளியிட்ட கருத்தும், நீதிக்கட்சியின் தோல்வியைக் குறித்து வெளியிட்ட கருத்தும் எப்பொழுதும் மறக்கக்கூடாதவை.

“காங்கிரசும், பார்ப்பனரும் நல்ல நெருக்கடியில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களது கட்டுப்பாடானதும் தொடர்ச்சியானதுமான விஷமப்பிரசாரத்துக்கு எப்போதாவது ஒரு அழிவு காலம் வரவேண்டுமானால் அது இப்போது வந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளையில் என்பது போல், பார்ப்பனர்களது புளுகுகளும் பித்தலாட்டங்களும், புராணப் பிரசாரங்களும் வெட்ட வெளிச்சமாகி, கொஞ்சநஞ்சம் பாக்கி யிருந்த பாமர மக்களும் உணர்ந்து, ஜாக்கிரதை யாகிக்கொள்ளத் தகுந்த சந்தர்ப்பம் கிடைத் திருப்பதை அறிவாளிகள் வரவேற்பார்கள் என்றே கருதுகிறோம்.

இனிமேல்தான் மந்திரிகளின் சீர்திருத்தத் தைத் தகர்க்கும் வீரமும் வரிகளைக் குறைத்து விடும் தயாள குணமும், "பாரதத்தாயின்" விலங்கை உடைத்துச் சிறையிலிருந்து வெளி யாக்கும் தேசபக்தியும் நன்றாய் விளங்கப் போகின்றன.

ஆதலால் இன்றைய நிலைமை பார்ப்பன ரல்லாத மக்கள் நலனுக்கு, சிறப்பாக ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு ஒரு மதிப்பிற்கரிய, மகத்தான அநு கூலமான நன்மையென்றே சொல்லவேண்டும். ....சுயமரியாதை இயக்கப் பிரசாரத்துக் கும் பாதை வழி திறக்கப்பட்டது போல், முன் னிலும் தீவிரமாய்ச் செய்ய வசதி ஏற்பட்டிருப் பதை வீணாக்கி விடாமல்............தோழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டியது."

(28-2-1937. 'குடி அரசு' தலையங்கம்)

காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றவுடன் மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. "கவர்னர்கள் சீர்திருத்த சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு வேலை செய்யும் மந்திரிகளின்

அன்றாட வேலைகளில் தலையிடுவதில்லை என்று உறுதி கூற வேண்டும்'' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டனர். அரசாங்கத்தார் இதற்கு ஒருப்படவில்லை. தேர்தல் காலத்தில் "நாங்கள் மந்திரிப் பதவி ஏற்று அரசியல் நடத்தப் போகிறோம்'' என்று இவர்கள் சொல்லவில்லை: "சீர்திருத்தத்தை உடைப்பதற்காகவே சட்டசபைக்குச் செல்கிறோம்,'' என்று கூறினர். ஆதலால் இப்பொழுது மந்திரிப்பதவி ஏற்றால் அதற்குப் பொதுமக்களிடம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குக் கூறியாகவேண்டும். இதன் பொருட்டே நிபந்தனை கேட்டனர்.

இதனால் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இடைக்கால மந்திரிசபைகளைக் கவர்னர்கள் அமைத்தார்கள். சென்னை கவர்னரும் இடைக்கால மந்திரிசபை அமைக்க முன்வந்தார். அப்பொழுது ஈ.வெ.ரா. "இடைக்கால மந்திரிசபையில் நீதிக்கட்சியின் பெயரால் யாரும் கலந்து கொள்ளக்கூடாது.'' என்று கட்சித் தலைவருக்குத் தந்தி கொடுத்தார். நீதிக்கட்சியும் கலந்துகொள்ளவில்லை. மூன்று மாதங்கள் கழிந்தன. காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவியேற்பதென்ற முடிவுக்கு வந்தனர். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் நிர்வாகம் ஏற்றனர். சென்னையிலும் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் மந்திரி சபை தோன்றிற்று. இப்பொழுதுதான் ஈ. வெ. ரா. மிக்க ஊக்கங்கொண்டார். இவர்களை எப்படியாவது ஒழித்தே தீருவது என்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டார். காங்கிரஸ் மந்திரிகளுக்குச் "சரணாகதி மந்திரிகள்" என்று பெயரிட்டார். இனி எத்தனைநாள் என்று நாள் கணக்கிட்டார். காங்கிரஸ்காரர்களின் முன்னுக்குப்பின் முரணான நடத்தைகளைப்பற்றிப் பேசிவந்தார். இச்சமயம்

சென்னையில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்திற்காக நடைபெற்றுவந்த தினசரிப்பத்திரிகையாகிய 'விடுதலை' ஈரோட்டுக்கு மாற்றப்பட்டது. அதைத் தன் சொந்த நிர்வாகத்தில், கட்சிக்கொள்கைக்காக ஈ. வெ. ரா. வே நடத்தி வந்தார்—வருகிறார்.

இக்காலத்தில் நடைபெற்ற எல்லாத்தேர்தல்களிலும் காங்கிரசுக்கே வெற்றி. நகரசபை, ஜில்லாபோர்டு, பஞ்சாயத்து சபை ஆகிய எல்லாவற்றையும் அவர்களே கைப்பற்றினர். காங்கிரசை எதிர்த்து நின்ற பெரிய மனிதர்கள் என்ற எல்லோரும் தோற்றனர். இதனால் பலர் பொதுவாழ்வே நமக்குவேண்டாம் என்று விலகினர். சிலர் காங்கிரசோடு கலந்து ஒன்றாயினர். இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ஈ. வெ. ரா. மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். தன் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் சேருவதைப் பற்றி அவர் எப்பொழுதும் கவலைப்படுவதேயில்லை. இதுபற்றி அவர் எழுதியிருப்பதைக் கீழே பாருங்கள்:—

> "இப்போது பலர் கட்சி விட்டுக் கட்சி மாறுகிறார்கள்........உத்தியோகம்,பதவி, வேண்டுமானால் காங்கிரசில் சேர்ந்தால்தான் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தைச் சிலருக்கு சமீபத்தில் நடந்த முட்டாள் தேர்தல் காட்டி விட்டதால் அவசரத்தில் யார் யாருக்குப் பதவிகள் வேண்டுமோ அவர்களும், பதவிகள் இல்லாவிட்டால் யார் யாருக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருக்காதோ அவர்களும் தங்களது வாழ்வுக்கு வேறு யோக்கியமான வழியில்லாதவர்களும் இப்போது வேகமாகக் காங்கரசில் சேர்ந்து வருகிறார்கள்.

"இதைப்பற்றி நாம் வருந்துவதா மகிழ்ச்சி யடைவதா என்பது ஒரு பிரச்சினைதான். நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியதுதான் கிரமம் என்பது நமது அபிப்பிராயம். யார் யார் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்தாலும், அவர்கள் பட்டம் பதவி பெற்று நிர்வாகம் நடத்தியதாலும், கட்சிக்குக் கெட்ட பெயரும், தேர்தலில் தோல்வியும் ஏற்படுவதற்குக் காரணஸ்தர்களாயிருந்தார்களோ, அவர்களை நாம் தள்ளுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிற காலத்தில், அவர்களாக நம்மை விட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், ஜஸ்டிஸ் கட்சி சுத்தப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? மற்றும்,—நன்மை என்பதற்கு, நம்மைப் பிடித்த "பொல்லாத கிரகங்ள்" மாறிக் காங்கிரசைப் பற்றுகின்றன என்றால் நாம் இரண்டு விதத்தில் மகிழ்ச்சியடையக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். என்னவென்றால், ஒன்று நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது; மற்றொன்று இந்த உபத்திரவங்கள் நம் எதிரிகளைப் போய்ப்பற்றினது. இன்னும்சிலர் நம்மைவிட்டுப் போகவேண்டியவர்கள் நமக்குள்ளிருக்கிறார்கள். அவர்களும் போய் விடுவார்களானால் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மிகவும் நன்மை செய்தவர்களாவதோடு, கட்சியின் நன்றிக்கும் பாத்திரமானவர்களாவார்கள்.

"இம்மாதிரியான குடியிருந்த வீட்டுக்குத் தீ வைத்துக் கொண்டிருக்கும் குணமுள்ள ஆட்களுக்கு, ஒரு போக்கிடமில்லாவிட்டால்

சதா ஒரே வீடு வெந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு வீட்டுக்குப் போகச் சவுகரியமிருந்தால் பழைய வீடுகள் வெந்ததுபோக மீதியாவது வேகாமல் இருக்கும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட ஆட்களுக்குப் புகலிடமாய் காங்கிரஸ் இருப்பது பற்றி, இதற்காகவும் மகிழ்ச்சியுடன் நன்றி செலுத்தவேண்டியது கடமை ஆகும்."

இது 1937 எப்ரல் 25 இல் வெளியான 'குடி அரசி'ல் "கட்சி மாறுதல்" என்னும் தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்டதாகும். காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவி யேற்றபின் சிறிது சிறிதாக அவர்களுடைய கொள்கைகள் மாறின; தேர்தல் வாக்குறுதிகள் பலவற்றை மறந்தனர். அதிகார மோகம் பிடித்தவர்களாகி விட்டனர். பொது மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவு அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஈ. வெ. ரா. வும் சொற்பொழிவுகள் மூலமும், 'குடி அரசு', 'விடுதலை' ஆகிய பத்திரிகைகள் மூலமும், காங்கிரசின் தவறுகளைப் பொது மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி வந்தார். தேர்தல் காலத்தில் ஈ. வெ. ரா. கூறிய பல உண்மைகளை இப்பொழுது பொது மக்கள் உணர்ந்தனர்.

13. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே

சென்னை முதல் மந்திரியார், கனம். சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் அரசியல் நிர்வாகம் தமிழர் பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் சர்வாதிகார மனப்பான்மை படைத்தவராயிருக்கிறார் என்பதே இதற்குக் காரணம்.

இவர் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடனே, இந்திமொழியைக் கட்டாய பாடமாக்கப் போவதாகக் கூறினார். இக் கருத்து வெளிவந்தவுடனேயே தமிழர் பலர் எதிர்த்தனர். ஈ. வெ. ரா. வும் இதை எதிர்த்தார். இந்திமொழி கட்டாயமானால் தமிழ் வளர்ச்சி குறையும்; தமிழர் நலம் குன்றும்; தமிழர் நாகரிகம் அழியும் என்பது எதிர்ப்பவர் கருத்து. ஈ. வெ. ரா. வீட்டுமொழி கன்னடமாயினும் தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டிருப்பவர். அளவு கடந்த தமிழ்ப்பற்றுள்ளவர். தமிழ்மொழியைப் பேண வேண்டுமென்பதில் அவருக்கிணை வேறு எவருமில்ர்.

> "ஒரு நாட்டிற் பிறந்த மக்களுக்கு வேண்டப்படும் பற்றுகளுக்குள் தலையாய பற்று மொழிப்பற்றேயாகும். மொழிப்பற்றிராதாரிடத்துத் தேசப்பற்றிராதென்பது நிச்சயம். தேசம் என்பது பாஷையை அடிப்படையாகக் கொண்டியங்குவது. ஆதலால் தமிழர்களுக்குத் தாய் மொழிப்பற்று பெருகவேண்டுமென்பது எனது பிரார்த்தனை
>
> தமிழ் மொழியின் பழமையையும், தமிழ் மக்கள் நாகரிகத்தையும் பழந்தமிழ் நூல்களிற் காணலாம். தமிழரசர்கள் யவனதேசம், ரோமாபுரி, பாலஸ்தீனம் முதலிய தேசங்களோடு வியாபாரம் செய்ததும், அவ்வியாபாரத்திற் கேற்ற தொழில்கள் நாட்டில் நிலைத்திருந்ததும், பிறவும் தமிழ் நாட்டின் முழுமுதற்றன்மையை விளங்கச் செய்யும். அத்தகைத் தமிழ்நாடு இப்பொழுது சீரும் சிறப்புமிழந்து அல்லலுறுகின்றது.....................தமிழ் நாட்டிற் பிறந்தவர்

களுக்கு மொழிப்பற்று அவசியம்! அவசியம்!! என்று சொல்கிறேன். வங்காளிக்கு வங்க பாஷையில் பற்றுண்டு; மகாராஷ்டிரனுக்கு மகாராஷ்டிர பாஷையில் பற்றுண்டு; ஆந்திர னுக்கு ஆந்திர பாஷையில் பற்றுண்டு; ஆனால் தமிழனுக்குத் தமிழில் பற்றில்லை. இது பொய் யோ! தமிழ் நாட்டில் தமிழ்ப் புலமை மிகுந்த தமிழர்கள் எத்தனை பேர்? ஆங்கிலப் புலமை யுடைய தமிழர்கள் எத்தனை பேர்? என்று கணக்கெடுத்தால் உண்மை விளங்கிப் போகும். தாய் மொழியில் பற்றுச் செலுத்தாதிருக்கும் வரை தமிழர்கள் முன்னேற்றமடையமாட் டார்கள்."

1924-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் திருவண்ணாமலையில் கூடிய 30-ஆவது காங்கிரஸ் மாகாண மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. தலைமை தாங்கினார். அவரது முன்னு ரையில் இவ்வாறு கூறினார். அவருடைய தமிழ்ப் பற் றுக்கு இவ்வெடுத்துக்காட்டு தக்க அரணாகும்.

ஈ. வெ. ரா. இந்தியை எதிர்க்கத் தொடங்கியவுடன் "இந்தியை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு மந்திரி சபையைக் கவிழ்க்க முயல்கிறார்; நீதிக்கட்சிக்கு ஆக்கந்தேடுகிறார்; வகுப்புவாதத்தை வளர்க்க முந்துகிறார்," என்றெல்லாம் எதிரிகள் புகன்றனர், அவர் இந்தியை இப்பொழுது புதிதாக எதிர்க்கவில்லையென்ற உண்மையை அவர்கள் உணரவில்லை. அல்லது, உணர்ந்தும் யோக்கியப் பொறுப்பற்ற முறையில் கூறினர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். 1926-ஆம் ஆண்டு முதலே ஈ. வெ. ரா.

தமிழ் நாட்டில் இந்தி நுழைக்கப்படுவதை எதிர்த்து வருகிறார்.

"இந்தியைப் பொது மொழியாக்குவதால் நாட்டிற்கு நன்மையில்லை. அதனால் தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையுண்டாகும். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும் குன்றும்,"

என்று கூறிவந்திருக்கிறார். 7-3-1926 'குடி அரசி'ல் இதுபற்றிய கட்டுரையொன்றை வரைந்துள்ளார். அதன் தலைப் பெயர் "தமிழிற்குத் துரோகமும், ஹிந்தி பாஷையின் இரகசியமும்," என்பது. இது "சித்திர புத்திரன்" என்னும் புனைப்பெயருடன் அவரால் எழுதப்பட்டது. அதன் பகுதிகள் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்.

"இதுவரை இந்திக்காகச் செலவாயிருக்கும் பணத்தில் பெரும்பாகம் பிராமணரல்லாதாருடையது என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது. இந்தி படித்தவர்களில் 100க்கு 97 பேர் பிராமணர்களாகவே இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் மொத்தத் தொகையில் 100க்கு 97 பேர் பிராமணரல்லாதாராயிருந்தும், 100க்கு 3 வீதம் உள்ள பிராமணர்கள்தான், இந்தி படித்தவர்களில் 100க்கு 97 பேர்களாயிருக்கிறார்கள். பிராமணரல்லாதார் 100க்கு 3 பேர்களாவது இந்தி படித்திருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். இந்தப் படிப்பின் எண்ணிக்கை எப்படி யிருந்தாலும், நமக்கு அதைப்பற்றி அதிகக் கவலை ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இதில் 100ல் ஒருபங்கு கவலைகூடத் தமிழ் பாஷைக்கு

எடுத்துக் கொள்வதில்லை யென்பதையும், இந்தி படித்த பிராணர்களால் நமக்கு ஏற்படும் கெடுதியையும் நினைக்கும்போது, இதைப்பற்றி வருந்தாமலும், இம்மாதிரி பலன் தரத்தக்க இந்திக்கு நாம் பாடுபட்ட முட்டாள் தனத்திற்கும், நாம் பணம் கொடுத்த பைத்தியக்காரத் தனத்திற்கும் வெட்கப்படாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

இந்தியைப் பொதுப்பாஷையாக்க வேண்டும் என்ற கவலையுள்ளவர்கள்போல், தேசத்தின் பேரால் ஆங்காங்குப் பிராமணர்கள் பேசுவதும், அதைச் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் முதலிய பல விடங்களில் கட்டாய பாடமாக்கப் பிரயத்தனப்படுவதும் யார் நன்மைக்கு? இனிக் கொஞ்ச காலத்திற்குள் இந்திப் பிரச்சாரத்தின் பலனை நாம் அனுபவிக்கப் போகிறோம். பிராமணரல்லாதார்க்கு ஏற்பட்ட பல ஆபத்துகளில் இந்தியும் ஒன்றாய் முடியும்போலிருக்கிறது. பொதுவாய் இந்தி யென்பது வெளி மாகாணங்களில் பிராமண மதப் பிரசாரஞ் செய்யத் தர்ப்பித்து செய்யும் ஒரு வித்தையாகி விட்டது. இந்த ரகசியத்தை நமது நாட்டுப் பாமர ஜனங்கள் அறிவதேயில்லை. இரண்டொருவருக்கு அதன் இரகசியம் தெரிந்தாலும் பிராமணர்களுக்குப் பயந்து கொண்டு தாங்களும் ஒத்துப் பாடிவிடுகிறார்கள். யாராவது துணிந்து வெளியிற் சொன்னாற் இவர்களைத் தேசத் துரோகி யென்று சொல்லி விடுகிறார்கள்."

இக்கட்டுரையில் இன்னும் பல உண்மைகள் காணப்படுகின்றன.

ஆரம்ப முதல் சுயமரியாதை இயக்கமும் இந்தியைக் கண்டித்து வருகின்றது. 1930-இல் நன்னிலத்தில் ஒரு சுயமரியாதை மகாநாடு நடைபெற்றது. அதில் இந்தியைக் கண்டித்து முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை எழுதினவர், தோழர் எஸ். ராமநாதன் அவர்கள். இத்தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர், தோழர் சாமி சிதம்பரனார், வழி மொழிந்தவர் தோழர் எஸ். ராமநாதன் அவர்கள். இம்முடிவு எதிர்ப்பின்றி நிறைவேற்றப்பட்டது. இன்னும் பல மகாநாடுகளிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் இந்தி யெதிர்ப்புத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 10-5-1931 'குடி அரசி'லும் இந்தியைக் கண்டித்துத் தலையங்கம் எழுதியுள்ளார்.

> "இந்த நாட்டில் ஆரியர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட, வடமொழிக்கு உயர்வு கொடுக்கப் பல வழிகளிலும் சூழ்ச்சிசெய்து, உலக வாழ்க்கையில் ஒரு ஒடிந்துபோன குண்டூசிக்கும் பயன்படாத பாஷையாகிய அவ்வடமொழிக்கு (ஹிந்தி) எவ்வளவுபணம் செலவழிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது வெகுநாளாகத் தமிழ் மக்கள் கவனித்துவரும் சங்கதியாகும்."

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உயர்திரு மறைமலையடிகளும் "இந்தி பொது மொழியாவதற்குத் தகுதியுடையதன்று; இந்தி நுழைப்பால் தமிழ் கெடும்; தமிழர்

றன்புறுவர்'' என்பவைகளை விளக்கிக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் இந்திக்கு எதிர்ப்பு இருக்கும் செய்தியை கனம் ஆச்சாரியார் அறிவார். ஆயினும் "கட்டாய பாடமாக்குவேன்'' என்று உறுதிகூறினார். காங்கிரஸ் காரர்கள் பலரும் எதிர்த்தனர். தோழர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள் அதைக் கண்டித்து முதலமைச்சருக்குக் கடிதம் வரைந்தார். தமிழ்நாடெங்கும் பொதுக் கூட்டங்களிலும், மகாநாடுகளிலும் முதல் மந்திரியாரின் கருத்துக் கண்டிக்கப்பட்டது.

1937 டிசம்பரில், திருச்சியில் தமிழர் மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. தோழர்கள் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், டி. பி. வேதாசலம் ஆகியவர்கள் இதைக்கூட்ட முனைந்து நின்றனர். இதில் கலந்துகொண்டவர்கள், காங்கிரசுக் கட்சியினர்; நீதிக்கட்சியினர்; முஸ்லிம் லீக்கினர்: கிறிஸ்துவ சபையினர்; வைதீகர்கள்; பண்டிதர்கள்; தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அனைவருமே. இம்மகாநாட்டின் தலைவர், தோழர் சோமசுந்தர பாரதியார். கட்டாய இந்தி நுழைப்புக்கு எதிர்ப்பு; தமிழ்நாட்டைத் தனி மாகாணமாகப் பிரித்தல்;—போன்ற பல தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. இம் மகாநாட்டைப் பார்த்தோர் தோழர் ஈ. வெ. ரா. வையே புகழ்ந்தனர். அவருடைய உண்மைக் கொள்கையே இம்மகாநாடாக உருக்கொண்டதென வியந்தனர். இதுமுதல் தமிழர் கிளர்ச்சி வலுத்தது. நாடெங்கும் பொதுக்கூட்டங்கள்; மகாநாடுகள்; தமிழர் உரிமைப்போர்; இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி. ஈ. வெ. ரா. புத்துணர்ச்சி பெற்றார். புது வன்மை பெற்றார். இளைஞராகத் திகழ்ந்தார்.

ஆயினும் முதலமைச்சர் இந்தியை விட்டுக்கொடுக்க வில்லை. கட்டாய பாடமாக்கவே உறுதிகொண்டார். அவ்வுறுதியில் சில மாற்றங்கள் நுழைந்தன. எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் என்பது 125 பள்ளிக்கூடங்கள் என்று ஆயின. படிக்கவேண்டியதும் முதல் மூன்று பாரங்களில்தான். இதற்கும் பரீக்ஷையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. இவைகளே அம் மாற்றம்.

இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி மேலும் மேலும் தழைத்து வளர்ந்தது. வளர்ந்து வருகிறது. 1937 பிப்ரவரியில் காஞ்சிமாநகரில் ஒரு பெரிய இந்தி எதிர்ப்பு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. இம்மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு முதற்காரணமாயிருந்தவர், தோழர்கள் அ. க. தங்கவேலு முதலியாரும் எஸ். வி. லிங்கமும் ஆவர். இதற்குத் தலைவர் சர். கே. வி. ரெட்டி நாயுடு அவர்கள். மகா நாட்டைத் திறந்து வைத்தவர் மாஜி லா மெம்பர் காலஞ் சென்ற சர். எம். கிருஷ்ண நாயர். இவ்வளவு எதிர்த் தும் முதலமைச்சரால் இந்தி கட்டாய பாடமாக்கப்பட் டது. இதைத் தமிழர்கள் பொறுக்கவில்லை. போர் முழக்கஞ் செய்தனர். சென்னையில் இந்து தியாலாஜி கல் உயர்தரப்பள்ளி முன்பும், முதல் மந்திரியார் வீட்டு முன்னும் மறியல் செய்யத் தொடங்கினர் தமிழர்கள். பல்லடம் தோழர் பொன்னுசாமி என்னும் வீரர் முதல் மந்திரியார் வீட்டுமுன் உண்ணாவிரதந் தொடங்கினார். அவர் அரசாங்கத்தாரால் கைதி செய்யப்பட்டு தண் டனை பெற்றார். ஸ்டாலின் ஜெகதீசன் என்ற ஒருவர் இச்சமயம் "இந்தியை ஒழிக்காவிட்டால் சாகும் வரை பட்டினி கிடப்பேன்" என்று உண்ணாவிரதம் தொடங்கி

னார் இதனால் இந்தி எதிர்ப்பு வலுவடைந்தது. இறு தியில இவர் எதிரிகளின் சூழ்ச்சியாலும், இரண்டொரு கோடாரிக் காம்புகளின் தூண்டுதலாலும் உண்ணாவிர தத்தைக் கைவிட்டு விட்டார். மறியல் செய்த தொண் டர்கள் தண்டனை பெற்றனர். சட்டமறுப்புக் காலத்தில் வைசிராய் பிரபுவால் பிறப்பிக்கப்பட்ட கிரிமினல் திருத் தச் சட்டத்தைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்தி எதிர்ப்புத் தொண்டர்கள் மீது தாராளமாய்க் கையாண்டது. இது குறித்துப் பலர் கண்டித்தனர். 'இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரஸ்' போன்ற தேசியப் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள்கூட காங் கிரஸ் அரசாங்கத்தின் இச்செயலைக் கண்டித்தன.

தமிழர் கிளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை செய்துவருவது 'விடுதலை'ப் பத்திரிகை. ஆதலால் அதை அடக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் எண்ணிவர். சென்னை நகரசபைத் தேர்தலுக்காக, வாக்களார்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்—ஒரு எச்சரிக்கை 'விடுதலை'யில் வெளி வந்தது. இதன்மேல் அரசாங்கத்தார் வகுப்பு வெறுப்பு, அரச வெறுப்புக் குற்றங்கள் சுமத்தினர். 'விடுதலை'ப் பதிப்பாசிரியர், தோழர் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் மேலும், ஆசிரியர், பண்டித முத்துசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் மேலும் வழக்குத் தொடுத்தனர். வழக்கு கோவையில் நடைபெற்றது. ராமசாமியார் சிறைசென்ற பின்பே இவ்வழக்கின் விசாரணை முடிந்து முடிவு கூறப் பட்டது. அரச வெறுப்புக் குற்றம் தள்ளப்பட்டது. வகுப்பு வெறுப்புக் குற்றத்திற்குமட்டிலும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஆறுமாத தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

தமிழர் இயக்கம் இன்னும் வீறு கொண்டெழுந்தது. நாடெங்கும் தமிழ் வாழ்க! இந்தி வீழ்க! என்னும்

ஓசை. 'தமிழன் தன் மொழியைக் காப்பாற்ற முயல்வதற்குச் சிறையா?' என்ற கேள்வி. "இந்தி எதிர்ப்புக்காகத் தண்டனையில்லை; தொண்டர் முதல் மந்திரியார் வீட்டு வாயிலில் கூடுகின்றனர்; அவரையும் அவர் குடும்பத்தினரையும் நிந்தனை செய்கின்றனர்; இதற்கே தண்டனை," என்று மந்திரிகளும், அவர்கள் வழிச்செல்வோரும் கூறினர். ஆகையால் ஈ. வெ. ரா. "மந்திரி வீட்டுமுன் மறியல் செய்யாதிருப்பது நலம்" என்றோர் அறிக்கை விடுத்தார். அதன்படியே தொண்டர்கள் இம் மறியலை நிறுத்தி விட்டார்கள். பள்ளிக்கூடத்தின்முன் மட்டிலும் மறியல் நடத்தினர். ஆயினும் அரசாங்க அடக்குமுறை ஓயவில்லை.

இந்நிலையில் திருச்சியிலிருந்து ஒரு இந்திஎதிர்ப்புப் படை புறப்பட்டது. இதில் 100 போர்வீரர்களிலிருந்தனர். இப்படையை, திருச்சியிலிருந்து, தோழர்கள் ஈ. வெ. ரா, கலிபுல்லா சாகிப், எம். ஏ. பி. எல். முதலியவர்கள் நல்லுரைகூறி வழியனுப்பிவைத்தனர். பரவஸ்து ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்னும் காஞ்சீபுரத்து பார்ப்பனர் ஒருவரும் இந்திப்போரில் ஈடுபட்டுழைத்தார். திருச்சி தமிழர் படைத்தலைவர், ராவ்சாகிப் ஐ. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள். யுத்த மந்திரி, மணவை ரே. திருமலைசாமி. அணித்தலைவர் கே. வி. அழகர்சாமி. மற்றும் தோழியர் இராமாமிர்தத்தம்மாள், தோழர் முகைதீன் போன்ற பலர் இப்படையிற் சென்றனர். இதனாலும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி முதிர்ச்சியுற்றது. இப்படை சென்னையை அடைந்ததும் இப்படைக்கு வரவேற்பளிக்க சென்னை கடற்கரையில் ஒரு மாபெருங் கூட்டம் கூடிற்று. அக்கூட்டத்திற்கு, சென்னை கடற்கரை

என்றும் கண்டிறாத அளவு சுமார் 70000 பேர்கள் கூடி னார்கள். அன்று அக்கூட்டத்தில் பேசும்போதுதான் பெரியார் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று முதல் முதல் கோஷமிட்டு அதனை விளக்கிக்கூறினார். அன்று முதல் அதுவே தமிழரின் கொள்கையாகவும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கையாகவும் ஆயிற்று.

இப்படைவீரர்களில் பலர் சென்னையில் மறியல் செய்து சிறைப்பட்டனர். இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் பேரால் தோழர்களான கூட்டுறவு இயக்க மாஜி டிப்டி ரிஜிஸ்டறார் சி. டி. நாயகம், கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம் பி. ஏ. பி. எல்., ஈழத்துச் சிவானந்த அடிகள் பி. ஏ., சி. என். அண்ணாதுரை எம். ஏ., டி. ஏ. வி. நாதன், பி. ஏ. பி. எல்., சாமி அருணகிரிநாதர், சாமி ஷண்முகா னந்தா, கே. ராமய்யா, மறை திருநாவுக்கரசு, திருவாரூர் பாலசுந்தரப்பாவலர், தோழர் எஸ். சம்பந்தம் போன்ற 1500-பேர்கள் சிறைப்பட்டனர்.

இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி நம் நாட்டுப் பெண்கள் மனதையும் கொள்ளைகொண்டது. அவர்களும் மொழிப் போரில் ஈடுபட்டனர். 13-11-38-இல் சென்னையில் 'தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மகாநாடு' கூடிற்று. திருவாட்டி நீலாம்பிகை அம்மையார் (மறைமலையடிகள் திருமகள்) இதன் தலைவர். இம்மகா நாட்டின் பயனாக பெண்களும் மறியல் செய்யப் புகுந்தனர். தோழியர்கள் டாக்டர் தருமாம்பாள், மூவலூர் இராமாமிர்தத்தம்மாள் முதலிய வீராங்கனைகள் மறியல் செய்தனர். சிறைபுகுந்தனர். இம் மகாநாட்டில் ஈ. வெ. ரா. ஆற்றிய சொற்பொழிவு தமிழர்களின் நெஞ்சிற் பாய்ந்தது. உரிமை உணர்ச்சியை எழுப்பிவிட்டது. இம்மகா நாட்டில் ஈ. வெ. ரா வின்

பெயருக்கு முன் "பெரியார்" என்னும் அடைமொழி கொடுத்து அழைக்கவேண்டுமென முடிவு செய்தனர்.

இம் மகாநாடு முடிந்தபின் பல பெண்கள் மறியல் செய்து சிறை புகுந்தனர். இவ்வீராங்கனைகளைப் பாராட்டும் கூட்டங்கள் பல நடைபெற்றன. சில கூட்டங்களில் நமது பெரியாரும் சொற்பொழிவாற்றினார். பெண்மக்களின் வீரச்செயலைப் பாராட்டினார். தமிழ் மக்களின் உண்மை உணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டினார். இந்தி எதிர்ப்புக்குப் பெரியாரே காரணம் என்பது அரசாங்கத்தார் கருத்து. ஆதலின் அவரைச் சிறையிடக் காலங் கருதியிருந்தனர். அவர்கள் பெரியாரின் இரு விரிவுரை. களைக்கொண்டு அவர்மீது குற்றங் கற்பித்தனர் "பெண்களை மறியல் செய்யத் தூண்டினார்" என்பதே அப்பழி. பெரியாருக்கும் அரசாங்க அழைப்பு வந்தது. மகிழ்ச்சியுடன் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இதற்கிடையில் நீதிக்கட்சியினர் சென்னை மாகாணப் பார்ப்பனரல்லாதார் ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டைக் கூட்ட முடிவு செய்தனர். அவர்கள் ஒரே மனதாகப் பெரியாரையே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இப்பொழுது பெரியார் நீதிக்கட்சியின் தலைவராக ஆகிவிட்டார்.

பெரியார் வழக்கு சென்னையில் 1938 டிசம்பர் 5-6 ஆம் நாட்களில் நடந்தது. அவர் வழக்கம் போல் எதிர் வழக்காடவில்லை. சர். பன்னீர்ச்செல்வம், குமாரராஜா முத்தைய செட்டியார் போன்றவர்கள் எதிர் வழக்காட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியும் மறுத்து விட்டார். இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் நோக்கம், தனது அரசியல் கொள்கை, ஆகியவைகளை விளக்கும் அறிக்கை ஒன்றை

எழுத்துமூலம் நீதிபதியிடம் கொடுத்ததோடு நிறுத்திக் கொண்டார். அவர் கொடுத்த வாக்குமூலத்தின் சில பகுதி களைக் கீழே தருகின்றோம்:—

"இந்தக் கோர்ட்டு காங்கிரஸ் மந்திரிகள் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டது.

நீதிபதியாகிய தாங்களும் பார்ப்பன வகுப் பைச் சேர்ந்தவர்கள். இவை தவிர, இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை ஒழிக்கவேண்டும் என் பதில் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அதிதீவிர உணர்ச்சி கொண்டிருக்கிறார்கள். அது விஷயத்தில் நியா யம், அநியாயம் பார்க்க வேண்டியதில்லை யென்றும், கையில் கிடைத்த ஆயுதத்தை எடுத்து உபயோகித்து ஒழித்தாக வேண்டுமென்றும், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைத் திடீரென்று வந்து புகுந்த திருடர்களுக்கு ஒப்பிட்டும் கனம் முதல் மந்தியார் கடற்கரைக் கூட்டத்திலே பேசியிருக்கிறார். எனவே இந்தி எதிர்ப்பு விஷயமாய் மந்திரிகள் எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் அடக்குமுறையே என்பது எனது கருத்து. அடக்குமுறைக் காலத்தில் இம்மாதிரி கோர்ட்டுகளில் நியாயம் எதிர்பார்ப் பது பைத்தியகாரத்தனம்............இந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் (Demonstration) ஆகச் செய்யப்பட்டு வரு கிறதே ஒழிய, அதில் எவ்வித நிர்ப்பந்தப்படுத் தும் கருத்தும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.......இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஸ்தாபனத்தின் கொள்கையில் சட்டம்மீறக்கூடா

தென்பது முக்கிய காரியமாகும்........நான் சம்பந்தப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கமும், தமிழரியக்கமும், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியும், ஜஸ்டிஸ் இயக்கமும்—எதுவும் சட்டப்படி, சட்டத்திற்கு உட்பட்டுக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்கிற கொள்கை கொண்டதேயாகும். இது வரை அக்கொள்கை மாற்றப்படவேயில்லை. என்னுடைய பேச்சு பூராவையும் படித்துப் பார்த்தால் இது விளங்கும்........ஆகவே கோர்ட்டார் அவர்கள் தாங்கள் திருப்தியடையும் வண்ணம், அல்லது மந்திரிமார்கள் திருப்தியடையும் வண்ணம், எவ்வளவு அதிக தண்டனையைக் கொடுக்க முடியுமோ, அவைகளையும், பழிவாங்கும் உணர்ச்சி திருப்தியடையும் வரைக்கும் எவ்வளவு தாழ்ந்த வகுப்பு கொடுக்க உண்டோ அதையும் கொடுத்து, இவ்வழக்கு விசாரணை நாடகத்தை முடித்து விடும்படி வணக்கமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.......எவ்வளவு நியாயமான லட்சியத்தை அடையவேண்டுமானாலும் அதற்காகக் கஷ்ட நஷ்டங்களடைதல் என்னும் விலை கொடுக்க வேண்டுமாதலால் அவ்வாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்."

இவ்வழக்கு, சென்னை ஜார்ஜ் டவுன் போலீஸ் கோர்ட்டில் 4 ஆவது நீதிபதி திரு. மாதவராவ் அவர்கள் முன்னிலையில் நடந்தது. நீதிபதி வழக்கில் முடிவு கூறினார். "இவர் செய்த குற்றங்கள் இரண்டு. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வோராண்டு கடுங்காவல். ஒவ்வோராயிரம் ரூபாய் அபராதம். அபராதம் செலுத்தாவிடில்

மீண்டும் அவ்வாறு மாதம் தண்டனை. இரண்டு தண்டனைகளையும் இரண்டு தனித்தனி காலத்தில் அடைய வேண்டும்.'' இதுவே தீர்ப்பின் கருத்து. பின்னர் அரசாங்கத்தாரால் கடுங்காவல் வெறுங்காவலாக மாற்றப்பட்டது. பெரியார் தண்டனை யேற்றதுபற்றி, அவர்தம் பழம் பெருந் தோழர் திரு. வி. க. முதலியார் எழுதியது இது:—

"திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி நாயக்கர்........ கடுங்காவல் தண்டனை ஏற்றுச் சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர். வெள்ளிய தாடி அசைய, மெலிந்த தோல் திரங்க, இரங்கியகண்கள் ஒளிர, பரந்தமுகம் மலர, கனிந்த முதுமை ஒழுகஒழுகத் தாங்கிய தடியுடன் திரு. நாயக்கர் சிறை புகுந்த காட்சி, அவர் தம் பகைவர், நொதுமலர், நண்பர் எல்லாருள்ளத்தையும் குழையச் செய்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முதுமைப் பருவம்! காவல்! கடுங்காவல் என்னே! இந்நிலையை உன்ன உன்ன உள்ளம் உருகுகிறது. திரு. நாயக்கருடன் மிக நெருங்கிப் பழகிய சிலர் மந்திரிப் பதவியில் வீற்றிருக்கின்றனர். அவர் தம் மனமும் கசிந்தேயிருக்கும். வயதின் முதிர்ச்சி எவரையும் அலமரச் செய்யும்."

('நவசக்தி' 9-12-1938 தலையங்கம்)

இதுபோலவே நீதி மன்றத்தில் நடைபெற்றது. நீதிபதியின் தீர்ப்பைக் கேட்டவுடன் பெரியார் மகிழ்ச்சியுடன் அதை வரவேற்றார். "அன்றலர்ந்த செந்தாமரை

யினை நிகர்த்தது" அவர் முகம். ஆனால் அன்பர் பலரும் கண்ணீர் விட்டனர். சர். பன்னீர்ச்செல்வம்போன்ற கலங்கா நெஞ்சினரும் கலங்கி விட்டனர். நீதி மன்றத்திற்கு வெளியில், மழையையும், காற்றையும், கடுங்குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் கூடிக்காத்திருந்த பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களும் பரிதவித்தனர்.

பல்லாண்டுகளாக அரசியல் நடத்தியது நீதிக்கட்சி. அதன் மாபெருந் தலைவர் பெரியார். தமிழ்நாட்டுத் தனி பெருந் தலைவர். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர். அறுபதாண்டு நிரம்பிய ஆண்டகை. எதிர்க்கட்சியின் தலைவர். எதிர்காலத்தில் அரசாங்கத்தை நடத்தும் உரிமை பெற்றவர். இவ்வொப்பற்ற பெரியார்க்குக் கடுந் தண்டனை கிடைத்தது கேட்டு நாடெல்லாம் அழுதன. நடுநிலைதவறாப் பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தின் போக்கைக் கண்டித்தன. இவ்வமயம் திரு. வி.க. முதலியார் அவர்கள் பெரியாரைப்பற்றி எழுதியது எவரும் ஒப்புதற்குரியதாகும்.

"நண்பர் நாயக்கருக்குச் சிறைவாசம் பழையது; மிகப்பழையது; புதியதன்று. முன்னே அவர் ஒத்துழையாமையில் ஈடுபட்டும் தீண்டாமையை முன்னிட்டும், சமதர்மத்தைக் குறிக்கொண்டும் பலமுறை சென்றுள்ளனர். இம்முறை அவர் இந்தி எதிர்ப்புக் காரணமாகச் சிறை நுழைந்திருக்கின்றனர். சிறைக்கோட்டம் நாயக்கருக்கு ஒருவிதத் தவக் கோட்டம் ஆயது போலும்!

"சிறைப்பறவை" யாகிய இராமசாமி நாயக்கர் வரலாற்றை விரித்துக் கூறவேண்டுவ

தில்லை. அவர் தம் வரலாற்றில் அறியக் கிடக்கும் நுட்பங்கள் பல உண்டு. அவைகளில் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன, இடையறாச் சேவை, சமத்துவ நோக்கம், சுதந்திரவுணர்ச்சி, நட்புரிமை, தாட்சண்யமின்மை, உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாமை, அஞ்சாமை, ஊக்கம், சோர்வின்மை, சலிப்பின்மை, எடுத்த வினையை முடிக்குந்திறன், கரவு சூழ்ச்சியின்மை முதலியன. இவைகள் அவர் தம் வாழ்வாக அரும்பி, மலர்ந்து, காய்த்து, கனிந்து நிற்கின்றன. இந்நீர்மைகள் திரு. நாயக்கரை அடிக்கடி சிறைபுகச் செய்கின்றன போலும். முதுமைப் பருவத்திலும் திரு. நாயக்கர் தலை சாய்த்துப் படுக்கையில் கிடந்து காலங்கழித்தாரில்லை. அவர், தமிழ் நாட்டின் நானாபக்கமும் சுழன்று சுழன்று இரவு பகல் ஓயாது கர்ச்சனை செய்து வந்தார். ஓய்வு என்பதை அறியாது வீரகர்ச்சனை புரிந்து வந்த கிழச் சிங்கம் இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றிருக்கிறது. சிறையில் தலை நிமிர்ந்து கிடக்கிறது.

(9-12-1938 'நவசக்தி' தலையங்கம்)

பெரியாரைச் சிறையில் வைத்தால் தமிழர் கிளர்ச்சி அடங்கிவிடும் என்று அரசாங்கத்தார் நினைத்தனர். அவர் நினைப்புப் பாழ்த்தது. பெரியாரின் வீரவுரைகள் ஒவ்வொரு தமிழர் காதுகளிலும் ஒலித்துக்கொண்டேயிருந்தன. அவர்கள் நெஞ்சத்தில் வீரக் கனலை யெழுப்பிக்கொண்டேயிருந்தன. பெரியார் தெளித்த விதைகள் எங்கும் செழித்து வளர்ந்தன; ஒன்றேனும் பழுதுபட

வில்லை. எங்கும் பெரியாரின் மூலமந்திரம் வீறிட்டெழுந்தது. "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்பது அவர் தந்த மந்திரம். இம்மந்திரத்தின் வல்லோசை வானைப் பிளந்தது.

நாமிருக்கும் நாடுநம தென்பதறிந்தோம்—இது
நமக்கே யுரிமையாம் என்பதுணர்ந்தோம்.

என்னும் பாரதியார் கவியின் கருத்துக் குதித்தெழுந்தது. "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!!!" என்று தமிழ் மக்கள் வீர கர்ச்சனை செய்தனர்.

பெரியார் சிறைப்பட்ட சில நாட்களுக்குப் பின்னர், 1938 டிசம்பர் 18-இல் அவருடைய அறுபதாம் ஆண்டு விழா நாடெங்கும் நடைபெற்றது. பெரியார் பெயரால் அன்னதானங்கள்; பட ஊர்வலங்கள்; பொதுக்கூட்டங்கள்; அவருடைய கொள்கைக்கு மாறாகப் பல விடங்களில், அவர் படத்திற்குத் தூபதீப ஆராதனைகளும் நடைபெற்றன. தமிழ் நாடெங்கும், மூலை முடுக்குகளிலும் பெரியார் விழாக் கொண்டாடப்பட்டது. அவர் புகழ் பேசப்பட்டது. அவர் தியாகத்தை மக்கள் உணர்ந்தனர். அவர்தம் உயர்ந்த கொள்கைகளை அறிந்தனர். இதன் மூலம் பெரியார் தொடங்கிய இயக்கத்திற்குப் பேராதரவு பெருகிற்று. இந்தி எதிர்ப்பியக்கம் உரம் பெற்றது. எங்கும், "இந்தி ஒழிய! தமிழ் வாழ்க! பெரியார் வாழ்க! அடக்குமுறை ஒழிக! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!" என்ற ஒலி தமிழர்கள் உள்ளத்திினின்றும் எழுந்தன. ஓங்கி முழங்கி பெரியாரின் எதிரிகளின் நெஞ்சத்திற் பாய்ந்தன. சுருக்கெனத் தைத்தன. செய்வதறியாது திகைத்தனர் அன்னார். ஆனால் ஆரவாரித்தனர் தமிழர்.

14. நீதிக்கட்சித் தலைவர்

சுயமரியாதை இயக்கத்தைப்பற்றி நீதிக்கட்சித்தலைவர்களுக்கு இதற்குமுன் நல்லெண்ணமில்லை. இப்போதுங்கூட பலருக்கு அப்படித்தான். அவர்கள் இப்பெயரைக் கேட்டாலே வெறுப்புற்றனர். "மதத்தைக் கெடுப்பது, வகுப்பை ஒழிப்பது, செல்வர்களைச் சிதைப்பதுங் கட்டுப்பாட்டைக் குலைப்பது—இவைகளே சுயமரியாதைக் கொள்கைகள்; இக்கொள்கைகள் நலந்தரா" என்று அவர் எண்ணி வந்தனர். ஆனால் சுயமரியாதைக்காரர் அனைவரும் நீதிக்கட்சியை ஆதிமுதல் ஆதரித்தே வந்தனர். இவர்களை விட்டால் நீதிக்கட்சியின் பெயர் சொல்வதற்குக்கூட நாட்டில் வேறெவரும் இல்லை. தலைவர்கள் மட்டிலுந்தான் "நீதிக்கட்சி, நீதிக்கட்சி" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது அத்தலைவர்களுக்குத் தெரியும். அதனால் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை வெளிப்படையாக எதிர்க்காமல் இருந்தனர். ஓரளவு இவ்வியக்கத்தை ஆதரிப்பது போலக்கூடப் காட்டிக்கொண்டிருந்தனர்.

சைவர்களெல்லாம் சுயமரியாதை இயக்கத்தை அழிக்க வகைதேடினர். வைணவர்ளும் அவர்களோடு ஒத்துழைத்தனர். மற்ற மதக்காரர்களும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் வெறுப்புக்கொண்டிருந்தனர். பெரியார், சைவ சமயத்தில் உள்ள குற்றங்குறைகளையும், அடிமை மனப்பான்மையையும், பார்ப்பனீய முறைகளையும் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுப் பேசியும், எழுதியும் வருவதைக் கண்டு

F. 14.

ஆத்திரங்கொண்ட ஒரு பெரிய சைவத் தலைவர், மற்றொரு பட்டதாரியாகிய சைவப் பெரியாரிடம் ஒரு சமயம்,

> "இந்த நாயக்கன் நமது சைவத்தைத் தூற்றுகிறதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் நமது சைவமே அழிந்து விடாதா?"

என்றாராம். அதற்கு அந்தப்பட்டதாரி:—

> "சைவம் போனாலும் போகட்டும். பிறகு உயிர்ப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நம் நாட்டைப் பிடித்திருக்கும் பார்ப்பனீயக் குஷ்ட நோயை அடியோடு ஒழிப்பதென்றால், அந்த வேலை இந்த நாயக்கனால் தவிர வேறு யாராலும் முடியாது. ஆதலால் நாம் அவன் முயற்சிக்கு எந்தவித இடைஞ்சலும் செய்யக் கூடாது,"

என்றாராம். இது ஏறக்குறைய இன்றைக்குப் பத்தாண்டுகட்கு முன் நடந்த ஒரு ரகசியப் பேச்சு. இவ்வுண்மையை 1938-இல்தான் நீதிக்கட்சியினர் முற்றும் உணர்ந்தனர். "அவர், மதம், சமுதாயச் சார்பாக எதுவேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளட்டும் பார்ப்பனரல்லாதார் நலம் பாதுகாக்கப்பட்டால் போதும். அதற்கேற்ற தலைவர் பெரியாரே" என்று கருதி அவரிடம் நீதிக்கட்சியின் தலைமைப் பதவியை ஒப்படைத்தனர்.

இவர் கட்சித் தலைவராவதற்கு முன்பே, இவர்தான் பார்ப்பனரல்லாதாருக்குத் தலைவராக விளங்கினார். இவருடைய இடைவிடாத உழைப்பினாலேயே பொதுத் தேர்தலுக்குப்பின் தமிழ்நாடு விழிப்படைந்தது.

"20 ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது மாபெரும் தலைவர்களான தியாகராயர், நாயர், பனகால் அரசர் ஆகியோர் நமது தமிழ் மக்களின் நன்மைக்காக, நமது நீதி இயக்கத்தை ஆரம்பித்தனர். நமது கட்சியின் உழைப்பால் தாழ்த்தப்பட்டாரும், சிறுபான்மையினரும் மற்ற மக்களுடன் சம நிலையுடன் வாழ வசதியேற்பட்டது. அவர்கள் உழைப்பால் பார்ப்பனரல்லாதார்கள் அளவிறந்த நன்மைகள் பெற்றனர். இடையில் நமது தலைவர்களின் மனவேறுபாட்டால் சென்ற தேர்தலில் தோல்வி பெற்றோம். ஆனால் நமது பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் எந்தத் தலைவர்களின் தூண்டுதலுமில்லாது, தானே தனியாகத் தனது தோழர்களுடன் நமது கட்சியின் சார்பாக சென்ற ஒன்றரை ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு முழுமையும் சுற்றுப் பிரயாணஞ்செய்து, சொற்பொழிவாற்றித் தமிழ் மக்களைத் தட்டியெழுப்பினார்,"

என்று செட்டிநாட்டுக் குமாரராஜா திரு. முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சென்னையில், தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்க மகாநாட்டில் கொடியேற்றியபோது கூறினார். பெரியார் செய்த பிரசாரத்தால் வெற்றியின் உச்சியில் நின்ற காங்கிரஸ் வழுக்கி விழத்தொடங்கி விட்டது. பல நகர சபைகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோல்வியுற்றனர். சென்னை நகரசபைத் தேர்தலிலும் தோற்றனர். பஞ்சாயத்துச் சபை, பஞ்சாயத்துக்கோர்ட்டு முதலியவைகளிலும் தோல்வியுற்றனர்.

தமிழ் மக்கள் மிக்க உணர்ச்சிபெற்றிருந்ததன் காரண மாக வேலூரில் 1938 டிசம்பர் 26-27-ஆம் நாட்களில் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடும், பெண்கள் மகா நாடும் நடைபெற்றன. தமிழர் மகாநாட்டுத் தலைவர் சர். பன்னீர்ச் செல்வம் அவர்கள். பெண்கள் மகா நாட்டுத் தலைவர் பண்டிதை நாராயணி அம்மையார் அவர்கள். இம்மகாநாடுகளில், பெரியாரைத் தலைவ ராகக் கொள்வதாகவும், அவர் மொழிவழி நின்று பணி புரிவதாகவும், தமிழ் மக்கள் அனைவரும் எழுந்து நின்று உறுதிகூறினர். தமிழர் உரிமை நலம்பேணும் பல முடிவு கள் செய்யப்பட்டன.

இதன் பின் 1938 டிசம்பர் 29-30-31ஆம் நாட்களில் சென்னையில் நீதிக்கட்சியின் 14ஆவது மகாநாடு கூடிற்று. இதன் தலைவராகப் பெரியார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந் தார். ஆனால் இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது சிறைக் குள் இருக்கிறார். அரசியல் மரியாதையைக் குறிக் கொண்டுகூட அவரை அரசாங்கத்தார் விடுதலைசெய்ய வில்லை. இக்காரணத்தால் மகாநாட்டின் புகழ் மேலோங் கிற்று. மாகாணம் எங்கும் உள்ள தமிழ் மக்கள் பிரதி நிதிகள் அனைவரும் கூடியிருந்தனர். 50 ஆயிரத்திற்கு மேலான மக்கட் கூட்டம். நீதிக்கட்சியின் வரலாற்றில் இதுவே தலைசிறந்த மகாநாடு. தமிழர் உரிமைப் போர் பற்றிய கிளர்ச்சி; பெரியார் சிறைக்கோட்ட வாழ்வைப் பற்றிய நினைவு; காங்கிரஸ் அடக்குமுறையில் வெறுப்பு; இந்தியை எவ்வாற்றாலும் ஒழித்தே தீர்வதென்னும் உறுதி;—இவைகள் ஒவ்வொரு தமிழர் நெஞ்சத்திலும் பொங்கிக்கொண்டிருந்தன.

மகாநாட்டுத் தலைவர் பெரியார் சிறைக்குள் இருந் தார். ஆயினும் தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் பெரியார்

போன்ற உறுதி கொண்டிருந்தனர். உணர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். பெரியாரின் உருவச்சிலையைத் தேரில்வைத்து சிறையில் உறைவதுபோல் ஒப்பனை செய்யப்பட்டது. இது ஊர்வலமாக மகாநாட்டுப் பந்தலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. மகாநாட்டுப் பந்தலில் பெரியார் உருவம் நாற்காலியில் வைக்கப்பட்டது. முறைப்படி தலைவரை முன்மொழிந்து, வழி மொழிந்து நடக்கவேண்டிய சடங்குகள் நடந்தன. சர். பன்னீர்ச் செல்வம் அவர்கள் பெரியாரால் சிறைசெல்லுமுன்னமே எழுதப்பட்டிருந்த மகாநாட்டு விரிவுரையைப் படித்தார். அதற்குஆக தோழர் பன்னீர்ச் செல்வம் அவர்களுக்கு போடப்பட்ட மாலையை அவர் பெரியாரின் உருவச்சிலையின் பாதத்தில் வைத்தார். இக்காட்சியின்போது யாவரும் கண்ணீர் விட்டனர். பின்னர் மகாநாட்டில் கூடியிருந்த மக்களனைவரும் எழுந்து நின்று "பெரியாரே எங்கள் மாபெருந் தலைவர்" என்று கடலோசை பின்னடைய ஒரே குரலில் உரத்துக் கூறினர்: பின்னர்க் கீழ்வரும் சொற்றொடர்களை முறையே தெலுங்கிலும், தமிழிலும், எல்லோரும் உறுதி மொழியாகக் கூறினர்:—

> "எங்கள் மாபெருந் தலைவரே! உங்கள் உடல் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், உங்கள் வீரத் திரு உருவத்தின் முன் நாங்கள் அனைவரும் எழுந்து நின்று ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். உங்கள் தலைமையில் நாங்கள் அனைவரும் தங்கள் சொல்வழி நின்று, கட்சி வளர, மக்கள் வாழ, நோக்கம் நிறைவேற, ஓயாது உழைத்து வெற்றி பெறுவோம் என உறுதி கூறுகிறோம்."

இவ்வுறுதிமொழி இன்றும் எல்லாத் தமிழர் உள்ளத்திலும் உரமாகப் பாய்ந்து ஊடுருவி நிற்கின்றது.

பெரியார் நீதிக்கட்சியின் தலைவரானதன் பலனாக நீதிக்கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. இதற்குமுன் அக்கட்சியின் அரசியல் நோக்கம் "குடியேற்ற நாட்டு நிலை பெறுவது" என்பதாகும். இது இப்பொழுது "முழுத்தன்னாட்சி பெறுவதே நோக்கம்" (Full Independence) என்று திருத்தப்பட்டது. வரப்போகும் கூட்டுறவு அரசியலை (Federation) என்பதாகவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

பெரியார் நீதிக்கட்சியை ஆதரித்ததாலும், இப்பொழுது அதன் தலைவராகவே வந்துவிட்டதாலும், அவரைச் சிலர் கொள்கையற்றவர் என்று பழிக்கின்றனர். "தொழிலாளர் நலம் பேணாதவர்; சமதர்மக் கொள்கையை நழுவ விட்டு விட்டார்; பணக்காரர்களுடன் சேர்ந்துவிட்டார்; ஜமீன்தார்களைப் பாதுகாக்க முன்வந்துவிட்டார்;" என்று எதிரிகள் சிலர் எழுதியும், பேசியும் வருகின்றனர். இவர்கள் பெரியார்மீது கொண்ட தனிப்பட்ட சினத்தால் இத்தகைய கருத்தைக் கக்குகிறார்களே யன்றி, உண்மையுணர்ந்து கூறுகின்றனர் என்று அறிவாளிகள் ஒப்புக்கொள்ள ஒண்ணாது. இதற்கு இவருடைய தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்க மகாநாட்டுத் தலைமையுரையே தக்க விடை கூறுகின்றது. அதில் உள்ள சிறந்த பகுதிகள் கீழ்வருபவை;—

"உலக ஒற்றுமையை நான் வெறுப்பவனல்ல. உலக மக்கள் சமதர்ம வாழ்வை மேற்கொள்வதை வேண்டாமென்று கூறவில்லை. மக்கள் யாவரும் விகிதாச்சாரம் உழைத்து, அவ்வுழைப்பின் பலனை விகிதாச்சாரம் பகிர்ந்து

தத்தம் தகுதிக்கும் தேவைக்கும் அவசியமான அளவு அனுபவிப்பதை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால் தேசீயம் என்றும், தேச சேவை என்றும், தேசபக்தி என்றும், தேச விடுதலை என்றும், தேச ஒற்றுமை என்றும், ஆத்மார்த்தம் என்றும், பிராப்தம் என்றும் பல பல சொற்களைக் காட்டி, மெய் வருந்திப் பாடு பட்டுப் பொருளீட்டும் பொதுமக்களை, கட்டின ஆடை கசங்காமல், மெய்யில் வெய்யில் படாமல் வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு சிறு கூட்டத்தார், வஞ்சித்து ஏமாற்றி வயிறு வளர்ப்பதை,— ஏன் ?— உழைப்பாளிகளைவிட அதிக சுகமான வாழ்வு வாழ்வதை—அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

* * *

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பணக்காரன், ஜமீன்தாரன், முதலாளி ஒழியவேண்டுமென்று சொன்னோம். புரோகிதர்களே அதற்கு எதிரிடையாக இருந்தார்கள். நாம் அப்படிச் சொன்னது இன்று புரோகித ஆட்சிக்கு இடந் தந்தது. புரோகித ஆட்சி ஒழியவேண்டுமானால் நம் மக்களுக்குள் அபார ஒற்றுமையும், அபார பகுத்தறிவு ஆராய்ச்சியும் வேண்டும். ஏனெனில் நம்நாட்டிலுள்ள புரோகிதஆதிக்கம், நம்மையும், முஸ்லிம்களையும், கிறிஸ்துவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும், ஒன்றுபோலவேதான் கருதி நடத்தி வருகிறது...........இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை நாம் எல்லோரும் ஒரு வகுப்

யைச் சேர்ந்தவர்கள். நாம் யாவரும் திரா விடர்கள்.

*　　　*　　　*

நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள், பார்ப்பன ரல்லாதார் இயக்கம் வேறு; தொழிலாளர்கள் வேறு என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இக்கருத்து மாறி இரண்டும் ஒன்றுதான் என்ற உண்மையான எண்ணமும் உணர்ச்சியும் ஏற் படும்வரை, இரண்டும் உருபடா என்பதே எனது அபிப்பிராயம். பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் என்கின்ற வார்த்தையும், மக்களும், தொழிலா ளர் என்ற வார்த்தையும், மக்களும் ஒன்றே யென்பதை நாம் மறக்கவே கூடாது.

பார்ப்பனரல்லாதார்க்குப் பெயர் இந்து மதப்படி "சூத்திரர்கள்" என்பதாகும். "சூத்தி ரர்கள்" என்றால் வேலைக்காரன், அடிமை என்று பொருள். ஆகவே சூத்திரன் என்பது தொழிலாளி என்பதைவிட மிகவும் தாழ்ந்த கருத்திலிருப்பதோடு, காரியத்திலும், உடலு ழைப்பு வேலைகள் பூராவும் பார்ப்பனரல்லாதா ருக்கே இருந்து வருகிறது. இது காரியத்தில் மாத்திரம் இல்லாமல் புரோகிதக் கோட்பாட் டின்படியும், பார்ப்பனர்கள் உடலுழைப்புச் செய்யக்கூடாதென்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் உழைக்கின்றவர்களே யாவார்களென்றும் இருக்கின்றது........ஆகவே தொழிலாளத் தோ ழர்கள் தாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு, புரோகிதர் கள் காலடியில் தங்கள் பாதுகாப்புச் சங்கங்

களையும் மீட்புச்சங்கங்களையும் ஒப்புவித்திருப் பதை மீட்டுக் கொண்டுவந்து பார்ப்பனரல்லா தார் சங்கத்தில் இரண்டறக் கலந்து விடும்படி கேட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு விண்ணப் பம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்."

பெரியார் இளம்பருவத்தின் கொள்கைகளும், பொது வாழ்வில் அவர் செய்து வந்த செயல்களும், அரசியலில் அவர் ஈடுபட்டுச் செய்த வேலைகளும், சுயமரியாதை இயக்கம் தொடங்கிய கருத்தும், பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கத்தை ஆதரித்து நிற்பதும், தமிழர்கள் உரிமை களுக்குப் போராடுவதும் ஆகிய எல்லாம் ஒரே குறிக் கோளுடையதாயிருப்பதை அவர் வாழ்க்கையை உற்று நோக்குவோர் காணலாம். அவருடைய எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து படித்து வருவோர் உணரலாம். அவர் விரிவு ரைகளைக் கேட்டு வருவோர் அறியலாம்.

---

15. தமிழர் தலைவர்

பெரியார் ஈ. வெ. ரா. இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் ஈடுபட்டுத் தமிழர் தலைவராய் சிறைக்குட் சென்றார். நீதிக் கட்சித் தலைவராய் வெளியில் வந்தார்.

காங்கிரஸ் சர்க்காரின் அடக்குமுறைகளுக்காளாகி சிறையில் வயிற்று நோயால் மிகவும் துன்புற்று 167 நாட் களுக்குப்பின் 1939 மே மாதம் 22 ஆம் நாளில் விடுதலை யானார். கட்டாய இந்தியை எடுக்காமலே சர்க்கார் திடீ ரென்று இவ்விதம் அவரை விடுதலை செய்த காரணம் இன்னதென இதுவரையில் எவராலும் அறிய முடிய

வில்லை. ஆனால் அவர் சிறைக்குப் போகுமுன் 190 பவுண்ட் நிறையிருந்தாரென்பதும் விடுதலையான அன்று 166 பவுண்ட் மட்டுமே இருந்தாரென்பதும் உண்மை.

பெரியார் விடுதலையான செய்தி தமிழ் மக்களுக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்தது. ஏனெனில்,சிறையில் அவருடைய உடல்நிலை மிகக்கேவலமாயிருந்தபடியா லும், அதற்கு முன் இந்தி எதிர்ப்புக் கைதிகளில் இரு இளைஞர்கள் சிறையிலேயே உயிர் நீத்துவிட்டபடியா லும், பெரியாரை உயிருடனாவது வெளியில் பார்க்க முடியுமா என்றே தமிழர்கள் ஐயுற்று ஏங்கியிருந்தனர். எனவே அவர் வெளியில் வந்ததும் பல ஊர்களிலும், முக்கியமாக சென்னை நகரத்திலும் அவருக்கு அளிக்கப் பட்ட வரவேற்பு எப்படியிருந்திருக்கவேண்டும் என்பதை வாசகர்களே சிந்தித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிறையினின்றும் வெளிவந்த மறுநாள் மாலை ஈரோட்டில் நடந்த வரவேற்புக் கூட்டத்தில் ஈ. வெ. ரா. பேசியவற்றுள் சில வாக்கியங்களைப் பாருங்கள்:—

> "மீண்டும் சிறைசெல்வதற்காகவே நான் விடுதலை செய்யப்பட்டிருப்பதாக எண்ணுகி றேன். நான் இங்கு எதைப்பார்க்கிறேன்? என்னுடன் சிறைசென்ற தமிழர்களைப் பார்க்க முடியவில்லையே!............ நான் சிறையிலேயே இறந்திருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அப்படி நான் இறந்திருப்பேனேயானால் நமது இயக்கம் மிகவும் ஓங்கி உச்சநிலை அடைய வழி ஏற்பட்டிருக்கும்."

* * *

பெரியார் சென்னையில் பெருத்த ஆடம்பரத்துடன் வரவேற்கப்பட்டார். அவர் சிறையிலிருந்த காலத்தில் விற்பனை வரி போடப்பட்டதால் சென்னை நகரத்தி லுள்ள ஆயிரக்கணக்கான வணிகர்களும் இவ்வரவேற்பில் மிக மகிழ்ச்சியுடன் கலந்துகொண்டனர். சென்னையில் பத்திரிகை நிருபர்கட்குப் பெரியார் பேட்டியளித்தபோது இந்தியை மேலும் 100-பள்ளிகளில் சர்க்கார் கட்டாய மாய் வைத்திருப்பதால் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் இனியும் நூறு மடங்கு அதிக வேகமாக நடத்தப்படும் என்றும், காங்கிரஸ் அரசினர் விற்பனை வரி விதித்திருப்பது அக் கிரமம் என்றும், நீதிக்கட்சியின் எதிர்கால வேலை தன் னுடைய சமதர்மத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே இருக்குமென்றும், ஆந்திரர்களுக்குத் தனி மாகாணம் கொடுக்கவேண்டியது மிகமிக அவசிய மென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினார்.

உடல்நிலை மிகக்கேவலமா யிருந்தபடியால் மருத்து வரின் யோசனைப்படி பெரியார் கொடைக்கானலில் ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தார். இச்சமயத்தில் 7-6-1939இல் திடீரென, எவ்வித அறிக்கையுமின்றி யாது காரணமு மின்றி காங்கிரஸ் சர்க்கார் எஞ்சியுள்ள எல்லா இந்தி எதிர்ப்புக் கைதிகளையும் விடுதலை செய்துவிட்டனர்.

ஆயினும் பள்ளிக்கூடம் கோடைகால விடுமுறைக் குப்பின் திறக்கப்பட்டதும் இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் மிக மும்முரமாக ஆரம்பித்தது. பெரியார் மறு முறையும் சென்னைக்கு வரவேற்கப்பட்டார். சென்னைப் பொது மக்களால் 1001 ரூபாய்கள் கொண்ட பணமுடிப்பு (1001 பேர் இந்தி எதிர்ப்பில் அதுவரையில் சிறை சென்றிருந்த படியால்-அதைக்குறிக்கும் பொருட்டு) தமிழரின் இயக்க

வளர்ச்சிக்காக, அதாவது, நீதிக்கட்சியைப் பரப்புவதற்காக, பெரியாருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதைப் பின்பற்றி, வடஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை, சேலம் முதலிய ஜில்லாக்களிலும் இதே மாதிரி பணமுடிப்புகள் அளிக்கப்பட்டன.

பெரியார் மறுபடியும் அவருடைய இயற்கை வேலையாகிய பிரசாரத்தில் இறங்கி விட்டார். இடைவிடாமல் மறுபடியும் சொற்பொழிவுகள், பிரயாணங்கள். தமிழர் இயக்கம் புதிய உணர்ச்சியோடும், புதிய வீரத்தோடும் வளர ஆரம்பித்து விட்டது. பெரியாருக்கு எங்கு சென்றாலும் அமோகமான வரவேற்பு. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் கூட்டம். எங்கும் பணமுடிப்பு முயற்சி. நீதிக்கட்சிக்கு என்றுமில்லாத ஆதரவு. 'பார்ப்பனரல்லாதார்' என்ற பழைய பெயர் இப்போது, 'தமிழர்' என்ற அழகிய சிறு பெயரில் அடங்கி விட்டது. பிராமணர்கள் 'ஆரியர்' என்றும் மற்றவர் யாவரும் 'தமிழர்' என்றும் நியாயமான பிரிவாக ஏற்பட்டு விட்டது.

இந்நிலையில் எதிர்பாராத விதமாய் ஈரோட்டிலுள்ள 'விடுதலை' அச்சுக்கூடமும் சென்னையிலுள்ள இந்தி எதிர்ப்பு நிலையமும் சர்க்காரால் சோதனை போடப்பட்டு, பல கடிதங்கள், கணக்குகள் பறிமுதலாயின.

1939 ஆகஸ்டு 10 ஆம் தேதியில் ஈரோட்டில் பெரியாருடைய மாளிகையில் தென் இந்திய நல உரிமைச்சங்கத்தின் நிர்வாகக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழர்கள் நிலையைப்பற்றியும், இந்தி நுழைப்பைப்பற்றியும் வரப்போகும் ஜில்லா போர்டு முதலிய தேர்தல்களைப்பற்றியும், ஆந்திர மாகாணத்தின்

அவசியத்தைப்பற்றியும் சில முக்கிய முடிவுகள் செய்யப் பட்டன.

* * *

இன்று பெரியார் கொள்கையைப் பின்பற்றிச் செல்லப் பல தலைவர்கள் முன்வந்து விட்டனர். தொண்டர் கூட்டம் குழுமி நிற்கின்றது. வீரத் தாய்மார்கள் முன் தானையை வரிந்துகட்டிப் போர் முனையில் முன்னிற்கின்றனர். நாடெங்கும் தமிழ் மக்களின் வெற்றிச் சங்கு முழங்குகின்றது. சூழ்ச்சித்திரை தூள் தூளாகக் கிழிந்து விட்டது. தமிழர் உரிமைப் போர் வெள்ளம் புரண்டோடுகின்றது. இவ்வெள்ளத்தை அணையிட்டுத் தடுத்தல் அரிது! அரிது!! பெரியாரே தடுக்க முன்வரினும் அவரையும் அடித்துச் செல்லும். இது தமிழர் உரிமைக் கடலுக்குள் புகுந்துதான் அடங்கும். இவ்வெள்ளத்திற்குக் காரணம் என்ன? தந்நலக்காரர்களின் கொடுந்தீ. அதை அணைக்கப் பெரியார் மேகம் பொழிந்த மழை. ஆகவே தமிழர் உரிமைப் போருக்குத் தலைவர் பெரியார்! பெரியார்!! பெரியார்தான். பெரியார் நீடூழி வாழ்க! பெரியார் கொள்கை உலகெங்கும் பரவுக!

* * *

பெரியார் இன்று நீதிக்கட்சித் தலைவர்மட்டுமல்ல. தமிழர்க்கே தலைவர். இன்றுமட்டுமல்ல, என்றுமே தமிழர்க்கு அவரேதான் தலைவர். ஏன்? எதிர்காலமே நீயேசொல்.

16. சொல்லும் செயலும்

"இவர் கூற்றுக்களை இக்கால மக்கள் எல்லோரும் உடன்பட்டு ஏற்பாரென நம்புதற் கில்லை. பெரியாரோடு நெருங்கிப் பழகும் பேறு பெற்றோர்க்கு மட்டுந்தான் பெரியாரின் பண்புகளை உள்ளவாறறிந்து பாராட்டுதல் கூடும். எனினும் பெரியார் தன் புறப்பொது வாழ்வில், தன்னலம் பேணாமல் தமிழர் பொது நலம் நாடிப்புரியும் தொண்டளவில் தன்னிகரற்ற தலைவர் என்பதில் யாரும் வேறுபட முடியாது.

உண்மையை அஞ்சாதுரைக்கும் உரனு டைய நெஞ்சச் செல்வி மிகப்படைத்தவர் பெரியார் என்பதும் எல்லோருக்கும் ஒப்ப முடிந்ததாகும். கருத்து வேறுபாடுகளை உண்மை ஒருவாதொழுகும் யாரிடமும் பெரியார் நன்கு மதிப்பவராவர். தமிழிளைஞர் முழு உணர்வையும் திறைகொள்ளுந் திறனும், உற்ற சுற்றத்தாரும் சூழுமாறு நடக்கும் பெற்றியும், இப்பெரியார் பால் இருப்பதனால் இவரிடம் பல அரும்பெரும் சால்புகள் இருத்தல் வேண்டு மென்ப தொருதலை,"

என திருவாளர் S. சோமசுந்தர பாரதியார், M. A., B. L. அவர்கள் பெரியாரைப்பற்றி எழுதியுள்ளார். பெரியார் தன் மனதில் நினைத்ததை மறைப்பதில்லை. அப்படியே வெளியிடுவார். அதன் பலனைப்பற்றிய கவலை அவருக் கில்லை.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு,

என்னும் தமிழ் மறைக்கு இவர் ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. எவர் சொல்வதையும் உற்றுக் கேட்பார். உண் மையுணர்வார். எங்கெந்தச் செயல்கள் நன்மையாகக் காணப்படுகின்றனவோ அச்செயல்களை நடத்துவதற்குப் பின்வாங்கார். பெரியார் தனது மனைவியார் இறந்ததும் அவரை அடக்கஞ் செய்த முறையே இவருடைய சொல் லுக்கும் செயலுக்கும் ஒரு சான்றாகும்.

அம்மையார் இறந்தவுடன் யாரையும் அழக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டார். அம்மையார் இறந்த அன்று பெரியார் நடந்து கொண்ட விதம் பலருக்கும் வியப்பைத் தந்தது. அவர் தனது கைத்தடியுடன், வாயிற்படியில் நின்று கொண்டார். துக்கத்திற்கு வரும் பெண்களிடம் "அழாமல் பிணத்தைப் பார்ப்பதாயிருந்தால் உள்ளே செல்லலாம். அழுவதாயிருந்தால் உள்ளே செல்லவேண் டாம். இப்படியே திரும்புங்கள்," என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். வந்த பெண்களும் இக்கட்டுப்பாட் டுக்கு அடங்கியே நடந்துகொண்டனர். பிணம் பெட்டி யில் வைக்கப்பட்டது. வண்டியில் ஏற்றி மாடுகட்டி ஓட்டப்பட்டது. சுடுகாட்டிற் கொளுத்தப்பட்டது பெட்டியில் வைத்தல் முஸ்லிம் மதவழக்கம். வண்டியிற் கொண்டு செல்லுதல் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு உடன்பாடு. சுடுவது இந்துமதக் கொள்கை. இம் மூன்றும் நாகம்மை யார் இறந்தபின் பெரியாரால் நடத்திக்காட்டிய நன்முறை யாகும்.

* * *

திருவண்ணாமலை காங்கிரஸ்மாகாநாட்டில் பெரியார் செய்த முன்னுரைச் சொற்பொழிவைப் பெரியார் தானாகவே எழுதவில்லை. பெரியார் சொல்ல திரு. வி. க. முதலியார் எழுதினார். சென்னை இராயப்பேட்டையில் உள்ள பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜனசபையில்தான் பெரியாரும் முதலியாரும் விரிவுரையை எழுதத் தொடங்கினர். எழுதத் தொடங்கு முன்னரே பெரியார் ஒரு நிபந்தனை போட்டார். "உங்கள் செந்தமிழில் எழுதக்கூடாது. எல்லாருக்கும் விளங்கக்கூடிய தமிழில் இருக்கவேண்டும். நான் பேசுவது போலவே எழுதவேண்டும். எழுதுவது முழுவதும் என் கருத்தாகவே இருக்கவேண்டும். உங்கள் கருத்தை நுழைக்கக்கூடாது என்று கூறினார். முதலியாரும் இதற்கு ஒருப்பட்டு எழுதினார். பெரியார் தன் விரிவுரையைச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். முதலியாரும் எழுதிக்கொண்டே வந்தார். சில சமயங்களில் முதலியார், பெரியாரின் கருத்துக்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் "இது தவறு; அது தவறு; இது இப்படியிருக்கவேண்டும். அது அப்படியிருக்கவேண்டும்," என்று திருத்தங்கள் கூறத்தொடங்கினார். பெரியாரோ முதலியார் திருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. தன் கருத்தையே வலியுறுத்திக் கொண்டுவந்தார். இதனால் இருவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு முதிர்ந்து இடை நடுவில் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு எழுந்து போய் விட்டார்கள். பின்னர் இருவரும் சேர்ந்து எழுதி முடித்தார்கள். இறுதியில் திரு. வி. க. முதலியாரே பெரியாருக்கு இணங்கவேண்டியிருந்தது. பெரியார் எப்பொழுதும் தன் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

இவர், நமது செய்கையால் கிடைக்கும் பலனைப் பற்றி நாம் கவலைப்படக்கூடாதென்று அடிக்கடி கூறு வார். இதற்கு இவரே உதாரணம். இச்செய்தி, திரு. வி. க. முதலியார் அவர்களால் ஒரு தோழரிடம் சொல்லப் பட்டது. அதை அப்படியே நாமும் கூறுகிறோம்.

"1924-இல் நாயக்கர் மயிலாப்பூர் மந்தை வெளியில் ஒரு பிரசங்கம் புரிந்தார். அதற்காக அவர் மேல் 124-ஏ பிரிவின்படி "அரச வெறுப்பு" வழக்குத் தொடரப்பட்டது. வழக்கு விசாரணையின் பொருட்டு அவர் ஈரோட்டிலிருந்து சென்னைக்கு வந்திருந் தார். நாளை வழக்கு விசாரணை. எத்தனை ஆண்டுகள் தண்டனை விதிக்கப்போகிறார் களோ என்ற கவலை எனக்கு. இரவு உண் டிக்குப்பின், பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை யின் வெளித்திண்ணையில் நானும் நாயக்கரும் படுத்திருந்தோம். இரவு முழுவதும் எனக்குத் தூக்கமில்லை. நாயக்கர் கவலையின்றிக் குறட் டை விட்டுக் கொண்டு தூங்குகிறார். நடு இர வில் விடா மழை பெய்தது. குளிர் காற்றும் வீசிற்று. நான் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண் டேன். நாயக்கர் அப்பொழுதும் கவலையின்றி உறங்குவதைக் கண்டேன். அவருடைய மனம் இரும்பு மனம் என்று நினைத்தேன். காலை யில் எழுந்ததும் "இரவு மழை பெய்தது தெரி யுமா?" என்றேன். "தெரியாது, நன்றாய்த் தூங்கி விட்டேன்" என்றார். இப்பொழுது

> தான் நாயக்கரின் அஞ்சா நெஞ்சத்தை அறிந்தேன். துன்பத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாத வீரத்தையும் உணர்ந்தேன்,''

என்று திரு. வி. க. முதலியார் கூறினார்.

* * *

ஆராய்ச்சியாளர்களிடத்தும், சீர்திருத்தக்காரர்களிடத்தும் உண்மை ஒழுக்கமுள்ளவர்களிடத்தும் இவருக்கு அதிக அன்புண்டு. தமிழ்ப் பெரியார் மறைமலையடிகளிடம் இவருக்கு எப்பொழுதும் பெருமதிப்புண்டு. அவருடைய ஆராய்ச்சிகளிலும், கொள்கைகளிலும் பல இவருக்கு உடன்பாடு. இதற்குக் கீழ்வரும் நிகழ்ச்சி ஒரு சான்றாகும்.

1927 இல், உயர்திரு மறைமலையடிகள், தமது திருமகள் நீலாம்பிகை அம்மையார்க்கும், திருவாளர் திருவரங்கம் பிள்ளையவர்களுக்கும் திருமணம் நடத்திவைத்தார். இத்திருமணம் மயிலாப்பூர் கபாலீச்சுரர் கோயிலில் நடைபெற்றது. கோயில் குருக்கள் இதில் கலந்துகொண்டார். இச்சமயம் அங்கிருந்த தோழர் என். தண்டபாணி பிள்ளை ஒரு சண்டையைக் கிளப்பி விட்டார். கோயிற் குருக்கள் பார்ப்பனரல்லவா? அவரை வைத்துத் திருமணம் செய்யலாமா? என்றார். திரு. மறைமலையடிகள், "அவர் பார்ப்பனரல்லர், ஆதி சைவர்; அவரை ஆதரிப்பது என் கொள்கைக்கு முரண் அல்ல" என்று ஏதோ கூறினாராம். பிறகு இது சம்பந்தமாகக் 'குடி அரசு'ப் பத்திரிகையில் எழுத்துப்போர் நடைபெற்று வந்தது. அப்பொழுது பெரியார், அடிகள் செய்தது தவறு என்பதை எழுதி விட்டு மேலும் எழுதியது இதுவாகும்:—

"உயர்திரு. சுவாமி வேதாச்சலம் அவர்களும், திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களும், தமிழ் நாட்டிலேயே, தமிழ் மக்களின் நாகரிக விஷயமாய்த் தக்க ஆராய்ச்சியுள்ளவர்கள். ஏனையவர்களை இவர்களுக்குச் சமமானவர்கள் அல்லது இவர்களுக்கு அடுத்தவர்கள் என்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் இவர்களுக்கு மீறினவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்பது நமது அபிப்பிராயம்,"

(11-9-1927. 'குடி அரசு')

என்று எழுதினார். இதன் பிறகும், திரு. மறைமலையடிகளின் செயல் குற்றமுள்ளதென்றும், குற்றமற்றதென்றும், கூறிப் பலர் கட்டுரைகள் வரைந்தனர். "கோயிற் குருக்கள் பார்ப்பனரல்லர்" என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. அவர்கள் இப்பொழுதுள்ள முறையில் பார்ப்பனர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பது மற்றோரு சாரார் கொள்கை. முன்னைய கொள்கையை ஆதரிப்பவர் திரு. மறைமலையடிகள். பின்னைய கொள்கையை ஆதரிப்பவர் பெரியார். இதில் இருவர்க்கும் முரண்பாடு. இதனாலேயே திரு. நீலாம்பிகையார் திருமணம்பற்றிய வழக்கு நீடித்தது. இறுதியில் பெரியார் அப்பொழுது எழுதியது இது:—

"உயர்திரு. சுவாமி வேதாசலம் அவர்களும் திருவாளர்களான, கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் இவர்கள் நம்முடைய சுயமரியாதை, சமத்துவம், மனிதத்தன்மை ஆகிய கொள்கைகளுக்கு உடன்பட்டவர் என்றும், மத, சமய ஆராய்ச்சி

விஷயமாய் யாராவது நமக்கு இடையூறு செய்ய வந்தால் நாம் அவைகளையும் லட்சியம் செய்யப்போவதில்லையானாலும், அப்பேர்ப்பட்ட இடையூறுகளுக்கும், அம்முறையிலுங் கூட நமக்கு இப்பெரியார்கள் பின்பலமாய் இருக்கிறார்கள் என்கிற தைரியத்திலேயே அவர்களை மலைபோல் நம்பி வருகிறோம்,"

(2-10-1927. 'குடி அரசு')

இது பெரியாருடைய உண்மைத் தன்மையை அப்படியே படம் பிடித்துக்காட்டுவதாகும்.

"இக்காலத்தில் விளம்பரத் தலைவர்கள் பலருளர். நாயக்கர் விளம்பரத்தில் விருப்பம் செலுத்தாதவர். தன் பெயரைப் பரப்புந்துறையில் அவர் இறங்கி உழைப்பதேயில்லை. உண்மைத் தொண்டர். எவர் புகழ்ச்சிகண்டும் இறும்பூ தெய்த மாட்டார். இகழ்ச்சி கண்டும் துயருற்றுடைய மாட்டார். நாயக்கரிடத்தில் இவ்வரும் பெருங்குணம் அமைந்து கிடந்தது,"

(24-5-1924. 'நவசக்தி')

என்று முதலியார் கூறியிருப்பது முற்றும் உண்மை. இத்தகைய எளிய வாழ்வே ஏற்றதென்று பெரியார் அடிக்கடி கூறுவார். ஆடம்பரத்தை விரும்பும் தோழர்களுக்கு எளிய வாழ்வின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவார். அவர் ஒரு நண்பருக்கு 14-5-1931-இல் எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் பார்த்தால் இவ்வுண்மையைக் காணலாம். அக்கடிதம் வருமாறு:—

"நம்மை நாம் பெரிதாகவும், நம் தகுதிக்கு மேற்பட்ட சன்மானம் வேண்டும் என்றும், எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எப்போதும் கஷ்டப்பட்டே தீர்வார்கள். எவ்வளவு பெரிய பதவியும், வருவாயும் வந்தாலும், ஆசையால் மனம் வாடி சதா அதிருப்தியில் ஆழ்ந்துதான் இருப்பார்கள். எப்போதும் கடன்காரர்களாக வுந்தானிருப்பார்கள். ஆதலால் வருவாய் போதாமல் இருப்பதற்கும், கடன்காரர்களாயிருப்பதற்கும் காரணம், நமது பலயீனத்தின் பயனான பேராசையும் அவசரமுமே யாகும்.

என்னை நான் சின்னவன் என்றும், குறைந்த செலவில் வாழ்வதற்குத் தகுதியுடையவன் என்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தாலேயே, நான் என் யோக்கியதைக்கு மீறின மிகப் பெருமையுடையவனாகவும், தாராளமாகச் செலவு செய்பவனாகவும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் மூட்டை தூக்குவதில், பாரத்தினால் கஷ்டப்பட்டிருப்பேனேயொழிய மூட்டை தூக்குவது அவமானம் என்று ஒருபோதும் கஷ்டப்பட்டதில்லை. அதுபோல் மனதைக் கட்டுப்படுத்தச் சக்தியிருந்தால் எல்லாம் தானாகவே சரிப்பட்டுவிடும்."

இக்கடிதம் அவருடைய உண்மை மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறதல்லவா? அவருடைய எளிய தன்மையைப் பலமுறை நாம் நேரே பார்த்துள்ளோம். அவற்றில் ஒரு நிகழ்ச்சி வருமாறு:—

1928-இல் மதுரை ஜில்லா தருமத்தம்பட்டியில் ஒரு பார்க்கவகுல மகாநாடு நடைபெற்றது. அதற்கு நானும் பெரியாரும், தோழர் எஸ். வி. லிங்கம் அவர்களும், திருக் கோவலூர் ம. ரா. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்களும் சென் றிருந்தோம். இரண்டு நாள் மகாநாடு. அவ்வூரில் மோர் கிடையாது. நீராடத் தண்ணீர் இல்லை. இவைகள் இன்றி எங்களால் தாங்கமுடியவில்லை. பெரியார் ஒன்றை யும் பொருட்படுத்தவில்லை. இரண்டுநாள் மகாநாடும் முடிந்து மூன்றாம் நாள் ஊருக்குப் புறப்பட்டோம். நாமும், பெரியாரும், லிங்கமும் திண்டுக்கல்லுக்கு வர வேண்டும். எங்களை அனுப்புவதற்கு, மகாநாட்டினர், ஒரு குதிரைவண்டியைப் பூட்டி அனுப்பினார்கள். அது கல்யாண ஊர்வலத்திற்காக உள்ள "கோச்" வண்டி. அதில் பூட்டப்பட்ட குதிரையோ "முன்னே கடிவானம் மூன்று பேர் தொட்டிழுக்கப், பின்னிருந்திரண்டுபேர் தள்ள............மாதம்போம் காதவழி." குதிரையைப் பார்த்தவுடனேயே நான் இதைக் கூறினேன். பெரியார், "என்ன செய்வது? இந்த ஊரில் இவ்வளவு பெரிய மகா நாட்டைக்கூட்டி நம்மை அழைத்ததேவியப்பு. இத்தகைய மக்களிடந்தான் நம்முடைய சொற்பொழிவு நல்ல பலன் தரும். நமது கொள்கை பரவும். இந்த வண்டியாவது கிடைத்ததே! இந்த மட்டிலும் அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும்" என்று கூறினார். நாங்கள் மூவரும் வண்டி யேறினோம். வண்டிக்காரனும் ஏறி உட்கார்ந்தான். மெதுவாக வண்டி ஊர்தாண்டிற்று. குதிரை நடக்க வில்லை. அதனிடம் பலமில்லை. அங்கிருந்து திண்டுக்கல் ஏறக்குறைய 9 கல். நானும் பெரியாரும் கீழேயிறங்கிக் கொண்டோம். வண்டிக்காரன் மட்டிலும் வண்டியில் உட்கார்ந்துகொண்டு கடிவாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்

டான். நாங்கள் இருவரும் குதிரையின் இரு பக்கமும் நடந்து குதிரையை ஓட்டிவந்தோம் எஸ். வி. லிங்கம் சட்டமாக வண்டியில் உட்கார்ந்து கொண்டார். வண்டி நின்ற இடங்களில் மட்டிலும் இறங்கிக்கொண்டார். வழியில் கிடைத்த வேர்க்கடலை, செங்கரும்பு முதலியவைகளை வாங்கித் தின்று கொண்டுவந்தோம். பெரியார் அப்பொழுது நடந்து கொண்ட விதம் மிகவும் வேடிக்கை. தலையில் முண்டாசு. கையில் தடி. சில சமயங்களில் தெம்மாங்குப் பாட்டு. நக்கலான பேச்சு. இவைகள் வழிநடை வருத்தத்தை மறைத்தன. இவ்வாறே பெரும்பாலும் நடந்தும், சில இடங்களில் உட்கார்ந்தும், ஒரு சில இடங்களில் வண்டியில் ஏறியும், இரவு 8 மணிக்குத் திண்டுக்கல் எல்லையை அடைந்தோம். நாங்கள் புறப்பட்டபோது மாலை 2½ மணி. எல்லையை அடைந்ததும் மூவருங்கூடி யோசனை செய்தோம்.

"நகருக்குள் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு நடந்து செல்வது நன்றல்ல. வண்டியில் உட்கார்ந்து கொள்வோம். மெதுவாக ஊர்வலம்போல் போகட்டும். யாராவது பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் போகிறது என்று பரிகசித்தால் பரிகசித்துக்கொள்ளட்டும்," என்று முடிவு செய்து கொண்டோம். வண்டியிலேறி உட்கார்ந்தோம். நல்ல நிலவு. வண்டி ஊர்ந்து கொண்டு போயிற்று. தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகள் எங்களைப் பார்த்து, "ஓகோ, பெண்ணு மாப்பிள்ளை போறதுடா," என்று கைகொட்டிச் சிரித்துக் கொண்டு பின் தொடர்ந்தனர். நாங்கள் அவர்களை விரட்டி விட்டுச் செல்லவேண்டிய இடத்தைச் சென்றடைந்தோம். இந் நிகழ்ச்சி இன்னும் நமது கண்முன் நிற்கின்றது. இது

போல் அவருடைய வாழ்க்கையில் பல நிகழ்ச்சிகள் உண்டு.

* * *

தான் சொல்லுவதன்படி நடக்கும் தன்மை இவரிடம் எப்பொழுதும் உண்டு. இதுவே இவர் பெருமைக்குக் காரணம்; பலர் இவரைப் பின்பற்றுவதற்கும் காரணம்.

> "சென்ற 25 ஆண்டுகளாக, மற்ற சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர்களால் சாதிக்க முடியாத காரியங்களைவிட அதிகமாகத் திரு. நாயக்கர் அவர்கள் சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குள் செய்து முடித்திருக்கிறார்........சீர்திருத்தக்காரர்களுக்குள்ளேயே திரு. நாயக்கர் அவர்களின் கருத்துக்கள்தான் கடைசி எழுத்து வரையிலும் நான் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது."
>
> (சர். ஆர். கே. ஷண்முகம் 1928. நவம்பர்)

என்று கூறியிருப்பது உண்மை. சொல்லும் செயலும் ஒத்திருப்பதுவே, பெரியாரின் வெற்றிக்குக் காரணம். இதனாலேயே ஒப்பற்ற சீர்திருத்தக்காரராக விளங்குகிறார். சிறிதும் சலிப்பற்ற இளைஞராகவும் திகழ்கிறார்.

> "சமூகச் சீர்திருத்தத் துறையில் இடைவிடாத சேவை செய்து வரும் நண்பர் நாயக்கர் அவர்கள் தென்னிந்தியாவிலேயே ஓர் இளைஞராவார்." (ரெவரென்ட் பிட்மென். 1928. நவம்பர்)

இவர் தன் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்காத உறுதி ஒன்றினாலேயே பலமுறை சிறைப்பட்டார். 1928-இல் நமது நாட்டில் நடைபெற்ற தென்னிந்திய ரயில்வே வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி உலகமறியும். அவ்வேலை

நிறுத்தம் பற்றிய உண்மைகளை வெளியிட நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் அஞ்சின. அத்தொழிலாளர்களின் விருப்பங்கள் நீதியானவை என்று கூற எந்த அரசியல் தலைவர்களும் முன்வரவில்லை. அப்பொழுதும், 'குடி அரசு'ம் பெரியார் மேற்பாவையில் நடைபெற்றுவந்த 'திராவிடனு'மே வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரித்தன. பெரியாரே தொழில்ாளர்கள் கேட்கும் உரிமைகள் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கவை யென்று பேசினார். இதற்காக 5-8-1928-இல் இவர் ஈரோட்டில் கைதியாக்கப்பட்டார். இவருடன் திரு. ஜே. எஸ். கண்ணப்பரும் கைதியானார். இதன் முழு விவரம் முன்னால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

* * *

இதன்பின் ஒரு சமயம் கடன்களுக்குஆக மக்களைச் சிறைப்படுத்தக் கூடாதென்றும், அது தவறு என்றும் கூறி அதற்குஆக யாவரும் கடன் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் கூறி அக்கொள்கையை பல தடவை ஆதரித்துப்பேசினார்; எழுதினார். மகாநாடுகளில் பல தீர்மானங்கள் செய்தார். இச்சமயத்தில் 'திராவிடன்' பத்திரிகை சம்பந்தமாக இவர்மீது கடன் வாரண்டு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வாரண்டுக்கு இவர் அஞ்சவில்லை. திராவிடன் சம்பந்தமான கடன் தனக்குரியதல்ல என்பது இவருடைய முடிவான கருத்து. இது நீதியானதுங்கூட. அதனால் 2-6-1933-இல் சிறைத் தண்டனை பெற்றார்; சிறையில் இருந்து வந்த பிறகு உடனே அக்கடன்களைக் கொடுத்து விட்டார். இப்படியும் அரசாங்க குற்றப்படியும் இன்னும் பலமுறையும் சிறைப்பட்டதற்கும் காரணம், இவர்தம் சொற்படி நடந்து கொள்வதேயாகும்.

17. பேச்சும் எழுத்தும்

"ஸ்ரீமான் ராமசாமி நாயக்கர் பெரிய நூற் புலமை உடையவரல்லர். ஆனால் பெரிய நூற் புலவர் அவர்போலப் பேசமாட்டார். நாயக்கர் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுங் கூட்டத்தில் இடையறாது காற்றும்மழையும் கலந்து வீசுவது போல் நான்கு மணி நேரம் ஐந்து மணி நேரம் பேசுவார். ஏழைமக்களுக்கு உணர்ச்சி யுண் டாக்குமாறு அவரைப்போலப் பேசுபவர் தமிழ் நாட்டில் அரியர் என்றே கூறலாம். மலையி னின்றும் அருவி இடையூறின்றிப் பெருக்கெடுத் தோடுவது போல ஸ்ரீ நாயக்கர் வாயினின்றும் சொற்கள் பெருக்கெடுத்தோடும்."

(திரு. வி. க. முதலியார். 24-5-1924. 'நவசக்தி')

இவர் பேச்சு கற்றாரையும் கல்லாதவரையும் மகிழச் செய்யும். எத்தனை மணி நேரமானாலும் கேட்போ ருக்குச் சோர்விராது. இவரது எழுத்து வன்மையையும் கருத்து மேன்மையையும் உணர வேண்டுமானால் இவரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட பகுத்தறிவு-குடிஅரசு பதிப்பக பிரசுரங் களை வாங்கிப்படித்தால் நன்றாய் உணரலாம்.

எண்பொருளவாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு

என்னும் தமிழ்மறை இவருக்கே பொருந்தும். எந்த அரிய செய்திகளையும் கேட்போர் மனதில் பதியும்படி கூறுவார். எந்த அரிய செய்திகளையும் புரிந்துகொள் வார். தனக்குத் தெரியாத செய்திகளில் இவர் தலை

யிடுவதேயில்லை. இவர் பேச்சில் அடிக்கடி பழமொழிகளும் உபமானங்களும் கலந்திருக்கும். புதிய புதிய உபமானங்கள் பொருத்தமுடையனவாகக் காணப்படும். "தோட்டத்தில் பகுதி கிணறு", "தூங்குகிறவன் தொடையில் கயிறு திரிப்பது போல்", "வௌவால் வீட்டிற்கு உறமுறையார் வந்தால் ஆளுக்கொரு கிளையில் தானே தொங்க வேண்டும்", "காய்த்த மரத்துக்குத் தானே கல்லடி விழும்" "பட்டுச் சீலையை இரவல் கொடுத்து மனையைத் தூக்கிக்கொண்டே திரிவதா" "பூசணிக்காய் அளவு முத்தை எதில் தொங்க வைப்பது" முதலியவைகள் அவருடைய பழமொழிகளிற் சில.

சாதாரணமாக அவரோடு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, திடீர் திடீரெனப் பதில் கூறுவது மிக ஆச்சர்யமாயிருக்கும். பெரியாரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களுக்கு அவரது நகைச்சுவையும் கிண்டல்களும் நன்கு தெரியும்.

ஒரு சமயம் இவர் தஞ்சையில் ஒரு வாலிபர் சங்கத்தில் தலைமைதாங்கினார். அங்கு பேசிய தமிழன்பர்ஒருவர் பெரியார் இராமாயணத்தைக் குறைகூறுவது தவறு என்றும், கலையுணர்ச்சிக்காகவும், தமிழ் உணர்ச்சிக்காகவும் அதனைப் போற்றவேண்டும் என்றும் கூறினார். அதற்கு இவர் கூறிய பதில்: "நான் கலையுணர்ச்சியையும் தமிழ் உணர்ச்சியையும் வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. தங்கக் கிண்ணத்தில் அமேத்தியம் (மலம்) இருந்தால், தங்கக் கிண்ணம் என்பதற்காக அமேத்தியத்தைப் புசிக்க முடியுமா? அதுபோல் கம்பராமாயணப் பாட்டுகள் சிறந்தவைதான். அவைகளில் உள்ள மூடநம்பிக்கைக்கும் தமிழர் இழிவுக்கும் ஆரியர் உயர்வுக்கும் ஆதாரமானவைகளை

வைத்துக் கொண்டு எப்படி அவைகளைப் பாராட்ட முடியும்?" என்றார்.

"கொசுவலை உபயோகிப்பதால் நாம் கொசுக்களுக்கு துவேஷிகளாகிவிடுவோமா? மூட்டைப்பூச்சி பிடிக்காமலிருப்பதற்கு நம் வீட்டை அடிக்கடி சுத்தஞ் செய்வதால் நாம் மூட்டைப்பூச்சித் துரோகிகள் ஆகிவிடுவோமா? இப்படிப்பட்ட துவேஷத்திற்கும் துரோகத்திற்கும் நாம் ஆளாகக்கூடாது என்று பயந்து பயந்து, பார்ப்பனர் தூஷணைகளுக்கு நடுங்கி நடுங்கி நம்குறைகளை வெளியிலே எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கும் இயலாத அவ்வளவு மோசமான பயங்காளிகளாக ஆகிவிட்டோம்".

இவ்வுதாரணம் எவ்வளவு பொருத்தமாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது பாருங்கள்!

* * *

1928 நவம்பரில் சென்னையில் ஒரு சீர்திருத்தக்காரர்கள் மகாநாடு கூடிற்று, அதன் தலைவர் பெரியார். அப்பொழுது இவர் நிகழ்த்திய முன்னுரைச் சொற்பொழிவு மிகவும் சிறந்தது. அதில் நமது சமூக முற்போக்குக்குத் தடையாயுள்ளவைகளை—அவைகள் எவ்வளவு புனிதமானவை, தெய்வீகத்தன்மை அமைந்தவை என்றாலும் அவைகளை அழித்தால்தான் முன்னேறமுடியும் என்பதற்கு அவர் கூறிய உதாரணம் பாராட்டக்கூடியது. அவ்வுதாரணம் வருமாறு:

"ஒரு பெரிய கிணறு இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அந்தக் கிணற்றிற்கு மிகப் பழமையானதும், விசேஷமானதுமான ஒரு புராணம் இருப்பதாகவே வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அதாவது அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீரில் ஒரு துளி தண்ணீரைச் சாப்பிடுவதனாலோ, அல்லது மேலே தெளித்துக் கொள்வதனாலோ, நம்முடைய எல்லா பாவமும், மகாபாதகமான காரியம் என்று சொல்லப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்தாலும் மன்னிக்கப்படுவதுடன், மோட்ச லோகம் என்பது கிடைக்கும் என்று எழுதி இருப்பதாகவே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இப்போது அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீரில் ஒரு சிறிது சாப்பிட்டால் விஷபேதி காணக்கூடியதாகவும், ஸ்நானம் செய்தால் சரீரமெல்லாம் சொறி சிரங்கு வரக்கூடியதாகவும் இருந்தால், அதற்காக நாம் செய்யவேண்டிய வேலை யென்ன? அந்தத் தண்ணீரில் விஷப் பூச்சிகள் உண்டாகித் தண்ணீரைக் கெடுத்து விட்டது என்று கருதி அந்த விஷப்பூச்சிகள் சாகத்தக்க மருந்தை அந்தக் கிணற்றுக்குள் போடுவோம்.

அப்படிப் போட்ட பிறகும் அந்தத் தண்ணீரின் குணம் அப்படியே முன்போலவே யிருக்குமானால் மேற்கொண்டு என்ன செய்வோம்? மருந்துக்குக் கட்டுப்படாத அளவு கெடுதி அந்தத் தண்ணீரில் உண்டாய் விட்டதாகக் கருதி, அந்தக் கிணற்றுத்

தண்ணீர் முழுவதையும் இறைத்து வெளியில் ஊற்றி அந்தக்கிணற்றையும் நன்றாகக் கழுவி விடுவோம். அந்தப்படி செய்தபிறகும் மறுபடியும் அந்தத் தண்ணீரின் குணம் அப்படியே இருக்குமானால் அதன்காரணம் என்ன? அந்தக் கிணற்றுக்குத் தண்ணீர் வரும் ஊற்றே விஷத் தன்மை பொருந்தியது, அதாவது விஷநீர் ஊற்று கிணறு என்றுதானே ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட விஷநீர் ஊற்றுக்கிணற்றை என்ன செய்வீர்கள்? பழைய புராணத்தையும் அதில் உள்ள அந்தக் கிணற்றுப் பெருமையையும் மதித்து, அதிலேயே குளித்து அந்த நீரையே சாப்பிட்டு, விஷபேதியையும் சொறி சிரங்கையும் அடைந்துகொண்டிருப்பீர்களா? அல்லது அந்தக் கிணற்றை மண்ணைக்கொட்டி மூடி விடுவீர்களா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.''

இவ்வுதாரணம் எவ்வளவு சிறந்தது? இன்னும் சிலர் ''நீங்கள் கூறும், மதசமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் நிறைவேறுமா? அயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வரும் செயல்களை உங்களால் மாற்றிவிட முடியுமா?'' என்று கேட்பதுண்டு. அதற்கு இவர் கூறும் விடை;—''ஒரு பெரிய மலையை நகர்த்தவேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம். ஒரு மயிரை அதன்மீது முடிந்து இழுக்கிறோம். மலை நகர்ந்தால் இலாபம். மயிர் அறுந்தால் நஷ்டம் ஒன்றுமில்லை,'' என்பார். நாங்கள் சிறிய முயற்சிதான் செய்கிறோம். அதனால் பலனேற்பட்டால் நன்மைதான்; ஏற்படாவிட்டால் எங்களுக்கு ஒருதீமையும் இல்லை; என்பதே இதன் கருத்து. இது போல் அவர்

கூறும் உவமைகள் மிகவும் அழகாகவும், வேடிக்கை யாகவும், பொருள் பொதிந்ததாகவும் இருக்கும்.

விவாதத்தில் இவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகளைப் போடுவார். சொற்களின் பொருள்களை விளக்க வேண்டுவார். எவராவது அவ ரிடம் சொல் வழக்கிடும்போது அவர் கேள்விகள் திகைப்பை யளிக்கும். பழக்கத்தில் வழங்கும் சொற் களுக்கும் "அதற்கென்ன அர்த்தம்" "அப்படியென்றால் என்ன" "கர்மபலன் என்றால் என்ன" "நரகம் என்றால் யாருடைய நரகம்" "எல்லோருக்கும் ஒரு நரகந்தானா?" "தேச பக்தன் என்றால் யார்?" "கடவுள் என்றால் எந்தக் கடவுள்" "கடவுள் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன" என்று கேட்பார். எதிரிகள் கேள்வி கள் கேட்டால் அவர்கள் சொற்களைக் கொண்டே மடக்கிவிடுவார். எத்தகையவரும் இவரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு திக்குமுக்காடுவார்கள். இத்தகைய வாதவல் லமை கண்டு ஒருசமயம், கனம் சி. ராஜகோபாலாச்சாரி யார் "நல்லவேளையாக நீங்கள் சட்டப்படிப்புப் படித்து வழக்சறிஞராக வராமற் போனீர்கள். நீங்கள் வழக்கறி ஞராக வந்திருந்தால் வழக்கறிஞர்கள் பாடு திண்டாட்ட மாயிருக்கும்" என்று பெரியாரை நோக்கிக் கூறினார். இவ்வாறு வாதமிடும் தன்மை கிரீஸ் தேசத்துத் தத்துவ ஞானி சாக்ரட்டீசுக்கே இயற்கையில் அமைந்திருந்தது. நமது பெரியாருக்கும் இத்தன்மை இயற்கையில் அமைந் திருக்கிறது. ஆதலால் இந்தத் துறையில் இவரைத் தமிழ் நாட்டுச் சாக்ரட்டீஸ் என்று கூறலாம்.

பெரியார் சமுதாய ஒற்றுமைக்குத் தடையாயுள்ள எல்லாவற்றையும் எந்தக் கூட்டத்திலும் கண்டித்துப்

பேசுவார். நமது நாட்டுப் பழம் பெரும் வள்ளல் புத்தர் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்தாரோ அவைகளையே பெரியாரும் செய்து வருகிறார். புத்தர் வேதங்களைக் கண்டித்தார். பெரியாரும் வேதங்களைக் கண்டிக்கிறார். புத்தர் சாதிபேதங்களைக் கண்டித்தார்; இவரும் அப் படியே. புத்தர் புரோகிதத்தையும், யாகம் போன்ற சடங்குகளையும் ஒழிக்க முயன்றார்; இவரும் அப்படியே. புத்தரும் பார்ப்பனீயத்தை ஒழிக்கவே முயன்றார்; இவரும் பார்ப்பனீயத்தை ஒழிப்பதிலேயே கருத்தைச் செலுத்தி வருகின்றார். ஆதலால் இவரைத் தமிழ் நாட்டுப் புத்தர் என்றே கூறிவிடலாம்.

பர்னாட்ஷா தன் மனதிற்பட்ட எதையும் பயப்படா மல் சொல்வார். அறிவுக்குச் சரியென்று தோன்றியதை வெளிப்படையாய் கூறுவார். எவருடைய போற்றுத லையும், தூற்றுதலையும் பொருட்படுத்தாமல் பேசிவிடு வார். இத்தன்மை பெரியார் ஈ. வெ. ரா. விடமும் உண்டு. இதற்கோர் உதாரணம் கூறுவோம். வருணாச் சிரமம் இருக்கும் வரையிலும், இந்து மதம் இருக்கும் வரையிலும் தீண்டாமை ஒழியாது என்பது இவர் கருத்து. ஆதலால் தீண்டாதவர்கள் விரைவில் சமத் துவம் பெற விரும்பினால் இந்து மதத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது இவர் எண்ணம். இதைப் பல முறைகள், தாழ்த்தப்பட்டோர் மகாநாடுகளில் கூறியுள் ளார்.

"உங்களை யாராவது கிராமவாசிகள் துன் புறுத்தினால்—இழிவாய் நடத்தினால் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். முடியாவிட்டால் வேறு

பட்டணங்களுக்குக் குடியேறி விடவேண்டும். அங்கும் ஜீவனத்திற்கு மார்க்கமில்லாவிட்டால் இம்மாதிரி கொடுமையான (இந்து) மதத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டுச் சமத்துவமுள்ள மதத்திற்குப் போய் விடவேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் வெளிநாடுகளுக்காவது கூலிகளாய்ப் போய் உயிரை யாவது விடவேண்டும். இம்மாதிரி உறுதியான முறைகளைக் கையாளத் துணிவில்லையானால், உங்கள்மீது சுமத்தப்பட்ட இழிவு சுலபத்தில் ஒழியாது என்றே சொல்லுவேன். கஷ்டப்படவும் கட்டுப்பாட்டை உடைத்தெறியவும் உயிரைவிடவும் தயாராயில்லாமல் எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாது."

இது 1928-இல் பெரியார் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டார் மகாநாட்டில் பேசிய பேச்சு. அவர் மனதில் தோன்றிய உண்மையை எவ்வளவு வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கிறார், பார்த்தீர்களா? இவரைப்போல் இவ்வளவு உறுதியாகத் 'தீண்டாதவர்கள்' என்பவர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறவர் வேறு எவரேனும் உளரோ? தனக்குச் சரியென்று தோன்றும் எவ்விதப் புதுக்கருத்தாயிருந்தாலும் பிறருக்கு எப்படியிருக்கு மென்பதைச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் மிகத் துணிவோடு கூறிவிடுவார். இவ்வகையில் இவரை தமிழ் நாட்டு 'பர்னாட்ஷா' என்று கூறலாம்.

* *

இவரது பேச்சுத்திறனைப்பற்றி 'கல்கி' என்பவர் 12-2-1931-இல் 'ஆனந்த விகடன்' பத்திரிகையில் எழுதியிருப்பதாவது:—

"சாதாரணமாக இவருடைய பிரசங்கங்கள் மூன்று மணி நேரத்துக்குக் குறைவது கிடையாது. இந்த அம்சத்தில் தென்னாட்டு ராமசாமியார் வட நாட்டுப் பண்டித மாளவியாவை ஒத்தவராவார். ஆனால் இருவருக்கும் ஒரு பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. பண்டிதரின் பிரசங்கத்தை அரைமணி நேரத்துக்கு மேல் என்னால் உட்கார்ந்து கேட்க முடியாது. 'பஞ்சாப் படுகொலை'யைப் பற்றிய தீர்மானத்தின் மேல் பேச வேண்டுமென்றால் பண்டிதர், சுராஜ் டௌலா ஆட்சியில் ஆரம்பிப்பார். 1885-ஆம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு வருவதற்கு முன் பொழுது விடிந்துவிடும். ஆனால் ராமசாமியார் இவ்வாறு பழங்கதை தொடங்குவதில்லை. எவ்வளவுதான் நீட்டினாலும் அவருடைய பேச்சில் அலுப்புத் தோன்றுவது கிடையாது. அவ்வளவு ஏன்? தமிழ்நாட்டில் ராமசாமியாரின் பிரசங்கம் ஒன்றை மட்டுந்தான் என்னால் மூன்றுமணி நேரம் உட்கார்ந்து கேட்க முடியுமென்று தயங்காமல் கூறுவேன்.

* *

அதிக நீளம் என்னும் ஒரு குறைபாடு இல்லாவிட்டால் ஈரோடு ஸ்ரீமான் ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கருக்குத் தமிழ்நாட்டுப் பிரசங்கிகளுக்குள்ளே முதன்மை ஸ்தானம் ஒரு கணமும் தயங்காமல் அளித்துவிடுவேன்................அவர் உலகாநுபவம் என்னும் கலாசாலையில் முற்

றுணர்ந்த பேராசிரியர் என்பதில் சந்தேக மில்லை. எங்கிருந்துதான் அவருக்கு அந்தப் பழமொழிகளும் உபமானங்களும் கதைகளும் கற்பனைகளும் கிடைக்கின்றனவோ நான் அறியேன்.

* *

தாம் உபயோகிக்கும் சொற்கள் எல்லாம் சொந்ததமிழ்ப்பதங்கள் தாமாவென்று நாயக்கர் சிந்திப்பதில்லை. எழுவாய் பயனிலைகள், ஒருமை பன்மைகள், வேற்றுமை யுருபுகள் முதலியவைகளைப்பற்றியும் அவர்கவலைப்படுவ தில்லை. ஆனால் தாம் சொல்ல விரும்பும் விஷயங்களை மக்களின் மனத்தைக் கவரும் முறையில் சொல்லும் வித்தையை அவர் நன்கறி வார். அவர் கூறும் உதாரணங்களின் சிறப்பை யோ சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

* *

ராமசாமியாரின் பிரசங்கம் பாமர ஜனங் களுக்கே உரியது என்று ஒரு சிலர் கூறக் கேட் டிருக்கிறேன். பாமர ஜனங்களை வசப்படுத் தும் ஆற்றல் தமிழ் நாட்டில் வேறெவரையும் விட அவருக்கு அதிகம் உண்டு என்பதில் சந் தேகமில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து அவருடைய பிரசங்கம் படித்தவர்களுக்கு ரசிக்காது என்று முடிவு செய்தல் பெருந் தவறாகும். என்னைப் போன்ற அரைகுறைப் படிப்புக்காரர்களே யன்றி முழுதும் படித்துத்தேர்ந்த பி.ஏ., எம்.ஏ., பட்டதாரிகளுங்கூட அவருடைய பிரசங்கத்தைக்

கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய விவாதத் திறமை அபாரமானது. "இவர் மட்டும் வக்கீலாகி வந்திருந்தால் நாமெல்லாம் ஓடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்" என்று ஒரு பிரபல வக்கீல் மற்றொரு வக்கீல் நண்பரிடம் கூறியதை நான் ஒருசமயம் கேட்டேன்.

* *

உபயோகமற்ற வாதங்களும் அவர் வாயில் உயிர்பெற்று விளங்கும் ஓர் உதாரணம் கூறி முடிக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் ஸ்ரீமான் நாயக்கர் மாறுதல் வேண்டாதாராக விளங்கிய போது, சட்டசபைப் பிரவேசத்துக்கு விரோதமாகப் பல பிரசங்கங்கள் புரிந்தார். அப்போது அவர் கூறிய வாதங்களில் ஒன்று, சட்டசபைப் பிரவேசத்தினால் வீண் பணச் செலவு நேரும் என்பது.

"ஒரு ஜில்லாவில் சுமார் 30,000 வாக்காளர்கள் இருப்பார்கள். அபேட்சகராக நிற்பவர் இந்த 30,000 பேருக்கும் 30,000 'கார்டா'வது போடவேண்டும். சர்க்கார் தபால் இலாகாவுக்கு லாபம் இத்துடன் போகாது. இந்த அபேட்சகர் செத்துப் போய் விட்டார் என்பதாக எதிரி அபேட்சகர் ஒரு வதந்தியைக் கிளப்பிவிடுவார். 'நான் செத்துப் போகவில்லை. உயிருடன்தான் இருக்கிறேன்', என்று மறுபடியும் 30,000 கார்டு போடவேண்டும்."

நாயக்கரின் இந்த வாதத்தில் அர்த்தமேயில்லை யென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

> அதுவும் எழுத்தில் பார்க்கும் போது வெறும் குதர்க்கமாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால் அப்போது ஸ்ரீமான் நாயக்கர் கூறிவந்தபோது நானும் இன்னும் 4,000 ஜனங்களும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்துக்கு ஒருமுறை 'கொல்'லென்று சிரித்து மகிழ்ந்தோம்."

* *

'தாய் நாடு,' 'தாய் மொழி' என்று சொல்லளவில் மிக பக்தியுடையவர்களாகப் பேசுவதும் எழுதுவதும் பலருக்கு நம் நாட்டில் வழக்கமாய்ப் போய் விட்டது. அதில் ஒரு பெருமையும் ஒருவிதச் செல்வாக்கும் மிக எளிதில் கிடைக்கக்கூடியதா யிருப்பதால், ஒவ்வொரு மூச்சுக்கும் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி பொது மக்களை ஏமாற்றுவது மிகச் சாதாரணமாயிருக்கிறது தமிழ் நாட்டில்.

ஆனால் பெரியார் அவர்கள் எதையும் வீண் பெருமைக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் மட்டுமே அர்த்தமின்றி உபயோகிக்கமாட்டார். உதாரணமாக தமிழ் மொழியைப்பற்றி அவர் 21-7-1939-இல் கோயம்புத்தூர் கல்லூரி மாணவர்கட்குச் சொன்ன கருத்துக்களில் இரண்டொன்றைத் தருகிறோம்.

> "தாய்பாஷை என்பதற்காகவோ, நாட்டு பாஷை என்பதற்காகவோ எனக்கு தமிழ் பாஷையிடம் எவ்விதப்பற்றும் இல்லை. அல்லது தமிழ் தனிப்பாஷை என்பதற்காகவோ, மிகப் பழைய பாஷை, சிவபெருமான் பேசிய பாஷை என்பதற்காகவோ, அகஸ்தியரால் உண்

டாக்கப்பட்ட பாஷை என்பதற்காகவோ, எனக்கு அதில் பற்றில்லை. வஸ்துவுக்காக என்று எனக்கு ஒன்றினிடத்திலும் பற்றுக் கிடையாது. அது மூடப்பற்று, மூட பக்தியே ஆகும். குணத்திற்காகவும், அக்குணத்தினால் ஏற்படும் நற்பயனுக்காகவும்தான் நான் எதனிடத்திலும் பற்று வைக்கக்கூடும். எனது பாஷை, எனது தேசம், எனது மதம், என்பதற்காக வோ எனது பழமையானது என்பதற்காகவோ ஒன்றையும் நான் பாராட்டுவதில்லை.

எனது நாடு எனது லக்ஷ்யத்திற்குஉதவாது என்று கருதினால்—உதவும்படி செய்ய முடியாது என்று கருதினால் உடனே விட்டுவிட்டுப் போய் விடுவேன். அது போலவே எனது பாஷை என்பதானது எனது லட்சியத்துக்கு, எனது மக்கள் முற்போக்கடைவதற்கு, மானத்துடன் வாழ்வதற்கு, பயனளிக்காது என்று கருதினால் உடனே அதை விட்டுவிட்டு பயனளிக்கக் கூடியதைப் பின்பற்றுவேன். மனிதனுக்கு பற்றுதலும் அன்பும் பக்தியும் எல்லாம் வியாபார முறையில் லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்த்துத் தானே ஒழிய தனது நாட்டினது தனது பெரியார்களுடையது என்பதற்கு ஆக வல்ல.

அதுபோல்தான் நான் தமிழினிடத்தில் அன்பு வைத்திருக்கிறேன் என்றால், அதனிடத்தில் அதன் மூலம் நான் எதிர்பார்க்கும் நன்மை

யும் அது மறைய நேர்ந்தால் அதனால் நஷ்ட மேற்படும் அளவையும் உத்தேசித்தே நான் தமிழினிடம் அன்பு செலுத்துகிறேன்.

அப்படியேதான் மற்றொரு பாஷை(இந்தி) நமது நாட்டில் புகுத்தப்படுவதைப் பார்த்து அதனால் நமக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தை அறிந்து சகிக்கமுடியாமல்தான் எதிர்க்கிறேனே ஒழிய, புதியது என்றோ வேறு நாட்டினது என்றோ நான் எதிர்க்கவில்லை.

ஆதலால் விரும்புவதற்கும் வெறுப்பதற்கும் அதனதன் பலன்தான் காரணம் என்பதை உங்களுக்கு மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு சகல துறைக்கும் முன்னேற்றமளிக்கக்கூடியதும் சுதந்திரத்தை அளிக்கக் கூடியதும் மானத்துடனும் பகுத்தறிவுடனும் வாழத்தக்க வாழ்க்கை அளிக்கக்கூடியதும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆனால் அப்படிப்பட்டவை எல்லாம் தமிழிலேயே யிருக்கிறதா என்று சிலர் கேட்கலாம். எல்லாம் இல்லை என்றாலும் மற்ற அநேக இந்திய பாஷைகளைவிட அதிகமான முன்னேற்றத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய கலைகள், பழக்க வழக்கங்கள், அதற்கேற்ற சொற்கள் தமிழில் இருக்கின்றன என அறிகிறேன். ஆதலால் தமிழுக்குக் கேடு உண்டாகும் எனச் சந்தேகப்படத்தக்க வேறு எந்த பாஷையும் விரும்பத் தகாததேயாகும்."

* *

இனி இவருடைய எழுதுந் திறமையைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

> "பழையகாலத்து வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதத்தை உபயோகித்ததுபோல் திரு. நாயக்கர் தனது பேனாவைப் பயமின்றி எங்கும் செலுத்துகிறவர்."
>
> (சர் கே. வி. ரெட்டி நாயுடு. 1928)

இவர் எதைப்பற்றியும் அஞ்சாமல் எழுதுவார். இவருக்கு இலக்கணம் தெரியாது. எழுதுவதில் எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்திருக்கும். சொற்பிழைகள் நிறைந்திருக்கும். ஒரு வாக்கியம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதே இவருக்குத் தெரியாது. இவர் எழுதுவதில், காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளிகளுக்கு வேலையில்லை. 'கிணர்' 'வயிர்' 'சுவற்றில்' 'ஆக்ஷி' 'சூக்ஷி' 'ஆருதல்' 'பொருமை' போன்ற பிழைகள் தாராளமாகக் காணப் படும். சாதாரணமாகப் பேசுந் தமிழில்தான் எழுதுவார். அதிலும் எழுவாயெங்கேயிருக்கிறது, பயனிலை எங்கேயிருக்கிறது, என்று தேடினாலும் சில சொற்றொடர்களில் அகப்படா. ஒரு வாக்கியம் நான்கு முழம், ஐந்து முழம் நீண்டிருக்கும். இவ்வளவு பிழைகள் மலிந்திருந்தாலும் படிப்போரைப் தன் வசமாக்கும் சக்தி இவர் எழுத்துக்கு மட்டிலும் தனியாக அமைந்துள்ளது. அது என்ன சக்தி என்று நம்மாற் சொல்ல முடியாது.

> "குடி அரசு"க்கு இன்றிருக்கும் யோக்கியதை உங்களுக்குத் தெரியும். அதில் மக்கள் மனதைக் கவரத்தக்க அளவுகடந்த சக்தியிருப்பதற்குக் காரணம், அழகான ஆராய்ச்சியா?

தமிழா? இல்லை. பின்னர் எது? அவர் உள்ளத்தில் உள்ளதை அப்படியே எடுத்துச் சொல்லுவது. அதுவும் மிகச் சாதாரண தமிழிலேயே தானிருக்கிறது. நாயக்கர் படிப்பில் பட்டதாரியல்ல. எத்தகைய கல்வியாளரும், கோடிக்கணக்கான ஜனசமூகமும், திகைக்கத் தக்க வன்மையுடைய பத்திரிகையை இவர் கொடுத்தது நமது பூர்வ புண்ணியமே யாகும்."

என்று T. K. சிதம்பரநாதமுதலியார், B. A., B. L., அவர்கள் 1927 நவம்பரில் திருநெல்வேலி சுயமரியாதை மகாநாட்டில் கூறினார். இது உண்மை. இவருடைய எழுத்துக்கள் இவர் பேசுவது போலவே இருக்கும். எப்பொழுது திங்கட்கிழமை வருகிறது என்று 'குடி அரசு' வாசகர்கள் காத்திருப்பார்கள்; 'குடி அரசு' வந்தவுடன் முதலில் தலையங்கத்தைத்தான் படிப்பார்கள். பெரியார் 'குடி அரசி'ன் ஆசிரியராக இருந்த வரையிலும் இந்நிலையிலிருந்து வந்தது.

இவருடைய எழுத்தில் மொழிவளம் இல்லாவிட்டாலும் பொருள் வளம் மிகவும் உண்டு. தன் கருத்தை அப்படியே வெளியிடுவதில் இவருக்கு இணை எவரும் இல்லை. இவருடைய எழுத்திலிருந்து இவர் கருத்துக்கு மாறான பொருள் கொள்ள முடியாது, தன் கருத்துக்கு மாறான பொருள் படாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே பல சொற்களைப் புகுத்தி எழுதுவார். "அதற்காகவேதான்", "மற்றபடி", "அதுவும் அல்லாமல்", "அதனோடுங்கூட", "என்றுதான் சொல்லுகிறோம்", "என்றுதான் கேட்கிறோம்" என்பன போன்ற சொற்களை மிகுதியாகப் புகுத்துவார். இது தன் கருத்தை

வலியுறுத்துவதற்காகவே. எந்தச் சிறு கருத்தையும் மிகவும் அழுத்தமான முறையில்—புதிய முறையில்—மனதில் சுருக்கென்று தைக்குமாறு—வெளிப்படையாக—எல்லோருக்கும் விளங்கக்கூடிய நடையில் எழுதுவதில் இவர் ஒரு நிகரற்ற தனி எழுத்தாளர். இதற்கு ஒரு உதாரணம் வருமாறு:—

> "செத்துப்போன ஜெனரல் டயர் துரையை விடக் கொடுமையானவர்கள் நம்நாட்டில் உயிரோடு இருந்துகொண்டு, பிள்ளை குட்டிகள் பெற்றுக்கொண்டு சுகமாய் வாழுகிறார்கள். "பாவி" டயராவது அவரது வகுப்புப் பெண் மீது கல்லுப்போட்டார்கள் என்கின்ற காரணத்தைச் சொல்லி "அந்த வீதியில் வயிற்றினால் ஊர்ந்து கொண்டு போ" "மூக்கினால் உரைத்துக்கொண்டு போ" என்பதான நிபந்தனை போட்டாவது அவர்களுக்கு இஷ்டமான தெருவில் போகும்படி இடங்கொடுத்தார். ஆனால் நமது நாட்டிலிருக்கும் படுபாவி டயர்கள், நாம் ஒரு குற்றமும் செய்யாமல் ஒருவன் மீதும் கல்லுப் போடாமல் இருப்பதுடன், அவர்களுடைய கூட்டத்திற்கும் நாம் நன்றாகச் சோறு போட்டும் பணம் கொடுத்தும் வரும்போதே அடியோடு, "தெருவிலேயே போகக்கூடாது. கிட்டத்திலேயே வரக்கூடாது," என்கிறார்களே. இதைப்பற்றி யாருக்காவது உறைக்கிறதா? இதனால் நமக்கு அவமானமாய் இருக்கிறதே என்று படுகிறதா? எந்தப் பத்திரிகையாவது இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை படுபாவி டயர்த்

தன்மை என்று எழுதுகிறதா? என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை.'' என்று எழுதினார்.

இன்னும் அஞ்சாமல் உண்மையை அப்படியே எழுதுவார். ஒருவருடைய தியாகத்தை மனதார ஒப்புக்கொண்டு பாராட்டுவதற்குப் பின்வாங்கமாட்டார். காலஞ்சென்ற வீரர் பகவத் சிங் அவர்களைத் தூக்கி விட்டதுபற்றி நமது நாட்டுப் பத்திரிகைகள் ஒன்றேனும் வெளிப்படையாக ஒன்றுங் கூறவில்லை. அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறைக்குப் பயந்து வாய் மூடியிருந்தன. அச்சமயம், அவருடைய தியாகத்தைப் புகழ்ந்து எழுதிய பத்திரிகை ''குடி அரசு'' ஒன்றே. அதில சில பகுதிகளைப் பாருங்கள்:—

> ''ஒரு மனிதன் தன் கடமையைச் செய்தானா, இல்லையா என்பதுதான் கேள்வியே தவிர பலன் என்ன ஆச்சுது? என்பது இங்கு நமது கேள்வியல்ல. என்றாலும் அக்கடமைகளை ''காலமறிந்து இடமறிந்து செலுத்தவேண்டும்'' என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமெனினும், பகவத் சிங் கொள்கைக்கு காலமும், இடமும், நடப்பும் விரோதமாயில்லையென்றும் பொருத்தமாய் உள்ளதென்றும்சொல்லுவோம்.
>
> உண்மையிலேயே பகவத்சிங் அவர்கள் தனது கொள்கைகள் முழுவதையும் சரியென்று மனப்பூர்த்தியாய் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அதை நிறைவேற்ற அவர் நடந்துகொண்ட மாதிரிகள் தான் சரியான மார்க்கம் என்று அவர் முடிவும் செய்து கொண்டு இருந்திருப்பாரேயானால்,

கண்டிப்பாக அவர் நடந்துகொண்டபடியே தான்நடந்திருக்கவேண்டியதென்று நாம் சொல்லுவதோடு, அந்தப்படி அவர் நடக்காமல் இருந்திருந்தால் அவர் யோக்கியமானமனிதர் என்று சொல்ல முடியாது என்றும் சொல்லுவோம்."

(29-3-1931-'குடி அரசு' தலையங்கம்)

பெண்கள் விடுதலை ஆண்களால் உண்டாகாது; பெண்களே தங்கள் விடுதலைக்குப் பாடுபட வேண்டும். ஆண்கள் தன்னலக் குறியுடன் பெண்கள் உரிமைக்குத் தடையாகத்தான் இருப்பார்கள், என்ற கருத்தை எவ்வளவு அழுத்தமாக எழுதியிருக்கிறார் என்பதைப் பாருங்கள் :—

"ஆண்கள், பெண்கள் விடுதலைக்குப் பாடுபடுவதால் பெண்களின் அடிமைத்தனம் வளருவதுடன், என்றும் விடுதலை பெற முடியாத கட்டுப்பாடுகள் பலப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. பெண்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதாகவும், பெண்கள் விடுதலைக்குப் பாடுபடுவதாகவும், ஆண்கள் காட்டிக் கொள்வதெல்லாம் பெண்களை ஏமாற்றுவதற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சியே ஒழிய வேறல்ல. எங்காவது பூனைகளால் எலிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது நரிகளால் ஆடு கோழிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது முதலாளிகளால் தொழிலாளிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது வெள்ளைக்காரர்களால் இந்தியர்களுக்குச் செல்வம்பெருகுமா? எங்காவது பார்ப்பனர்களால் பார்ப்பனரல்லாதார்க்குச் சமத்

> துவம் கிடைக்குமா? என்பதை யோசித்தால் இதன் உண்மை விளங்கும். அப்படி ஒருக்கால், ஏதாவது ஒரு சமயம் மேற்படி விஷயங்களில் விடுதலை உண்டாய் விட்டாலுங்கூட ஆண்க ளால் பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கவே கிடைக்காது என்பதை மாத்திரம் உறுதியாய் நம்பலாம். ஏனெனில் "ஆண்மை" என்னும் பதமே பெண்களை இழிவு படுத்தும் முறையில் உலக வழக்கில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வரு கின்ற தென்பதைப் பெண்கள் மறந்து விடக் கூடாது. அந்த "ஆண்மை" உலகில் உள்ள வரையிலும் பெண்மைக்கு மதிப்பில்லை யென் பதை பெண்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உலகத்தில் "ஆண்மை" நிற்கும் வரையில் பெண்கள் அடிமையும் வளர்ந்தேவரும். பெண்களால் 'ஆண்மை' என்ற தத்துவம் அழிக் கப்பட்டால் அல்லது பெண்களுக்கு விடுதலை இல்லையென்பது உறுதி. 'ஆண்மை'யால் தான் பெண்கள் அடிமைப்பட்டிருக்கின்றார் கள்."

பலர் முரண்படும் ஒரு செய்தியைப்பற்றி இவ்வளவு அழுத்தந் திருத்தமாக எழுதும் எழுத்தாளர் எவரேனும் உண்டோ?

கடிதம் எழுதுவதிலும் இவர் மிகச் சிறந்தவர். ஒன் றிலும் அகப்படாமல் சிக்கலாக எழுதவும் தெரியும். தெளிவாக எழுதவும் முடியும். மனக்குறை யுடையவர் களுக்கு இவர் எழுதும் கடிதங்களில் நல்ல உறுதிமொழி கள் அடங்கியிருக்கும். அக்கடிதங்களைப் படித்தவுட

னேயே மன அமைதி பெறுவர். பிறருக்குச் சமாதானங் கூறுமுறையில் கடிதம் எழுதுவதில் இவர் ஒரு ஒப்பற்ற எழுத்தாளர் என்று கூறலாம். இவர் எழுதிய கடிதங்கள் இரண்டொன்றின் ருசிகரமான பகுதிகளைக் கீழே தரு கிறோம்.

23-10-1930-இல் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உள்ள ஒரு நண்பருக்கு பெரியார் எழுதியது:—

> "பொது வாழ்வில் இருப்பவர்களுக்குச் சற்று அளவுக்கு மீறிய நாணயமும், கட்டுப் பாடும், உறுதியும், தியாக புத்தியும் வேண்டும். உத்தியோகத்திலிருப்பவர்களுக்கு இவை வேண் டியதில்லை என்பதோடு, இவைகள் உள்ளவர் கள் உத்தியோகத்தில் வெற்றி பெறவும் முடி யாது."

21-4-1930இல்,உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தைப்பற்றிக் 'குடி அரசு'ம், சுயமரியாதை இயக்கமும் நடுநிலைமை வகிக்க வேண்டுமென்றும் அதைக் கண்டிப்பதுபற்றி நம்மவர் சிலர் வருந்துகிறார்கள் என்றும் எழுதிய தோழ ருக்குப் பெரியார் எழுதிய விடைக் கடிதம்:—

> "உப்புச் சத்தியாக்கிரக விஷயத்தில் எதற் காக நான் மவுனஞ் சாதிக்கவேண்டுமென்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. நம்மவர்கள் யார் என்பதும் எனக்கு விளங்கவில்லை. எனது கோள்கையை—அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக்கொள் பவர்கள்தான் நம்மவர்கள் என்று நான் கருதி யிருக்கிறேன். மற்றவர்களை, லக்ஷியம் செய்ய

வேண்டிய அவசியமில்லாதவர்கள்—சாதாரண நண்பர்கள்—எதிரிகள்—என மூன்று பிரிவாகத்தான் கருதவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இதற்குமுன் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து நமக்கு எதிரியானவர்கள் எல்லாம் நமது ஜென்ம விரோதிகளா? இல்லையே. நம்முடன் கூடவே ஒத்துழைத்து அபிப்ராய வேறுபாட்டால் 'நமக்குள் பிளவு ஏற்பட்டு' வேறுபட்டவர்களே ஒழிய வேறு யார்? அதுபோலவே இப்போதும் அபிப்பிராய வேறுபாட்டால் பிளவு ஏற்பட்டு, விரோதியாகவோ, சாதாரண நண்பர்களாகவோ, லக்ஷியஞ் செய்ய வேண்டியவர்களல்லாதவர்களாகவோ ஆவதில் நாம் ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? அப்படிப்பட்டவர்கள் எதிர்ப்பையோ ஒத்துழைப்பு மறுப்பையோ, அலட்சியத்தையோ, அபிமானமின்மையையோ சமாளிக்க நமக்கு சக்தியிருந்தால்தானே நாம் ஏதாவது செய்ய முடியும்? ஏனெனில், எப்படியானாலும் இப்படி ஒரு கூட்டம் நிரந்தரமாய் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். மற்றொரு கூட்டம் ஒரு புறம் நம்மை விட்டுப் போய்க்கொண்டும், நம்முடன் புதிதாக வந்து சேர்ந்து கொண்டும்தான் இருக்கும். இதைப் பர்த்தி பண்ணிச் சரிப்படுத்திக் கொண்டும், எதிர்ப்புக்குச் சமாளிப்பு செய்து கொண்டும் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆதலால் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் மௌனஞ் சாதிப்பதென்பது சற்றுக் கஷ்டமான காரியமல்லவா என்று கருதுகிறேன். ஆனபோதிலும் தங்கள்

யோசனையை எவ்வளவு தூரம் நமது கொள்கைகளுக்கு இடையூறு இல்லாமல் பின்பற்றக் கூடுமோ அவ்வளவு தூரம் பின்பற்றுகிறேன்; பின்பற்றிக்கொண்டும் இருக்கிறேன்."

இக்கடிதம் அவருடைய கொள்கை உறுதியையும், எதிர்ப்புக்கு அஞ்சாமையையும் விளக்குகின்றது. இவர் எழுத்து கடிதம் பெற்ற தோழருக்குத் தக்க சமாதானத்தை அளித்திருக்கும் என்பதில் ஐயம் உண்டோ?

7-1-1935-இல் தொழிலிலும், வாழ்க்கையிலும் சலிப்புற்ற ஒரு தோழருக்கு இவர் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு:—

"இவ்வித மனச்சலிப்பு வாழ்க்கையில் அடிக்கடி ஏற்படுவது சகஜமேயாகும். உற்சாகம் என்பது இயற்கையிலேயே உள்ள மக்களுக்கு அது (மனச்சலிப்பு) உடனுக்குடன் மாறிவிடும். சோம்பேறியாயிருந்து வாழும் இயற்கையைக் கொண்ட மக்களுக்கு, அது கவலையையும் பொறாமையையுமே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஜீவ சுபாவமானது மனிதன் உயிருடன் இயங்குவதற்குத் தகுதியுடன் இருக்கும் வரையில், எப்படியும் ஒரு வேலை செய்துகொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். அந்த வேலை வெறும் ஜீவனத்தைப் பொறுத்ததாகவே— ஜீவனத்துக்காகவே என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆதலால் தாங்கள் லாப நஷ்டத்தைப்

பிரதானமாய்க் கருதாமல்—சிறுமை பெருமையையும் பிரதானமாய்க் கருதாமல் என்னவேலை செய்து தங்களுக்கு மனப் பூர்வமாய் உகந்தது என்பதை முடிவு செய்துகொண்டு அதில் இறங்கிவிடவேண்டும். அது நம்மால் செய்யக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதைத் தவிர வீண் மனோராஜ்யம் செய்து கொண்டிடிருப்பதில் பயனில்லை"

இன்னும் இவர் வேடிக்கையாக எழுதுவதில் நிபுணர், பல செய்திகளைப்பற்றி இருவர் மூவர் சேர்ந்து உரையாடுவது போல் "சொல்லாடல்கள்" எழுதுவதில் சிறந்தவர். 'குடி அரசி'ல் "சித்திர புத்திரன்" என்னும் புனைபெயருடன் இவர் எழுதிய சம்பாஷணைகளைப் படித்தோர்க்கு இவ்வுண்மை விளங்கும். "ஐந்துக்கு இரண்டு பழுதில்லை" "வெள்ளிக்கிழமை விளக்குவைத்த நேரம்" என்பவைகளைப் போல் மனதைக் கவரும் தலைப் பெயர்கள் கொடுப்பார். இவைகளைச் "சித்திர புத்திரன்" சம்பாஷணைகளில் காணலாம்.

* *

பெரியார் இன்று ஒப்பற்ற தலைவராய் விளங்கக் காரணம், அவரிடம் உள்ள அஞ்சாமையே ஆகும். தன் கருத்தை அஞ்சாமல் வெளியிடுதல், தெளிவாக வெளியிடுதல், கொள்கைகளை விட்டுக்கொடாதிருத்தல், எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமை, எதையும் தானே முழுதுணர்ந்து சிந்திக்கும் தன்மை. உண்மையாளர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல், ஆகிய தன்மைகள் அவரிடம் இயற்கையிலேயே அமைந்துள்ளன. சீர்திருத்தத் தலைவர்

களுக்கு இருக்கவேண்டிய பண்புகளில் இவை தலை சிறந்தவை. இப்பண்பினரே தமது செயல்களில் வெற்றி காணுவர். இத்தகைய மாண்புடைய இப்பெரியார் கொள்கைகள் உலகிற் பரவும் நாளே அமைதி நிலவும் நாள்; மக்கள் இன்புறும் நாள். பெரியார் வாழ்க! பெரியார் கொள்கைள் வாழ்க!

---

18. பெரியார்

சிவந்த மேனி; தடித்த உடல்; பெருத்த தொந்தி; நல்ல உயரம்; வெளுத்த தலைமயிர்; நரைத்த மீசை; நடுத்தரமான தாடி; திரண்டு நீண்ட மூக்கு; அகன்ற நெற்றி; உயர்ந்து மயிரடர்ந்த புருவங்கள்; ஆழமான கண்கள்; மெதுவான உதடுகள்; செயற்கைப்பற்கள்; ஒரு சாதாரண மூக்குக் கண்ணாடி.

பெசண்ட் அம்மையாரின் தலைமயிர்; பர்னாட்ஷாவின் தாடி; டாகூரைவிட அழகான மூக்கு. இவர்கள் மூவரையும்விட அழகான உருண்டை முகம். ஒரு தனியான முகவெட்டு. என்னமோ ஒருவிதமான கவர்ச்சி.

இடுப்பில் எப்போதும் ஒரு நான்குமுழத் துணி. காலில் செருப்பு. முக்கால் கையுடன் ஒரு மாதிரியான வெள்ளைச் சட்டை. அதில் வரிசையாக நூல் பொத்தான்கள். பழங்காலத்து முழுக் 'கோட்டு'க்கும் இக்காலத்து 'ஷர்ட்'டுக்கும் நடுவில் ஒரு நூதனமான உடுப்பு. வெளிப்புறத்தில் மூன்று 'பாக்கெட்'டுகள். உட்புறத்தில் (பணப்பை வைத்துக் கொள்வதற்காக) கட்டாயம் ஒரு 'பாக்கெட்'. வெளிப்பைகளில் செய்தித்தாள்கள், சில

கடிதங்கள், பொதுக்கூட்டங்களில் கேட்கப்பட்ட கேள்வித்தாள்கள், இரண்டொரு சிறு புத்தகங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நாட்குறிப்பு, ஒரு சிறு கத்தி—ஆகிய சகல சாமான்களும் நிறைந்து எப்போதும் உப்பிக்கொண்டேயிருக்கும். இவைகளில் பல வெகு மாதங்களுக்கு முந்தியவைகளாகவும், குப்பைத் தொட்டிற்குப் போயிருக்க வேண்டியவைகளாகவும் இருக்கும். வெளிப்புறத்துக்கு மேல் ஒரு 'பவுண்டன் பேனா' சொருகப்பட்டிருக்கும். உட்புறத்துப் பையில் ஒரு 'மணி பர்ஸ்'. அதன் அறையொன்றில் ஒரு கடிகாரம்.

இவ்விதமான சட்டைக்கு மேல் போர்த்தியிருப்பது ஒரு ஐந்து முழப்போர்வை. அநேகமாக 'ஆரஞ்ச்' அல்லது 'காப்பி' நிறத்தில். இந்த உடைகள் பெரும்பாலும் அழுக்காகவே இருக்கும். சட்டைப்பைகளின் ஓரங்கள் அடிக்கடி கிழிந்து தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். கையில் எப்போதும் ஒரு மொத்தமானதடி. பிடிக்கும் பக்கம் வளைந்திருக்கும்.

கையில் ஒரு தோற்பெட்டி. அதற்குப் பூட்டுமில்லை; சாவியுமில்லை. மிக அந்தரங்கமான சொந்தக் கடிதங்கள் முதல், பழைய செய்தித்தாள்கள், பட்டையாக நசுக்கப்பட்ட பற்பசை, மிகப் பழைய பல் 'ப்ரஷ்', மைப்பெட்டி, சோப், கடிதத்தாள், உரைகள்—வரையில் எல்லாம் இப்பெட்டிக்குள்தான். சட்டைப்பைகளிலுள்ள குப்பைகள், அதாவது 'ரிக்கார்டுகள்' மிகுந்து விட்டால், அவைகளிற் சில இப்பெட்டிக்குள் வந்துவிடும். இரண்டு மூன்று மாதங்கட்கு ஒரு முறை, பெட்டி மூடமுடியாமல் முட்டிக்கொண்டால், இப்பெட்டி காலி செய்யப்படுவதுண்டு.

* *

இம்மாதிரி உருவத்தோடும், உடையோடும், வாலிப நடையோடும், கையிற் பிடித்த தடியுடன் இதோ தெரிகிறாரே, இவர்தான் பெரியார். தமிழரின் தலைவர். ஈரோட்டு ராமசாமியார்.

* *

ஒருவருடைய ஆயுட் காலத்தில் அவருடைய பண்புகளைப்பற்றி எழுதுவதென்பது மிகக் கஷ்டமான காரியம். நல்ல குணங்களை யெழுதினால், 'முகஸ்துதி' என்ற குற்றம். கெட்ட குணங்களைக் குறிப்பிட்டால் மனக்கசப்பு. படிப்பவர்களுக்கும் வெறுப்பு. மிகவும் தொல்லையான வேலைதான் இது.

* *

பெரியாரின் பொறுமை யாவராலும் போற்றக்கூடியது. எவ்வளவு கிளர்ச்சியான நிகழ்ச்சிகளிலும் சரி, எதிர்பாராத சம்பவங்களிலுஞ் சரி, பொறுமையைமட்டும் இழக்க மாட்டார். கடுஞ் சொற்களைப் பயன்படுத்த மாட்டார்

சுமார் பத்தாண்டுகட்கு முன்பு ஒரு சமயம் மன்னார்குடியில் மிகப்பெரிய ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பார்ப்பனீயத்தால் மக்களுக்கு நேர்ந்துள்ள கேடுகளைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். அவர் பேசும் மேடைக்குக் கீழே ஒரு பிராமணர் உட்கார்ந்துகொண்டு சரமாரியாகக் கேள்விகளை எழுதி அவரிடம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்தார். கூட்டத்திலுள்ள பொதுமக்கள் கடுங்கோபங்கொண்டு அப் பிராமணரைச் சீறிக்கொண்டேயிருந்தனர். பெரியார் அவர்களை அடக்கிக் கொண்டே ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதில் கூறிவந்தார். பல கேள்விகள் ஆகிவிட்டன. எழுதிக்கொண்டேயிருக்

ளும்போது 'பென்சில்' முனை ஒடிந்துவிட்டது. பேசிக்கொண்டிருந்த பெரியார் அதைக் கவனித்துவிட்டார். தன் பேனாவை எடுத்து, உரையை அதன் பின்புறம் போட்டார். "அய்யா! இதனால் எழுதுங்கள்" என்று கொடுத்துவிட்டுப் பேச்சைத் தொடர்ந்தார். பிராமணர் வெட்கிப் போய்விட்டார். மேலே எழுத முடியவில்லை.

கூட்டம் முடிந்தது. மோட்டாரில் ஏறியிருந்த பெரியாரிடம் கூட்டத்தை நெருக்கித் தள்ளிக்கொண்டு அப்பிராமணர் வந்தார். "நாயக்கர்வாள்! என்னை மன்னிக்க வேண்டும். எதிரிகள் தங்களைப்பற்றிக் கூறுவது முற்றும் தவறு. நீங்கள் மகா பெரியவர். நமஸ்காரம்," என்று கூறிவிட்டுப் போனார்.

மற்றொரு சமயம் பெரியாரும் தோழர் கண்ணப்பரும் மதுரைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். மூன்றாம் வகுப்பு வண்டியில் இவர்களோடு பிரயாணஞ் செய்த ஒரு பிராமணர் கண்ணப்பரோடு வாதம் புரிந்துகொண்டிருந்தார். கண்ணப்பர் சில கடுமையான சொற்களைச் சொல்லிவிட்டார். உடனே பெரியார் இடை மறித்து, அவரை நோக்கி, "ஏன் இவ்வாறு பேசுகிறீர்கள்? பொறுமையாய்ப் பதில் கூறினால்தானே அவருடைய தப்பெண்ணங்களை மாற்றி நம்பக்கம் அவரைத் திருப்பலாம். சந்தேகங்களை விளக்கி உண்மையை உணர்த்தவேண்டிய இம்மாதிரியான நல்ல சந்தர்ப்பங்களை வீணாக்கலாமா?" என்றார். அதற்கு அப்பிராமணர் பெரியாரைப்பார்த்து, "பெரியவரே, நீங்கள் சொல்வதை இவர் கேட்கமாட்டார். இவர்களெல்லாம் அந்த ராமசாமி நாய்க்கன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; இப்படித்தான் பேசுவார்கள்," என்றார். இருவருக்கும் உண்டான

சிரிப்பை மறைத்துக் கொண்டார்கள். பிறகு கண்ணப்பர் அடுத்த வண்டியில் ஏறி விட்டார். பெரியார், வண்டியிலுள்ள கக்கூசுக்குள் சென்றிருந்தார். இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் அந்த அய்யரை நோக்கி, "இவர் யார் தெரியுமா? இவர்தான் ராமசாமி நாயக்கர்; நீங்கள் என்ன, அப்படிப் பேசிவிட்டீர்களே!" என்று சொல்லி விட்டார். பெரியார் வெளியில் வந்தார். அய்யர் எழுந்து நின்று வணங்கியபடியே, "ஐயா, தங்களை யாரென்று தெரியாமல் பேசிவிட்டேன்; மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். தங்களைப்பற்றி அவதூறாகப் பேசுபவர்கள் அனைவரும் பொய்யர்கள். தங்களுடைய நற்குணமும், பொறுமையும் எவர்க்கும் வராது. தாங்கள் அவசியம் ஒரு தடவை என் வீட்டிற்கு வர வேண்டும். நான் காரைக்குடியில் 'இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஏஜெண்ட்'டாக இருக்கிறேன்," என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

*   *

"உலகத்திலே ஒரே ஒரு அரக்கன் இருக்கிறான்; அவன்தான் சோம்பேறி," என்றார், மேல்நாட்டுப் பேரறிஞர் தாமஸ் கார்லைல். சோம்பல் என்பதே பெரியாருக்குத் தெரியாது. இந்நோய் அவரது இரத்தத்திலேயே கிடையாது. சாதாரணமாய் இரவில் 11 மணிக்குத் தூங்க ஆரம்பித்து காலை 5 மணிக்கு எழுந்து விடுவார். இந்த ஆறு மணி நேரத்திலும் மிக அயர்ந்து உறங்குவார். எந்த நிலைமையிலும் இந்த அயர்ந்த தூக்கம் அவருக்கு வந்து விடும். பிரயாணத்தின் போது புகை வண்டியில் படுக்க இடமில்லாவிட்டால் சாய்ந்தபடியே அயர்ந்து தூங்கி விடுவார். தடியைக் கீழே ஊன்றிக் கொண்டு தலையை அதன் மேல் சாய்ந்தபடியே தூங்கி

விடுவார். புகைவண்டி நிலயத்தின் 'பிளேட் பாரத்தில்' தோற்பெட்டியைத் தலைக்கு வைத்துக்கொண்டு கரடு முரடான தரையில்கூட நன்றாக உறங்கிவிடுவார். ஆனால் பெரும்பாலும் பகலில் மட்டும் தூங்கமாட்டார். அவர் விழித்திருக்கும் நேரங்களில் எதையேனும் படித்துக் கொண்டேயிருப்பார். மற்ற நேரங்களில் சிந்தனை. தனிமையாயிருக்கும் போது எழுதிக்கொண்டிருப்பார். எஞ்சிய நேரங்களில் நண்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டும் வாதம் புரிந்து கொண்டு மிருப்பார். இவை மாறி மாறி நடந்து கொண்டே யிருக்கும்.

பிரயாணம் போவதற்கு பெரியாரைப் போன்ற துணைவர் கிடைப்பது மிக அருமை. விகடமான பேச்சு; கிண்டலான பதில்கள்; அறிவு முதிர்ந்த கருத்துக்கள்— கொட்டிக்கொண்டே யிருக்கும். வயது முதிர்ந்தவர்கள், பண்டிதர்கள், பணக்காரர்கள், பட்டதாரிகள் முதலியவர்களின் கூட்டங்களைவிட சாதாரண இளைஞர்கள் கூட்டங்களிலிருப்பதே பெரியாருக்கு விருப்பம். இது அவரது இயற்கைக் குணம்.

* *

பெரியாரை எவரேனும் அவருக்கெதிரில் புகழ்ந்தால், "ஏதோ ஏமாற்றப்பார்க்கிறார்; நாம் முன்னெச்சரிக்கையோடிருக்கவேண்டும்," என்று உடனே நினைத்து விடுவார். அவர் செய்த தவறுகளை நேரில் அவரிடம் கூறுபவர்கள் எவ்வளவு சிறுவர்களாயிருந்த போதிலும், ஏழைகளாயிருந்த போதிலும், மிகுந்த ஊக்கத்துடன் கேட்பார். அக்குற்றங்கள் தம்மிடமிருப்பதாகத் தோன்றினால் அவைகளைத் திருத்திக் கொள்ளவே முயற்சிப்பார். சுயநல எண்ணத்துடனும் வீண் குரோதத்துட

னும் அவரைத் திட்டியவராயிருந்தாலுஞ் சரி, அவரைப் பற்றி அவதூறாகப் பிரசாரஞ் செய்தவராயிருந்தாலுஞ் சரி, அப்பேர்ப்பட்டவரை நேரிற் கண்டுவிட்டால் அவரிடம் எவ்விதச் சினமுங் கொள்ளமாட்டார், மிகச் சாதாரண முறையில் பேசுவார். அவருடைய வெற்றியிலுள்ள இரகசியங்களில் இதுவும் ஒன்று.

முகதாட்சண்யம் இவருக்கு அதிகம் என்று முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். பண விஷயத்தில் மட்டும் பெரியாரிடம் ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொண்டால், மற்றக் காரியங்களில் எவ்விதமான பெரிய குற்றத்தையுங்கூட மன்னித்துவிடுவார். இவர் ப கை மை யென்பதைப் பொருட் படுத்துவதே கிடையாது. நீண்டகாலப் பகைவர்களோடுங்கூட வெகு விரைவில் தாமாகவே வலிந்து கட்புக்கொண்டுவிடுவார். பெரியாரை,

"வயதில், அறிவில், முதியோர்—நாட்டின்
வாய்மைப் போருக் கென்றும் இளையார்!
உயர் எண்ணங்கள் மலரும் சோலை!"

என்று சித்தரித்திருக்கிறார், கவி பாரதிதாசன் அவர்கள்.

* *

உரிய காலத்தில் எதையும் செய்ய வேண்டுமென்பதில் (Punctuality) பெரியாருக்கு மிகமிகக் கவலை. இதுவே அவருடைய 'மதம்' என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்குப் போகவோ, அல்லது ஒருவரைக் காணுவதற்கோ காலங் குறித்திருந்தால் அந்நேரத்திற்கு கால் மணி முன்பே அங்குச்சென்று தயாராய்க் காத்துக் கொண்டிருப்பார். காலஞ்சென்று ஒரு காரியத்திற்குச்

சென்றுவிட்டு, பிறகு மன்னிப்புக் கேட்பதென்பதைப் போன்ற வெறுப்பான செய்கை அவருக்கு வேறெதுவுமே இல்லை. குறித்த காலத்திற்குப் புறப்பட முடியாமல் அதற்கு யாரேனும் இடையூறாகவோ, பொறுப்பாளியாகவோ இருந்தால் அவர்மீது அடங்காச் சினங்கொள்வார். அவர்யாராயினுஞ் சரி, காய்ந்து விழுவார். நொந்து கொள்வார். அவசர அவசரமாகக் கைத்தடியை எடுத்துக் கொண்டு தன் வேலையை நோக்கிப் புறப்பட்டுவிடுவார்.

*　　*

தம் உணவு, உடை இவைகளைப்பற்றிப் பெரியாருக்குச் சிறிதும் கவலையே இல்லை. உடல் நலத்தைப்பற்றி பொருட்டுத்துவதே கிடையாது. கிடைத்த உணவைத் தின்றுவிடுவார். மருத்துவர் கட்டளைகளை மீறி நாக்கு ருசியின் பொருட்டு பிரியப்பட்டதை உண்டு அதிகத் தொல்லையை வருவித்துக்கொண்டு அடிக்கடி துன்புறுவார். சிற்சில சமயங்களில் இக்காரணமாய் ஆபத்தான நிலைக்குக்கூட ஆளாகியிருக்கிறார். தமது உடல் வளர்ச்சிக்காக நேரத்தை செலவிடுவதில் அவருக்கு விருப்பமேயில்லை. உதாரணமாக அவர் தாடி வளர்க்கும் காரணம் பலருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். பத்தாண்டுகளாகத் தான் தாடி வளர்த்து வருகிறார். வாரத்திற்கு மூன்று தடவையாவது சிறிது நேரத்தை அதற்காக வீணாக்க வேண்டுமே என்பது முதற்காரணம். அவசரமான வேலைக்கிடையில் பிறரை எதிர்பார்க்க வேண்டிய கஷ்டம் மற்றொரு காரணம்.

சுத்தம், சுகாதாரம் இவைகளைப்பற்றிப் பெரியாருக்கு அதிக அக்கரையுண்டு. ஆனால் தம்மைப் பொறுத்தவரையில் இவைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு

நேரமிருப்பதில்லை. அவசரத்தை முன்னிட்டுச் சில சமயங்களில் பல் துலக்காமல் கூட உணவருந்தி விடுவார். மிகக்களைத்துப்போய் வேர்த்திருந்தால்தான் சாதாரணமாய்க் குளிப்பார்.

பெரியாருடைய சிக்கனத்தைப்பற்றி எவ்வளவு எழுதினாலும் பொருத்தமாகவே யிருக்கும். வீண் டம்பச் செலவை அறவே வெறுப்பார் பெரியார். நல்ல உயர்வான உணவையருந்தவோ, பிற நலங்களை அனுபவிக்கவோ சமயங்கிடைத்தாலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார். "ஆப்பிள் மிகச் சொற்ப விலையானதென்றே வெகுநாள் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். அதனுடைய உண்மை விலையை அறிந்தது முதல், இனாமாகக் கிடைத்தால் கூட என்னால் ஆப்பிள் சாப்பிட முடிவதே இல்லை," என்று ஒரு முறை பெரியாரே கூறியுள்ளார். செல்வ நிலையிலும், பிற தகுதிகளிலும் அவரைவிட எவ்வளவோ குறைந்தவர்கள் பலர் இன்றும் புகைவண்டியில், முதலாவது, இரண்டாவது வகுப்புகளில் பிரயாணம் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் பெரியாரோ, உடல் வலிமை குன்றி, அதிக நோயுற்று இருந்த இரண்டொரு தடவைகள் தவிர, அன்றுமுதல் இன்றுவரை—அறுபது வயதாகி நோய் வாய்ப்பட்ட நிலையிலுங்கூட—மூன்றாவது வகுப்பிலேயே பிரயாணஞ் செய்து வருகிறார்.

எந்தப் பொருளையும் உடனே, "இதன் விலை என்ன?" என்று முதலில் கேட்டுவிடுவார். விலையைத் தெரிந்து கொண்டதும் கணக்குப்போட ஆரம்பித்துவிடுவார். "விலை ஒரு ரூபாயானால், தரகருக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும்? சில்லரை வணிகருக்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும்? இதற்குக் கழிவு (கமிஷன்) எவ்வளவிருக்

கும்? எல்லாம் போக அடக்கம் இரண்டரையணாத்தா னிருக்கும். அப்பா! அநியாய விலை!'' என்று சொல்லி விடுவார். ஒரு பொத்தகத்தை முதன் முதல் கையி லெடுத்ததும் அதில் எத்தனை அடுக்குகள் (பாரங்கள்) இருக்கின்றன வென்பதையே முதலில் கவனிப்பார் .பிறகு அக்காகிதத்தின் விலை, அட்டையின் விலை, அச்சுக் கூலி, 'பயிண்ட்' கூலி முதலியவைகளைக்கூட்டி, வகுத்து அதன் விலை மிகவும் அக்கிரமமாகப் போடப்பட்டிருக் கிறது என்று சொல்வார். சாக்கரட்டீசைப் போல ஒரு பொருளின் அழகைவிட அதன் பலன் என்ன என்பதில் தான் பெரியாருடைய முழு எண்ணமும் செல்லும்.

பெரியார் மிகவும் எளிய வாழ்க்கை வாழ்கிறவர் என் பதும் ஆடம்பரங்களை அறவே வெறுப்பவர் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததேயாகும்.

அவருடைய சாதாரண ஆடம்பரமற்ற தன்மைக்கு இரண்டொரு உதாரணம் கூறுவோம்.

தோழர் சேலம் சி. விஜயராகவாச்சாரியார் பெரியா ருக்கு உண்மையான நண்பர். அவர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சுமார் 20-வருடங்களுக்கு முன்பு கொடைக்கானலுக்கு போகும்போது ஈரோட்டில் இறங்கி பெரியாருடன் ஒரு நாள் தங்கி இருந்தார். அப்போது அன்றைய இரவு ரயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்ய ரயிலில் ஒரு 'பர்த்' (இடம்) 'ரிசர்வ்' செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண் டார். பெரியார் தனது சத்திரம் மணியகாரரைக் கூப்பிட்டு உத்திரவு செய்தார்; அவர் ரயிலுக்குச்சென்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டரிடம் "நாயக்கர் 'ஒரு பர்த் ரிசர்வ்'

செய்ய என்னை அனுப்பினார்'' என்று சொன்ன உடன், அவர் சரி என்று சொல்லிவிட்டார்.

இரவு 10-மணிக்கு பெரியாரும், தோழர் விஜயராகவாச்சாரியாரும் ரயிலுக்குச்சென்று பிளாட்பாரத்தில் இருந்த 2nd 'கிளாஸ்' வண்டியில் உள்ள ஒரு 'பர்த்'தில் ஆச்சாரியாரின் சாமான்களை வைக்கச் சொன்னார்கள். போர்ட்டர் சாமான்களை வண்டிக்குள் வைத்ததும் பிளாட்பாரம் போர்மென் ஒருவர் ஓடிவந்து போர்ட்டாரை வைது சாமான்களை வெளியில் எடுக்கும்படி சொன்னான்; உடனே நாயக்கர் போர்மெனிடம் "தோழர் விஜயராகவாச்சாரியாருக்குஆக ஒரு பர்த் 'ரிசர்வ்' செய்திருக்கிறது'' என்று சொன்னார். போர்மென் "அது எனக்குத் தெரியாது, இன்று 'பர்த்' கிடையாது எல்லாம் ரிசர்வாகி விட்டது'' என்றார். உடனே நாயக்கர் இந்த "பர்த்துக்கு ரிசர்வ் டிக்கட் போடவில்லையே, அதில்தானே சாமான் வைத்திருக்கிறது'' என்று சொன்னார். போர்மென் அதைப்பற்றி நீங்கள் கேட்க வேண்டியதில்லை'' என்று சாமானை இறக்க ஆரம்பித்தார். உடனே நாயக்கர் கோபித்துக் கொண்டு, "சாமானை'' இறக்கவிடவேண்டாம்'' என்று தனது ஆளுக்கு சொல்லி விட்டு கலகம் செய்யத்துணிந்து கொண்டு உடனே 'புக்கிங் ஆபீசு'க்குப் போய் ஒரு 2nd கிளாஸ் டிக்கட் வாங்கி வரும்படி ஆள் அனுப்பினார். புக்கிங் கிளார்க் "2nd கிளாஸ் டிக்கட் இல்லை 'பர்த்' கிடையாது'' என்று சொல்லி விட்டார். பிளாட் பாரத்தில் கூட்டம் சேர்ந்து விட்டது. நாயக்கர் உடனே தனது சத்திரத்திற்குப் போய் மணியகாரனைக் கூட்டிவரும்படி ஆள் அனுப்பினார். மணியகாரர் வந்தார். அவரை

நாயக்கர் கோபித்தார். மணியகாரர் தாம் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரிடம் சொன்னதையும், ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் போர் மேனிடமும் புக்கிங் கிளார்க்கு இடமும் சொன்னதையும் சொல்லிவிட்டு உடனே பணம் வாங்கிக்கொண்டு ஸ்டேஷன் மாஸ்டரிடம் ஓடினார். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர், "சீக்கிரம் போய்ஆக்பை பர்த்" செய்து கொள்ளுங்கள். யாரோ விஜயராகவாச்சாரியாம், அவர் கூடவந்த ஒருவர் கம்பார்ட் மெண்டில் சாமான் வைத்துக்கொண்டு கலகம் செய்கிறாராம். டிக்கட் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டேன். நீங்கள் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு போங்கள்" என்றார். பிறகு மணியகாரர், "அவர் தான் நாயக்கர்" என்றார். உடனே ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அந்த பிளாட் பாரத்துக்கு வந்து "தாங்கள் தான் நாயக்கர் என்று தெரியாது, மன்னிக்கவேண்டும்" என்றார். ஸ்டேஷன் மாஸ்டருக்கு நாயக்கர் விஜயராகவாச்சாரியாரை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உடனே ஆச்சாரியார் நாயக்கரைப் பார்த்து "நான் அப்போதே உம்மை ஒரு ஷர்ட்டும் ஒரு மேல் வேஷ்டியும் போட்டுக்கொண்டு வாரும் என்று சொன்னேனே" என்று சொல்லி பரிகாசம் செய்தார். யாவரும் சிரித்தார்கள்.

மற்றொரு சம்பவம்

ஈரோட்டில் மஜிலிஸ் உலமா மகாநாடு நடந்த போது பெரியார் அதன் பொறுப்புள்ள காரியதரிசியாய் இருந்து காரியம் பார்த்தார். பல ஊர்களில் இருந்து வாலண்டியர்கள் வந்து 'செண்ட்ரி' மாதிரி 'டூட்டி' போட்டுக்கொண்டு வேலை பார்த்தார்கள். கொட்டகை அலங்காரம் நடந்துகொண்டு இருந்தது. உள்ளூர்

டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் தோழர் பி. ஜி. ராமய்யரும், டிப்டி சூப்ரண்டெண்ட் தோழர் வெங்கிட்டப்பா அவர்களும் கொட்டகையை பார்க்க வந்தார்கள். வெளியில் வேலை பார்த்துக் கொண்டு இருந்த பெரியார் இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு கொட்டகையின் பின்புற கேட்டின் வழியாக உள்ளே பிரவேசித்தார். கேட்டில் இருந்த வாலண்டியர் இவர்கள் மூவரையும் ஒரு பியூனையும் ஒரு கான்ஸ்டேபிளையும் "உள்ளே போகக்கூடாது" என்று தடுத்தான். உடனே நாயக்கர் "இவர் முன்சீப்பு, இவர் டிப்டி சூப்ரண்டு நம்ம கொட்டகையைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்கள்; உள்ளே விடு" என்று நயமாய்க் கேட்டார். அதற்கு வாலண்டியர் "அதெல்லாம் முடியாது, யாராயிருந்தாலும் விடக்கூடாது என்று நாயக்கர் உத்திரவு செய்திருக்கிறார்" என்று சொன்னான். டிப்டி சூப்ரண்டெண்ட் வெங்கிட்டப்பா அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே நாயக்கரைத் தொட்டுக்காட்டி "இவர்தான் நாயக்கர் இதுகூட தெரியாத நீ என்ன வாலண்டியர்?" என்று சொன்னார். அதற்கு அந்த வாலண்டியர் "இப்படியெல்லாம் என்னை ஏமாற்ற முடியாது, நாயக்கர் உத்திரவில்லாமல் யாரும் உள்ளே போகக்கூடாது" என்றான். பிறகு நாயக்கர் மற்றொரு உள்ளூர் சாயபு ஒருவரை கூப்பிட்டு வாலண்டியருக்கு சொல்லும்படி செய்து அதிகாரிகளை உள்ளே அழைத்துப் போனார். இப்படி பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

சாதாரணமாகப் பொது வாழ்வில் இருப்பவர்கட்கு அடிக்கடி வெறுப்புத் தோன்றுவதுண்டு. மிகப்பெரிய பணக்காரர்களுக்குத் தோன்றும். உடனே தங்கள் தொழிலைக் கவனிக்கச் சென்று விடுவார்கள். பொது

வாழ்விலேயே தலையிடுவதில்லையென்று சத்தியஞ் செய்துவிடுவார்கள். பெரிய படிப்பாளிகள், பட்டதாரிகள்கூட இப்படித்தான். திடீரென்று ஒருவிதமான 'விரக்தி' ஏற்பட்டுவிடும். பொதுவாழ்வையே தலைமுழுகி விட்டதாக உறுதி செய்து கொள்வார்கள். நம் நாட்டுப் பொருளாதார நிலைமையும், பொது வாழ்க்கையைப்பற்றி மக்களுக்கு நல்லெண்ணம் இல்லாமலிருப்பதும் இதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

பெரியார் தமது பொது வேலையை விட்டுவிட்டு, மறுபடியும் ஒரு வணிகராக இன்று தொழில் நடத்த ஆரம்பிப்பாரானால் சில ஆண்டுகட்குள் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைத் திரட்டி விடுவார் என்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார். அல்லது வெளியிற் சொல்லாமல், பத்திரிகைத் தொல்லையுமில்லாமல்; ஒரே ஒரு ஆண்டு ஈரோட்டில் தொடர்ந்து தங்குவாரானால், இப்போதுள்ள நூற்றுக்கணக்கான வீடுகளுக்குமேல் பல நூறு வீடுகளைப் புதிதாகக் கட்டிவிடுவார். சிக்கனமென்பதைத் தமது இயற்கைப் பண்பாகவுள்ள பெரியார் இத்துறைகளில் எவ்வளவு விரைவில் செல்வராகக்கூடும் என்பதை ஈரோட்டுக்காரர்கள் நன்கறிவர்.

எனவே பெரியாரை தியாகத்தின் சிகரம் என்று சொல்வதில் என்ன தடையிருக்கிறது?

* *

லட்சியத்தில் தோல்வியடைந்ததும் வெறுப்படைவது மனித இயற்கை. அதாவது கோழைத்தனம் என்பதே மனித இயற்கைதான். சதா வெற்றியையே எதிர்பார்ப்பவன் பேராசைக்காரன். தோல்வியைக்கண்டு ஓடி ஒளிகிறவன் கடைந்தெடுத்த கோழை.

ஆனால் பெரியாரோ—இதில் இவர் இந்தியாவி லேயே பெரியார்தான்—மனித இயற்கைக்கே மாறுபட்ட வர். தோல்வி என்பது அவருடைய வீரத்தையும், அறிவையும் போட்டுக் காய்ச்சும் நெருப்பு. இத்தீயில் வைத்துக் காய்ச்சக் காய்ச்ச அவருடைய இவ்விரண்டு பண்புகளும் ருசியில் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்கும். இதைப்போலவே வெற்றி கிடைத்தாலும் அதற்குமேல் செய்யவேண்டியதைப்பற்றியும், அதனால் ஏற்பட்ட அதிகப் பொறுப்பைப்பற்றியும் தான் கவலைப்படுவார். சில இழிமக்களைப்போல் வெற்றி மயக்கத்தால் கூத் தாடுஞ் சிறுமைக் குணம் அவரிடமில்லை. சுருங்கக் கூறினால், பெரியார் ஒரு பிறவிப் போர்வீரர் (A Born Soldier).

* *

உலகத்தில் ஒரே ஒரு சாக்ரட்டீஸ்; ஒரே ஒரு புத்தர்; ஒரே ஒரு மார்டின் லூதர்; ஒரே ஒரு அமானுல்லா; ஒரே ஒரு கெமால் பாட்சா; ஒரே ஒரு பர்னாட்ஷா; ஒரே ஒரு ராமசாமிப் பெரியார்தான் தோன்றுவார்கள். தோன்ற முடியும். ஏன்?—

Chaut
22 9 86